

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΟΣΤ'

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 72.18.308

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1999

ΑΡΙΘ. 12

ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

ΕΠΙ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙ ΔΥΟ ΧΙΛΙΕΤΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΒΙΟΥ

(*Ἐκφωνηθὲν κατὰ τὴν Συνοδικὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Παντελεήμονος
ὁδοῦ Ἀχαρνῶν, τελεσθεῖσαν τὴν 26ην Δεκεμβρίου 1999*)

Πρὸς
τὸν Εὐαγγῆ Ἱερὸν Κληρὸν καὶ τὸν φιλόθεον Λαόν,
ἅπαν τὸ πλήρωμα τῆς Ἀγιοπάτης Ἐκκλησίας τῆς
Ἑλλάδος.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Εὐρισκόμενοι κατὰ τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν, ἐν ἧ, μετ' οὐ πολὺ εἰσελευσόμεθα, θεῖα Χάριτι καὶ Φιλανθρωπία εἰς τὸ διαχιλιοστὸν σωτήριον ἔτος ἀπὸ τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐπιφανείας τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ κόσμῳ, ἔφ' ὅσον «ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου» (Κολ. α' 15), βιοῦμεν τὸ δωρηθὲν εἰς ἡμᾶς τοῦτο γεγονός, «εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ» (Κολ. α' 12), ἐν μετανοίᾳ, «ἐλπίζοντες ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστιν Σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα δὲ πιστῶν» (Α' Τιμ. δ' 10).

1. ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

*«Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ,
τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου
τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί, ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς
ἐξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἔχομεν
τὴν ἀπολύτρωσιν, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν».*

(Κολ. α' 12-14)

Κατὰ πρῶτον λόγον, δοξολογίαν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν ὀφειλετικῶς εἰς τὴν Ζωαρχικὴν, τὴν Ὑπερούσιον καὶ Ὑπεράγαθον Παναγίαν Τριάδα, εἰς τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Ἅγιον

Πνεῦμα, ἐκ τῆς Ὅποίας ἐλάβομεν τὸ εἶναι καὶ τὸ εὔ εἶναι, ὡς δωρεάν ἐν Χάρτι Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, ὅτι «ἔκτισεν ἡμᾶς καὶ ἤγαγεν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην» ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, «ὑποδείξας ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν καὶ χαρισάμενος οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν».

Εὐχαριστοῦμεν, διότι μᾶς παρέσχε τὸ εἶναι, μᾶς παρέχει τὸ εὔ εἶναι ὡς ἐχέγγυον τοῦ ἀεὶ εἶναι, κατὰ τὸν Ἅγιον Μάξιμον τὸν Θεοφόρον, διότι μᾶς ἐχάρισε τὴν θεῖαν υἰοθεσίαν διὰ τῆς πίστεώς μας εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν (Ἰωάν. α' 12) καὶ ἐνῶ εἴμεθα νεκροὶ ἕνεκα τῶν παραπτωμάτων, μᾶς ἔδωκε ἐκ νέου τὴν ζωὴν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μᾶς ἀνέστησε καὶ μᾶς ἐδόξασε μετ' ἐν οὐρανοῖς καθέδρα μας (Ἐφεσ. β' 5-6).

Κι ἀκόμη διότι ὁ Ἑλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Κύριος διὰ τῆς ἐκουσίας πίστεώς μας εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν μᾶς παρέσχε πάντα «τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν» (Β' Πέτρου α' 3).

Διὸ καὶ κατὰ δεύτερον λόγον εὐχαριστοῦντες δοξάζομεν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ τὸν ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν, τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὃν ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς Πατὴρ «Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν καὶ Εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς» καὶ κηρύσσομεν τὸ «μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον», ὅτι «Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ» (Α' Τιμ. γ' 15).

Ἡ Ἐκκλησία ἐπαναλαμβάνει μετ' ἐμφάσεως

καὶ κηρύττει: «*Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι*» (Τιτ. β' 11-12).

Ἐπὲρ τούτων ἀπάντων χάριν ἔχομεν καὶ ἐν ἐγγνωμοσύνη αἰωνίῳ δοξάζομεν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

«*Ὁμολογοῦμεν τὴν Χάριν, κηρύττομεν τὸν Ἐλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν Εὐεργεσίαν.*»

2. ΜΕΤΑΝΟΙΑ

«*Ἐν δὲ τούτῳ μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κυρίου ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. Οὐ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας..., ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βουλόμενός τινὰς ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντα εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι.*»

(Β' Πέτρο. 3, 8-9)

Κηρύσσοντες τὴν ἄφατον ταύτην φιλανθρωπίαν καὶ εὐεργεσίαν, καλοῦμεν ἅπαντας εἰς μετάνοιαν.

Αὕτη αὕτη ἡ ἐνσυνειδήτος καὶ εὐσυνειδήτος μετάνοια τοῦ πιστοῦ ἀποτελεῖ δῶρον τῆς θείας χρηστότητος, εὐκαιρίαν ἀνασυγκροτήσεως τῆς υπάρεξως ἡμῶν, ἐπανάκαμψιν εἰς τὴν κατὰ Θεὸν χάριν καὶ ζωὴν. Ἡ μετάνοια καταναγάζει τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου καὶ φωτίζει τὴν ὑπαρξιν αὐτοῦ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας καὶ εἰς διὰ βίου καὶ ἔργων, δι' ὕμνων καὶ σιωπῆς δοξολογίαν τοῦ Θεοῦ. Διὰ τῆς εἰλικρινοῦς μετανοίας καὶ τῆς ἐξομολογήσεως πραγματοποιεῖται εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἄχραντος καθαρότης καὶ ἡ παντὸς ἄγους ἐλευθέρωσις ἀγιότητος. Ἡ μετάνοια συμβάλλει εἰς τὴν ἐν ἡμῖν ἐνοίκησιν τῆς Θείας Τριάδος, καθ' ὅσον ὁ Θεὸς «*ἐνοικεῖ ἐν τῇ καθαρῶς ἐχούσῃ ψυχῇ*» καὶ «*καθ' ὅσον ἐπιτηδείως ἔχει δεκτικῶς ὁ ἄνθρωπος*» (Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος).

Τὸ διαχρονικὸν μήνυμα τῆς Ἐκκλησίας υπῆρξε πάντοτε ἡ πρὸς μετάνοιαν πρόσκλησις, δι' ἧς «*γεωργεῖται βοτάνη εὐθετος*» καὶ «*εὐλογία ἀπὸ τοῦ Θεοῦ*» (Ἐβρ. 6, 7). Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἤρχισε τὴν διδασκαλίαν του, προσκαλῶν τὸν κόσμον εἰς μετάνοιαν. «*Ἀπὸ τότε ἤρξατο κηρύσσειν καὶ λέγειν μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν*» (Ματθ. 4, 17). Τὴν ἀμετάπτωτον καὶ ἀγαθοπρεπῆ ταύτην κλήσιν ἐπανα-

λαμβάνει σταθερῶς καὶ μετ' ἐμφάσεως ἡ Ἐκκλησία καθ' ὅλον τὸν ροῦν τῆς ἱστορίας. Καὶ σήμερον υπερβαλλόντως, ἡ κρισιμότης τῶν καιρῶν ἐπιβάλλει, ὅπως οἱ πάντες υπερνηκῆσωμεν τὸν ἴδιον ἡμῶν ἐαυτὸν καὶ κινήθωμεν, διὰ τῆς ἀλλαγῆς νοοτροπίας καὶ διαγωγῆς, πρὸς τὴν θείαν ζωὴν, καθιστάμενοι σύμμορφοι «*τῷ σώματι τῆς δόξης*» τοῦ Χριστοῦ (Φίλιπ. 3, 21). Ἡ «*πρὸς τὸ ἐξαλειφθῆναι ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας*» (Πραξ. 3, 19) προσπάθεια καὶ ἡ πρὸς μετουσίαν Θεοῦ ἐλευθέρωσις κινήσις ἡμῶν, συνοδεύονται πάντοτε καὶ συνεπικουροῦνται ὑπὸ τῆς θείας συγκαταβάσεως. Ἡ λόγῳ καὶ ἔργῳ τὴν μετάνοιαν βιοῦσα ἀνθρωπίνη ὑπόστασις καθίσταται δοχεῖον τῆς θείας ἀγάπης καὶ τοῦ πλούτου τῆς χάριτος. Οἰκιοῦται τὴν θείαν ζωὴν καὶ διαποτίζεται ὑπὸ τῆς υπερεχούσης πάντα νοῦν εἰρήνης τοῦ Θεοῦ (Φίλιπ. 4, 17).

3. ΕΚΚΛΗΣΙΑ

«*Προσεληλύθατε Σιών ὄρει καὶ πόλει Θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ καὶ μυριάσιν Ἀγγέλων, πανηγύρει καὶ Ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων.*»

(Ἐβρ. ιβ' 22)

Ἐντεταγμένοι εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας «*ζῶμεν ἐν Χριστῷ*» (Γαλ. β' 20) καὶ «*περιπατοῦμεν ἀξίως τῆς κλήσεως, ἧς ἐκλήθημεν*» (Ἐφεσ. δ' 1).

Ἡ Ἁγία ἡμῶν Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ὡς ἱερός, θεῖος καὶ ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς καθ' ὅλην τὴν ἐπίγειον, ἐπὶ 2000 ἔτη, ἱστορικὴν Αὐτῆς πορείαν οὐδέποτε παρεβίασε ἐνσυνειδήτως τὸν εὐαγγελικὸν θεῖον νόμον τῆς πρὸς πάντας ἀγάπης καὶ δι' ἡμᾶς καὶ πρὸς τοὺς ἀδυνάτους καὶ ἄλλοφύλους καὶ ἄλλοθρήσκους, ἐπιδείξασα πρὸς τὸν «*ἕτερον*» διαγωγὴν ὁμοίαν τῆς πρὸς τὸν «*ἴδιον*». Ἀντιθέτως, μάλιστα, υπῆρξε διὰ μέσου τῶν 20 αἰῶνων θῦμα διωγμῶν, καταπιέσεων, διακρίσεων καὶ ἀδικιῶν ἀπὸ μέρους ἰδεολογιῶν, ἐγκοσμίων δυνάμεων, ἐθνῶν, θρησκειῶν καὶ φυλῶν καὶ ὑπέμεινε καὶ ὑπομένει ταῦτα με καρτερίαν καὶ ἐλπίδα, ὅτι «*οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς*» (Ρωμ. 8, 18). Ἐν τούτοις οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ὡς ἄνθρωποι «*σάρκα φοροῦντες καὶ τὸν κόσμον οἰκοῦντες*» εἴμεθα ἁμαρτωλοὶ καὶ χηρῆσιν μετανοίας.

Διὰ τῆς μετανοίας ἡμῶν μετέχομεν οὐσιωδῶς

εις την «καινήν κτίσιν» της Ἐκκλησίας. Ἡ χριστιανική μετάνοια δὲν συνιστᾷ «ψυχοθεραπείαν», ὑποκειμενικήν, συναισθηματικήν καὶ συγκινησιακήν κατάστασιν καὶ ἔξαρσιν, ἀλλ' ἐκκλησιαστικὸν τρόπον ὑπάρξεως. Διὰ νὰ γευθῶμεν τὴν ἀγίαν μετάνοιαν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ εἴμεθα Χριστιανοί, νὰ ζῶμεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ὅλη ἡ ὑπαρξὶς ἡμῶν νὰ διαποτίζεται ἀπὸ τὴν εὐλογημένην χριστιανικήν διδασκαλίαν καὶ εὐσέβειαν. Ἡ Ἁγία ἡμῶν Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν ἀποτελεῖ κοινὸν σωματεῖον ἢ ἀπλὴν συνάθροισιν ἀνθρώπων ἐμφορουμένων μὲ τὰς αὐτὰς ἰδεολογικὰς πεποιθήσεις ἢ ρυθμιζόντων τὴν συμπεριφορὰν αὐτῶν μὲ τὰ αὐτὰ ἠθικὰ παραγγέλματα. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ ἡγιασμένον κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ. Εἶναι τόπος συναντήσεως τοῦ Θεοῦ. Δι' αὐτῆς ἀποκαλύπτεται εἰς τὸν κόσμον «ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ» (Ἐφ. 3, 10-11) καὶ δι' αὐτῆς τὰ ἔθνη πάντα καθίστανται «συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας» τοῦ Χριστοῦ, «διὰ τοῦ Ἐὐαγγελίου» (Ἐφεσ. 3, 6).

Εἰς τὴν ὅλην ἱστορίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τὸ γεγονός τῆς ὑπάρξεως τῆς Ἐκκλησίας διακρίνεται ὡς ὑψίστη δωρεὰ τοῦ Θεοῦ, μοναδικῆς σημασίας διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν πορείαν τοῦ κόσμου. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῷ ὁποίῳ «κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς» (Κολ. 2, 9). Ἡ πρὸς ἡμᾶς μεγαλυτέρα ὄντως εὐεργεσία καὶ συγκατάβασις τοῦ Θεοῦ εἶναι ὅτι ἠξιώθημεν νὰ γεννηθῶμεν εἰς τὴν Ἁγίαν Αὐτοῦ Ἐκκλησίαν. Εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας καταλύεται ἡ φθορὰ καὶ ἡ κτιστὴ φύσις ἡμῶν ὑψοῦται εἰς τὴν ἄκτιστον θείαν ζωὴν. Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν νικῶνται ὅλαι ἐκεῖναι αἱ δυνάμεις τοῦ κακοῦ καὶ τῆς ἀνομίας, αἱ ὁποῖαι συνθλίβουν τὸ ἀνθρώπινον πρόσωπον, καὶ ὁ πιστὸς καθίσταται κοινωνὸς τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, ἰκανὸς νὰ ὑψωθῇ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἰδικῆς του ἐλευθερίας εἰς ἄλλην ποιότητα ὑπάρξεως, εἰς τὴν καινὴν ζωὴν τῆς Θείας μεθέξεως. Εἶναι σημαντικὸν νὰ συνειδητοποιήσωμεν, ὅτι εἰς τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν πραγματοποιεῖται ἡ κατάλυσις τῆς δυναστείας τοῦ θανάτου καὶ ἡ μεταμόρφωσις τοῦ κόσμου. Διὰ τῆς Ἐκκλησίας «γένονεν ἄλλη γέννησις, βίος ἕτερος, ἄλλο ζωῆς εἶδος, αὐτῆς τῆς φύσεως ἡμῶν μεταστοιχείωσις» (Γρηγόριος Νύσσης).

Τῷ ὑποδείγματι τοῦ Κυρίου στοιχοῦσα ἡ ἐν τῷ κόσμῳ στρατευομένη Ἐκκλησία κατὰ τὴν διχλιετὴ ἱστορικήν πορείαν Αὐτῆς, δὲν ἠδυνήθη πάντοτε νὰ ὑπερβῇ τὰς τριβὰς τοῦ κόσμου, ἀλλὰ πάντοτε ἐκάλει τοὺς πιστοὺς νὰ προσέλθουν εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ Κυρίου καὶ νὰ μετάσχουν τῆς ἐν αὐτῇ προσφερομένης πνευματικῆς τροφῆς διὰ νὰ ὑπερβῶν τὰς ποικίλας συγχύσεις τοῦ παρόντος αἰῶνος καὶ νὰ βιώσουν κατὰ προθεωρίαν τὴν ἐμπειρίαν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος εἰς τὴν λειτουργικὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ δυσπρόστατος οὗτος ἀγὼν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν πιστῶν προσδιορίζει τὸ περιεχόμενον τῆς κατὰ Χριστὸν ζωῆς ἐν χρόνῳ, ἀλλὰ καὶ ὁδηγεῖ εἰς τὴν αἰωνιότητα τῶν πνευματικῶν ἀγαθῶν. Ἀποστολὴ λοιπὸν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἀνατολήν τῆς τρίτης χιλιετίας εἶναι νὰ ἀπελευθερώσῃ τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον ἀπὸ τὰς πνευματικὰς συγχύσεις καὶ τὰς ἰδεολογικὰς ἀγκυλώσεις τῶν νεωτέρων χρόνων καὶ νὰ διαφυλάξῃ ἀνοικτὴν τὴν ὁδὸν τῆς κοινωνίας αὐτοῦ πρὸς τὸν Θεόν, ἡ ὁποία ἐγγυᾶται καὶ τὴν ὀρθὴν ἀξιολόγησιν τῆς σχέσεως αὐτῆς πρὸς τὸν κόσμον.

Ἐπὶ 2.000 ἔτη, ἡ Ἐκκλησία ζῶσα καὶ δρῶσα ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τῆς ἀναγεννητικῆς ἀγιαστικῆς καὶ φωτιστικῆς Θείας Χάριτος «ἐγέννησεν εἰς Χριστὸν καὶ διὰ τοῦ Ἐὐαγγελίου» (Α' Κορινθ. δ' 15) τὸν «πολὴν ὄχλον τῶν σφριζομένων, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς δύναται ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν» (Ἀποκ. ζ' 9). Ἐποδηγέτησε Λαοὺς. Ἐκαλλιέργησε τὰ Γράμματα καὶ τὰς Ἐπιστήμας. Ἐνέπνευσε τὰς Τέχνας. Ἐξύψωσε τὰ ἦθη. Ἐστήριξεν μὲ ἀγάπην τὸν ἄνθρωπον. Ἐκήρυξε τὴν ἀλήθειαν. Συνήνωσε τοὺς ἀνθρώπους εἰς Μίαν Ποίμνην ὑφ' ἑνὸς Ποιμένα. Κατήργησεν πᾶσαν ἀφορμὴν διακρίσεως. Ἠγωνίσθη διὰ τὴν πνευματικὴν ἐλευθερίαν. Τὰ λάθη καὶ αἱ πτώσεις τῶν μελῶν αὐτῆς δὲν δύνανται νὰ μειώσουν τὴν προσφορὰν αὐτῆς, νὰ σβήσουν τὴν λάμψιν αὐτῆς, νὰ ἀφανίσουν αὐτήν.

Ἡ εὐθύνη πάντων ἡμῶν ἔγκειται εἰς τὸ νὰ ἀξιοποιήσωμεν, ὡς χρηστοὶ οἰκονόμοι, τὸν ἀδαπάνητον πλοῦτον, τὸν ὁποῖον πλουσιοπαρόχως προσφέρει ἡ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία καὶ νὰ γίνωμεν λόγῳ καὶ ἔργῳ σύμμορφοι τῆς εἰκόνας τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ (Ρωμ. 8, 29). Ἡ σταθερὰ πορεία πάντων ἡμῶν πρέπει νὰ ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀπό-

κτησιν τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, ἐν βαθείᾳ πεποιοῦνται, ὅτι «*ἡμῶν τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ Σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ*» (Φιλιπ. 3, 20-21).

4. Η ΕΛΠΙΣ

«Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος

πληρώσει ἡμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει Πνεύματος Ἁγίου.

(Ρωμ. ιε', 13).

Ἡ ὑπαρξίς καὶ τὸ μήνυμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὑπαρξίς καὶ μήνυμα βεβαίας ἐλπίδος. Τὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα βιοῦμεν καὶ ὅ,τι ἐπιφυλάσσει τὸ μέλλον οὐδόλως δύνανται νὰ κλονίσουν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐν Χριστῷ ἐλπίδα τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐὰν τὰ γεγονότα τῆς παγκοσμίου καθημερινότητος εἶναι θλιβερά καὶ μεστὰ μίσους καὶ ἐχθρότητος, ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἱστορίας εἶναι πηγὴ ζωῆς καὶ ἀγάπης. Τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐλπίδα βιώνει ἡ Ἐκκλησία εἰς πᾶσαν ἱστορικὴν στιγμήν ὡς προοίμιον καὶ πρόγευσιν τῆς τελείας ἐν Χριστῷ δόξης τοῦ κόσμου. Οἱ πόλεμοι καὶ αἱ ἀκοαὶ πολέμων, ἡ ἐξέγερσις ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, οἱ λιμοὶ καὶ λοιμοί, αἱ θλίψεις, τὰ μαρτύρια, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ ὠδίνες τοῦ κόσμου (Ματθ. 24, 6 κ.ε.) ἀντιμετωπίζονται ἐν τῇ ἐσχατολογικῇ προοπτικῇ, «*λογίζομαι γάρ, ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ὑμᾶς*» (Ρωμ. η', 18). «*Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ Σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ*» (Φιλιπ. γ' 20-21). Πράγματι «*ἰσχυρὰν παρὰ κλησιν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν*» (Ἐβρ. 6, 18-19). Συνεπῶς, παρὰ τὰ δεινὰ τοῦ κόσμου καὶ τὰ θλίψεις τὰς ὁποίας ἐπιφυλάσσει ἡ ἀνθρωπίνη σκληρότης καὶ ἀμετανόητος καρδία (Ρωμ. 2, 5), ἡ διάθεσις τῶν πιστῶν δὲν πρέπει νὰ σκιάζεται ἀπὸ ταραχὴν, ἀπελπισίαν καὶ φόβον. Ἡ συστροφή τῶν πονηρευομένων καὶ ἡ θρασυτῆς τοῦ κακοῦ πρέπει νὰ ὀδηγοῦν ἡμᾶς εἰς στρατεύειν πρὸς κατανίκησιν τῆς κακίας καὶ πρὸς ἔλεγ-

χον τῶν ἀδικούντων. Ἡ σωπὴ ἐδῶ ἰσοδυναμεῖ μὲ ἐνοχον ἀνοχὴν καὶ ὑποστηρίζει τὰς ἀδικίας. Οἱ Χριστιανοὶ ὀφείλομεν νὰ ἀντιστρατευώμεθα πρὸς τὰ ὄργανα τῆς ἀδικίας καὶ νὰ καταδικάζωμεν τὰς πονηρίας μέχρι πλήρους ἐξαλείψεώς των, μὲ πίστιν καὶ ἐλπίδα, ὅτι «*οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία· οὐδὲ γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς*» (Πραξ. δ' 12). Ἡ χριστιανικὴ ἐλπίς, τὸ ἴδιον τοῦτο τοῦ πιστοῦ, ἐρείδεται εἰς τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ: «*Ἴδού ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος*» (Ματθ. 28, 20).

Ταῦτα ἐπὶ τῇ λήξει τῆς δευτέρας χιλιετίας καὶ ἐν τῇ ἀγγῇ τῆς τρίτης ἀπευθύνομεν, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, πρὸς πάντας ὑμᾶς, ἐξαιρόντες τὴν ἐν Χριστῷ ἀγγήρῳ αἰσιοδοξίαν καὶ ἐλπίδα, ἥτις διακατέχει πάντοτε τὴν συνείδησιν τοῦ πιστοῦ. Ἐὰν τὰ δεινὰ τοῦ κόσμου φαίνεται, ὅτι συνθλίβουν τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἀνθρώπου, ὁ πάντοτε ἐρχόμενος Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἱστορίας καλεῖ πάντας εἰς τὴν καινὴν ζωὴν, τῆς πίστεως, τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς ἀγάπης. Ἡ Ἐκκλησία οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ τονίζῃ τὴν ἁγίαν ἐλπίδα καὶ νὰ θεωρῇ τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῶν λόγων τοῦ Κυρίου: «*Ἴδού καινὰ ποιῶ πάντα... ἐγὼ τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν. Ὁ νικῶν, ἔσται αὐτῷ ταῦτα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεὸς καὶ αὐτὸς ἔσται μοι υἱός*» (Ἀποκ. 21, 5-7).

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
- † Ὁ Θεσσαλονίκης Παντελεῆμων
- † Ὁ Δράμας Διονύσιος
- † Ὁ Παροναξίας Ἀμβρόσιος
- † Ὁ Νέας Σμύρνης Ἀγαθάγγελος
- † Ὁ Πειραιῶς Καλλίνικος
- † Ὁ Περιοτερίου Χρυσόστομος
- † Ὁ Κεφαλληνίας Σπυρίδων
- † Ὁ Ζακύνθου Χρυσόστομος
- † Ὁ Ἐλασσῶνος Βασίλειος
- † Ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας Εὐσέβιος
- † Ὁ Καστορίας Σεραφεῖμ
- † Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης Ἀμβρόσιος

Ὁ Ἀρχιεραματεὺς
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΗΝΥΜΑ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ 1999

Άγαπητοί μου,

ΚΑΘΩΣ ΞΑΝΑΓΙΟΡΤΑΖΟΥΜΕ κι εφέτος στην Πατρίδα μας την έορτή τών Χριστουγέννων, προσπαθοῦμε, ὅσοι χριστιανοί προβληματιζόμεστε, νά προσπελάσουμε στοῦ βαθύτερο νόημά της, γιά νά μὴν περιορισθοῦμε στην ἐγκόσμιο εὐωχία μόνο, πού παραδοσιακά τὴν συνοδεύει. Τὰ παιδιὰ ἐρωτοῦν νά μάθουν τί εἶναι τὰ Χριστούγεννα, καὶ οἱ μεγάλοι μὲ τρόπο γλαφυρὸ καὶ ἐν πολλοῖς “γλυκυνάλατο” ἀπαντοῦν γιά τὴν γνωστὴ ἱστορία τῆς Βηθλεὲμ μὲ τὴν Παρθένο Μαρία, τὴ Φάτνη καὶ τὸ Θεῖο Βρέφος. Ἐλάχιστοι μποροῦν νά ξέρουν κάτι περισσότερο καὶ οὐσιαστικότερο. Καὶ ἀκόμη πῶς λίγοι τὴν βαθύτερη θεολογικὴ σημασία γιά τὴν ζωὴ μας αὐτοῦ τοῦ κοσμοϊστορικοῦ γεγονότος, δηλ. τῆς σαρκώσεως τοῦ Λόγου, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οἱ γιορτὲς ἐρχονται καὶ φεύγουν, χωρὶς οἱ πολλοὶ νά μποροῦν νά ἀποκομίσουν ἀπὸ αὐτὲς τὴν ψυχικὴ ὠφέλεια καὶ τὴν ἀνακαινιστικὴ δύναμη πού αὐτὲς προσφέρουν.

* * *

ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΟΜΩΣ γιά τὴν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ μᾶς τὴν ἀποκαλύπτει ὁ ἴδιος ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Ὁ Χριστὸς σαρκώθηκε κι ἐγενε καὶ ἄνθρωπος, χωρὶς νά χάσει τὴν θεότητά Του γιά ἓνα καὶ μοναδικὸ λόγο: γιά νά ξαναπολαύσουμε οἱ ἄνθρωποι τὴν υἰοθεσία ἀπὸ τὸν Πατέρα. Νά ξαναγίνουμε δηλαδὴ παιδιὰ τοῦ Θεοῦ κατὰ χάριν, μὲ τὴν δυνατὴτητα τῆς κληρονομίας τῆς Βασιλείας τοῦ Πατέρα μας. Τὸ γράφει καθαρά ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν» (Γαλ. δ' 4-5). Καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης: «Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι» (Ἰω. α' 12).

* * *

ΑΥΤΟ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΔΕΝ εἴμαστε πιά μόνοι, ὅτι μποροῦμε νά ἐλπίζουμε καὶ νά ζοῦμε μὲ προοπτικὴ πού ἀγκαλιάζει ὀλόκληρη τὴν αἰωνιότητα. Καὶ τὰ τρία αὐτὰ στοιχεῖα ἔχουν τίς πρακτι-

κές τους προεκτάσεις στὴ σύγχρονη ἐγκόσμιο πραγματικότητα καθὼς μάλιστα δρασκελίζουμε τὸ κατώφλι τῆς τρίτης μετὰ Χριστὸν χιλιετίας, ἀπὸ τὴν ὁποία φαίνεται πὼς λείπει ἡ ἐλπίδα καὶ ὁ ὀρίζοντας, ἐνῶ περισσεύει ἡ μοναξιά. Ὁ ἄνθρωπος τῆς πίστεως ἔχει λόγον ὑπάρξεως καὶ νόημα ζωῆς. Τώρα πιά ὑπάρχει ὁ Χριστὸς, ὁ προσωπικὸς Σωτήρας τοῦ καθενός μας καὶ ταυτόχρονα καὶ ὅλου τοῦ κόσμου, πού μᾶς ἀνοίξε τὴν πύλη τῆς ἐλπίδας καὶ μᾶς χάρισε τὸ πολύτιμο δῶρο τῆς υἰοθεσίας. Ἔχουμε Πατέρα, εἴμαστε πολίτες τῆς Βασιλείας Του. Τὸ λέγει χαρακτηριστικὰ πάλιν ὁ Παῦλος: «Ὅστε σὺκέτι εἶ δοῦλος ἀλλ' υἱός, εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ» (Γαλ. δ' 7). Ποιὸς δὲν θὰ χαρῆ μὲ τούτῃ τὴν δωρεά; Καὶ ποιὸς δὲν θὰ νιώσει τὴν ζωὴ του νά ἀναβαθμίζεται μέσα στὴν προοπτικὴ τῆς αἰωνιότητας;

* * *

Ο ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΤΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΠΡΑΓΜΩΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ «εἰς ἅπαν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς», ἀποσταμένος δραματικὰ ἀπὸ τὰ πιεστικὰ προβλήματα τῆς ζωῆς καὶ τίς μονομερεῖς καὶ ὑπερβολικὲς ἐνασχολήσεις του, στέκεται μὲ δέος ἐμπρὸς σέ αὐτὸ τὸ ὄροσημο καὶ ἀναμετρᾷ τίς ἀντοχές του καὶ τίς δυνάμεις του. Εἰσέρχεται στὴν τρίτη μετὰ Χριστὸν χιλιετία κατάφορτος ἀπὸ τίς δάφνες τῶν ὑψηλῶν καὶ σπουδαίων ὄντως ἐπιτευγμάτων καὶ ἐπιτυχιῶν του, ἀλλὰ καὶ «κατάστικτος τοῖς μύλων» πού ἐπέφερε στὴν ψυχὴ του ἡ ποικιλώνυμη πνευματικὴ ἀνεσιτότητα καὶ ὀρφάνια καθὼς καὶ ὁ πολυδαίδαλος ἠθικὸς ἀμοραλισμὸς πού κατακερατίζον ἐπικίνδυνα τὴν μοναδικότητα, τὴν συνέχεια καὶ τὴν ὠριότητα τῆς ὑπάρξεώς του. Σ' αὐτὸ τὸ γύρισμα τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ὑποστασιάζει καὶ ὑπομνήσκει μὲ τὸν πλέον χαρακτηριστικὸ τρόπο τὸ προκλητικὸ καὶ ἐπιστηρικὸ μῆνυμα τῆς ἐλπίδας, τῆς χαρᾶς καὶ τῆς σωτηρίας πού ἔχει ἀνάγκη ὁ ἀποσταμένος καὶ ἐν πολλοῖς ἀπογοητευμένος ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας.

Χρόνια πολλά. Ὁ Σωτὴρ ἐτέχθη. Ὁντως ἐτέχθη.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ.

ΟΙ ΕΟΡΤΑΣΜΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2000

Άναμφιβόλως τὸ ἔτος 2000 εἶναι σημαντικὸς σταθμὸς στὴν ἱστορία τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐφ' ὅσον δέ, ὡς ἐπισημαίνουν εἰδικοί ἐρευνητές, γνωρίζομεν ὄχι ἀκριβῶς, ἀλλὰ μόνον κατὰ προσέγγισιν τὴν χρονολογία τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου, εἶναι πρακτικῶς ἀδιάφορον τὸ νὰ δεχθοῦμε ὅτι τὸ ἔτος 2000 εἶναι εἴτε τὸ λυκόφως τῆς

Τοῦ κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ**
Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου
Ἀθηνῶν, Τακτικοῦ Μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς
Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν

δευτέρας χιλιετίας, εἴτε ἡ ἀνατολή ἢ μᾶλλον τὸ λυκαυγὲς τῆς τρίτης χιλιετίας.

Οἱ εορτασμοί, ποὺ θὰ γίνουν σὲ ὁλόκληρη τὴν Οἰκουμένη γιὰ νὰ ἐπισημανθῆ, ὡς συνήθως λέγεται, ὅτι ἔρχεται νέον millennium, νέα χιλιετία, ὀφείλονται ἀφ' ἑνὸς στὴν μυστικὴ γοητεία τοῦ στρογγυλοῦ ἀριθμοῦ 2000, ποὺ ἀναφέρεται σὲ ἕνα ὄροσμο τῆς Χριστιανικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, ὡς ἰδιαιτέρως θὰ διακηρυχθῆ κατὰ τὴν πανορθόδοξη, πολυπατριαρχικὴ καὶ πολυαρχιερατικὴ Θ. Λειτουργία, ἡ ὁποία θὰ τελεσθῆ τὴν 6ῃ Ἰανουαρίου στὴν Βηθλεέμ, καὶ ἀφ' ἑτέρου στὴν ἔλξι, τὴν ὁποίαν ἀσκοῦν οἱ προετοιμασίες τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν ἰδίως στὴν Ρώμη γιὰ τοὺς εορτασμοὺς τοῦ Ἰωβηλαίου «Ἁγίου Ἔτους». Πάνω στὶς τροχιὰς τῶν εορτασμῶν αὐτῶν ἔχουν ἀκριβῶς τροchioδρομηθῆ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σχεδιαζομένους καὶ προγραμματιζομένους πανηγυρισμοὺς, οἱ ὁποῖοι θὰ εἶναι ἐντυπωσιακοὶ καὶ σὲ πολλὰς περιπτώσεις πολὺ ἐκκοσμηκευμένοι.

Ἐὰν στὴν Παλαιὰ Διαθήκη κάθε πεντηκοστὸν «ἰωβηλαῖον» ἔτος ἀναγελλόταν μὲ ἤχους σάλπιγγος, ποὺ κατασκευαζόταν ἀπὸ κέρατο («γιομπέλ», ἔξ οὗ καὶ ἡ ὀνομασία «ἰωβηλαῖο»), ἡ ἀναγγελία τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἔτους 2000 –ὅπως μεταδίδουν διάφορα δημοσιεύματα ξένων καὶ ἑλληνικῶν ἐφημερίδων–, προετοιμάζεται νὰ γίνῃ σὲ ὅλες τὶς περιοχὰς τῆς γῆς μὲ πρωτοφανεῖς ἐκδηλώσεις, παρόμοιες τῶν ὁποίων ποτὲ δὲν ἔχουν γίνῃ σὲ προηγούμενα «ἰωβηλαῖα».

Συμφώνως πρὸς τὰ δημοσιεύματα αὐτά, ἐτοιμάζονται «κρουστάλλινες μπάλες», ποὺ πέφτουν

σὰν ἄστρα ἀπὸ τὸν οὐρανό, καὶ «θόλοι τῆς χιλιετίας» ἀξίας ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων δολλαρίων ἢ στερλινῶν. Προαναγγέλλονται πολυδάπανα «ρεβεγιόν» καὶ ὀλονύκτια «πάρτυς» γιὰ πλουσίους, γιὰ τὰ ὁποῖα θὰ ὑπάρχη εἰσιτήριο ἀξίας δεκάδων ἑκατομμυρίων δραχμῶν. «Πακέτα ἀπολαύσεων» μὲ ἄφθονη πανάκριβη σαμπάνια καὶ μουσικὲς ἐκδηλώσεις μὲ πολλὰ «ντεσιμπέλ» ἠχητικῆς ρυπάνσεως μέσα σὲ «πάμπ» καὶ «κλάμπ» ἀναμένονται σὲ πολλὰ μέρη τοῦ πλανῆτου μας. Συγκεντρώσεις σὲ πάρκα, νησίδες καὶ βραχώδεις ἀκτές· θεαματικὲς εορτὲς σὲ ψηλὰς βουνοκορφὰς (λ.χ. στὸ ὄρος Κιλιμάντζαρο)· ἐκδηλώσεις στὴν ἀφρικανικὴ ἔρημο μέσα σὲ σκηνές· μουσικοχορευτικὰ «σόου» πολυδάπανες κρουαζιέρες γιὰ διαδοχικὴν ἐκ νέου ὑποδοχὴν τῆς «νέας χιλιετίας» σὲ διάφορα μῆκη καὶ πλάτη τῆς γῆς σφαιράς· ὑπερηχητικὰ «κονκόρντ», ποὺ γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ θὰ κάμουν τὸν γύρο τοῦ κόσμου· στροβίλισμα σὲ τεράστιους τροχοὺς σὲ ἐτοιμαζόμενα εἰδικὰ γιὰ τὸ «millennium» «λοῦνα πάρκ»· πλημμυρὶς πολυχρῶμων πυροτεχνημάτων· ὑπερθεάματα φωτὸς· χρῆσις τῶν δυνατοτήτων τῶν λέιζερ· δέσμες καὶ φωτεινὲς στήλες ποὺ θὰ φθάνουν σὲ ὕψος 70 χιλιομέτρων· ὑπαίθρια πανηγύρια· παραδοσιακὲς ἵπποδρομίες· ἐντυπωσιακὲς πτώσεις ἀλεξιπτωτιστῶν· λαμπαδηδρομίες –αὐτά, ποὺ ἀναφέρομε δειγματοληπτικῶς ὅπως καὶ πολλὰ ἄλλα εἶναι ἐπὶ μέρους πτυχῆς τῶν εορτασμῶν γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ ἔτους 2000.

Καὶ στὴν Ἀθήνα ἐτοιμάζονται παρόμοιοι εορτασμοὶ μὲ ἐπίκεντρον τὴν Ἀκρόπολιν. Καταρτίζεται πρόγραμμα ὑπερθεάματος μὲ ἀληθινὴν φωτοπλημμύρα, ποὺ θὰ μεταβάλλῃ τὴ νύχτα σὲ μέρα. Ἀναρίθμητες ἀναμμένες δάδες, πανίσχυροι προβολεῖς, φωτεινοὶ κίονες μὲ ὕψος 6 - 7 χιλιομέτρων, οὐράνια ὀθόνη, ποὺ θὰ προβάλλῃ εἰκονικὴν πραγματικότητα μὲ φωτεινὰ ἀνάγλυφα, καὶ εἰδικὲς συναυλίες θὰ καλέσουν ὅλους τοὺς Ἀθηναίους καὶ τηλεοπτικῶς μὲ τὴν ΕΡΤ καὶ τὸ BBC International τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ἕλληνες νὰ ὑποδεχθοῦν τὸ ἔτος 2000.

Εἶναι περιττὸν νὰ ποῦμε, ὅτι πολλὰς ἀπὸ τὶς –ἀκόμη καὶ πολυδάπανες– ἐκδηλώσεις αὐτὲς γίνονται κατανοητὲς καὶ εἶναι ἀνεκτὲς ἢ καὶ εὐπρόσδεκτες ὡς ἀνταποκρινόμενες στὴν ἔμφυτη

ανάγκη του ύλικοπνευματικού ανθρώπινου όντος να ψυχαγωγείται και να έκφραζει τὰ συναισθηματικά σκιρτήματα και πνευματικά βιώματά του με συμβολικές έορταστικές έκδηλώσεις, ιδίως όταν πρόκειται για τήν έπισήμανση της σημασίας μεγάλων σταθμών της Ίστορίας.

Άλλ' άρα γε οί περισσότεροι από τούς προετοιμαζομένους έορτασμούς για τήν άνατολήν του έτους 2000 άνταποκρίνονται στα αίτήματα της ύγιους ψυχαγωγίας και της όρθης ίεραρχήσεως τών άγαθών και τών ύλοποιουμένων μέσα σ' αυτά άξιών; Έάν οί άνευ πνευματικού άντικρύσματος σχετικές οικονομικές σπατάλες μαρτυρούν σέ πολλές περιπτώσεις έλλειψη της ίεραρχήσεως αυτής και έάν άπουσιάζη παντελώς ή κατάλληλη πνευματική διάθεση και έτοιμότης πρὸς βίωση του βαθυτέρου νοήματος και τών δεοντολογικῶν μηνυμάτων της έντός του άνατέλλοντος Νέου Έτους συμπληρώσεως δύο χιλιάδων έτών από τήν Γέννηση του Θεανθρώπου, τότε είναι βέβαιοι ότι ό Θεός με τὸ στόμα του προφήτου Ήσαίου θά πη και σ' έμάς: «*Τὰς νομιμίας ύμῶν και τὰς έορτάς ύμῶν μισεί ή ψυχή μου· έγενήθητέ μοι εἰς πλησμονήν· σὺκέτι άνήσω τὰς άμαρτίας ύμῶν*» (=«Και τις πρωτομηνίες σας και τις έορτές σας μισεί ή ψυχή μου· μου γίνεται πρόξενοι άηδίας· δέν θά συγυρήσω πλέον τις άμαρτίες σας») (Ήσ. α', 14).

Άλλά τί θά εΐχαμε να πούμε για τήν άληθώς χριστιανική και εκκλησιαστική ύποδοχή του έτους 2000;

Έν πρώτοις θά έπρεπε να ύπομνησθῆ ότι ή παγκοσμία συγκίνησης για τήν έλευση του έτους 2000 όφείλεται κατά μέγα μέρος στο γεγονός ότι οί νέοι ένιαυτοί ύποβοηθοῦν να συνειδητοποιήσωμεν ότι ή συνάρτησις πρὸς τὸν χρόνον είναι ένα από τὰ είδοποιά γνωρίσματα της ανθρώπινης ύπάρξεως, ως ιδιαίτερος τονίζουν όλοι οί εκπρόσωποι της ύπαρξιακής φιλοσοφίας. Κατά τὸν Κάρολ Γιάσπερς, ένα από τὰ όρια και μία από τις «όριακές καταστάσεις» (Grenzsituationen), στίς όποιες σάν σ' ένα τοίχον, άναποφεύκτως προσκρούει ή ανθρώπινη ύπαρξις, είναι ό χρονικός προσδιορισμός της με τήν παροδικότητα της ζωής, της όποίας τέρμα είναι ό θάνατος. Κατά τὸν Μάρτιν Χάϊντεγγερ, ή ύπαρξιακή «μέριμνα» (Sorge) και «άγωνία» (Angst) έχουν ως όντολογική προϋπόθεση τή συνάρτησι του ανθρώπου με τὸ Χρόνο, ό όποιος νοείται ύπό τήν προοπτική του μέλλοντος, που οδηγεί στον θάνατο.

Έάν ό Χάϊντεγγερ και όλες οί άθειστικές μορφές του ύπαρξισμού δέν ήμποροῦν να λυτρώσουν τὸν άνθρωπον από τή μέριμνα της άγωνίας αυτής·

ένάν ό Γιάσπερς τὸν παραπέμπη σ' ένα «Υπερβατικό», που στερείται προσωπικού χαρακτήρος και είναι άνίκανο να συνάψη προσωπική σωτηριώδη και λυτρωτική σχέση με τὸν άνθρωπο, άντιθέτως ή Έκκλησία βοηθεῖ τὰ μέλη της να βλέπουν τὸν χρόνον και τούς χρονικούς σταθμούς ως «στεφάνους τών ένιαυτῶν της χρηστότητας».

Οί πιστοί χριστιανοί πιστεύουν ότι και τὸ έτος 2000 μπορεῖ να άξιολογηθῆ ως πηγή θείας εϋλογίας, δοθέντος ότι Δημιουργός της χρονικής τάξεως είναι ό άναρχος, άναλλοίωτος, αιώνιος Θεός, «*Ὁ ὢν και ό ἦν και ό έρχόμενος*» (Άποκ. α', 4), ό ύπερκείμενος του χρόνου και ύπάρχων «*πρὸ του ὅρου γεννηθῆναι και πλασθῆναι τήν γῆν και τήν οίκουμένην και από του αἰῶνος*» (Ψαλμ. πθ', 2). Αυτός «*τούς αἰῶνας έποίησεν*» (Έβρ. α', 2· πρβλ. ια', 3), «*χρόνους ή καιρούς... θέμενος εν τῇ ιδία έξουσία*» (Πράξ. α', 7).

Έπί πλέον τὰ μέλη της Έκκλησίας, που βιώνουν τὸ έσχατολογικό στοιχείο ως δύναμιν, που τούς κινεί στο έκάστοτε παρόν, έχουν ως σύνθημά τους τὸ «*έρχου, Κύριε Ίησοῦ*» (Άποκ. κβ', 20). Νοιώθουν ότι «*ό καιρός συνεσταλμένος*» (Α' Κορ. ζ', 29), «*ό καιρός έγγύς*» (Άποκ. α', 33· κβ', 10) «*έσχάτη ώρα εστίν*» (Α' Κορ. β', 18). Έπομένως, «*ίδου νῦν καιρός εϋπρόσδεκτος, ίδου νῦν ήμέρα σωτηρίας*» (Β' Κορ. στ', 2).

Άλλά πὸς τὸ έτος 2000 θά είναι σωτήριο και εϋπρόσδεκτον, εάν δέν θεωρηθῆ ως άγιο και εϋλογημένο από τὸν Θεό και εάν ή έλευσίς του δέν έορτασθῆ ως έτος μετανοίας, άγάπης και δικαιοσύνης; Χαρακτηριστικῶς ό Θεός, πάλιν δια του στόματος του προφήτου Ήσαίου, μάς ύποδεικνύει δειγματοληπτικῶς μερικές προϋποθέσεις του άρεστοῦ εἰς Αὐτὸν έορτασμοῦ τών «νομιμῶν και έορτῶν»: «*Λύσασθε -λέγει- και καθαροί γίνεσθε, άφέλετε τὰς πονηρίας από τών ψυχῶν ύμῶν άπέναντι τών ὀφθαλμῶν μου, παύσασθε από τών πονηριῶν ύμῶν, μάθετε καλὸν ποιεῖν, έκζητήσατε κρίσιν, ρύσασθε άδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῶ και δικαιώσατε χήραν*» (Ήσ. α', 16-17).

Η περικοπή αυτή του Ήσαίου ύπενθυμίζει ότι ή Έκκλησία ως τὸ σύνολον τών μελῶν του Μυστικοῦ Σώματος του Χριστοῦ πρέπει και έχει προγραμματίσει να άντιμετωπίση πολλές συγκεκριμένες προκλήσεις εκ του έτους 2000.

Τις κυριότερες εκ τών προκλήσεων αυτών θά προσπαθήσωμε να έπισημάνωμε συνοπτικῶς στο έπόμενο άρθρο μας του προσεχοῦς τεύχους της «Έκκλησίας» (κατά τὸν μήνα Ίανουάριον του έτους 2000).

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Πρὸς τὰ Μέλη τοῦ Ἰου Πανελληνίου Συνεδρίου Οἰκολογικῶν Ὄργανώσεων
συγκαλουμένου εἰς Λαμίαν τὴν 26ην Νοεμβρίου ἐ.ἔ.*

Μεῖ ιδιαίτερη χαρὰ χαίρετίσουμε τὸ παρὸν Πανελλήνιον Συνέδριον, ποῦ συγκαλεῖται ἐδῶ σήμερα, ἀπὸ τὰ Μέλη τοῦ Πανελληνίου Δικτύου Οἰκολογικῶν Ὄργανώσεων, μὲ θέμα «ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΚΑΙ ΘΕΣΜΟΙ».

Τὸ πρὸς συζήτηση καὶ ἔρευνα θέμα ἔχει πολλές παραμέτρους καὶ ταυτόχρονα τὴν ἀπαρχή του στὴν πορεία τῆς πολυαιωνίου ἱστορίας τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ ἀνθρώπινες κοινωνίες ἐβίωσαν ἀπὸ τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου μικρὲς ἢ μεγάλες καταστροφές τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ὀφειλόμενες σὲ ἐκρήξεις ἡφαιστειῶν, λοιμούς, καταποντισμούς ἐδαφῶν, καταστροφές δασῶν.

Σήμερα, ὅμως, ὁ βιολογικὸς θάνατος τοῦ ἀνθρώπου ἐπικρέμαται ὡς βεβαία κατάληξη τῆς σημερινῆς πολιτισμικῆς πορείας τῆς Ἀνθρωπότητας. Ὁ ἀνθρώπος ὑφίσταται, γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία του, τὴν προοδευτικὴ ἀντιστροφή τῶν θετικῶν δυνατοτήτων καὶ προσφορῶν τῆς φύσεως.

Τὰ τέσσερα ζωτικὰ κέντρα τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἀέρας, τὸ νερὸ, ἡ βλάστηση καὶ ἡ ζωὴ τοῦ πλανήτη μας, κινδυνεύουν ἄμεσα.

Ἡ σύγχρονη βιομηχανία, καταστρέφουσα τεράστιες ποσότητες ὀξυγόνου καὶ παράγουσα τόνους δηλητηριωδῶν χημικῶν οὐσιῶν, καταστρέφει τὸν ἀέρα.

Τὰ δάση καταστρέφονται, λόγω τῆς μεγιστοποίησης τῶν οἰκισμῶν καὶ τῶν πυρκαϊῶν. Ἔχει ὑπολογισθεῖ, ὅτι κάθε δευτερόλεπτο μεταφέρονται 1000 τόνοι γῆς πρὸς τὴ θάλασσα καὶ ὅτι ἐλαττώνονται τὰ δάση κατὰ 3 - 5 χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα.

Ἡ φυσιολογία τοῦ περιβάλλοντος ἔχει διαταραχθεῖ καὶ ἡ θεραπεία τῆς φύσεως ποῦ ἀσθενεῖ εὐρίσκεται στὴν θρησκευτικὴ πίστη καὶ πράξη.

Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ἀναγγέρονται δύο Οἰκολογικὲς Διαθήκες· ἡ πρώτη, σὰν εἰδικὴ συνθήκη (Γεν. 6.18, 9.8-17), διασώσεως ὄλων τῶν μορφῶν τῆς ζωῆς καὶ τῆς οἰκολογικῆς εὐθύνης τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὰ ζῶα, ποῦ συνάπτεται πρὸ τοῦ Κατακλυσοῦ, μεταξὺ Θεοῦ καὶ Νῶε καὶ ἡ δευτέρη, μετὰ τὸ πέρασ τοῦ Κατακλυσοῦ μὲ τὴν ὁποῖαν ἀποκλείεται κάθε νέα καταστροφή τῆς ζωῆς (Γεν. 9, 8-17) ἀπὸ Κατακλυσμό καὶ ποῦ ἔχει σὰν ἐξωτερικὸ ὀπτικὸ τεκμήριον «σὰν σημεῖο τῆς Διαθήκης» τὸ σὺράνιο τόξο, «τὸ τό-

ξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ» (9, 13), μὲ τὴν ὁποία ἐπαναλαμβάνεται ἡ εὐλογία τῆς ἀνθρωπίνης κυριαρχίας στὸ ζωϊκὸ χῶρο, μετὰ τὸν Κατακλυσμό, στὸν Νῶε καὶ τὰ παιδιὰ του, ποῦ ἀποτελοῦν καὶ τοὺς γεννήτορες τῆς μετὰ τὸν Κατακλυσμό Ἀνθρωπότητας.

Στὶς Προφητικὲς μαρτυρίες, ἔχουμε τὴν οἰκολογικὴ καταστροφή τῆς βλαστήσεως ἀπὸ ἐπιδρομὲς ἀκρίδων, ὅπως στὴν ὄραση τοῦ Προφήτη Ἀμώς (Ἀμώς 7, 1-6), στὴν ἀποξήρανση τῶν νερῶν καὶ τὴν καταστροφή τῆς βλαστήσεως, σὰν ἀποτέλεσμα τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ (Ἠσ. 30, 33, Μιχ. 1, 4).

Ὁ Προφήτης Ἱερεμίας γράφει χαρακτηριστικὰ σὲ προφητεία του, ὅπου ἀναφέρεται καὶ τὸ ὄραμα τοῦ «χάους», «ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ οὐδέν, καὶ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οὐκ ἦν τὰ φῶτα αὐτοῦ», «ἕως πότε πενήθει ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπον οὐκ ὄφεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν».

Φυσικοὶ ἐπιστήμονες, ὅπως ὁ Leibnitz, ὁ Νεύτων καὶ ἄλλοι, ἐπεδίωκαν τὴν ἔρευνα τοῦ φυσικοῦ κόσμου, ὡς ἔργον τῆς θείας Βουλῆς καὶ κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα ἀκόμα, ὁ ἔθνεγέρτης Ρήγας Φερραῖος γράφει στὸ ἔργο του «Φυσικῆς ἀπάνθισμα», ποῦ εἶναι ἔργο κοσμογεωγραφίας, τὰ ἐξῆς: «Ὅθεν ἄς φωνάξωμεν ὄλοι ὁμοῦ: Κύριε, τὰ ἔργα σου εἶναι μεγάλα καὶ πολλά· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν Σοῦ εἰσιν οἱ οὐρανοί!»!

Ἡ χριστιανικὴ Ἐκκλησία διαπαιδαγωγεῖ τοὺς ἀνθρώπους γιὰ τὴν σωτηρία τους μὲ τρόπο ὀλοκληρωμένο, ποῦ συμπεριλαμβάνει κάθε ἀγωγή καὶ τὴν οἰκολογικὴ. Ἡ ἀρχαιότερη γιὰ τοὺς χριστιανούς οἰκολογικὴ ἀγωγή εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὴν σωτηριολογικὴ ἀγωγή καὶ τὶς δογματικὲς ἀρχές τῆς πίστεως, ποῦ ἐκφράζονται ὡς λειτουργικὴ πράξη καὶ ἀτομικὴ καὶ κοινωνικὴ συμπεριφορὰ. Ἡ οἰκολογικὴ διάσταση τῆς Ὀρθοδόξου λατρευτικῆς πράξεως εἶναι πλουσιοτάτη, ἐμπεριεχομένη στὶς λατρευτικὲς Ἀκολουθίες τοῦ νυχθημέρου, στὶς λατρευτικὲς τελετὲς τῶν Ἑπτὰ Μυστηρίων καὶ ιδιαίτερως στὶς εὐχές τῆς Θείας Λειτουργίας «Ἐπὲρ ἐνκρασίας ἀέραν καὶ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς» καὶ στὶς ὑπόλοιπες ἀγιαστικὲς Ἀκολουθίες.

Είναι άναμφισβήτητο γεγονός, ότι ή λημοσύνη του όνόματος του Θεού έκ μέρους του άνθρώπου, ως του τελικού αίτιου τής άφθονίας των άγαθών τής γής, οδηγεί τον άνθρωπο στην άπολυτοποίηση τής άξίας τής άφθονίας, στον θαυμασμό των έργων του, δηλαδή, πολλάκις, σε μία μορφή συγχρόνου είδωλολατρείας. Αυτή ή λατρεία οδηγεί στην καταστροφή, γιατί άπολυτοποιεί τó σχετικό και παραγνωρίζει τον άληθινό Θεό και Δημιουργό.

Στό βιβλίο του Δευτερονομίου διαβάζουμε σχετικά γι' αυτήν την καταστροφική παραγνώριση τής άξίας του θεϊκού Περιβάλλοντος: «*Μή εἴπης ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἡ ἰσχὺς μου καὶ τὸ κράτος τῆς χειρὸς μου ἐποίησάν μοι τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην μνησθήσῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὅτι αὐτός σοι δίδωσιν ἰσχύν τοῦ ποιῆσαι δύναμιν*».

Ὁ άνθρωπος, ως «φύλακας» του φυσικού Περιβάλλοντος και όχι ως «ιδιοκτήτης», όφείλει να είναι συντηρητής και προστάτης τής φύσεως. Η καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος σημαίνει άφαίρεση των φυσικών προϋποθέσεων επιβίωσης του ίδιου του άνθρώπου. Ίσως άπομένει πολὺς δρόμος έως ότου αυτή ή οικολογική άρχή του «φυλάσσειν» και του «εργάζεσθαι» γίνη σεβαστή από τή βιομηχανία και τήν τεχνολογία και άποτελέσει πολιτική πράξη των έκάστοτε Κυβερνήσεων, των διαφόρων Κρατών και μάλιστα εκείνων που συσσωρεύουν όπλα καταστροφής του άνθρώπου και του Περιβάλλοντός του.

Η επίσημη πνευματική δραστηριοποίηση των εκκλησιαστικών άρχών για τὰ προβλήματα του Περιβάλλοντος έχει έκδηλωθει στην Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία από 20ετία και πλέον, πρωτοστατούντος του Οίκουμενικού Πατριαρχείου από τον επίσημο έορτασμό των 900 χρόνων τής ίδρύσεως τής Ἱερᾶς Μονῆς του Ἁγίου Ἰωάννου του Θεολόγου στην Πάτιμο, όπου πραγματοποιήθηκε Συνέδριο για τó Περιβάλλον, με τήν ανακοίνωση τó 1989 ότι ή 1η Σεπτεμβρίου όρίζεται ως ήμέρα, κατά τήν όποίαν, «*ἐπ' ευκαιρία τῆς έορτῆς τῆς Ἰνδίκτου ενχαί και ἰκεσία ὑπὲρ τῆς ὅλης δημιουργίας αναπέμπονται ... ως ήμέρας προστασίας τοῦ φυσικοῦ Περιβάλλοντος*», με τίς έκδηλώσεις τον ίδιο χρόνο στο Πατριαρχείο Ἄντιοχείας, με τó Διορθόδοξο Συνέδριο για τήν προστασία του Περιβάλλοντος τó 1991, στην Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης, με τήν ανακοίνωση για τó οικολογικό θέμα στο Μήνυμα τής Συνάξεως των Ὁρθοδόξων Πατριαρχών και Ἀρχιεργών των Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιών, στο Φανάρι τó 1992, με τó συγκληθέν τó 1993 Σεμινάριο στην Ἱερὰ Μητρόπολη Λέρου με θέμα: «*Ὁρθοδοξία, Οἰκολογία και Περι-*

βάλλον», με τήν σύνταξη ειδικῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας για τήν ήμέρα του Περιβάλλοντος από τó μακαριστό Ὑμνογράφο τής Ἐκκλησίας, Μοναχό Γεράσιμο Μικραγιαννανίτη, με τήν συμβολή των Ὁρθοδόξων Μοναχών, όπως εκείνων τής Ἱερᾶς Μονῆς του Εὐαγγελισμοῦ Ὁρμουλίας Χαλκιδικῆς, με τήν εφαρμογή ενός οδηγητικοῦ προγράμματος προστασίας του φυσικοῦ Περιβάλλοντος, με τήν συνεργασία του Παγκοσμίου Ταμείου για τήν προστασία τής φύσεως (WWF) και τέλος, με τήν γενική Συνέλευση του Παγκοσμίου Συμβουλίου των Ἐκκλησιών, στην Σεούλ τó 1991, στο τέλος τής όποίας ένεκρίθη μακροσκελές κείμενο με έκκληση προς όλους για τήν προστασία του Περιβάλλοντος.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον αναμένει τὰ Πορίσματα του παρόντος Πανελληνίου Συνεδρίου Οἰκολογικῶν Ὁργανώσεων, εύελπιστοῦσα, ότι θά άποτελέσουν άφετηρία για τήν γενικότερη συνεργασία των άρμοδίων φορέων τής Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, των Πολιτικῶν Κοιμιάτων, τής Νομαρχιακῆς και Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, των Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν και γενικῶς όλων όσοι έχουν τήν δυνατότητα, από τήν σκοπιά που διακονοῦν τήν κοινωνία, να συμβάλουν στην διατήρηση του Φυσικοῦ Περιβάλλοντος, ανακοινώνει δέ, ότι με τήν από 31.8.1999 Ἀπόφασή Της, συνέστησε Ὁργανωτική Ἐπιτροπή για τήν διοργάνωση Παγκοσμίου Συνεδρίου με θέμα: «*Ἐκκλησία και Φυσικόν Περιβάλλον*»!

Ὁθεν, έπευλογοῦντες ένα έκαστον των συνέδρων και των όμιλητών, συγχαίρομεν τους διοργανωτάς, εύχόμενοι όπως άντιληφθῆ επί τέλους ό σύγχρονος άνθρωπος, ότι «*θεία τις ὑπάρχει οἰκονομία και δύναμις κρειπτόνων ἡ συνέχουσα τὰ ὅλα, ἦν και Θεόν δικαίως ἄν εἴπομεν*» (Μεθόδιος Ὀλύμπου).

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

† Ὁ Θεσσαλονίκης Παντελεήμων

† Ὁ Δράμας Διονύσιος

† Ὁ Παροναξίας Ἀμβρόσιος

† Ὁ Νέας Σμύρνης Ἀγαθάγγελος

† Ὁ Πειραιῶς Καλλίνικος

† Ὁ Περιστερίου Χρυσόστομος

† Ὁ Κεφαλληνίας Σπυριδών

† Ὁ Ζακύνθου Χρυσόστομος

† Ὁ Ἐλασσώνος Βασίλειος

† Ὁ Σάμου και Ἰκαρίας Εὐσέβιος

† Ὁ Καστορίας Σεραφεῖμ

† Ὁ Σεργίων και Κοζάνης Ἀμβρόσιος

Ὁ Ἀρχιεργαμματεὺς
Ἀρχμ. Δανιήλ Πουρτσουκλῆς.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Πρός τὰ Μέλη τοῦ Διεθνoῦς Συμποσίου με θέμα: «Δασικὲς Πυρκαγιές: Ἀνάγκες καὶ Καινοτομίες»
(DIVANI - CARAVEL 18 καὶ 19 Νοεμβρίου 1999)

Ἀγαπητοὶ Σύνεδροι,

Μὲ πολλή χαρὰ χαιρετίζουμε τὸ παρὸν Διεθνὲς Συμπόσιον ποὺ συγκαλεῖται ἐδῶ σήμερα, ἀπὸ τὴν CINAR Α.Ε. με τὴν ὑποστήριξη τῆς 12ης Γενικῆς Διευθύνσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς, με θέμα «Δασικὲς Πυρκαγιές: Ἀνάγκες καὶ Καινοτομίες».

Τὸ θέμα ποὺ θὰ συζητηθῆ, εἶναι τόσο παλιό, ὅσο καὶ ἡ ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου! Ἀπὸ τῆς Δημιουργίας τοῦ ὑπέροχου αὐτοῦ «κόσμου», ὁ ἀνθρώπος, κατ' ἐντολὴν τοῦ Δημιουργοῦ εἶχε τὴν μέριμνα τῆς προστασίας τοῦ φυσικοῦ πλοῦτου καὶ μάλιστα τῶν δένδρων καὶ τῶν δασῶν.

Στὸ βιβλίον τῶν Ἀριθμῶν μάλιστα ἡ εὐφορία τῆς γῆς εἶχε ἄμεση ἐξάρτηση ἀπὸ τὴν παρουσία σ' αὐτὴν πολλῶν ἢ ὀλίγων δένδρων, «καὶ τίς ἡ γῆ, εἰ πίων ἢ παρεμμένη, εἴ ἐστιν ἐν αὐτῇ δένδρα ἢ οὐ» (Ἀριθμ. ιγ' 21). Οἱ δὲ καρποὶ τῶν δένδρων ἔθεωροῦντο ἡγιασμένοι, «πᾶσα δεκάτη τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς καὶ τοῦ καρποῦ τοῦ ξυλίνου τῷ Κυρίῳ ἐστίν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ» (Λευϊτ. κζ' 30).

Ἀνέκαθεν λοιπὸν τὰ δένδρα καὶ τὰ δάση παρείχαν ἀνεκτίμητες ὠφέλειες στὸν ἀνθρώπο, ποὺ ἄλλωστε ἔχει λάβει τὴν ἐντολὴ ἀπὸ τὸ Θεὸ νὰ τὰ διαφυλάττει καὶ νὰ τὰ διαχειρίζεται «ἐξ ὀνόματός Του», καλῶς!

Συμβάλλουν ὄχι μόνον στὴν ὑλικὴ ἀλλὰ καὶ στὴν πνευματικὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, γιατί ἐξυγιαίνουν τὴν ἀτμόσφαιρα, ἐξασφαλίζουν ζωὴ καὶ υγεία, προλαμβάνουν ἀσθένειες, εἶναι τὰ καταφύγια τῶν πτηνῶν καὶ τῶν ζώων· στὸ βιβλίον τοῦ Δευτερονομίου διαβάζουμε μιὰ ὁμορφὴ εἰκόνα ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ δάσους: «ἐάν δὲ συναντήσης νοσοῖᾶ ὀρνέων... ἐπὶ παντὶ δένδρῳ... καὶ ἡ μήτηρ θάλπη ἐπὶ τῶν νεοσσῶν... οὐ λήψῃ τὴν μητέρα μετὰ τῶν τέκνων» (Δευτ. κβ' 6). Τὰ δάση προκαλοῦν τίς εὐεργετικὲς βροχές, ἀποταμιεύουν καλῶς τὰ ἐξ αὐτῶν ὕδατα καὶ συγχρόνως προλαμβάνουν τίς ἐπιβλαβεῖς πλημμύρες καὶ καταιγίδες, ποὺ καταστρέφουν τίς καλλιεργημένες ἐκτάσεις καὶ καταπνίγουν τοὺς ἀγρούς καὶ μαζί τους τὸν κόπο καὶ τὸν μόχθο τῶν ἐργατῶν τῆς γῆς, καθιστῶντα καρποφόρον καὶ εὐφορον τὴν γῆ, ἐπιδαμιλεύοντα τοιοῦτοτρόπως ἐκτὸς ἀπὸ τὴν υγεία στὸν ἀνθρώπο, καὶ κάθε ἀγαθὸ ποὺ ἔχει σχέση με τὴν τροφή, τὴν ἐνδυμασία καὶ τὸν πλοῦτο του, ὅσο καὶ με τὴν εὐημερία τῆς ἐργασίας του.

Ἡ εὐλογημένη πατρίδα μας, εἴτε ἀπὸ φυσικὲς αἰτίες, ἢ ἀπὸ τίς ἐθνικὲς τῆς περιπέτειες, τὰ δὲ τελευταῖα χρόνια, δυστυχῶς, ἀπὸ ἀδικαιολόγητες καταστροφικὲς πυρκαγιές, ἔχει στερηθεῖ δασικῶν ἐκτάσεων ἑκατοντάδων χιλιάδων στρεμμάτων, ποὺ ἀποτελοῦσαν ἰσχυροὺς πνεύμονες ζωῆς καὶ φυσικοῦ πλοῦτου, ἀλλὰ καὶ ἕναν ἀπὸ τοὺς κυριότερους παράγοντες τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.

Ἐξ ἄλλου ἡ ἔννοια τοῦ «δένδρου» στὴν Καινὴ Διαθήκη ἔχει καὶ τὴ θεολογικὴ τῆς διάστασι· «τὰ ἀγαθὰ δένδρα» (Λουκ. στ' 43-44), συμβολίζουν τὸν ἀγαθὸ καὶ πνευματικὰ καλλιεργημένο ἀνθρώπο, τὰ δὲ «σαπρὰ δένδρα» τὸν πονηρὸν, καὶ αὐτὰ εἶναι ἐκεῖνα, ποὺ ὡς μὴ ὠφέλιμα, κόπτονται καὶ καίγονται.

Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴ φύση, καὶ τὴν πολὺμορφη ὠραιότητά της, εἶναι ἀνάβασι τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν οὐρανὸ καὶ ὑποχρέωσι πρὸς τὸν Δημιουργόν του. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος βλάπτει τὰ δάση ἢ δὲν τὰ προστατεύει, στερεῖ καὶ τὸν ἑαυτόν του καὶ τοὺς συνανθρώπους του ἀπὸ τὰ ἀναρίθμητα ἀγαθὰ ποὺ προέρχονται ἀπὸ αὐτὰ, καὶ γίνεται καταστροφέας τοῦ ἑαυτοῦ του, τῶν οἰκογενῶν του, ἀκόμα καὶ τῶν ἀπογόνων του!

Πρέπει νὰ θεωρήσουμε ὡς ἀποτρόπαια καὶ θεομίσητη πράξι τὸν ἐμπρησμό καὶ νὰ τὸν χαρακτηρίσουμε σὰν ἀσέβεια καὶ ἔλλειψη φόβου πρὸς τὸν Θεόν, με ὀλέθριες συνέπειες.

Ἡ Ἐκκλησία μας με συνεχεῖς πατρικὲς Ἐγκυκλίους τῆς πρὸς τὸν λαόν, τὸν προτρέπει ὄχι μόνον νὰ διαφυλάττει καὶ νὰ ἐπαυξάνῃ τὴν παρουσία τῶν δασῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ προλαμβάνῃ τὴν καταστροφὴ τους με κάθε τρόπο καὶ πρόσφορο μέσο.

Ἐλπίζω, ὅτι ἡ εὐαισθητοποίηση τῶν ἀρμοδίων Εὐρωπαϊκῶν Ἐπιτροπῶν γιὰ τὸ θέμα τῶν δασικῶν πυρκαγιῶν καὶ ἡ ἀξιέπαινη ἀνάληψι αὐτῆς τῆς πρωτοβουλίας ἀπὸ τὴν CINAR Α.Ε., γιὰ τὴν διοργάνωσι τοῦ διημέρου αὐτοῦ Διεθνoῦς Συμποσίου, στίς ἐργασίες τοῦ ὁποῖου εὐχομαι κάθε ἐπιτυχία, θὰ συμβάλλουν τὰ μέγιστα στὴν προστασία τοῦ ὁμορφου αὐτοῦ δημιουργήματος, τοῦ δικαίως ἀποκαλουμένου «κόσμου» καὶ στὴν ἀνάδειξή του πρᾶγματι ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ὡς πηγῆς πλοῦτου, ζωῆς καὶ χαρᾶς.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΚ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

με άφορμή την συνέντευξη Τύπου επ' ευκαιρία της έναρξεως έκστρατείας για την ένταξη των Προσφύγων στην Ευρωπαϊκή Ένωση (30 Νοεμβρίου 1999)

Εύχαριστώντας θερμώς για την πρόσκληση της Ύπατης Αρμοστείας για τους Πρόσφυγες να παρευρεθώ στην σημερινή Συνέντευξη Τύπου και να άπευθύνω σύντομο χαιρετισμό κατά την παρουσίαση της έκστρατείας που ξεκίνησε ή Ευρωπαϊκή Έπιτροπή για την ευαισθητοποίηση του λαού πάνω στο σημαντικό άνθρωπιστικό ζήτημα της έναρξεως των προσφύγων στην Ε.Ε., σε συνεργασία με τη Ύπατη Αρμοστεία του Ο.Η.Ε. για τους Πρόσφυγες, και κωλυόμενος να παρευρεθώ προσωπικώς, έπιθυμώ να άπευθύνω θερμό χαιρετισμό στην Συνέντευξη και να ευχηθώ κάθε έπιτυχία στην προσπάθεια για την δημιουργία μιας κοινωνίας που θα προσφέρει «ζεστασιά» στους πρόσφυγες.

Γνωρίζετε ότι, παιδι ό ίδιος προσφυγικής οικογένειας, έχω βαθιά βιώματα για τό τί σημαίνει έγκατάλειψη της γής, όπου επί μακρά σειρά αιώνων έζησαν οι πρόγονοί μας. Πα τον λόγο αυτό και χαιρετίζω με ιδιαίτερη συγκίνηση και ικανοποίηση την προσπάθεια που ξεκινά στη χώρα μας σήμερα.

Η έναρξη της έκστρατείας αυτής στην χώρα μας συμπίπτει με τό άνοιγμα ενός νέου κεφαλαίου στην μεταναστευτική πολιτική και την συμπεριφορά της Ευρωπαϊκής Ένώσεως άπέναντι στους πολίτες που βρίσκονται στο έδαφος της και προέρχονται από τρίτες χώρες. Μετά τις ρυθμίσεις που εισήγαγε ή Συνθήκη του Άμστερνταμ, οι πρόσφατες Άποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στο Τάμπερε εγκαινιάζουν πράγματι μια νέα πολιτική, που έπιδιώκει να φέρει την Ευρωπαϊκή Ένωση πιο κοντά στην καθημερινή ζωή του πολίτη, και να έπιδείξει κάποια στοιχειώδη έστω ζεστασιά και μια πιο δίκαιη και πιο τίμια μεταχείριση των πολιτών που κατάγονται από τρίτες χώρες και εύρισκονται νόμιμα στον χώρο της Ευρωπαϊκής Ένώσεως.

Τό ενδιαφέρον της Ε.Ε. για την ένταξη των άλλοδαπών στην κοινωνία εκδηλώνεται σε μια έποχή, κατά την όποια μακροχρόνια άνεργία, κοι-

νωνικός και οικονομικός άποκλεισμός, φτώχεια και οργανωμένο έγκλημα τρομάζουν τις κοινωνίες της Ευρώπης και ευνοούν τις κάθε μορφής ρατσιστικές και ξενοφοβες αντιδράσεις σε βάρος των άλλοδαπών. Η πολιτισμική μας κληρονομιά έπιβάλλει την έξασφάλιση ενός άποτελεσματικού νομικού και θεσμικού πλαισίου για την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους, πράγμα που έχει ανεπίτρεπτα καθυστερήσει. Οί νομικές και θεσμικές ρυθμίσεις είναι σημαντικός παράγοντας για την κοινωνική ένταξη των άλλοδαπών, δέν παύει όμως να είναι ένας μόνον άπό τους παράγοντες ένταξης. Πα την άποτελεσματική καταπολέμηση των διακρίσεων σε βάρος άλλοδαπών και την δυναμική κοινωνικο-οικονομική ένσωμάτωσή τους στην κοινωνία που επέλεξαν να καταφύγουν, πέραν άπό τά θεσμικά μέτρα, προσαπαιτείται και ή ευρύτερη συγκατάθεση και συνεργασία της κοινωνίας των πολιτών. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση, οί Κοινωνικοί Έταίροι, οί Μη Κυβερνητικές Όργανώσεις, οί Πρωτοβουλίες των πολιτών και όλως ιδιαίτέρως οί Ένορίες, θα πρέπει, σε μια κοινή προσπάθεια και σε άγαστή, άλλά και κριτική, συνεργασία με τά θεσμικά όργανα του Κράτους και της Ευρωπαϊκής Ένώσεως, να άντισταθούν στον άναδυόμενο πολύμορφο ρατσισμό και να συνεπικουρήσουν στην προσπάθεια ένταξης εκείνων, τους όποιους πόλεμοι, πολιτικές άκαταστασίες, διωγμοί και ποικίλες άπειλές και κίνδυνοι της ζωής τους, τους άνάγκασαν να έγκαταλείψουν την πατρίδα τους και να καταφύγουν ίκέτες ασύλου στην πόρτα μας. Στην προσπάθεια αυτή θα έχουν πάντα στο πλευρό τους την Έκκλησία.

Η έντιμη αντιμετώπιση των ξένων, ή άναγνώριση των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους και ό σεβασμός της άξιοπρέπειας του προσώπου τους δέν θα πρέπει να θεωρηθούν ως εκφράσεις έπιλεκτικής ένταξης σε ίδεολογίες, ή ως προϊόν συγκατάβασης και παθητικής άνεκτικότητας της έτερότητας, που άπορρέουν άπό την συνειδητοποίηση του γεγονότος ότι ή παρουσία των ξένων στη χώ-

ρα μας και στην Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί μιὰ αναγκαία συνθήκη για τὴν εὐημερία τῆς κοινω- νίας καὶ τὴν ἀνταγωνιστικότητα τῆς οἰκονομίας. Ἀποτελοῦν ἀντίθετα βασικὴ ἐπιταγὴ τοῦ Συντά- γματος τῆς Χώρας μας –ὅπως καὶ ὄλων τῶν ἄλλων Χωρῶν Μελῶν τῆς Ε.Ε.– καὶ συγχρόνως ὑποχρέωση, ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ τὶς Διεθνεῖς Συνθήκες, τὶς ὁποῖες ἔχουν ὑπογράψει ἢ καὶ κυ- ρώσει οἱ Χῶρες Μέλη τῆς Ε.Ε.

Ἡ Ἐκκλησία μας δείχνει μιὰ ἰδιαίτερη εὐαι- σθησία ἀπέναντι στὸν ξένο. Ἄλλωστε καὶ ὁ Ἰδρυ- τὴς Τῆς ἀρχίζει τὴν ἐπίγεια ζωὴ Του ὡς πρόσφυ- γας, ὅταν ἡ Ἁγία Οἰκογένεια καταφεύγει στὴν Αἴγυπτο γιὰ νὰ γλιτώσει ἀπὸ τὴν ἀπειλὴ τοῦ Ἡρώδη (Ματθ. β' 13-15), καὶ συνεχίζει τὴν ἐπίγεια δράση Του ὡς ξένος, μὴ ἔχων ποῦ νὰ κλίνει τὴν κεφαλὴν Του. Γιὰ τὸν χριστιανὸ ὁ σεβασμὸς τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ἡ ἀναγνώριση τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ στὸ πρόσωπο τοῦ ξένου, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἀπόρριψη κάθε μορφῆς συμπερι- φορᾶς ποὺ προσβάλλει, ὑποβιβάζει, ἀδικεῖ ἢ ἀπει- λεῖ μὲ ἀφανισμό τὴν εἰκόνα αὐτῆ τοῦ Θεοῦ, εἶναι ζήτημα γνησιότητος τῆς πίστεώς του καὶ βεβαίω- σης γιὰ τὴν ὀρθὴ πορεία του ἐπὶ τοῦ ἴχνη τοῦ Χρι- στοῦ, τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκ- κλησίας.

Ὁ Κύριος μᾶς ἐδίδαξε ὅτι τὸ μοναδικὸ κριτή- ριο γιὰ νὰ εἶναι ὁ κάθε ἄνθρωπος δίπλα Του, στὸν χῶρο τῆς αἰώνιας καὶ παντοτινῆς ἀγαλλίασης, εἶναι ἡ Ἀγάπη. Εἰδικότερα ὁ Σωτὴρας μας μᾶς ἐδίδαξε ὅτι, ὡς χριστιανοί, πρέπει νὰ αισθανόμα- στε τὴν ἀνάγκη νὰ εἴμαστε πηγὲς ἀπεριόριστης Ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον, ἰδιαίτερα τὸν ἐμπερι- στατο, εἰδικότερα δὲ τὸν «ξένο», τὸν ὁποῖο καλοῦ- μεθα νὰ «συναγάγουμε» καὶ νὰ φροντίσουμε (Ματθ. κε' 3 ἔξ.). Ὁ χριστιανὸς δὲν ἀρκεῖται σὲ μιὰ παθητικὴ ἀνεκτικότητα τῆς ἑτερότητας τοῦ ξένου, ἀλλὰ προχωρεῖ σὲ μιὰ δυναμικὴ κατάφαση τοῦ προσώπου του, ἐκφραζόμενη σὲ κοινωνία Ἀ- γάπης. Εἶναι ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ νὰ ἀντιμετωπίζου- με τοὺς ξένους ποὺ ἔρχονται στὴν χώρα μας ὡσὰν νὰ ἦσαν αὐτόχθονες καὶ νὰ τοὺς ἀγαποῦμε ὅπως τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτὸν μας (Λευιτικόν, ΙΘ' 33-34). Ἡ Ἀγάπη μας πρὸς αὐτοὺς δὲν ἔχει χαρακτήρα συ- ναισθηματικὸ, ἀνθρωπιστικὸ ἢ ἠθικιστικὸ, ἀλλὰ εἶναι ἐκφραση τοῦ χριστιανικοῦ τρόπου υπάρξε-

ως καὶ ζωῆς, ὅπως μᾶς τὸν ὑπέδειξε ὁ Θεὸς τῆς Ἀγάπης. Πιστὴ ἡ Ἐκκλησία μας σ' αὐτὴ τὴν Ἀρχὴ τῆς Ἀγάπης ἐφάρμοξε καὶ ἐφαρμόζει ὡς καθημε- ρινὴ μέριμνα τὸ εἰλικρινὲς καὶ ἀνιδιοτελὲς ἐνδια- φέρον Τῆς γιὰ τὴν φροντίδα καὶ τὴν βοήθεια πρὸς ἔνταξη στὸ κοινωνικὸ περιβάλλον τῶν προσφύ- γων καὶ τῶν μεταναστῶν. Θυμίζω ὅτι ἡ Ἀρχιεπι- σκοπὴ καὶ πολλὲς Μητροπόλεις προσφέρουν δω- ρεὰν γεύματα σὲ πρόσφυγες καὶ πῶς, ὅταν στὸ κέν- τρο τῆς Ἀθήνας καὶ ἀνάμεσα σὲ ἑκατομμύρια κα- τοίκων ζοῦσαν σὲ πλήρη ἐγκατάλειψη, χωρὶς στέ- γη καὶ τροφή, ἑκατοντάδες Μουσουλμάνοι Κοῦρδοι, ἡ Ἐκκλησία τοὺς προσέφερε τροφή, ἀλλὰ πρὸ πάντων τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴ στοργὴ τῆς. Ἐπίσης στὸν πόλεμο τῆς Γιουγκοσλαβίας ἡ Ἐκκλησία μας προσέφερε βοήθεια πρὸς Χριστι- ανοὺς καὶ Μουσουλμάνους, Σέρβους καὶ Κοσσοβά- ρους ἀδιακρίτως. Πέραν ὅμως αὐτῆς τῆς ἐπείγου- σας βοηθείας σὲ ἔκτακτες ἀνάγκες ἡ Ἐκκλησία λειτουργεῖ καὶ εἰδικὰ Γραφεῖα, τὰ ὁποῖα προσφέ- ρουν ὀλοκληρωμένες ὑπηρεσίες πρὸς τοὺς μετα- νάστες καὶ τοὺς πρόσφυγες, ὑποβοηθώντας τὴν κοινωνικὴ ἔνταξή τους. Τὸ Κέντρο Συμπαραστά- σεως Μεταναστῶν καὶ τὸ Οἰκουμενικὸ Πρόγραμ- μα Προσφύγων τῆς Ἐκκλησίας μας, μὲ εἰδικευμέ- νο στελεχειακὸ δυναμικὸ ἀπὸ κοινωνικοὺς ἐπι- στήμονες, νομικὸ, κοινωνικοὺς λειτουργοὺς καὶ φιλολόγους, παρέχει στοὺς μετανάστες, τοὺς πρόσφυγες καὶ τοὺς ἰκέτες ἀσύλου ὑπηρεσίες προσανατολισμοῦ, συμβουλευτικῆς, νομικῆς στή- ριξης καὶ προστασίας, ἐκμάθησης τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, πρόσβασης σὲ ὑπηρεσίες ὑγείας, βοήθει- ας πρὸς νομιμοποίηση, προσωρινῆς στέγασης καὶ τροφῆς καὶ προστασίας γυναικῶν ποὺ βρίσκονται σὲ κίνδυνο ἢ εἶναι θύματα ὁποιασδήποτε μορφῆς βίας. Ἐπιπλέον, οἱ Συνεργάτες τῶν Γραφείων αὐτῶν δὲν παραλείπουν νὰ ἐπισκέπτονται ἄλλο- δαποὺς κρατούμενους στὰ κρατητήρια ἢ τὶς φυ- λακὲς, καὶ νὰ ἐπιλαμβάνονται τῶν προβλημάτων τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἄλλοδαπῶν κρατούμενων.

Παράλληλα ὅμως μὲ τὶς ὑπηρεσίες αὐτῆς τῆς θεραπείας ἐκτάκτων ἀναγκῶν καὶ τῆς βοήθειας γιὰ κοινωνικὴ ἐνσωμάτωση, ἡ Ἐκκλησία δὲν πα- ραλείπει νὰ εὐχεται καὶ νὰ προσεύχεται ὑπὲρ τῶν ξένων. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτῆ Σᾶς πληροφοροῦ, ὅτι μέσα στὸν Δεκέμβριο θὰ τελέσουμε στὸ κέντρο

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΠΕΥΛΟΓΗΣΕΩΣ ΠΑΝΤΟΣ ΕΡΓΟΥ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν δημιουργουμένων προβλημάτων κατὰ τὴν τέλει τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγιασμοῦ εἰς διαφόρους ἐκδηλώσεις δημοσίου χαρακτήρος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Νικόδημος ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὴν κάτωθι ἐπιστολήν, διὰ τῆς ὁποίας προτείνει ἓνα νέον τύπον Ἀκολουθίας, διὰ νὰ ψάληται εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς:

Πρὸς
τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Εἰς Ἀθήνας

Μακαριώτατε καὶ Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, «χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε».

Ἀποδεκτῆς γενομένης κατ' ἀρχὴν τῆς προτάσεως ἡμῶν πρὸς τὴν Ἱεραρχίαν, περὶ καταρτίσεως εἰδικῆς “Ἀκολουθίας” διὰ τὴν ἐπευλόγησιν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας “παντὸς ἔργου καὶ δραστηριότητος δημοσίου χαρακτήρος” (ὡς π.χ. διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, Ἐγκαίνια Δημοσίων Καταστημάτων κ.λπ.), καὶ κατόπιν τῆς ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ἀναθέσεως εἰς ἡμᾶς τῆς συντάξεως τοιαύτης Ἀκολουθίας καὶ Εὐχῆς (ἔγγραφο ὑπ' ἀριθ. 4760/1633/4.11.1998), προσαγομεθα ὅπως ἀναφέρωμεν ὅτι:

α) Τιμῶμεν ἐν πρώτοις τὴν συναφῆ προσφορὰν παλαιότερων ἡμῶν Ἱεραρχῶν (Σερβίων καὶ Κοζάνης Διονυσίου καὶ Ν. Ἰωνίας Τιμοθέου),

τῶν ὁποίων σχετικὰ κείμενα –Ἀκολουθία καὶ Εὐχαί– ἔχουσιν ἤδη ἐκδοθῆ ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ διατελοῦσιν ἐν χρήσει εἰς ἱκανὰς περιπτώσεις τελετῶν δημοσίου χαρακτήρος (βλ. “Ἀκολουθία Περιστασιακαί”, “Ἐπίσημοι Δοξολογία...”, ὡς καὶ “Ἐγκόλιον Εὐχολόγιον” ἰδιωτικῶς ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ συντάκτου αὐτοῦ Μητροπολίτου Ν. Ἰωνίας Τιμοθέου).

β) Εἰς τὰς ἐν λόγω “Περιστασιακάς Ἀκολουθίας” τὰ κείμενα (Τροπάρια καὶ Εὐχαί) ὡς καὶ ἡ διάρθρωσις τῶν “Ἀκολουθιῶν” τούτων προσφέρονται ἄριστα καὶ εἰς τὰς δημοσίου χαρακτήρος ἀντιστοιχοῦς τελετάς, παραλειπομένων μόνον τῆς Εὐχῆς τοῦ Ἁγιασμοῦ καὶ τῶν μετ' αὐτὴν Τροπαρίων (“Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου” κ.λπ.), ἵνα εὐθὺς ἐπακολουθήσῃ ἡ εἰδικὴ κατὰ περίστασιν Εὐχὴ καὶ ἡ “Ἀπόλυσις”. Καὶ

γ) Τὸ μνημονευθὲν “Ἐγκόλιον Εὐχολόγιον” περιλαμβάνει πλοῦτον εἰδικῶν περιστασιακῶν εὐχῶν, αἵτινες συναρτῶμενοι πρὸς τὴν διάρθρωσιν τῶν εἰρημένων “Περιστασιακῶν Ἀκολουθιῶν” καλύπτουσι πλήρως πολλὰς ἄλλας περιπτώσεις.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ δεδομένα ταῦτα κρίνομεν ὅτι ἡ ἡμετέρα συμβολὴ εἰς “ἀλύψιν παντὸς ἔργου καὶ δραστηριότητος δημοσίου χαρακτήρος” δύναται νὰ περιορισθῆ εἰς τὴν συγκεκριμένως ἀνατεθεισάν μοι “σύνταξιν εἰδικῆς Ἀκολουθίας καὶ Εὐχῆς” πρὸς γενικωτέραν χρῆσιν εἰς Ἐπιση-

τῆς Ἀθήνας Θεία Λειτουργία ὑπὲρ τῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς μετανάστες καὶ πρόσφυγες καὶ κατὰ τῆς ξενοφοβίας καὶ τοῦ ρατσισμοῦ.

Ἀγαπητοί μου, ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τὴν ἴδια Της τὴ φύση καὶ τὴν ἀποστολή Της, ὅπως τὴν περιέγραψε ὁ Ἰδρυτὴς Της Ἰησοῦς Χριστός, ὀφείλει ὄχι μόνον νὰ εἶναι τὸ καταφύγιον τῶν ξένων στὴν φιλόξενη οὕτως ἢ ἄλλως Πατρίδα μας, ἀλλὰ καὶ διαπύσιος κήρυκας τῆς ἀνθρωπιᾶς καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς ὅλους τοὺς ἀδελφούς μας, ἀνεξάρτητα ἀπὸ φυλὴ ἢ θρησκεία. Ἄν δὲν τὸ ἀκολουθοῦν μερικοί, μὴν τοὺς ὑπολογίζετε γιὰ χριστιανούς.

Βρισκόμαστε δίπλα σας στὴν ἐκστρατεία αὐτή.

Ὁ αἰώνας πού λήγει σφραγίστηκε ἀπὸ τὸν διωγμὸ, τὸν ξεριζωμὸ, τοὺς πολέμους, τὶς ρατσιστικὲς διακρίσεις, τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, τὴν ἐμπορευματοποίηση τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καὶ τὸν πόνο. Ἐλάτε ὅλοι μαζί νὰ ἀγωνισθοῦμε γιὰ μία Κοινωνία Ἀγάπης, Δικαιοσύνης, Ἰσότητος, Ἐλευθερίας καὶ Σεβασμοῦ τοῦ Ἀνθρώπου, τῆς Εἰκόνας αὐτῆς τοῦ Θεοῦ, ἀποκαθιστώντας τὶς θρησκευτικὲς καὶ πολιτισμικὲς ἀξίες τῆς Θρησκευτικῆς καὶ Πολιτισμικῆς Κληρονομιάς μας καὶ δημιουργώντας ἓνα κόσμον θαλπωρῆς, ἓνα κόσμον ἀντάξιο τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου.

μους Τελετάς, ως αἱ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἄλλαι τινές συναφεῖς.

Ἐν τῷ “Ἀρχιερατικῷ” ἔχουσι περιληφθῆ εἰδικαί εὐχαὶ διὰ τὰς κυριωτέρας δημοσίας περιπτώσεις.

Ἡ διάρθρωσις τῶν Ἀκολουθιῶν δέον νὰ ἔχη ὡς ἑξῆς:

Εὐλογητὸς ὁ Θεός...

Ἀπολυτίκιον

(Ἐν τῇ Βουλῇ ἀρμόζει τὸ “Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ... ὁ πανσόφους ...”, διὰ τὴν ἐπίκλησιν τοῦ θείου Φωτισμοῦ ἐπὶ τοὺς βουλευφόρους τοῦ Ἔθνους. Δι’ ἄλλας περιπτώσεις τὸ “Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν...”. Διὰ τινὰς προβλέπονται εἰδικὰ Ἀπολυτίκια (βλ. “Ἐπίσημοι Δοξολογία”, ἔκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας).

Θεοτοκίον (εἰς Ἐθνικὰς Ἑορτάς): “Τῇ Ὑπερμάχῳ”.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. “Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...”

Ὁ Τρισάγιος ὕμνος, κατὰ τὴν τάξιν.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον.

Εἰρηνικὰ καὶ ἐκφώνησις “Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...”.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν καὶ ἡ εἰδικὴ εὐχή.

Ἀπόλυσις. Δι’ εὐχῶν.

Εἰς Στρατιωτικὰς Μονάδας ἐν γένει (Στρατοῦ, Ναυτικοῦ, Ἀεροπορίας, Πυροσβεστικοῦ) ψάλλεται Δοξολογία (ἄνευ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίου). Βλ. τεύχος “Ἐπίσημοι Δοξολογία”, ἔνθα καὶ αἱ ἀντίστοιχοι Εὐχαί.

Δι’ ἄλλας ἐπισημοὺς Τελετάς, βλ. εἰδικὰς Εὐχὰς εἰς “Ἀρχιερατικόν” – Ἐκδ. Ἀποστ. Διακονίας.

Ἐπὶ ἐνάρξει ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ἀπόστολος: Τίτ. γ’ 8-14 (“Πιστὸς ὁ λόγος...”)

Εὐαγγέλιον: Ματθ. ε’ 13-17 (“Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς...”).

Ἐπὶ θεμελιώσει εὐαγῶν Ἰδρυμάτων.

Ἀπόστολος: Α’ Κοριν. γ’ 9-11 (“Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομὴ ... θεμέλιον τέθεικα”).

Εὐαγγέλιον: Ματθ. ζ’ 24-25 (“...ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν”).

Ἐπὶ ἐγκαινίσις τούτων.

Ἀπόστολος: Ὑμνος τῆς ἀγάπης (Α’ Κορ. ιβ’ 27 - ιγ’ 8)

Εὐαγγέλιον: Καλοῦ Σαμαρείτου (Λουκ. ι’ 25-37).

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΕΝΑΡΞΕΙ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος καὶ τῇ ἀνεξιχνιάστῳ βουλῇ Σου φιλανθρωπῶς τὰ πάντα οἰκονομῶν, πονηρὰς δὲ βουλὰς ἐθνῶν διασκεδάζων· Σὺ, Κύριε, εὐλόγησον τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ λαοῦ σου, νομοθέτας καὶ κριτὰς ἀναδειχθέντας, διέπειν καὶ διευθετεῖν καὶ ρυθμίζειν ἐν δικαιοσύνῃ τὴν διαβίωσιν καὶ τὰς κοινωνικὰς σχέσεις τῶν πολιτῶν τῆς Χώρας.

Ἴδου δὲ σήμερον οἱ βουλευφόροι τοῦ Ἔθνους, συνηγμένοι ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό, κατάρχονται τοῦ ἀνατεθειμένου αὐτοῖς ἔργου ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ περιόδῳ, βουλευσασθαι καὶ νομοθετησάμενα ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, ὅσα πρόσφορα εἰς τὰς ἀναγκαίαις χρείας, κρίνειν τε τὸν λαόν σου ἐν φρονήσει καὶ φωτισμῷ ἄνωθεν καταβαίνοντι ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ’ ᾧ οὐκ ἐνι παραλλαγῇ ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα.

Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε καὶ ἐπίσκεψαι καὶ λάλησον τὰ ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Ἀρχόντων ἡμῶν καὶ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ λαοῦ σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐξουσία εἰ μὴ ἀπὸ Θεοῦ· αἱ δὲ οὐσαι ἐξουσίαι ἀπὸ Θεοῦ τεταγμένα εἰσὶν, οὐχ ἵνα κατακυριεύωσι καὶ κατεξουσιάζωσι τῶν ἀδυνάτων, ἀλλ’ εἰς προάσπισιν τῶν τοῦ λαοῦ δικαιωμάτων καὶ τῶν δικαίων τοῦ Ἔθνους.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΔΙΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

Ὁ τῶν ὅλων Θεός, ἡ πρὸ αἰώνων Σοφία, ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ Σοῦ γενομένων κτισμάτων, ὁ διδὸς τοῖς ἀνθρώποις βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν καὶ οἰκονομήσας ἡμῖν τὴν σωτηρίαν διὰ τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, Σοῦ δεόμεθα καὶ Σὲ παρακαλοῦμεν, συμπαράστηθι τῇ ὁμηγύρῃ ταύτῃ καὶ κατεύθυνον εἰς τὸ εἰδέναι καὶ ποιεῖν ὅ,τι εὐάρεστόν ἐστι παρὰ Σοί. Παράσχου δὲ τοῖς δούλοις σου, τοῖς Ἰδρυταῖς καὶ Εὐεργέταις καὶ Χορηγοῖς, καὶ τοῖς ἐφορευούσι καὶ διοικοῦσι καὶ διακονοῦσιν ἐν τῷ εὐαγεῖ τούτῳ Ἰδρύματι, τὴν ἄνωθεν σοφίαν καὶ ζῆλον ἔνθεον εἰς προσφορὰν ἀγάπης καὶ συμπαραστάσεως εἰς

τάς παντοίας ἀνάγκας τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐλαχίστων. Εὐλόγησον τὸ ἔργον τοῦ Ἰδρύματος, ἀποδεχόμενος τοῦτο ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου. Σὺ γάρ, Κύριε, ἐντείλω ἡμῖν καλῶν ἔργων προΐστασθαι, ἀντέχεσθαι τῶν ἀσθενούντων, ἀνορθεῖν τοὺς κατερραγμένους, καὶ ἐν πᾶσι ταῖς χρεῖαις τῶν ἀνθρώπων κοινωνεῖν, ὅπως ἴδωσιν ἡμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ᾧ ἡ δόξα, σὺν τῷ Μονογενεῖ Σου Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῶ κράτει συνέχων καὶ τῇ θεῖᾳ σου καὶ πασθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν, ὁ τῇ σῇ προνοίᾳ περιέπων τὰ ἔργα ἡμῶν κοινωνικά τε καὶ δημόσια, εὐδοῶν καὶ κατευθύνων ταῦτα πρὸς τὸ συμφέρον, Ἀρχὰς δὲ καὶ Ἐξουσίας καταστήσας εἰς ὀργάνωσιν πολιτειακῆν τῆς χώρας, μέριμναν περὶ τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ καὶ ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ κράτους δικαίου· Σὺ Πανάγαθε Κύριε, ἐπίβλεπον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε καὶ ἐπίσκεψαι τόδε [τὸ θεμελιούμενον / ἐγκαινιζόμενον / ἐν λειτουργίᾳ] Δημόσιον Κατάστημα, εὐλογῶν αὐτοῦ εἰσόδους καὶ ἐξόδους, τοὺς δ' ἐν αὐτῷ ὑπουργοῦντας καὶ ἐργαζομένους φώτισον καὶ ἐνίσχυσον, ἵνα ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης πορευόμενοι, καταστήσωσι τοῦτο ἐνδεῶν καταφύγιον, ἀδικουμένων σκέπην καὶ προστασίαν καὶ τῶν πολιτῶν ἀσφαλὲς στήριγμα. Λάλησον τὰ ἀγαθὰ εἰς τὰς καρδίας τῶν ὧδε τεταγμένων, ἵνα πιστῶς καὶ εὐόρκως ἐπιτελῶσι τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα, καὶ ἵνα οἱ προσφεύγοντες ἐνταῦθα εὐρίσκωσι πρόθυμον συναντίληψιν, τῶν προβλημάτων αὐτῶν λύσιν εὐθετον, καὶ τοῦ δικαίου τὴν ἀπόδοσιν. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, ὁ εὐλογητὸς Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

* * *

Ἡ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Θεῖας Λατρείας καὶ Ποιμαντικῆς Ἔργου εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 5081/25-2-99 ἐντολῆς τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ μελέτης τῆς ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Νικοδήμου καταρτισθείσης Εἰδικῆς Ἑποπτείας ἐπευλογήσεως παν-

τὸς ἔργου καὶ δραστηριότητος δημοσίου χαρακτήρος» καὶ ὑποβολῆς σχετικῆς ἐπ' αὐτῆς εἰσηγήσεως πρὸς τὴν ΔΙΣ, ἐζήτησε τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ἀπόψεις τοῦ μέλους αὐτῆς λειτουργιολόγου ὁμοτίμου καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. *ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΟΥΝΤΟΥΛΗ*, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Κατ' ἀρχὴν ἐπιτρέπατέ μοι νὰ διαφωνήσω πρὸς τὴν προτεινομένην κατάργησιν τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἀγιασμοῦ διὰ τὴν «ἐπευλόγησιν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας παντὸς ἔργου καὶ δραστηριότητος δημοσίου χαρακτήρος» καὶ δὴ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς νέας Βουλῆς. Καὶ τοῦτο διὰ λόγους «παραδόσεως» καὶ διὰ «λειτουργικῶν» λόγους.

1. *Διὰ λόγους παραδόσεως.* Καὶ διὰ τὴν ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς καὶ διὰ τὴν «ἐπευλόγησιν» παντὸς δημοσίου ἔργου ἔχει ἤδη καταστῆ παραδόσις ἢ τέλεισις ἀγιασμοῦ. Βεβαίως τοῦτο δὲν φθάνει εἰς τοὺς πρώτους αἰῶνας, ἀλλὰ καὶ τὸ Κράτος ἡμῶν ἀριθμοὶ ζῶν ἄνθρωποι μόνον 170 ἐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀλλαγὴ πρακτικῆς θὰ συσχετισθῇ ὑπὸ πάντων (ὅπως ἴσως εἶναι καὶ ἀληθές) πρὸς τὴν ἀποφυγὴν τῆς ψαλμωδίας τοῦ ἐπιμάχου τροπαρίου «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...», θὰ θεωρηθῇ ὡς ἐν εἶδος «ἀτάκτου ὑποχωρήσεως», πρὸ μᾶς μικρᾶς ἀλλ' ἀναίτιως ἐξογκουμένης δυσχερείας. Ἡ διόρθωσις τοῦ «νίκας τοῖς εὐσεβεῖσι κατ' ἐναντίων» εἶναι ἀρκετὰ παλαιά, ἀπαντᾷ εἰς χειρόγραφα τῆς ἐποχῆς τῆς τουρκοκρατίας ἢ καὶ τῆς ἐνετοκρατίας καὶ εἰς ἐντύπους ἐκδόσεις, εἶναι δὲ οἰκεία καὶ εἰς τὸν κληρον καὶ εἰς τὸν λαόν. Ὁμολογουμένως δὲ εἶναι ἐπιτυχής, τὸ μὲν διότι διατηρεῖ τὸ μέτρον, τὸν ἀριθμὸν τῶν συλλαβῶν καὶ τοὺς τόνους τῶν ἀντικαθισταμένων λέξεων, τὸ δὲ διότι προσαρμόζει τὸν ὕμνον πρὸς τὰς κρατούσας πολιτειακὰς συνθήκας, πράγμα αὐτονόητον καὶ ἀναγκαῖον. Ἐπὶ πλέον διότι ἀποφεύγεται ἡ χρῆσις ὑβριστικῆς σήμερον λέξεως πρὸς χαρακτηρισμὸν τῶν οἰωνδήποτε ἐχθρῶν («βάρβαροι»), ἀλλ' ἀκόμη καὶ διότι δίδεται εὐρύτερον καὶ πνευματικώτερον νόημα εἰς τὸ τροπάριον. «Εὐσεβεῖς» δύνανται νὰ νοηθοῦν πάντες οἱ Χριστιανοί, «ἐναντίοι» δὲ καὶ αἱ κατ' αὐτῶν αἰτούμεναι νίκαι τῶν «εὐσεβῶν» δύνανται κάλλιστα νὰ εἶναι ὄχι μόνον οἱ ὄρατοί, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀόρατοι ἐχθροί, «οἱ κοσμοκράτορες τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανοῖς» (Ἐφεσ. ζ' 12).

Βεβαίως ὁ ὕμνος ἔχει μίαν ἱστορίαν καὶ παρα-
δεδομένον κείμενον. Ὅλα ὅμως τὰ λειτουργικὰ
κείμενα ἔχουν ἱστορίαν καὶ παραδεδομένα καὶ
καλῶς μαρτυρούμενα κείμενα, παρὰ ταῦτα ὅμως
εὐκαίρως διορθοῦνται, διότι τοῦτο ἀπαιτεῖ αὐτὴ
αὐτὴ ἡ ἔννοια τῆς λατρείας. Δὲν δεόμεθα ὑπὲρ
τῶν βυζαντινῶν βασιλέων, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν συγχρό-
νων ἀρχόντων τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, εἴτε βασιλεῖς,
εἴτε ὅπως ἄλλως πως ἀποκαλοῦνται οὗτοι.
Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον «τρομάζει» πολλοὺς εἶναι ἡ γε-
νίκευσις τῶν διορθώσεων. Τοῦτο ὅμως οὔτε ζη-
τεῖται ἀπὸ κανένα, οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ,
οὔτε καὶ εἶναι πρακτικῶς χρήσιμον. Οἱ εὐσεβεῖς
χριστιανοὶ ψάλλοντες τοὺς ὕμνους ἢ ἀκούοντες
τὰ διάφορα αἰτήματα τῶν εὐχῶν, τὰ ὅποια ἀνα-
φέρονται εἰς τοὺς «βασιλεῖς», ἀναμφιβόλως δὲν
ἐννοοῦν τοὺς ἀρχαίους βασιλεῖς, ἀλλὰ κατανοοῦν
τὴν ὀρολογίαν ἐκείνην ὡς ἐφαρμοζομένην εἰς
τοὺς σημερινούς ἀρχοντας. Τοῦτο ὅμως, βεβαίως
κακῶς, δὲν συμμερίζονται ἄλλοι, ὅπως καὶ ἄλλοι
(ὡς, κατὰ τὰς ἐφημερίδας, εἶπεν ὁ Σεβ. Σπάρτης)
προβάλλουν τὸν ὕμνον ὡς ἔμβλημα συγκεκρωμέ-
νων πολιτειακῶν προτιμήσεων.

Παρομοίως διορθώσεις λειτουργικῶν κειμένων
ἔχομεν πολλές:

«Κύριε, σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς» (ἀντὶ «βασιλεῖς»)
εἰς τὴν ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν.

«Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χρι-
στιανῶν...» (ἀντὶ «Ἐπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ
θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν...») εἰς τὰ εἰρηνικά
καὶ τὰς ἐκτενεῖς.

«Τὴν ποίμνην σου φύλαττε...» (ἀντὶ «Τὴν πό-
λιν σου φύλαττε...») εἰς τὸ τελευταῖον τροπάριον
τῆς θ' ὠδῆς τοῦ μεγάλου κανόνος.

«Ἀναγράφω σοι ἡ ποίμνη σου, Θεοτόκε...» (ἀν-
τὶ «Ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, Θεοτόκε...») εἰς
τὸ τροπάριον «Τῇ ὑπερμάχῳ...».

«Μέγαν εὗρατο... ἡ οἰκουμένη...» (ἀντὶ «Μέ-
γαν εὗρατο... Θεσσαλονίκη...») τοῦ ἀπολυτικίου
τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

«...ἦν λυτρωθεῖσαν, ἔνδοξε... διὰ παντὸς ἐλευ-
θεραν...» (ἀντὶ «δεινῶς κινδυνεύουσαν καὶ τρυ-
χομένην ἀθλίως...») τοῦ β' τροπαρίου τῶν αἰῶνων
τοῦ ἁγίου Δημητρίου, διόρθωσιν τὴν ὁποίαν
υἰοθετοῦν καὶ τὰ «Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς
Ἑλλάδος» 1999, σελ. 222. Καὶ ἄλλα.

2. Διὰ «λειτουργικούς» λόγους. Ἡ ἀκολουθία τοῦ
(μικροῦ) ἁγιασμοῦ εἶχεν ἀρχικὸν σκοπὸν τὴν ἴασιν

ἀσθενῶν, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ περιεχομένου τῶν
εὐχῶν, τῶν ὕμνων καὶ τῶν ἀναγνωσμάτων αὐτῆς.
Βραδύτερον διεπλατύνθη ἡ χρῆσις καὶ τελεῖται πρὸς
εὐλογίαν τῶν ἔργων τῶν χειρῶν τῶν ἀνθρώπων,
οἴκων, ἀμπέλων, πλοίων, ἀρχὴν μαθημάτων σχολείων
καὶ εἰς πᾶσαν χρείαν. Ἡ προσαρμογὴ ἐγένετο
ἀρχικῶς διὰ τῆς προσθήκης μᾶς εἰδικῆς περιστα-
τικῆς εὐχῆς εἰς τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας.

Εἰς τὸ «Μικρὸν Εὐχολόγιον» ἐκδόσεως τῆς
Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἐγένετο παλαιότερον μί-
α ἐπιτυχῆς, κατὰ τὸ πλεῖστον, παρέμβασις πρὸς πε-
ριστολὴν ἀφ' ἐνὸς μὲν τοῦ μήκους τῆς ἀκολουθίας
(παράλειψις ψαλμῶν καὶ τροπαρίων), ἀφ' ἑτέρου
δὲ προσαρμογῆς αὐτῆς πρὸς τὰς ἐκάστοτε συνθή-
κας τελέσεώς της, διὰ τῆς ἐπιλογῆς καταλλήλου
ζεύγους ἀναγνωσμάτων καὶ περιστατικῆς εὐχῆς
ἐκ τῶν παλαιῶν ἢ τῶν πολλῶν, τὰς ὁποίας συνέ-
θεσαν κατὰ τὰς ἀνάγκας κυρίως οἱ ἀειμνηστοὶ λό-
γιοι Μητροπολίται Κοζάνης Διονύσιος καὶ Ν. Ἰω-
νίας Τιμόθεος. Τὸ μέγα ἀτόπημα τῆς παρεμβάσε-
ως (τὸ ὅποιον συνεχίζεται μέχρι σήμερον) ἦτο ὅτι
ἀφηρέθη διὰ λόγους συντομίας ἡ μεγάλη καθα-
γιαστικὴ εὐχή, δηλαδή αὐτὴ ἡ καρδιά τῆς ἀκολου-
θίας. Θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνασυρθῇ ἐκ τῆς χειρογρά-
φου παραδόσεως σύντομος καθαγιαστικὴ εὐχή,
ὡς ἡ ὠραία εὐχή «Κτίστα τῶν ὑδάτων...» ἢ ἡ ἐξ
Ἰσοῦ σύντομος καὶ περιεκτικὴ εὐχή «Ὁ Θεός, ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸ πικρὸν ὕδωρ...». Καὶ οἱ δύο εὐρί-
σκονται εἰς τὸν Βαρβερινὸν κώδικα 336 τοῦ 11^{ου}
αἰῶνος. Ἡ σήμερον τελουμένη ἀκολουθία μετὰ
παρησίας δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι, ἐφ' ὅσον στε-
ρεῖται καθαγιαστικῆς εὐχῆς, δὲν εἶναι κἄν ἁγια-
σμός. Οὔτε διὰ τῆς ἐμβλαπτίσεως τοῦ τιμίου Σταυ-
ροῦ καθαγιαζεται τὸ ὕδωρ, οὔτε διὰ τῶν σχετικῶν
αἰτημάτων τῶν εἰρηνικῶν, οὔτε διὰ τῆς εὐχῆς τῆς
κεφαλοκλισίας («Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου...»),
ἀλλὰ διὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ ὕδατος καὶ
τῆς κατ' αὐτὴν ἐπικλήσεως τῆς καθαγιαστικῆς χά-
ριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τῆς εὐλογίας
αὐτοῦ διὰ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως.

*

Ἐπὶ τῆς προτεινομένης ἀκολουθίας

Ἀπὸ τὸ διάγραμμα τῆς νέας ἀκολουθίας, ἡ
ὁποία συνάπτεται εἰς τὸ ἔγγραφο, φαίνεται ὅτι ἡ
παραδοσιακὴ ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ ὑφίσταν-
ται μίαν νέαν καιρίαν ἐπιτομήν. Διατηρεῖται δη-
λαδή ἀπὸ τὴν συντετημημένην νεωτερικὴν τῆς μορ-

φήν ή ψαλμωδία δύο τροπαρίων, ή έκφώνησις «Ότι άγιος...», ό τρισάγιος ύμνος, ό Άπόστολος και τό Ευαγγέλιον, τά ειρηνικά, ή έκφώνησις των («Ότι πρέπει...») και ή τελευταία ειδική ευχή, φυσικά και ή απόλυσις. Παραλείπεται δέ ή καθαγιαστική του ύδατος ευχή, ή όποία ούτως ή άλλως κάκιστα παρελείφθη κατά την γενομένην έπιτομήν τής άκολουθίας, ή ευχή τής κεφαλοκλισίας, ή κατάδυσις του σταυρου και ό ραντισμός, ψαλλομένου του έπιμάχου τροπαρίου. Έ τομή είναι έμφανής. Ό τρισάγιος ύμνος έχει λόγον μόνον εις την άκολουθίαν του μικρου άγιασμου, ό όποιος έχει δομήν μιμουμένην την θείαν Λειτουργίαν, από τής όποιας άπεσπάσθη ποτέ. Άλλως δέν δικαιολογείται ή ψαλμωδία του. Όμοίως τά ειρηνικά και ή έκφώνησις των έτέθησαν εκεί εις τās άκολουθίας των δύο άγιασμών (Μεγάλου των Θεοφανείων και Μικρου των Νεομηνίων) δια να εισαγάγουν τās αίτήσεις προς καθαγιασμόν του ύδατος. Ένταυθα περιπεύουν. Έ ανάγνωσις δέ τής ευαγγελικής περικοπής άπαιτεί, κατά την τάξιν την έκτενή και όχι τά ειρηνικά. Έ έκτενης έξ άλλου είναι περισσότερο ευέλικτος και κατάλληλος δια την παρεμβολήν ειδικών δια την κάθε περίστασιν αίτημάτων. Τέλος, ή προτεινομένη ευχή θα ήδύνατο να είναι άπλουδέτερα, όλιγώτερον πομπώδης εις τό ύφος, να μη χρησιμοποιώνται εις αυτήν έξεζητημένα λέξεις («βουλευφόρος» αντί του κοινως παραδεκτου και βιβλικου μάλιστα ορου «βουλευτής») και να γίνεται άναφορά, προκειμένου περι τής ευχής εις την έναρξιν των εργασιών τής Βουλής, εις τον επί Μωυσέως μερισμόν του Πνεύματος εις τους έβδομήκοντα πρεσβυτέρους του λαου, εις τους δώδεκα και έβδομήκοντα άποστόλους, εις τās Οικουμενικάς και λοιπάς Συνόδους, δια των όποιων συλλογικως και έν Πνεύματι άγιώ διοικείται ή Έκκλησία, ως και άνάλογα αίτήματα περι άνωθεν φωτισμου δια την έν φόβω Θεου και άγάπη προς τον λαόν άσκησιν του βουλευτικου έργου, δια την κατά Θεόν διακυβέρνησιν τής Χώρας, τής ειρήνης και καταστάσεως του σύμπαντος κόσμου και τά όμοια. Εις την Έκκλησίαν τής Κύπρου έχει εισαχθή εις παρομοίας περιστάσεις όχι μόνον άπλουδέτερα καθαρεύουσα, άλλ' αυτή ή όμιλουμένη δημοτική.

*

Έ άκολουθία κατά την έναρξιν των εργασιών τής Βουλής θα ήτο δυνατόν να άκολουθίη τό κατωτέρω διάγραμμα:

«Ευλογητός ό Θεός...».

«Βασιλεϋ ούράνιε...», Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, «Πάτερ ήμών...» (μετ' ιδιαιτέρας έμφάσεως).

«Ότι σου έστιν...».

Άπόστολος.

Ευαγγέλιον.

Ειρηνικά (κατ' έπιτομήν, έν οίς και μία αίτησις προς άγιασμόν του ύδατος).

Ευχή άγιασμου ύδατος (μία από τās δύο μικράς).

Έ ευχή τής κεφαλοκλισίας.

«Σώσον, Κύριε... νίκας τοίς ευσεβέσι κατ' έναντίων...».

Έκτενης (κατ' έπιτομήν, έν ή και ειδικαι αίτήσεις δια την περίστασιν).

Έ ειδική ευχή.

Και απόλυσις.

Ευχή Α'

Ό Θεός, ό Θεός ήμών, ό τό μικρόν ύδωρ επί Μωυσέως τῷ λαῷ εις γλυκύν μεταποιήσας και τά βλαβερά ύδατα επί Έλισσαίου άλατι θεραπεύσας και τά Ιορδάνεια ρείθρα άγιάσας τῇ άχράντῳ σου έπιφανεία, αυτός και νῦν, δέσποτα, άγίασον τό ύδωρ τουτο και ποιήσον αυτό γενέσθαι πᾶσι τοίς άρουμένοις και τοίς μεταλαμβάνουσιν έξ αυτού ευλογίας πηγῆν, ίατρειάν παθών, άγιασμόν οίκων, πάσης έπιβουλης ορατῆς τε και άορατου άλεξιτήριον. «Ότι σὸν τό κράτος και σου έστιν ή βασιλεία και ή δύναμις και ή δόξα, του Πατρος (και του Υιου και του άγιου Πνεύματος, νῦν και άει και εις τους αιῶνας των αιῶνων· άμήν).

Ευχή Β'

Κτίστα των υδάτων, δημιουργέ των άπάντων, Κύριε ό Θεός ό παντοκράτωρ, ό πάντα ποιῶν και μετασκευάζων, μεταποίησον και μετασκεύασον και άγίασον τό ύδωρ τουτο και ένίσχυσον αυτό κατά πάσης έπικειμένης ενεργείας· και δὸς πᾶσιν τοίς έξ αυτού χρισμένοις είτε δια πόσεως, είτε δια νίψεως, ή ραντίσεως, εις υγείαν ψυχῆς και σώματος, εις άπαλλαγῆν παντός πάθους και πάσης νόσου. «Ότι άγαθός και φιλόθρωπος Θεός ύπάρχεις (και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τῷ Πατρί και τῷ Υιῷ και τῷ άγιῷ Πνεύματι, νῦν και άει και εις τους αιῶνας των αιῶνων· άμήν).

Ο ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (1919 - 1999)*

«Εμοὶ τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος»
(Φιλ. α' 21)

Βαρύπτερος καὶ βαρυπετής διέτρεξε, Σεπτέ προκειμένη ἡμῖν αἰοῖδιμε Μητροπολίτα Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κυρὲ Γεώργιε, ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ἐ.ξ., ἡ δυσάγγελος φήμη, τὴν θλιβερὰν μεταδιδούσαν εἶδησιν, ὅτι ἔπαυσας πλέον ζῶν.

Τοῦ Παν. Ἀρχιμ. κ. **Δανιὴλ Πουρτσουκλή**
Ἀρχιεραματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Κύριος «ὁ χρόνους μετρῶν τοῖς ζῶσι καὶ καιροὺς θανάτου ἰστών» καὶ ἔχων ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ Αὐτοῦ τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον, σὲ ἐκάλεσεν ἐκ τοῦ ματαίου τούτου καὶ προσκαιροῦ κόσμου εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τῆς δόξης Αὐτοῦ, σὲ μετέστησεν ἐκ τῆς ἐπικήρου (φθαρτῆς) ταύτης ζωῆς εἰς τὴν ἀγήρω ὀλόφωτον μακαριότητα, σὲ μετέθεσεν ἐκ τῆς ἐπὶ γῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἐν οὐρανοῖς θριαμβεύουσαν, ὅπου ἦχος καθαροῦς ἑορταζόντων, ὅπου ἡ πανήγυρις «τῶν πρωτοτόκων τῶν ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς» (Ἐβρ. ιβ' 23).

Σὺ δὲ τῷ θεαρχίῳ νεύματι ἔσπευσας, ἵνα ἀναπαυθῆς εἰς τὸν ὀλόφωτον Πατρικὸν Κόλπον, ὑπήκουσας εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου σου, ὡς ὑπήκουες πάντοτε εἰς τὰ κελεύσματα Αὐτοῦ προθύμως καὶ ἔσπευσας πρὸς τὸν φιλόστοργον Πατέρα.

Σήμερον ὁ οὐρανὸς ὑπανοίγει τὰς πύλας καὶ οἱ ὄξεις Ἄγγελοι, ταχέως ἄνω φέρουσι τὴν μακαρίαν ψυχὴν σου εἰς τὸ αἰώνιον καὶ ἀφθαρτὸν ἐπουράνιον κατοικητήριον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, εἰς ἣν πρόδρομος ἡμῶν εἰσήλθεν ὁ Πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν «εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς» (Ρωμ. ιη' 29).

«Ὁ ὢν, ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ Παντοκράτωρ» (Ἀποκ. α' 8), ὁ Κύριος τῆς ἱστορίας, τῆς ζωῆς καὶ τοῦ σύμπαντος κόσμου, ὁ καλέσας σὲ εἰς τὴν Ἐαυτοῦ διακονίαν, ὁ ἀνυψώσας σὲ διαδοχικῶς

εἰς τοὺς βαθμοὺς τῆς Ἱερωσύνης καὶ καταστήσας σὲ διὰ τοῦ Παναγίου Πνεύματος, Ποιμένα καὶ Ἐπίσκοπον τῆς τοπικῆς ταύτης Ἐκκλησίας, Ἀρχοντα καὶ Προτάσσοντα τοῦ Λαοῦ Αὐτοῦ, Ἡγούμενον καὶ Ποδηγέτην τῶν πιστευόντων τῷ λόγῳ Αὐτοῦ, σὲ καλεῖ σήμερον, ἵνα λάβῃς τὸν μισθὸν τῶν «πιστῶν καὶ φρονίμων οἰκονόμων» καὶ ἵνα ἀποδώσῃς λόγον περὶ τῆς οἰκονομίας σου, τῆς φροντίδος σου δηλονότι, δι' ἅπαντα ὅσα ἡ Ἁγαθότης καὶ ἡ Δεσποτικὴ Φιλανθρωπία ἐνεπιστεύθη σοι, διὰ τὰς ἐκλεκτὰς ψυχὰς τοῦ θεολέκτου καὶ φιλοθέου ποιμνίου σου, ὡς Ἐκεῖνος ἀπέπλυνε τῷ ἰδίῳ Αὐτοῦ αἵματι ἐν Σταυρῷ καὶ διὰ τῆς Ἐαυτοῦ Ἀναστάσεως καὶ Ἀναλήψεως «συνεζωοποίησε ... καὶ συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανόις» (Ἐφεσ. β' 6), ὡς καὶ ἔθηκε σὲ ποιμαίνειν αὐτάς.

Καὶ ἡμεῖς περικυκλοῦμεν τὴν σκηνὴν τῆς ἐπὶ γῆς παροικίας σου.

Προεξάρχει τῆς πενθηφορούσης ταύτης ὁμηγύρεως ἡ Σεπτῆ Κορυφὴ τῆς Ἀγιωτάτης καθ' Ἑλλάδα Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ὁ πεπνυμένος Προκαθήμενος Αὐτῆς, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κύριος Χριστόδουλος.

Συμπαρίσταται σκυθρωπάζουσα ἡ σεβασμιωτάτη χορεία τῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας, οἱ συνεπίσκοποι σου ἀναλογιζόμενοι τὴν ἀπώλειαν προσφιλοῦς ἀδελφοῦ, μεθ' οὗ συνειργάσθησαν ἐπιμελούμενοι τῆς πνευματικῆς ἀνυψώσεως τοῦ πιστοῦ Λαοῦ.

Προσεληλύθασι καὶ τὰ φιλόθεα συστήματα τοῦ Τιμίου Πρεσβυτερίου καὶ τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας.

Συνήχθησαν ἅμα καὶ τὰ μελανεμονοῦντα τάγματα τῶν Μοναζουσῶν.

Ὁ εὐσεβὴς Λαὸς τοῦ Θεοῦ, ἔχων ἐπὶ κεφαλῆς Αὐτοῦ τοὺς Ἀρχοντας Αὐτοῦ προσέρχεται, ἵνα ἀποδώσῃ σοι τὸν σεβασμὸν, τὴν τιμὴν, τὴν ὀφειλομένην ἀναγνώρισιν, σοὶ τῷ πνευματικῷ Αὐτοῦ Πατρὶ καὶ Δεσπότῃ.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος σύμπασα, κηδεύει τὸ σεπτὸν σκῆνος σου, ἐκχέει δάκρυα καὶ δεήσεις

* Ἐξεφωνήθη κατὰ τὴν ἐξόδιον Ἀκολουθίαν αὐτοῦ, τῇ 23ῃ Νοεμβρίου 1999.

ὑπὲρ σοῦ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς καὶ προπέμπει σέ διὰ νεκρωσίων ἁσμάτων, εἰς τὸ τελευταῖον τοῦ ἀνθρωπίνου βίου κατάντημα, τιμᾶ δὲ καὶ δι' ἐπικηδείων λόγων τὴν ἐξόδιον αὐτοῦ ἐκφορὰν, ἀναθεωροῦσα τῆς πολυμόχθου καὶ χριστιανικῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἀρχιερατικῆς ἀναστροφῆς σου τὴν ἔκβασιν.

Ἡρέμα καὶ γαληνίως, ὡς δύνει ἀστήρ ἔωθεν ἀνατείλας ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ καὶ ἔθνικῷ στερεώματι καὶ ἀφθόνως σκορπίσας, ἰδίᾳ ἐν τῷ μεσουρανήματι αὐτοῦ τὰς φασεφόρους αὐτοῦ ἀκτῖνας, ἡρέμα καὶ γαληνίως ἐβυθίσθης πρότρυπα εἰς τὸν ὠκεανὸν τῆς αἰωνιότητος. Οὕτως ἐσβέσθης. Τὸ ἥδὺ στόμα σου, τὸ προχέον τοὺς γλυκυτάτους λόγους τῆς εὐαγγελικῆς ἀληθείας, τῆς ἐν Χριστῷ οἰκοδομῆς, τοὺς στηρίζοντας τὴν εὐσέβειαν, εἰσήγησε. Ἡ ἠδύμολλος χορδή, ἡ ἀπηχοῦσα τὴν τρισάγιον δοξολογίαν, ἔπαυσε παλλομένη. Ἡ φύσει ἀγαθὴ καὶ εὐσυμπάθητος καρδιά σου, ἡ χωρήσασα τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους τοῦ βίου τούτου, δὲν κτυπᾶ πλέον, ἢ μᾶλλον κτυπᾶ τοὺς παλμούς τῆς αἰωνιότητος. Ἐνεσάρκωσας τὴν πηγαιάν εὐγένειαν. Τὸ εὐπροσῆγορον τοῦ ἡθους σου σέ διέκρινεν. Ἀντιμετώπιζες τοὺς πάντας μὲ ἀνεπίδεικτον ἀπλότητα. Ἡ προσοῦσά σοι ἀξιοπρέπεια σέ κατέστησεν θαυμάσιόν.

Ἀνασκοπῶν τὴν ὀγδοηκονταετῆ ἐπὶ γῆς διατριβὴν σου καὶ τὴν ὑπερπεντηκονταετῆ ἱερατικὴν καὶ ἀρχιερατικὴν διακονίαν σου, πολλὰ εὐρίσκομεν τὰ εὐφημα, ἅτινα δύνανται, ἵνα συνοψισθῶσιν εἰς τὸ ἀποστολικὸν λόγιον: «*Ἐμοὶ τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος*» (Φιλ. α' 21).

Ἐπὲρ τοῦ Χριστοῦ ἔζης. Καὶ διὰ τὸν Χριστὸν «*ἐδούλευσας τῷ εὐαγγελίῳ* (Φιλιπ. β' 22). «*Ἐδούλευσας Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ*» (Α' Τιμ. α' 9).

Ἐγεννήθης ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνία, προελθὼν ἐκ πιστῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων, ἐξ ὧν ἐδιδάχθης τὴν πίστιν, τὴν εὐσέβειαν, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας καὶ εἰς τὴν παιδικὴν καὶ νεανικὴν καρδίαν σου ἀνήφθη τὸ πῦρ τῆς κλίσεως εἰς τὴν Ἱερωσύνην. Ὅτε δὲ ὁ Κύριος, ὅστις «*ἐστὶν ὁ ἐνεργῶν ἐν ἡμῖν τὰ πάντα*» (Φιλιπ. α' 13) σέ ἐκάλεσεν εἰς ὠριμον ἡλικίαν, ἔθηκας σεαυτὸν ὑπὸ τὸν χρηστὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου ἀναδεχθεὶς τὴν χάριν τῆς Ἱερωσύνης. Οἱ νουθετήριοι λόγοι τῶν χειροτονησάντων σε Σεβασμωτάτων Μητροπολιτῶν ἀποδεικνύουν τρανῶς, ὅτι ἐστηρίζον χρηστὰς καὶ

χρυσὰς ἐλπίδας εἰς σέ. Καὶ δὲ διεψεύθησαν.

Ἐσπούδασας κατ' ἀρχὰς τὴν νομικὴν ἐπιστήμην καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀριστοῦχος ἐπεράτωσας τὰς σπουδὰς σου εἰς τὴν γεραρὰν καὶ περιπυστον Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Ἀθήνησι Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, τὴν Μητέρα καὶ Τροφὸν ἡμῶν.

Ἐρρίφθης εἰς τὴν μάχην τῆς ζωῆς ὡς δημόσιος ὑπάλληλος κατ' ἀρχήν. Καὶ διέπρεψας ὡς στρατιωτικὸς Ἱερεὺς, ὡς Διευθυντὴς τῆς Θρησκευτικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Στρατεύματος, ὡς Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας καὶ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὡς Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης.

Καὶ εἰς τὸν κοινωνικὸν στίβον οὐκ ὀλίγον ἠγωνίσθης προσφέρων ὑπηρεσίας:

α) Εἰς τὴν προσπάθειαν ἐπισιτισμοῦ τῶν πεινόντων ἐκ τῶν τάξεων τῆς περιφέρειας Ὁργανώσεως τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τῆς Ε.Ο.Χ.Α., δηλονότι τῆς «*Ἐθνικῆς Ὁργανώσεως Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης*», ἣτις διέθρεψε καὶ ἔσωσεν τοὺς «*Ἕλληνας κυρίως τοῦ Ἄστεως τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὴν γερμανικὴν κατοχὴν, ἐν καιρῷ λιμοῦ καὶ ἀνῆμου*».

β) Μὲ ἐντολὴν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μετέβης καὶ εἰς τὴν γενέτειράν σου, τὴν σεισμόπληκτον Κεφαλληνίαν, τὸ ἔτος 1953, συγκακουχούμενος καὶ προσφέρων τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν συμπαράστασιν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας εἰς τοὺς δοκιμαζομένους συμπολίτας σου.

γ) Ἐνίσχυσας οἰκονομικῶς τὴν λειτουργίαν Σχολείων καὶ λοιπῶν Εὐαγῶν Καθιδρυμάτων.

καὶ συνελόντ' εἰπεῖν, παρέσχες μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἅπαντα τὰ ἔργα, ἃ ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ μητέρα Ἐκκλησία ἐνεπιστεύθη σοι.

Ἡ βουλευφόρος ψήφος τῶν Ἱεραρχῶν, τῶν συγκροτούντων τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σέ ἀνέδειξεν Μητροπολίτην τῆς νεοπαγοῦς τότε, ἐν ἔτει 1974, Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ, ποιμένας αὐτὴν ἄχρι τοῦ νῦν «*μετ' ἐπιστήμης, ἐπισκοπῶν μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἐκονσίως, μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως, μηδ' ὡς κατακυριεύων τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύπος γενόμενος τοῦ ποιμνίου*» (Α' Πέτρου ε' 2-3), «*ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ*» (Α' Τιμ. δ' 12).

**ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ
ΤΗΣ Α.Θ.Π. ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ
κ. κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(20 Μαΐου - 5 Ιουνίου 1999)***

Στήν Ί. Μητρόπολη Γρεβενών

Στις 11 τὸ πρωΐ τῆς Παρασκευῆς 28 Μαΐου 1999 ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, Ἀρχιερεῖς καὶ κληρικούς τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἀφίχθηκε στὰ Γρεβενά, στήν κεντρικὴ πλατεία τῶν ὁποίων τοῦ ἔγινε πάνδημη ὑποδοχή. Ὁ Δήμαρχος τῆς πόλης κ. Ἀθανάσιος Ζιώγας

Τοῦ κ. **Ι. Μ. ΧΑΤΖΗΦΩΤΗ**

Διευθυντῆ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας»
Συμβούλου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου

στήν προσφώνησή του πρὸς τὸν Παναγιώτατο τόνισε μεταξὺ ἄλλων:

Παναγιώτατε,

Οἱ πολῖτες τῆς πόλης ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ νομοῦ βιώνουν σήμερα μιὰ ξεχωριστὴ ἡμέρα ὑπέρατης τιμῆς καὶ κατανυκτικῶν στιγμῶν. Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ὁρθοδοξίας, ὁ Πατριάρχης τοῦ Γένους, τὸ σύμβολο τῶν καημῶν καὶ πόθων τοῦ ἑλληνισμοῦ ἀνὰ τοὺς αἰῶνες, ἡ ἐνσάρκωση τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, εὐρίσκεται στήν ἀκριτικὴ αὐτὴ περιοχὴ τῆς Ἑλλάδας.

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 668 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 11 τεύχους.

Καὶ νῦν, ὦ Ἀρχιερεῦ τοῦ Θεοῦ, ἀείμνηστε νῦν, ὅτε τὸ περικάλυμμα τῆς σαρκὸς κατέπεσεν καὶ τὸ καταπέτασμα τὸ κοσμικὸν ἤρθη· νῦν, ὅτε πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ἀξιοῦσαι τῆς θείας τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς παρουσίας καὶ θεάς καὶ δὲν βλέπεις πλέον δι' ἐσόπτρου καὶ δι' αἰνίγματος, ἀλλὰ ἀτενίζεις τὴν τῶν πραγμάτων εἰκόνα, ταύτην εὐχόμεθα ἔχους τὴν ἀπολογία ἐνώπιον τοῦ φοβεροῦ βήματος: «Οὓς δέδωκας μοι ἐφύλαξα»

Μεγάλῃ συγκίνησιν μᾶς κατέχει πὸν βρίσκεστε μαζί μας στὴ δοκιμασθεῖσα γῆ ἀπὸ τὸ μεγάλο σεισμό τῆς 13ης Μαΐου 1995, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου. Τῇ γῆ πὸν τὴν κατοικεῖ καὶ τὴν ἐργάζεται ἓνας λαὸς περήφανος –Μακεδνός– πὸν μὲ τὸν ἰδρώτα του τῇ γῆ ποτίζει «γὰ νὰ γεννᾶ καρπούς, λουλούδια καὶ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου γύρω μας» (Παλαμᾶς).

Ἐνας λαὸς πὸν ζεῖ μέσα του ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ καὶ ἡ χριστιανικὴ ψυχὴ. Ἐνας λαὸς μὲ ἀγῶνες καὶ θυσίες, ἄξιός ἀπόγονος τοῦ Ἐθνομάρτυρα Αἰμυλιανοῦ, τοῦ Ὀπλαρχηγοῦ Θ. Ζιάκα καὶ τῶν Νεομαρτύρων Ἁγίου Δημητρίου καὶ Γεωργίου, τοῦ Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ τοῦ Μάξιμου Σάρδεων.

Παναγιώτατε,

Ὁ πολιτισμὸς εἶναι ἔργο ὀλίγων ἀνθρώπων. Ἀνθρώπων πὸν ἔχουν μέσα τους τὴ φλόγα τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς θυσίας, πὸν ταῦτισαν τὴ μοῖρα τους μὲ τὴ μοῖρα τοῦ ἄλλου, ὑπέταξαν τὸ ἀτομικὸ στὸ γενικὸ συμφέρον, δὲν πρόδωσαν τὸν προορισμὸ τους, ὑπέταξαν τὴν ἀνθρώπινη μοῖρα καὶ βίωσαν τὸ ὑπέρατο καὶ ὑπερκόσμιον κάλλος.

Στὴ χορεία αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ἀνήκετε.

Παναγιώτατε,

Ἰδιαίτερα σήμερα, πὸν ἡ πνευματικὴ γυμνότης καὶ ἡ διευρυνόμενῃ βαρβαρότητα ἀπειλοῦν

(Ἰωάν. ιζ' 12) καὶ ἀκούσοις τῆς εὐκταίας φωνῆς: «εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! Ἐπὶ ὀλίγα ἤς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου» (Ματθ. κε' 21). Ἐκέρδησας τὸν Χριστόν.

«Γεωργίου τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ θεοπροβλήτου Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ, αἰωνία ἡ μνήμη».

τόν άνθρωπο και οί ήφραίστειες δυνάμεις με τὸ φρενιασμένο πολλαπλασιασμό τῶν φονικῶν μέσων ζητοῦν νὰ κυριαρχήσουν. Ξεχνοῦν ὅμως ὅτι, ἐὰν οί δυνάμεις τῆς κόλασης ἐξαπολυθοῦν πάνω στόν πλανήτη, κανένας δέν κατέχει τίς μαγικές λέξεις γιά νὰ τίς πειθαρχήσει. Οὔτε βέβαια γνωρίζει κανείς πού θά στραφοῦν οί μηχανές τοῦ ὀλέθρου. Παναγιώτατε,

Μέ την παρουσία σας στήν περιοχὴ μας τέμνεται ἡ ἱστορία αὐτοῦ τοῦ τόπου ἀπό κοσμοϊστορικῆς πλευρᾶς, ἐνῶ τὰ δύο πνευματικά μεγέθη πού ἐκφράζετε –Χριστιανισμός-Ἑλληνισμός– μπαίνουν στόν ἴδιο ἱστορικό χῶρο συνεργασίας. Συγχρόνως ἀνοίγεται ἕνας δρόμος γιά νὰ συναντηθεῖ ἡ ἱστορία με τὰ μεγάλα ὑπαρξιακά προβλήματα: παρουσία Θεοῦ – ἁμαρτία – σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Δήμαρχος ἐπέδωσε στόν κ. Βαρθολομαῖο τὸ χρυσὸ κλειδί τῆς πόλεως τῶν Γρεβενῶν. Στήν ἀντιφώνησή του ὁ Παναγιώτατος ἀναφέρθηκε τόσο στὸ φυσικὸ περιβάλλον ὅσο και στήν ἱστορία τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας:

Ἐρχόμεθα ἀπὸ τῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πραγματοποιοῦντες εἰρηνικὴν ἐπίσκεψιν εἰς ὑμᾶς, τὰ ἀγαπητὰ αὐτῆς τέκνα, διὰ νὰ σᾶς φέρωμεν τὸν χαιρετισμὸν και τὴν εὐλογίαν αὐτῆς και τῶν ἐν τῇ Πόλει ἱερῶν κειμηλίων και θησαυρισμάτων τῆς πίστεως ἡμῶν. Σᾶς φέρωμεν τὴν ἀγάπην μας και σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἰδικὴν σας ἀγάπην, τὴν ὁποίαν αἰσθανόμεθα βαθέως εἰς τὴν καρδίαν μας, ἀλλὰ και βλέπομεν και ἀκούομεν εἰς τὰς συγκινητικὰς τιμητικὰς ἐκδηλώσεις σας και τοὺς πρόφρονας πρὸς ἡμᾶς λόγους, διὰ τῶν ὁποίων μᾶς ὑποδέχεσθε.

Σᾶς μακαρίζομεν διότι ζητε ἐν μέσῳ ποταμῶν και δασῶν, πλησίον τῆς κρυσταλλίνης φύσεως, κάτω ἀπὸ τὴν σκέπην τοῦ Οὐρανοῦ, και διότι, ὡς οί πρόγονοι ὑμῶν, ἀγιάζετε τὸν χῶρον και τὸν χρόνον με ἔργα τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὴν αἰωνιότητα, ὅπως αἱ Ἐκκλησίαι και αἱ παλαίφατοι ὑμῶν Μοναί, τὰ ἅγια ταῦτα τῶν ἀγίων τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, οἱ θεματοφύλακες τῶν πνευματικῶν μας παραδόσεων, ἀλλὰ και διὰ τοῦ προσωπικοῦ ἐνὸς ἐκάστου ὑμῶν ἀγιασμοῦ ἐντὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Εἶθε ἡ εὐλογία τοῦ Ἁγίου Δημητρίου και τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλίου, τῶν ὁποίων ἡ μνήμη ἐνωρὶς ἐτι-

μήθη και ἐδῶ, νὰ φυλάττη ὑμᾶς και τὰ τέκνα ὑμῶν, καθὼς και τοὺς ἀποδήμους Μακεδόνας, οἱ ὁποῖοι γνωρίζομεν ὅτι εὐδοκμοῦν πολὺ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν.

Ἰδιαίτερα γιά τὸ ἱστορικὸ παρελθὸν τῆς περιοχῆς ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης τόνισε:

Γνωρίζομεν, τέκνα ἐν Κυρίῳ προσφιλῆ, ὅτι πολλὰ ἔχετε ὑποστει κατὰ τὰς τεταραγμένας περιόδους τῆς ἱστορίας και σᾶς διαβεβαιοῦμεν ὅτι ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος ἀγωνίζεται διὰ τὴν καταλλαγὴν και τὴν εἰρήνην, τὴν ἐνότητα, τὴν συνεργασίαν και τὴν συνύπαρξιν τῶν ἀνθρώπων, και προσπαθεῖ νὰ βοηθῆ ἀποφασιστικῶς και διακριτικῶς εἰς πᾶσαν δύσκολον κατάστασιν, δι' ὅλων τῶν χριστιανικῶν τρόπων, τοὺς ὁποίους μᾶς ἐδίδαξεν ὁ Κύριος και ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία.

Τὸ κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας μας τὸ γνωρίζετε: Ἀδελφοί, ἀγαπάτε ἀλλήλους, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ. Ἀδελφοί ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν. “Οὐκ ἐνὶ Ἑλλῆν και Ἰουδαῖος, περιτομὴ και ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα και ἐν πᾶσι Χριστός” (Κολ. 3, 11).

Ἐλθόντες, λοιπόν, ἐν πατρικῇ ἀγάπῃ εἰς τὸν φιλόχριστον τόπον σας, προσκυνοῦμεν τὴν ἱστορικὴν ὄρεινὴν Ἱερὰν Μοῆν τῆς θείας Μεταμορφώσεως Ζάβορδας, τὴν ἀκρόπολιν αὐτὴν τῆς καταφυγῆς ὑμῶν ἐπὶ γενεᾶς γενεῶν, και τὴν Ἱερὰν Μοῆν τοῦ Σπηλαίου, και μεγαλύνομεν τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, τὴν ἔφορον τῆς περιοχῆς. Τιμῶμεν τὸν ἐκ Σαμαρίνας Ἅγιον Δημήτριον και τὸν συμπατριώτην ὑμῶν ἅγιον Γεώργιον, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εὐστόχως ἐδώσατε εἰς τὸ χωρίον τῆς καταγωγῆς του διὰ νὰ φρουρηῖ πάντας ὑμᾶς.

Στὴ συνέχεια ἐψάλη δοξολογία γιά τὴν ἄφιξη τοῦ Παναγιωτάτου στὰ Γρεβενὰ στόν Ἱ. Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλίου, κατὰ τὴν ὁποία ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γρεβενῶν κ. Σέργιος προσφώνησε τὸν Παναγιώτατο με ἕνα μεστό λόγο, σκιαγραφώντας τὴ μεγάλη ἱστορικὴ και πνευματικὴ προσφορὰ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως:

Ἡ μικρὴ σὲ ἀριθμὸ πιστῶν, ἀλλὰ πλούσια σὲ Ἑλληνορθόδοξη παράδοση και προσφορὰ Μητροπόλη Γρεβενῶν ἀναφέρεται τὸ πρῶτον τὸν ἰαῖωνα ὡς Ἐπισκοπὴ τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς. Τὸν ἰαῖωνα ὑπάγεται στήν Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀχρίδος. Ἀπὸ τὸν ἰεῖαῖωνα ἀννυφώνεται σὲ Μητροπόλη και καταλαμβάνει τὴν ζ' θέση στόν πίνακα τῶν

Μητροπόλεων τῆς ἰδίας Ἀρχιεπισκοπῆς. Μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχρίδος τὸ 1767 ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Γρεβενῶν ὑπάγεται στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο μὲ τὸν ἴδιον τίτλον, τὸν ὁποῖον μέχρι σήμερον φέρει.

Στὴ Μητρόπολις Γρεβενῶν ὑπηρέτησαν πολλοὶ ἄξιοι τῆς ἀποστολῆς τοὺς Ἱεράρχες, οἱ ὁποῖοι κυριολεκτικὰ ἀναλώθηκαν στὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Γένους. Κορυφαῖος μεταξὺ αὐτῶν ὁ ἀείμνηστος Αἰμιλιανὸς Λαζαρίδης, ὁ ὁποῖος κατακρεουργήθηκε μὲ τὸν πλέον φρικιαστικὸ τρόπο τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1911 ἀπὸ ἀνιέρα ὄργανα Νεοτούρκων, Βουλγάρων κομιτατζήδων καὶ Ρουμάνων προπαγανδιστῶν. Ὑπῆρξε τὸ τελευταῖον θύμα τῶν ἐχθρῶν τοῦ Γένους πρὶν ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Μακεδονίας κατὰ τὴ διάρκειαν τοῦ ἐνδόξου πολέμου 1912-13.

Στὴν πόλιν τῶν Γρεβενῶν καὶ τὰ βλαχόφωνα χωριά τῆς Μητροπόλεώς μας κήρυξε ὁ Μεγάλος Διδάχχος τοῦ Γένους Πατρο-Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, πὸν ὑπῆρξε τὸ μεγαλύτερον κεφάλαιον τῆς Φυλῆς μας στὰ χρόνια τῆς τουρκοκρατίας καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς λίγους, πὸν ἔκαναν θετικὴν προεργασίαν καὶ ἐξασφάλισαν τὸν ἀγῶνα τοῦ 21 ἐγγυήσεις ἐπιτυχίας. Μὲ τοὺς ἀγῶνες καὶ τὶς διδασχές του ἀνέστειλε τὸ κύμα τοῦ ἐξισλαμισμού καὶ ἐπέτυχεν τὴν ἑλληνοποίησιν τῶν διγλώσσων ὁμοεθνῶν μας, ἐπειδὴ θεωροῦσε τὴν ἐθνικὴν ὁμοιογένειαν ὡς βασικὴν προϋπόθεσιν τῆς ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως.

Ἀπὸ τὴν Μητρόπολιν μας κατάγονται οἱ ἐνδοξοὶ νεομαρτυρῆτες Δημήτριος ὁ ἐκ Σαμαρίνης καὶ Γεώργιος ὁ ἐκ Τσουρχλίου, οἱ ὁποῖοι μαρτύρησαν στὰ Ἰωάννινα, ὁ πρῶτος μὲ ἐντοχιισμόν τὸ 1808 καὶ ὁ δεύτερος μὲ ἀπαγχονισμόν τὸ 1838. Καὶ οἱ δύο μὲ τὴν μαρτυρικὴν θυσίαν τῆς ζωῆς τοὺς ἔγιναν σύμβολα ἀντιστάσεως τοῦ λαοῦ, στειρέωσαν τὴν πίστιν τῶν ραγιαδῶν καὶ ἔδωσαν ἐλπίδες καινούργιας ζωῆς.

Ἡ Ἐπαρχία μας στὰ δύσκολα χρόνια τῆς σκλαβιάς ἔγινε σημαντικὸν κέντρο, ἀφοῦ ἀνέδειξε πολλοὺς γνωστοὺς κλεφταρχοματολοὺς μὲ κορυφαίους τοὺς Ζιακαίους, οἱ ὁποῖοι στὰ μέσα τοῦ 19 αἰ. ἀνέπτυξαν σημαντικὴν ἐθνικὴν δράσιν.

Στὴν Μητρόπολιν μας ἀνήκει ἡ θρυλικὴ Παλαιὰ Κουτσούφλιανη, ἡ ὁποία μὲ τὸ ὄλοκαύτωμα τῶν 700 βλαχοφώνων κατοίκων τῆς, τὴν 13ην Μαΐου 1898 συγκλόνισε τὴν ἑλληνικὴν καὶ παγκόσμιαν κοινὴν γνώμην.

Ἰδιαίτερα σεμνύνεται ἡ τοπικὴ μας Ἐκκλησία γιὰ τὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς θείας τοῦ Χριστοῦ Μεταμορφώσεως Ζάβορδας, πὸν ἀνήκει στὰ μεγάλα προσκυνήματα τῆς Ὁρθοδοξίας μας. Ἰδρύθηκε ἀπὸ τὸν Ὅσιον Νικάνορα τὸν 1στὸ αἰ. καὶ τιμήθηκε ἀπὸ τὴν Μητέρα Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως μὲ τὸν ἐπίσημον τίτλον τῆς Σταυροπηγιακῆς καὶ Πατριαρχικῆς Μονῆς. Σήμερον, μετὰ τοὺς πρόσφατους καταστρεπτικὸς σεισμούς, ἀνοικοδομήθηκε ἐκ βάθρων, μὲ τὸ δὶλεπτον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εὐλαβείας τῶν πιστῶν, ὡσὸσο ἀπομένει ἡ ἀποκατάστασις τοῦ Καθολικοῦ, πὸν ἀποτελεῖ μνημεῖον τῶν ἀρχῶν τοῦ 1στὸ αἰῶνα.

Ὁ Σεβ. κ. Σέργιος ἀναφέρθηκε ἰδιαίτερα στὴν παρουσίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου ὑπογραμμίζοντας:

Ἡ χαρὰ μας σήμερον εἶναι πεπληρωμένη γιὰ τὴν παρουσίαν ἀνάμεσά μας καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου, γνωστοῦ στὴν Ἐπαρχίαν μας ἀπὸ ἐπισκέψεις σ' αὐτήν.

Ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος καὶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος ἀποτελοῦν σήμερον «τὴν ἱερὰν ξυνωρίδα», στὴν ὁποία ὁ πιστὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ στηρίζεται χρηστὲς ἐλπίδες γιὰ τὸν σωτικὸν ρόλον τῆς Ὁρθοδοξίας στὴν τρίτη χιλιετία.

Στὴν ἀντιφώνησίν του ὁ Παναγιώτατος ἀναφέρθηκε στοὺς Ἁγίους τῆς περιοχῆς καὶ ἐπισήμανε:

Ἡ περιοχὴ ὑμῶν, μὲ τὰ πανύψηλα βουνὰ καὶ τὰ πεντακάθαρα ποτάμια αὐτῆς, χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ἀδρότητα καὶ τὴν ἐπιβλητικότητά του περιβάλλοντος. Καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς διακρίνονται διὰ τὴν σοβαρότητα καὶ τὴν ἀσκητικότητά των. Ἡ χάρις τῶν τριῶν γνωστῶν Ἁγίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὑμῶν, τοῦ Ὁσίου Νικάνορος, κτίτορος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ζάβορδας, καὶ τῶν δύο ἁγίων Νεομαρτύρων, τοῦ Δημητρίου ἀπὸ τὴν Σαμαρίναν καὶ τοῦ Γεωργίου ἀπὸ τὸ χωρίον τὸ ὁποῖον σήμερον φέρει τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εἶναι αἰσθητὴ ἐδῶ, ὅπως ὁρατὴ εἶναι καὶ ἡ ἐπίδρασίς τους εἰς τὸ ἦθος τῶν Γρεβενιτῶν.

Εἷς Ὅσιος, ὁ ὁποῖος ἠσκήθη εἰς τὰ εὐλογημένα πλησιόχωρα βουνὰ, ἴδρυσεν Ἱερὰς Μονὰς, καθωδήγησε πλῆθος μαθητῶν εἰς τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν, καὶ μὲ πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους εὐε-

γέτησε τὴν περιοχὴν, ὅσο ζοῦσε καὶ μετὰ θάνατον· εἷς μοναχός, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἔζησε ὅσιακά εἰς τὸν μοναστήριόν του, ὕστερα ἠθέλησε νὰ βοηθήσῃ τοὺς ἀδελφούς τους οἱ ὁποῖοι, ἐξ αἰτίας τῶν δυσκόλων περιστάσεων τῆς ἐποχῆς, ἐκινδύνευαν νὰ ἀλλαξοπιστήσουν, καὶ δι' αὐτὸ ὠδηγήθηκε εἰς τὸν τύραννον καὶ ἐμαρτύρησε διὰ τὸν Χριστόν· καὶ εἷς νεαρός, ὀλιγόλογος καὶ σεμνὸς οἰκογενειάρχης, ὁ ὁποῖος, ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ παιδιοῦ του, ἐπορεύθη μετὰ χαρᾶς πρὸς τὸ μαρτύριον, καὶ τώρα σφραγίζει μὲ τὴν χάριν του τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων, τὸ χωρίον του, τὰ γύρω μέρη καὶ τοὺς κατοίκους τους. Αὐτοὶ εἶναι οἱ Ἅγιοι οἱ ὁποῖοι ἀγιάζουν τὴν εὐρύτερη περιοχὴ τῶν Γρεβενῶν καὶ ἐπιδροῦν εἰς τὸν χαρακτήρα καὶ τὸ ἦθος τῶν πιστῶν.

Ἀλλὰ καὶ ἡ χάρις τοῦ ἀσκητικοῦ καὶ γεμάτου ἀπὸ θεῖον ζῆλον Ἰσαποστόλου Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, καὶ ἡ μνήμη αὐτοῦ, ἡ ὁποία διατηρεῖται ἀκόμα ζωντανή μετὰ τὴν προφορικὴν παράδοσιν, ἀγιάζουν τὸν τόπον καὶ τοὺς πιστούς. Εἷς δὲ ἀπὸ τοὺς ἀκροατὰς τῶν θεοπνεύστων διδασκῶν του ἦτο καὶ ὁ Ἅγιος Δημήτριος, ὁ ἐκ Σαμαρίνης.

Καὶ τοὺς τέσσαρας προαναφερθέντας Ἁγίους χαρακτηρίζει ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν συνάνθρωπον, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησαν μετὰ τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ, μετὰ ἀποαυτάρνησιν καὶ ἐγκράτειαν εἰς τὰς τροφάς, εἰς τοὺς λογισμούς καὶ εἰς τὰ λόγια. Διότι τὴν ἀληθινὴν ἀγάπην τὴν χαρίζει ὁ Κύριος εἰς ὅσους δείχνουν ἐμπράκτως τὴν διάθεσίν τους νὰ κάνουν τὸ θέλημά Του.

Μετὰ τὴ Δοξολογία, ὁ Παναγιώτατος ἐπισκέφθηκε τὸ Ἐπισκοπεῖο καὶ τὸ μεσημέρι παρακάθησε σὲ γεῦμα πρὸς τιμὴν του σὲ κεντρικὸ ξενοδοχεῖο τῶν Γρεβενῶν, τὸ ὁποῖο λάμπρυνε μετὰ τὴν παρουσία του ὁ Μακαριώτατος καὶ στὸ ὁποῖο παρευρέθησαν οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἀρχῶν κ. ἄ. ἐπίσημοι. Στὴν πρόποσίν του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γρεβενῶν κ. Σέργος εἶπε μεταξὺ ἄλλων:

Διεπιστώσατε, ἰδίως ὄμμασιν, Παναγιώτατε, ὁποῖα αἰσθήματα τρέφει πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν του ὁ ἑλληνικὸς λαός, μετὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἠγεσίας αὐτοῦ. Αἰσθήματα εἰλικρινοῦς ἀγάπης, ἀνυστεροβούλου ἀφοσιώσεως, ἀνυποκριτοῦ σεβασμοῦ. Διότι Ὑμεῖς προσωπικῶς, μετὰ τῆς τιμίας Συνοδείας Σας καὶ οἱ ὅσοι Ὀλίγοι ἐναπομείναντες εἰς τὴν Πόλιν τῶν θρούλων καὶ τῶν

ὄνειρων μας, εἴσθε ὁ ζωντανὸς καὶ ἀδιάκοπος κρῖκος, ὅστις συνδέει τοὺς Πανέλληνας μετὰ τοῦ ἐνδόξου ἔθνικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ παρελθόντος καὶ δακτυλοδεικτεῖ τὸ μέλλον μας.

Ὁ Παναγιώτατος ὑψώνοντας τὸ ποτήρι ἀπάντησε στὸν Σεβ. κ. Σέργιο:

Μετέχοντες, Γερώτατε Μητροπολίτα, ἐν πολλῇ ἀγαλλιάσει τόσον φιλοξένου τραπέζης κατὰ τὴν πανευφρόσυνον ταύτην ὥραν καὶ ἀπολαύοντες τῶν πλουσίων ἀγαθῶν τῆς ὑμετέρας πλουσιοπαρόχου φιλοξενίας, ἰδιαζόντως εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων καὶ τὸν πλοῦτον τῶν ἀβρῶν ἐδεσμάτων, τὰ ὁποῖα ἐν πνεύματι ἀγάπης “ὡς ἀβροτράπεζος οἰκοδεσπότης” παραθέτετε “εἰς τέρψιν καὶ στήριξιν”.

Ἀποκαλυπτήρια προτομῆς τοῦ Σάρδεων Μαξίμου στὰ Ἀηδόνια

Ἀπὸ τὰ Γρεβενὰ ὁ Παναγιώτατος μετέβη στὰ Ἀηδόνια, στὸ κοιμητήριον τῶν ὁποίων ἔκανε τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ ἀείμνηστου Μητροπολίτη Σάρδεων κυροῦ Μαξίμου, πού καταγόταν ἀπὸ τὸ χωριὸ αὐτό. Ὁ Δήμαρχος τῶν Ἀηδονίων κ. Χρ. Σταμπολίτης προσφώνησε τοὺς δύο Προκαθημένους κ. Βαρθολομαῖο καὶ κ. Χριστόδουλο μετὰ σεβασμὸ καὶ ἀγάπην καὶ εἶπε γιὰ τὸν αἰοίδιμο ἱεράρχην:

Τὸ μικρὸ χωριὸ μας, ἡ ἰδιαιτέρα πατρίδα τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Σάρδεων Μαξίμου, σεμνύεται γιὰ τὴν ἀνάδειξιν αὐτοῦ τοῦ μεγάλου τέκνου της, ἡ προσφορὰ τοῦ ὁποῖου στὴν Ὁρθόδοξία ὑπῆρξε πολὺ σημαντικὴ. Αἰσθανόμαστε ἀγαλλίασιν καὶ βαθύτατη συγκίνηση γιὰ τὴ μοναδικὴν τιμὴν πού μᾶς ἐπιφυλάξατε νὰ ἐπισκεφθεῖτε τὸν τόπον μας καὶ νὰ ἀποκαλύψετε τὴν προτομὴν τοῦ αἰοίδιμου ἱεράρχη μας, τὴν ὁποῖα ἀνεγείραμε εἰς τιμὴν καὶ μνήμην αὐτοῦ αἰωνίαν.

Ἡ Α.Θ.Π. ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιο τοῦ Σάρδεων Μαξίμου ὑπογραμμίζοντας μεταξὺ ἄλλων:

Ἀτενίζοντες ἐν τῇ εὐσήμεν ταύτῃ ὥρᾳ τὴν ἐκφραστικὴν τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τὴν γλυκύτητα τοῦ προσώπου τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Σάρδεων Μαξίμου, ἀποτυπωμένους ἐπὶ τοῦ μαρμάρου ὑπὸ τοῦ φιλοτεχνήσαντος τὴν προτομὴν καλλιτέχνη, ἐνθυμούμεθα ἐν συγκινήσει πολλῇ τὸ σπινθηροβόλον πνεῦμα καὶ τὸ ἀπαράμιλλον κάλλος τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. Διότι ἐν τῇ περιπτώσει

τοῦ αἰοίδιμου ἰσχύει, νομίζομεν, ἀπολύτως τὸ λεγόμενον: “οἷα ἢ μορφή τοιάδε καὶ ἢ ψυχὴ”.

Ἐπῆρξεν ὄντως ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Σάρδεων Μάξιμος ἐπιφανὴς Ἱεράρχης, καὶ πολλὰ εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσέφερεν, τοὺς πάντας ἡγάπα καὶ ὑπὸ πάντων ἡγαπάτο καὶ ἐθανυμάζετο διὰ τὰς σπανίας ἀρετὰς καὶ τὰ χαρίσματα, δι’ ὧν ἦτο κεκοσμημένος παρὰ τοῦ δωρεοδότην Θεοῦ.

Ἐτρεφεν δὲ ὁ ἀείμνηστος βαθεῖαν ἀγάπην διὰ τὴν γενέθλιον αὐτοῦ πατρίδα καὶ τὴν Μακεδονίαν ἐν γένει, στερεοῶς ἐχόμενος πάντοτε τῶν Μακεδονικῶν παραδόσεων καὶ ἠθῶν καὶ ἐθίμων.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον σεμνύνεται διὰ πάσας ταύτας τὰς ἀρετὰς τοῦ αἰοίδιμου Σάρδεων Μάξιμου. Ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ἡ Δυτικὴ Μακεδονία, ἰδίᾳ δὲ ἡ γενέθλιος αὐτοῦ πατρίς, τὰ Ἀηδόνια Γρεβενῶν, ἔνθα εὐρισκόμεθα ἵνα ἀποτίσωμεν φόρον τιμῆς πρὸς αὐτόν, θὰ μνημονεύῃ πάντοτε μετὰ σεμνῆς ὑπερηφανείας τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἡ καλλιμάρομος δὲ αὕτη προτομὴ τοποθετημένη ἐν τῷ ἱερῷ καὶ περιόπτῳ τούτῳ χώρῳ τοῦ Κοιμητηρίου, ἔνθα ἀναπαύονται τὰ σκηνώματα τῶν προπατόρων τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Σάρδεων, θὰ ἀποτελῇ διαρκῆ ὑπόμνησιν τῶν δεσμῶν τῆς γενετείρας αὐτοῦ μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Πὰ τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀείμνηστου Ἱεράρχη μίλησε ὁ κ. Ἀλεξ. Μπακαΐμης, πρῶην καθηγητῆς στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης. Μεταξὺ ἄλλων εἶπε:

Ἐπῆρξεν, ὁμολογουμένως, ὁ αἰοίδιμος Σάρδεων Μάξιμος ἄριστος ἐν ἀρίστοις καὶ μέγιστος ἐν μεγίστοις, καθάπερ καὶ τὸ ὄνομα Αὐτοῦ Μάξιμος δηλοῖ. Εὐφυστάτος, συνετός, ἐχέφρων ἐκ χαρακτῆρος, εὐθύς, ἀντικειμενικός, προσηνής καὶ διαλλακτικός ἀλλὰ ἀπόλυτος, ἀνένδοτος καὶ ἀνυποχώρητος, ὁσάκις ὑπερασπίζετο τὰς προνομίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, προσέφερεν ἐπὶ πενήντα καὶ πλέον ἔτη σπανίας ὑπηρεσίας εἰς τὸ Φανάριον καὶ δι’ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην Ὁρθοδοξίαν, θεοφιλῶς, θεοσεβῶς καὶ λιάν ἐναρέτως διακονήσας τὸ ὑψηλὸν Αὐτοῦ λειτουργημα.

«Ὁ Θεὸς μᾶς χάρισε τὸν Σάρδεων Μάξιμο», γράφει ὁ αἰοίδιμος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Παρθένιος, «γιὰ νὰ μᾶς δώσει τὸν καλὸν του ἀγῶνα στὸ καίριο παραδοσιακὸ αὐτὸ σημεῖο τῆς μνήμης, τῆς αἰωνιότητος»...

Τὴν προτομὴν ταύτην, Παναγιώτατε Δέσποτα, ἀνήγειρεν ἡ ἀγάπη καὶ ὁ βαθὺς καὶ μετὰ θάνατον σεβασμὸς πρὸς τὸν μακαριστὸν Μητροπολίτην Σάρδεων κυρὸν Μάξιμον φίλων πιστῶν καὶ συμπατριωτῶν του ὑπὸ τὴν πατρικὴν καθοδήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γρεβενῶν κ. Σεργίου, ἀναλώμασι τοῦ Ὑπουργείου Μακεδονίας - Θράκης ἐπὶ ὑπουργίας κ.κ. Στ. Παπαθεμελῆ, Γ. Τζιτζικώστα καὶ Ἰ. Δεληγιάννη.

Ἐάν δὲ τὰ μνημεῖα διασώζουσιν ἐκ τῆς λήθης καὶ διαιωρίζουσι πρόσωπα καὶ γεγονότα ὑπὲρ ὧν ἀνεγείρονται, ὁ αἰοίδιμος Σάρδεων Μάξιμος εἶχεν ὀλιγότερον παντὸς ἄλλου ἀνάγκην τοιοῦτου μνημείου. Ἀφ’ ἐνὸς μὲν διότι ἀπεχθάνετο ὅσον ὀλίγοι τὴν προβολὴν καὶ τὰς διακρίσεις, ἀκολουθῶν πιστῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως τῷ τοῦ Πλουτάρχου «δόξης καταφρόνει». «Οὐ γὰρ ἤθελεν ἀνθρωποαρεσκῆσαι, ἀλλὰ Θεῷ ἀρέσαι», κατὰ τὴν ρῆσιν τοῦ οὐρανοβάμονος Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου. Ἀφ’ ἐτέρου δὲ διότι ὄλος αὐτοῦ ὁ βίος, ὡς λαϊκοῦ καὶ κληρικοῦ, ἰδίᾳ δὲ ὡς Ἱεράρχου, ὑπῆρξεν ἀληθὲς μνημεῖον: μνημεῖον σωφροσύνης καὶ συνέσεως, μνημεῖον σοβαρότητος, ἀντικειμενικότητος καὶ ἄκρας ὑπευθυνότητος, ἀλλ’ ἐν ταυτῷ καὶ μνημεῖον σεμνότητος, ἀπλότητος, πραότητος καὶ προσηνείας· μνημεῖον κρυσταλλίνης σκέψεως καὶ διανόειας πνεύματος, ἀδαμαντίνου ἠθους καὶ σπανίου χαρακτῆρος· μνημεῖον, συνελόντι εἰπεῖν, ἀρετῆς καὶ κατὰ Χριστὸν βιοτῆς.

Στὸ Τσοτύλι τῆς Κοζάνης

Τὸ ἀπόγευμα ὁ Παναγιώτατος συνοδευόμενος πάντοτε ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο ἔφθασε στὸ Τσοτύλι ὅπου οἱ κάτοικοι με ἐπικεφαλῆς τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Ἀντώνιο τοῦ ἐπιφύλαξαν στὸν χώρο τοῦ Γυμνασίου ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴ. Κατὰ τὴν ἀφίξή του ἦταν παραταγμένος ὁ Ἱερός Κλήρος, στρατιωτικὸ τμήμα ποῦ ἀπέδωσε τιμὲς, οἱ μαθητὲς καὶ τὸ χορευτικὸ τμήμα τῆς Βοϊακῆς Ἑστίας Θεσσαλονίκης καὶ ἀνέμενε πλήθος κόσμου. Οἱ δύο Προκαθήμενοι με τοὺς συνοδεύοντες Ἀρχιερεῖς ἀνέβηκαν σὲ εἰδικὴ ἐξέδρα ποῦ εἶχε στηθεῖ. Ἡ Χορωδία Ἀποφοίτων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς τῆς Πατριαρχικῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγίας Ἀναστασίας ἔψαλε ἐπίκαιρους ὕμνους. Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης κ. Ἀντώνιος προσφώνησε τὸν Παναγιώτατο με μεστή προσλαλιά

Ο Παναγιώτατος κ. Βαρθολομαῖος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χριστοδούλου καὶ τοῦ Μητροπολίτου Γρεβενῶν κ. Σεργίου.

Στὴν κεντρικὴ πλατεία Αἰμιλιανοῦ κληρῶς, λαὸς καὶ τιμητικὸ στρατιωτικὸ ἄγημα, ὑποδέχθησαν τοὺς Ὑψηλοὺς Ἐπισκέπτες μας.

χαρακτηρίζοντας την επίσκεψη του Οικουμενικού Πατριάρχη “κορυφαίο ιστορικό γεγονός” για την περιοχή. Μεταξύ άλλων είπε:

Δραπτόμεθα σήμερα της ευκαιρίας, Παναγιώτατε Δέσποτα, να διακηρύξωμεν ειλικρινώς ότι βαθύτατα τιμῶμεν τὸ ἐπιτελούμενον πολυσχιδές ἔργον παρὰ τῆς Ὑμετέρας πολυπράγμονος Παναγιότητος καὶ παλαιότερον ὡς διακεκρωμένον στελέχους τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ νῦν ὡς Προκαθημένου ταύτης κατὰ τοὺς δυσκόλους τούτους καιροὺς διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος ἡμῶν.

Κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν ἡ Αὐτοῦ Θειοπάτη Παναγιότης ἐπεβλήθη ἤδη εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος ὡς ὁ Πατριάρχης τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς Ἀγάπης, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται μὲ σθένος καὶ ἀφοσίωσιν τόσον διὰ τὴν προβολὴν τῆς Οἰκουμενικότητος τοῦ θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς οἱ παρόντες καιροὶ ἀπαιτοῦν, ὅσον καὶ διὰ τὴν προσέγγισιν καὶ συνεργασίαν τῶν Λαῶν διὰ τῶν ζωηροῦτων ναμάτων ἐκ τῶν πηγῶν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἀπὸ τὰ εὐλογημένα ταῦτα μέρη, ὅπως ἀσφαλῶς καὶ ἡ Αὐτοῦ Θειοπάτη Παναγιότης γνωρίζει, ὠρμῶντο οἱ ἐξέχοντες ἐκεῖνοι Δυτικομακεδόνες, καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον Βοϊᾶται, οἱ ὁποῖοι ἴδρυσαν τὸ ἔτος 1871 εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν τὴν Μακεδονικὴν Φιλεκπαιδευτικὴν Ἀδελφότητα, κυριώτερος στόχος τῆς ὁποίας ἦτο ἡ διὰ τῶν φῶτων τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας ἀντίστασις κατὰ τῆς Πανσλαβιστικῆς τότε προπαγάνδας. Ἐκεῖνη ἴδρυσεν τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει «Κυριακὸν Σχολεῖον», ἐθέσπισεν ὑποτροφίας καὶ ἐνίσχυνε σημαντικῶς τὴν παιδείαν εἰς τὰς ἐπαρχίας Βοΐου, Γρεβενῶν, Κοζάνης, Καστορίας καὶ Κορυτσᾶς. Τὸ μεγαλύτερον δὲ ἐπίτευγμά της ἦτο ἡ ἴδρυσιν ἐδῶ τοῦ Ἱστορικοῦ Γυμνασίου Τσοτυλίου, τὸ ἔτος 1873. Τόσον εἰς τὴν ἴδρυσίν της, ὅσον καὶ εἰς τὴν ὑλοποίησιν τῶν στόχων της, οὐσιαστικὴ ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ τῶν Βοϊατῶν μαστροκαλφάδων τῆς Πόλης.

Σὲ προσφώνησίν του ὁ Νομάρχης Κοζάνης κ. Πάσχος Μητλιάγκας ἐπισήμανε ἀνάμεσα σὲ ἄλλα:

Τὸ Ἱστορικὸ Γυμνάσιο Τσοτυλίου, μπροστὰ στὸ χῶρο τοῦ ὁποίου σᾶς ὑποδεχόμαστε, Παναγιώτατε, ἰδρύθηκε καὶ κτίσθηκε τὸ 1871 ἀπὸ τὴ Μακεδονικὴ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἀδελφότητα Κωνσταντινουπόλεως μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

“Ὅπως εἶναι γνωστό, στὴν ἴδρυσιν τῆς Ἀδελφότητας, πρωτοστάτησαν τότε ἀπὸ τὴν ἐπαρχία Βοΐου, ὁ Μητροπολίτης Νικαίας Ἰωαννίνιος, καταγόμενος ἀπὸ τὸ γειτονικὸ Ροδοχώρι, ὁ Διάκονος Στέφανος Νούκας ἀπὸ τὴ Δάφνη, ὁ πατέρας καὶ υἱὸς Θεοχάρης καὶ Γεώργιος Θεοχαρίδης ἀπὸ τὴ Βουχωρίνα, ἐνῶ οἱ κτιστάδες καὶ πρωτομάστορες τῆς περιοχῆς μας, ἔδιναν τὸν τόνο καὶ μετέφεραν στὰ κτίρια τῆς Πόλης τὴν τέχνην καὶ τὸ μεράκι τῶν ἀνθρώπων τῆς περιοχῆς μας. Ἡ ἀποκάλυψη σὲ λίγο ἀπὸ τὴν Παναγιότητά Σας τῆς προτομῆς τοῦ Θεοχάρ Κάλφα, φέρνει στὸ προσκήνιο τοὺς μεγάλους δεσμοὺς τῶν δύο περιοχῶν γιὰ μιὰ σημαντικὴ ἱστορικὴ περίοδο τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Τὸ Ἱστορικὸ Γυμνάσιο Τσοτυλίου ἀπέτελεσε σταθμὸ στὴν ἐκπαιδευτικὴ ἱστορία τῆς Μακεδονίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, συμβάλλοντας ὄχι μόνον στὴν ἐξύψωση τοῦ πνευματικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ μαζὶ μὲ τὸν Κλῆρο, στὴ ἀφύπνισιν τοῦ Γένους τῶν Ἑλλήνων.

Παναγιώτατε, ὅπως εἶναι φανερὸ ἡ συγκίνησιν εἶναι εὐνόητη, ὄχι μόνον γιὰ τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως ἀποτελεῖ τὸ κορυφαῖο σύμβολο τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀλλὰ γιὰ τὴν ὑπῆρξε, ἐπὶ αἰῶνες, τὸ Παλλάδιο τοῦ Γένους, τόσο σὲ περιόδους ἀκτινοβολίας ὅσο καὶ σὲ στιγμὲς κρίσεως.

Ἐπίσης ὁ κ. Μητλιάγκας ἀναφέρθηκε στὸν ρόλο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου γιὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὸ περιβάλλον:

Ἡ ἀνθρωπότητα καὶ ἰδιαίτερα ἡ εὐρύτερη περιοχή μας, διανύει μιὰ δύσκολη περίοδο καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν μόνιμη ἀπειλὴ κατὰ τοῦ ὑψίστου ἀνθρώπινου ἀγαθοῦ, τῆς εἰρήνης.

Ὁ ρόλος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στὴ διασφάλισιν αὐτοῦ τοῦ ἀγαθοῦ μπορεῖ νὰ εἶναι πολὺ σημαντικὸς. Καλεῖται καὶ σήμερα νὰ σημάνει στοὺς λαοὺς ὅτι ἡ εἰρήνη καὶ ἡ πρόοδος δὲν εἶναι προῖον ἀνθρώπινων μέσων καὶ σχημάτων, ἀλλὰ πρωτίστως τῆς χάριτος καὶ εὐλογίας τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι ὅσο ποτὲ ἄλλοτε, Παναγιώτατε, ἐπίκαιρη ἡ πρόσφατη διακήρυξή Σας, στὸ Νταβὸς τὸ Φεβρουάριον τοῦ 1999, ὅπου μὲ τὴν ἐμπνευσμένη ὁμολογία Σας μεταδώσατε πολλὰ ἠθικοκοινωνικὰ μηνύματα στὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἰδιαίτερα στοὺς κρατούντες τῆς γῆς, οἱ ὁποῖοι, στὸ ὄνομα τῆς παγκοσμιοποίησης, ἔχουν ἀναγορεύσει τὴν ἔννοια τῆς

ἐλεύθερης ἀγορᾶς ὡς τὴ μόνη νέα ἀξία τῆς ζωῆς. Ἐξάλλου, τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν πὸν ζοῦμε στὴ γειτονιά μας, ἐπιβεβαιώνουν, μὲ τὸν πιὸ ἀπτό τρόπο, τὴν ἀναγκαιότητα ἐπικράτησης τῶν δικῶν Σας μὴνυμάτων. Μηνύματα πὸν πάντα ἔχουν στὸ ἐπίκεντρο τὸν ἄνθρωπο καὶ τὶς διαχρονικὲς ἀξίες τῆς ζωῆς, ὅπως τὶς προσδιόρισε ἡ Χριστιανικὴ μας Θρησκεία καὶ ἡ Ὁρθόδοξη παράδοση. Γι' αὐτὸ καὶ τὰ θεόπνευστα μὴνυμάτά σας γιὰ τὸ περιβάλλον συγκινοῦν κάθε εὐαίσθητο ἄνθρωπο, ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἐνέχουν τὸ στοιχεῖο τῆς οἰκουμενικότητας πὸν Σᾶς διακρίνει.

Ὁ Δήμαρχος Τσοτυλίου κ. Ἐμ. Γκάσης ἀνήγγειλε στὸν Παναγιώτατο ὅτι τὸ Δ.Σ. ἀποφάσισε νὰ τὸν ἀνακηρύξει Ἐπίτιμο Δημότη Τσοτυλίου, νὰ τοῦ ἀπονεμίει τὸ χρυσοῦ κλειδί τῆς πόλης καὶ νὰ δώσει τὸ ὄνομά του στὴν ὁδὸ ἀπὸ τὴν ὁποία εἰσῆλθε σ' αὐτήν. Κατόπιν μίλησε ὁ Καθηγητὴς κ. Ἄλ. Μπακαίμης ὡς ἐκπρόσωπος τῶν φοιτησάντων καὶ τῶν διδαξάντων στὴ Σχολὴ τοῦ Τσοτυλίου καὶ εἶπε μεταξὺ ἄλλων:

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1871 πάμπολλοι τέκτονες, τοῦτ' ἔστι μαστόροι καὶ καλφάδες, ἐκ Δυτικῆς Μακεδονίας ὁρμώμενοι καὶ ἐν τῇ Βασιλευσῆ ἔργαζόμενοι, ἐξ ἔρωτος δὲ πρὸς τὴν παιδείαν φλεγόμενοι, συνελθόντες εἰς γενικὴν συνέλευσιν εἰς τὴν ἐν Φαναρίῳ Λέσχην «Μνημοσύνη», ἴδρυσαν ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Πανιέρου Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τὴν μεγαλόνημον Μακεδονικὴν Φιλεκπαιδευτικὴν Ἀδελφότητα, ἣτις, ἅμα συστάσα, ἴδρυσεν ἐν τῇ κωμοπόλει ταύτῃ τὴν περιώννημον καταστάσαν Τσοτύλιον Σχολὴν σκοποῦσαν τὴν διάδοσιν τῶν σωτηρίων φώτων τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας καθ' ἅπασαν τὴν Μακεδονίαν, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὰς Ἐπαρχίας Σισανίου (Σισανίου καὶ Σιατίστης), Γρεβενῶν, Καστορίας, Κορυτσᾶς, Μογλενῶν καὶ Κοζάνης.

Οὕτω τοίνυν, χάριτι καὶ εὐδοκίᾳ τοῦ Δοτήρος παντὸς ἀγαθοῦ Θεοῦ, δι' εὐχῶν θεοπειθῶν καὶ εὐλογιῶν τῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ διὰ πολλῶν καὶ αὐθορμήτων προσφορῶν τῶν ἐν ΚΠόλει Δυτικομακεδόνων, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων κατήγοντο ἐκ τῆς Ἐπαρχίας ἡμῶν ταύτης, συνέστησαν ἢ τε Μακεδονικὴ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἀδελφότης καὶ ἡ Τσοτύλιος Σχολὴ.

Καὶ οὕτω μετὰ διετίαν, ἥτοι τῷ 1873, ἀνηγέρθη ἐν τῷ περιβλέπτῳ τούτῳ λόφῳ –καὶ πάλιν δι' ἐνεργειῶν καὶ προσφορῶν τῶν ἐν ΚΠόλει Δυτικομακε-

δόνων– τὸ τὴν Ἐπαρχίαν ἡμῶν διακοσμοῦν περικαλλῆς ἐνδαιίτημα τῶν Μουσῶν καὶ τῶν οἰκοτρόφων μαθητῶν, πολλοὶ τῶν ὁποίων προήρχοντο ἐκ ΚΠόλεως, Ἀδριανουπόλεως, Δορυλαίου (Ἐσκι Σεχίρ), Φιλαδελφείας, Ἀμισσοῦ, Κρήνης, Ρεδαιοῦ, Μαδύτου, Φιλιππουπόλεως, Κορυτσᾶς, Αὐλῶνος, Ἀλεξανδρείας τῆς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν λίαν ἀπομεμακρυσμένων περιοχῶν.

Καὶ οὕτω, ὡς μεθ' ὑπερηφανείας ἔγραφεν ἐν ΚΠόλει τῷ 1873 ὁ ἐκ Λιμποχόβου (ν. ὄν. Δίλοφον) τῆς Ἐπαρχίας ἡμῶν Κωνσταντῖνος Στεργιάδης, «αἱ καλλικέλαδοι Μοῦσαι ὡς χελιδόνες ἐαροφόροι εἰς Τσοτύλιον ἐπανακάμψασαι ἀγγέλουσιν ὅτι, τοῦ ριγοβόλου τῆς ἀμαθείας βορρᾶ κοπάσαντος, φωτὸς γλυκεροῦ ἀκτῖνες τηλαυγεῖς ἤρξαντο νὰ εἰσδύωσι εἰς τὸν ἐξοφωμένον ἄρτι τῆς Ἀνασελίτης ὀρίζοντα».

Καὶ οὕτω, τέλος, θεία συνάρσει, διεσκεδάσθησαν τὰ πυκνότατα νέφη παχυλῆς ἀμαθείας, ὑφ' ἧ διετέλει πρότερον ἡ εὐάνδρος ἡμῶν Ἐπαρχία.

Ἄλλὰ τίς ἢ πηγὴ δυνάμεως τῶν ἐν τῇ Βασιλευσῆ Δυτικομακεδόνων;

Γνωστὸν τοῖς πᾶσι τυγχάνει ὅτι ἀκένωτος πηγὴ δυνάμεως, θερμὸς καὶ πιστὸς τῆς Μακεδονικῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος συμπαραστάτης καὶ διάπυρος ὑπὲρ αὐτῆς πρὸς Θεὸν εὐχέτης ὑπῆρξεν τὸ Πάνσεπτον καὶ Πανίερρον Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, «ἡ σωστικὴ αὐτῆ κιβωτὸς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν ταῖς χαλεπαῖς καὶ ἀνηλίοις τοῦ παρελθόντος ἡμέραις, ἢ συνδέσασα τὴν θρησκείαν μετὰ τῆς παιδείας καὶ καταστήσασα ἐκείνην προστάτην ταύτης».

Ἄλλὰ διὰ τοῦ λόγου τὸ ἀληθές, κάλλιον δ' εἰπεῖν πρὸς τεκμηρίωσιν τῶν ἀνωτέρω, δέον ὅπως διὰ βραχέων ὑπογραμμίσω τὰ κατωτέρω:

1. Δύο ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς τε Μακεδονικῆς Φιλεκπαιδευτικῆς καὶ τῆς Τσοτυλίου Σχολῆς ἦσαν οἱ ἐκ τῆς Ἐπαρχίας ἡμῶν καταγόμενοι Μητροπολίτης Νικαίας (μετέπειτα Ἡρακλείας) Ἰωαννίκιος, ὁ καὶ Τοποτηρητὴς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου διατελέσας, καὶ ὁ ἀκάματος ἱεροδιάκονος Στέφανος Νούκας τοῦ Οἰκουμενικοῦ, ὡσανύτως, Πατριαρχεῖον.

2. Ὁ τότε Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἄνθμος ΣΤ', ἅμα τῇ συστάσει τῆς Μακεδονικῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος, ἐτέλεσεν ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἁγίου Γεωργίου Πατριαρχικὴν λειτουργίαν μεθ' ἀπάσης τῆς ἱερᾶς Συνόδου.

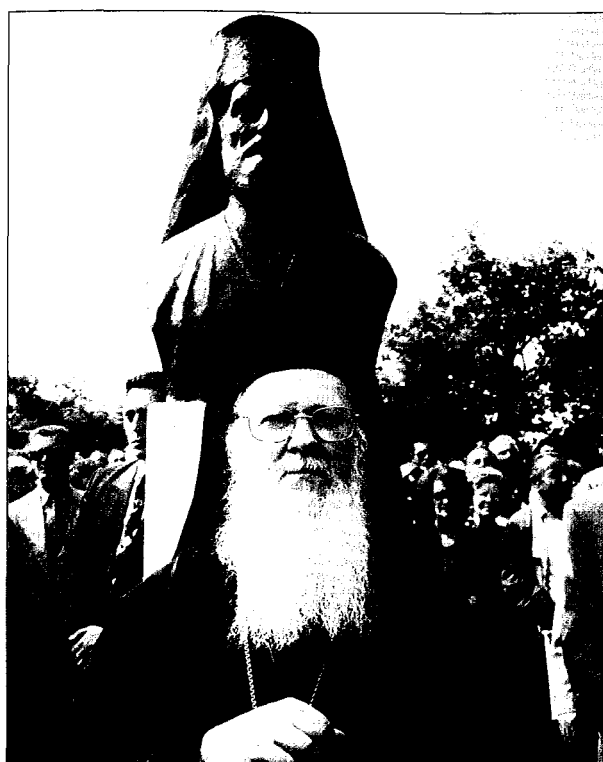
Ό Πατριάρχης εκφωνεί την εμπνευσμένη όμιλία του από την ειδική εξέδρα, στην κεντρική πλατεία Γρεβενών.

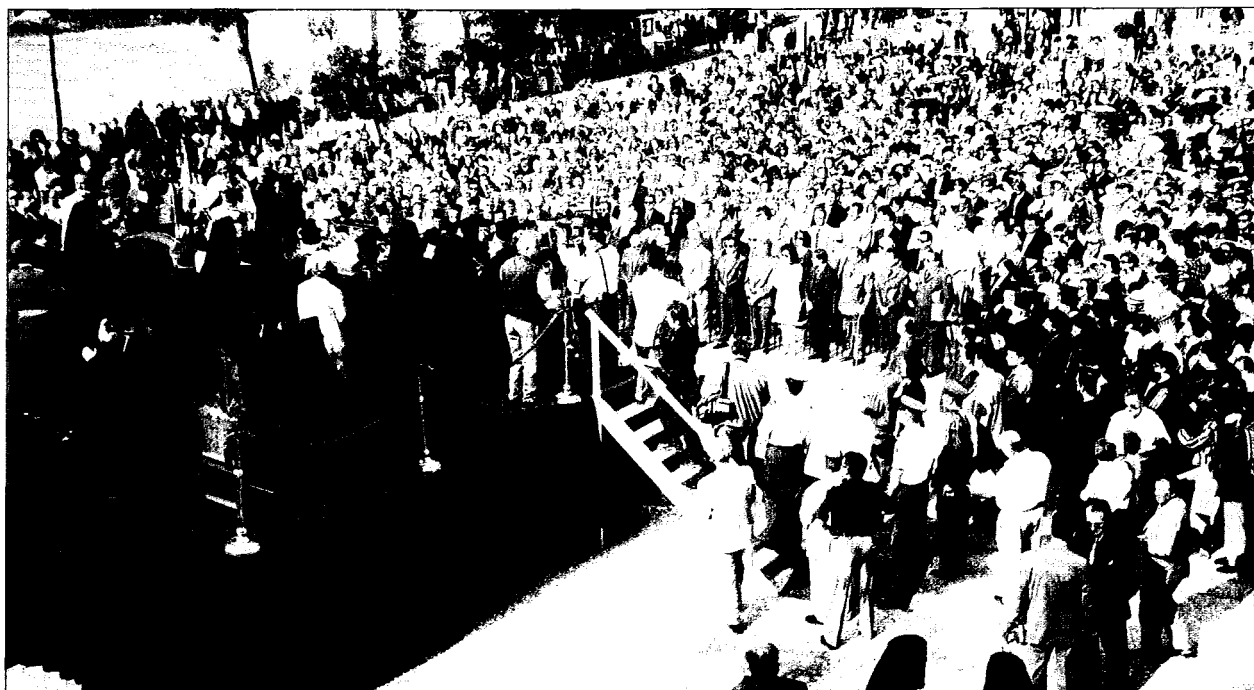
Ό ιερός κλήρος, σε παράταξη, αναμένει τον Πατριάρχη και τον Αρχιεπίσκοπο προδ του μητροπολιτικού ναού Γρεβενών για την επίσημη Δοξολογία.

Τό παρελθόν και τό παρόν του Γένους. Έμπρός στην προτομή του Έθνομάρτυρος Μητροπολίτου Γρεβενών Αιμιλιανού. Η Α.Θ.Π. με τόν Σεβ. Μητροπολίτη Γρεβενών Σέργιο.

Η Α.Θ.Π. ό Πατριάρχης Βαρθολομαΐος έμπρός στην προτομή του άειμνήστου Μητροπολίτη Σάρδεων Μαξιμου στα Άηδόνια τών Γρεβενών, τόπο τής καταγωγής του έπιφανούς Τεράρχη του Οίκουμ. Πατριαρχείου.

Η ύποδοξη του Πατριάρχη Βαρθολομαίου και του Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου στό Τσοτύλι.

3. Κατὰ τὴν ὡς ἄνω Πατριαρχικὴν λειτουργίαν ὠμίλησεν διὰ μακρῶν (περὶ τῆς τὰ πάντα δυναμένης φιλαδελφίας) Αὐτὸς οὗτος ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἄνθιμος ΣΤ' εὐλογήσας τὴν νεοσύστατον Μ. Φ. Ἀδελφότητα καὶ εὐχηθεὶς ὑπὲρ εὐδωσέως τῶν σκοπῶν αὐτῆς. Ἀκολούθως δὲ ὠμίλησεν ὁ μελίσστος Μέγας Πρωτοσύγκελλος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Δωρόθεος Εὐελπίδης ἐξάρας ἀπ' ἄμβωνος τὴν φιλομουσίαν τῶν Μακεδόνων καὶ κατασυγκινήσας τοὺς πάντας.

4. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἅμα τῇ ἰδρύσει τῆς Μ. Φ. Ἀδελφότητος, ἦτοι τῷ 1871, ἐξέδωκε Πατριαρχικὸν Πιττάκιον, δι' οὗ ἀνεγνώριζε ἐπισημῶς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος Ἀδελφότητα καὶ ἐπὶ μετ' ἐμφάσεως τὸν φιλογενῆ ζῆλον τῶν Δυτικομακεδόνων, «οἵτινες φιλοκάλως προήχθησαν συστήσαι φιλεκπαιδευτικὴν Ἀδελφότητα».

5. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον δι' αἰτήσεως πρὸς τὸν Σουλτάνον Ἀβδούλ Ἄζιζ ἐπέτυχε τὴν ἔκδοσιν σουλτανικοῦ φερμανίου περὶ ἀνεγέρσεως Σχολῆς ἐν Τσοτυλίῳ, ἵνα τοιοιυτοτρόπως προληφθῶσιν τυχὸν ἀντιδράσεις τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν.

6. Μεταξὺ τῶν κτημάτων τῆς Ἀδελφότητος περιλαμβάνετο καὶ τὸ ἐν Βεφᾶ Μειντὰν τῆς ΚΠόλεως θαυματουργὸν Βυζαντινὸν Ἁγίασμα τὸ σεμννόμενον ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, εἰς ἐντειχισμένην πλάκα τοῦ ὁποῦ ἀναγιγνώσκουμεν τὰ ἐξῆς: «Προεδρεύοντος Κωνσταντίνου Θωμαΐδου ἡ Μακεδονικὴ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἀδελφότης τὴν σεβασμίαν ταύτην εἰκόνα τῆς μεγαλομάρτυρος Ἁγίας Μαρίνης ἴδρυσεν ἐν τῷ ἁγιάσματι τούτῳ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, τῷ δαπάνῃ αὐτῆς ἀγορασθέντι, πρὸς διατήρησιν τῶν ἐν Τσοτυλίῳ Σχολῶν».

7. Ὅτε κατὰ τὸ 1880 παρουσιάσθησαν, δυστυχῶς, προστριβαὶ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, ὁ τότε Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακείμ Γ' ἀπηρῆθνε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, προκρίτους καὶ λοιποὺς Χριστιανοὺς Καστορίας, Κορυτσᾶς, Σισσανίου, Γρεβενῶν, Μογλενῶν καὶ Κοζάνης ἐγκύκλιον ἐπιστολήν, δι' ἧς προέτρπεν αὐτοὺς, ἵνα φανῶσιν «πρόθυμοι ἄρωγοὶ καὶ συμπαραστάται τῆς Ἀδελφότητος».

8. Αὐτὸς Οὗτος ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἄνθιμος ΣΤ' καὶ πάρα πολλοὶ Μητροπολίται τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἀνεδείχθησαν κατὰ καιροὺς εὐεργέται τῆς Μ. Φ. Ἀδελφότητος δι' ὅσα ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τῆς Τσοτυλίου Σχολῆς εἶχον πρᾶ-

ξι ἢ εἶχον προσφέρει: ὁ Καισαρείας Κλεόβουλος, ὁ Ἐφέσου Ἀγαθάγγελος, ὁ Νικαίας (μετέπειτα Ἡρακλείας) Ἰωαννίκιος, ὁ Δέρκων Νεόφυτος, ὁ Μελενίκου Προκόπιος, ὁ Κυζίκου Νικόδημος, ὁ Τουρνόβου Γρηγόριος, ὁ Κρατόβου, ὁ Βελεγράδων καὶ ἄλλοι πολλοί.

9. Ὅτε ἡ Μ. Φ. Ἀδελφότης ἴδρυσεν ἐν Μονχλίῳ τῆς ΚΠόλεως τὸ λεγόμενον Σχολεῖον τοῦ Λαοῦ (ἢ, ἄλλως, Κυριακὸν Σχολεῖον λεγόμενον, διότι ἐλειτούργει μόνον τὰς Κυριακάς, μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν) διὰ τοὺς καθ' ἅπασαν τὴν ἐβδομάδα ἐργαζομένους καὶ ὡς ἐκ τούτου μὴ δυναμένους νὰ παρακολουθῶσι μαθήματα ἐν τοῖς κανονικοῖς σχολείοις Δυτικομακεδόνας, τῇ μεσολαμβάνσει τοῦ φιλομούσου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ Γ', οἱ καθηγηταὶ τῆς Πατριαρχικῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς ἐδέχθησαν νὰ διδάσκωσι ἐν τῷ ὡς ἄνω Σχολεῖῳ τοῦ Λαοῦ τελείως δωρεάν.

10. Τεκμήριον μέγιστον, ὡς θὰ ἐχαρακτήριζε τοῦτο ὁ Ἀθηναῖος ἱστορικός Ξενοφάν, ὑπῆρξεν ἡ ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1880 ἔκδοσις Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Σιγιλλιώδους ἐν μεμβράναις Γράμματος, δι' οὗ τὰ κτήματα τῆς Ἀδελφότητος κατεκυρώθησαν ὡς ἰδιοκτησία αὐτῆς ἀναφαίρετος καὶ ἀναπόσπαστος, τῶν ἐγκαρδίων ἐκκλησιαστικῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν δαφυλῶς ἀπονεμηθεισῶν πᾶσι τοῖς συνδραμοῦσι καὶ προσενεγκοῦσι ὑπὲρ τῆς Ἀδελφότητος.

Στὸν Παναγιώτατο προσφέρθησαν ἀναμνηστικὰ δῶρα, εἰκόνες κ.λπ. Ἀκολούθησε ἡ τελετὴ ἀναγορεύσεώς του σὲ Ἐπίτιμο Δημότη Τσοτυλίου καὶ ἡ ἐπίδοση τοῦ Χρυσοῦ Κλειδιοῦ τῆς πόλεως, καθὼς καὶ ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ψηφίσματος ὀνοματοθεσίας τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου τοῦ Α'. Ὁ Παναγιώτατος στὴν ἀντιφώνησίν του τόνισε:

Πολλὰ κατὰ καιροὺς ἀνέγνωμεν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις περὶ τῆς Μακεδονικῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς ἰδρυθείσης περιωνύμου Τσοτυλίου Σχολῆς.

Διὸ ἀσμένως ἀπεδεξάμεθα τὴν ἐξ ὀνόματος τῶν ἀπανταχοῦ ἀποφοίτων τῆς Τσοτυλίου Σχολῆς ἐπανειλημμένως ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν παράκλησιν ὅπως ἐπισκεφθῶμεν τὴν μεγαλῶνυμον ταύτην τοῦ Γένους Σχολῆν, ἣτις παλαιότερον ἀπετέλει ἐν τῶν κυριωτέρων καλλωπισμάτων ἐν οἷς ἐσεμνύετο ἀληθῶς ἢ τε Ἐκκλησία καὶ τὸ ἡμέτερον Γένος.

(Συνεχίζεται)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Ό «Άρχων τής ειρήνης»

Η έορτή τής Γεννήσεως του Σωτήρος στο λυκόφως του 20ού αιώνας και η προσδοκία ότι το έτος 2000 θα καταστήσει την οπαρρασμένη από αντίθεσεις ανθρωπότητα περισσότερο ειρηνικήν δίδουν νέαν άφορμήν να προσέξωμεν περισσότερο τις λέξεις του άγγελικού ύμνου κατά την Άγιαν Νύκτα τής Γεννήσεως: «Και επί γής ειρήνη» (Λουκ. β, 14).

Η μεγάλη του διακόνου Συναπτή πάντοτε μάς καλεϊ να δεώμεθα «έν ειρήνη» και «ύπερ ειρήνης». Όλη ή λατρεία μας και ή εκκλησιαστική ζωή διαποτίζονται από το αίτημα για την ειρήνη. Όπως λέγει ό άγιος Κύριλλος Άλεξανδρείας, «και έν ταϊς άγίαις μάλιστα συνόδοις, ήτοι εκκλησιαστικαϊς συνάξεσι παρ' αυτάς του μυστηρίου τας άρχάς, τουτο και ήμεϊς άλλήλοις φαμέν» (δηλ. το «ειρήνη υμίν»), διά του οποίου χαιρέτισε τους μαθητές ό νεκρυναστάς Χριστός. Και εισερχόμενος στον ναό ό άρχιερεύς δέν άναβαίνει στον θρόνον, πριν ενχηθή (λέγει ό Χρυσόστομος) εις όλους την ειρήνη «και μέλλοντες να εύλογήσουν οι ίερείς, τουτο πρότερον έπευχηθέντες, είτα τής εύλογίας άρχονται». Και ό διάκονος πάλιν, προτρέπων να συμπροσενχηθοΰμε με τους άλλους, προτρέπει να ζητοΰμε τον άγγελον τής ειρήνης και τα προκείμενα πάντα ειρηνικά: και όταν δέ καλή προς άπόλυον το εκκλησιασμα, όπως υπενθυμίζει πάλιν ό Χρυσόστομος, «πορεύεσθε έν ειρήνη» και πάλιν έπεύχεται: «και ουδέν άλλως ένι οΰτως είπειν ουτε πράξει, ταύτης χωρίς: αύτη γάρ έστιν ή τροφός ήμων και μήτηρ, θάλπουσα μετά πολλής τής άκριβείας ήμάς».

Η γνησία ειρήνη προσφέρεται μόνον από τον Χριστόν, τον Άρχοντα τής ειρήνης» (Ησαΐας), ό Όποιος, όταν άποχαιρετοΰσε τους μαθητές Του, είπεν εις αυτούς: «Ειρήνην αφήμι υμίν, ειρήνην την έμην δίδωμι υμίν: ον καθώς ό κόσμος δίδωσιν, έγώ δίδωμι υμίν» (Ιω. ιδ, 27). Για τους ζώντες μακράν του Χριστού ισχύουν οι λόγοι του Ψαλμωδοΰ: «Σύντομμα και ταλαιπωρία έν ταϊς όδοϊς αυτών, και όδόν ειρήνης ουκ έγνωσαν» (Ψαλμ. 18, 3).

Έλληνορθόδοξα «Πνευματικά Άνθεστήρια» στην Ι. Αρχιεπισκοπή Άυστραλίας

Τά Συνέδρια Έλληνορθοδόξου Νεολαίας, τά

όποια τους μήνες Σεπτέμβριο και Όκτώβριο άργανώθησαν από την Ι. Αρχιεπισκοπή Άυστραλίας στις διάφορες Πολιτείες τής 5ης Ήπείρου (στην Άδελαιίδα τής Νοτίου Άυστραλίας, στην Βοισβάνη τής Κουηνσλάνδης, στην Μελβούρνη τής Βικτωρίας και στο Σύδνεϋ τής Νέας Νοτίου Ουαλίας) και για τά όποια δημοσιεύθηκε έκτενές Χρονικό στο προηγούμενο τεϋχος τής «Έκκλησίας», είναι και πάλιν άξια ιδιαίτερας εξέαρσεως.

Τά Συνέδρια αυτά έν πρώτοις έδωσαν άφορμήν στο να εκφρασθή σε χαιρετιστήριες προσφωνήσεις ή εκτίμησις, την όποιαν τρέφουν προς την Έλληνορθόδοξη Έκκλησία τής Άυστραλίας παρευρεθέντες εις αυτά τόσον Έλληνες Γενικοί Πρόξενοι και Πρόξενοι των ως άνω περιοχών, όσον και κορυφαίοι εκπρόσωποι τής πολιτειακής, πολιτικής και πνευματικής Ήγεσίας τής Άυστραλίας. Άξιος ιδιαίτερας μνείας είναι οι προσφωνήσεις του Κυβερνήτου τής Βικτωρίας Έξοχωτάτου Sir James Cobbo και του διακεκομμένου Υπουργού τής Πολιτειακής Κυβερνήσεως τής Νοτίου Άυστραλίας κ. Mark Brindal.

Έπειτα τά Συνέδρια αυτά, των όποιων οι έργασίες διεξήχθησαν υπό την αιγίδα του παρισταμένου εις αυτά και κατευθύνοντος τις έργασίες τους φωτισμένου Σεβ. Αρχιεπισκόπου κ. Στυλιανού και των κατά τόπους Θεοφ. Βοηθών Έπισκόπων, έδωσαν μίαν αισιόδοξη εικόνα για το μέλλον τής αυστραλιανής όμογενείας, διότι οι έκατοντάδες των νέων, που συγκεντρώθηκαν εις αυτά, άλλην μίαν φοράν «παρουσίαζαν ένα ώραϊο σύνολο και δημιουργοΰσαν την έντύπωση Πνευματικών Άνθεστηρίων του Άποδήμου Όρθοδόξου Έλληνισμού». Υπήρξαν και πάλιν έντυπωσιακές οι εκδηλώσεις των συνεδρων νέων και νεανίδων, που παρουσίαζαν συναδέλφωσιν, σεμνότητα, κοσμίαν ζωντάνεια, άπλότητα, αυθορμητισμόν, πηγαίαν ενγένεια, άγάπην προς την Έλληνική Όρθόδοξη Έκκλησία, ενεργόν συμμετοχή στην Θεία Λατρεία, εκδηλον και άνυπόκριτον σεβασμόν και άφοσίωσιν στον Αρχιεπίσκοπο, στους Έπισκόπους, στους Κληρικούς, πνευματικά ένδιαφέροντα και έτοιμότητα προς διαλογικήν συζήτησιν, διακονικό πνεΰμα έξυπηρετήσεως, συγκινητικήν προσπάθεια χρησιμοποίησεως τής έλλη-

νικῆς γλώσσας και ἀγάπην πρὸς τὴν Ἑλλάδα και τὴν ἑλληνορθόδοξη παράδοσι.

Σημαντικὴ τιμητικὴ διάκρισις στὸν Σεβ. Μητροπολίτη Αὐστρίας κ. Μιχαήλ

Τὸ Γραφεῖο Τύπου τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας τῆς Βουδαπέστης με ἔγγραφό του πρὸς τὴν «Διεύθυνση Πληροφόρησης» τοῦ Ὑπουργείου Τύπου και Μ.Μ.Ε. και πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν κατέστησε γνωστὸν ὅτι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Αὐστρίας κ. Μιχαήλ τὴν 9η Νοεμβρίου 1999 ἔτυχε στὴν Οὐγγαρία «μιάς μεγάλης και σημαντικῆς τιμητικῆς διάκρισης». Τὸ ἔγγραφον αὐτὸ προσθέτει τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Πρόεδρος τῆς Οὐγγρικῆς Δημοκρατίας Arpad Guncz ἐπέδωσε στὸν Ἑλληνα Ἱεράρχη πὸν εἶναι και Ἐξάρχος Οὐγγαρίας τὸ παράσημο τοῦ Ἀνώτερου Ταξιάρχη τοῦ Τάγματος Ἀξίας τῆς Οὐγγρικῆς Δημοκρατίας.

Ἡ πρόταση γιὰ τὴν ἀπονομὴ τῆς τιμητικῆς αὐτῆς διάκρισης ἔγινε ἀπὸ τὸν Πρωθυπουργὸ τῆς Οὐγγαρίας Βίκτωρα Ὁρμπάν και αἰτιολογήθηκε με τὴν ἀποφασιστικὴ συμβολὴ τοῦ Μητροπολίτη Μιχαήλ στὴν ἀναβίωση τῆς Ἑλληνορθόδοξης Ἐκκλησίας στὴν Οὐγγαρία και με τὶς ποικίλες φιλανθρωπικὲς του δραστηριότητες ἐδῶ.

Ἐἶναι ἡ πρώτη φορὰ πὸν ἀπονέμεται τέτοια τιμητικὴ διάκριση σὲ κορυφαῖο παράγοντα τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας και σὲ ἱεράρχη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Κατὰ τὴν προσφώνησή του, ὁ Πρόεδρος τῆς Οὐγγαρίας Ἀρπαντ Γκόντς τόνισε μεταξύ ἄλλων ὅτι ἡ Οὐγγαρία σήμερα θέλει νὰ συμβάλλει ἀποφασιστικά, ὥστε νὰ μπορέσουν οἱ μειονότητες πὸν ζοῦν ἐδῶ νὰ ξαναβροῦν τὶς πολιτιστικὲς, ἐθνικὲς και πνευματικὲς τους ρίζες. Ἀνταπαντώντας στὴν πανηγυρικὴ προσφώνηση τοῦ Προέδρου τῆς Οὐγγρικῆς Δημοκρατίας, ὁ Μητροπολίτης Αὐστρίας τόνισε ὅτι ἡ τιμητικὴ αὐτὴ διάκριση ἀνήκει κατὰ κύριο λόγο στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, καθότι ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη διαδόθηκε πρὶν χίλια χρόνια ὁ Χριστιανισμὸς στὴν Οὐγγαρία, ἐνῶ και ὁ πρῶτος Ἐπίσκοπος τῶν Οὐγγρων ἦρθε ἐδῶ ἀπὸ τὸ Βυζάντιο. Ἡ τιμὴ αὐτὴ, εἶπεν ἐν συνεχείᾳ ὁ Μητροπολίτης Μιχαήλ, ἀπευθύνεται ἐπίσης και σὲ ὄλους τῆς Ἑλληνες πὸν ἔζησαν και ζοῦν ἐδῶ, τοὺς παλαιοὺς Ἑλληνες τῆς διασπορᾶς τῶν ἱστορικῶν χρόνων και τοὺς πολιτικούς πρόσφυγες, οἱ ὁποῖοι πρὶν πενήντα χρόνια βροῦσαν φιλόξενη στέγη και πρόκοψαν στὴν Οὐγγα-

ρία (σ.σ.: προπάντων στὸ γνωστὸ χωριὸ «Μπελογιάννης», γιὰ τὸ ὁποῖο τὸ περ. «Ἐκκλησία» ἔχει δώσει πληροφορίες στὸ παρελθόν).

Τὸ ἔγγραφο τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας τῆς Βουδαπέστης καταλήγει ὡς ἑξῆς:

«Νὰ σημειωθεῖ ὅτι κατὰ τὴν ἴδια τελετὴ παρασημοφόρησης ἐτιμήθηκαν ταυτόχρονα ὁ Καρδιάλιος Καϊνιχ τῆς Βιέννης και ὁ Παπικός Σύμβουλος Αὐστριακὸς Δρ. Γκέρχαρντ Βένκλερ.

Ἡ ἀπονομὴ ἔγινε στὴ διάρκεια μιᾶς λαμπρῆς ἐκδήλωσης σὲ αἴθουσα τοῦ Οὐγγρικοῦ Κοινοβουλίου. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Οὐγγρο Πρόεδρο Δημοκρατίας πὸν ἐπέδωσε τὰ παράσημα παρέστησαν ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Οὐγγαρίας, οἱ Ὑπουργοὶ Παιδείας και Πολιτισμοῦ, διάφοροι κορυφαῖο κυβερνητικοὶ παράγοντες, προσωπικότητες τῶν γραμμάτων και τῆς τέχνης κ.ἄ.

Ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς παρέστησαν ὁ Ἑλληνας Πρόεδρος στὴν Οὐγγαρία κ. Ἰωάννης Φωτόπουλος και ὁ Πρόεδρος τῆς Αὐτοδιοίκησης Ἑλλήνων Οὐγγαρίας κ. Γ. Τζιτζῆς» (Ὑπογραφή: Ἰ. Τζώρτζης).

Εἶναι περιττὸν νὰ σημειώσωμεν, ὅτι τὸ ἔγγραφο αὐτὸ εἶναι νέα ἀπόδειξις γιὰ τὸ ὅτι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Αὐστρίας ἀφ' ἑνὸς ἔχει ἀναπτύξει ἐξαιρετικὴν ποιμαντικὴ δραστηριότητα, ἀφ' ἑτέρου προβάλλει στὴν Εὐρώπη τὴν Ὁρθοδοξία, τὸ Σεπτὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο και τὸ Βυζάντιο και τρίτον ἔχει ἀποσπάσει τὴν ἐκτίμησι τῆς Ἀνωτάτης Ἡγεσίας τῶν χωρῶν, στίς ὁποῖες ἀναπτύσσεται τὸ ποιμαντικὸν και γνησίως οἰκουμενικὸν ἔργον του.

Ἀρχιμ. π. Εὐσέβιος Ματθόπουλος (†)

Μὲ συγκίνησιν τὸ Χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀνέγνωσε στὰ περιοδικὰ τῶν Ἀδελφοτήτων «Ζωὴ» και «Σωτὴρ» και σὲ πολλὰ ἄλλα ἐκκλησιαστικὰ και χριστιανικὰ ἔντυπα εὐστοχα και δικαιολογημένα ἐγκώμια γιὰ τὸν ρηξικέλευθον σκαπανεὰ τῆς νεοελληνικῆς χριστιανικῆς κινήσεως Ἀρχιμ. Γέροντα π. Εὐσέβιο Ματθόπουλο.

Ἀφορμὴν πρὸς διατύπωσιν οὐσιωδεστάτων κρίσεων περὶ τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀεμνήστου φωτιστοῦ και ἀναμορφωτοῦ ἔδωσε και ἡ ἀφιέρωσις τοῦ ὑπ' ἀρ. 369 (Ἰουνίου 1999) τεύχους τοῦ ἐξαιρετοῦ φοιτητικοῦ περιοδικοῦ «Ἡ Δράσις μας». Σὲ ἐπαινετικὲς ἐπιστολὰς πρὸς τὸ περιοδικὸν αὐτὸ γιὰ τὸ ἀφιέρωμά του ὑπάρχουν οἱ κρίσεις αὐτές. Παραθέτομε ἐξ αὐτῶν πὸν δημοσιεύονται στὸ τεῦχος 373

του Νοεμβρίου 1999, χαρακτηριστικά αποσπάσματα. Ο Μακ. Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος χαρακτηρίζει τον π. Ευσέβιον «μέγαν ἐκκλησιαστικὸν ἄνδρα, διδάσκοντα ἔτι καὶ σήμερον διὰ τῶν περιουσιολογῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ». Ο Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Νικόδημος λέγει γιὰ τὸν ἀείμνηστον σεπτὸν Γέροντα: «Εἶναι ὁ Γέροντας τῶν πνευματικῶν μου πατέρων καὶ διδασκάλων (τοὺς ὁποίους ἐκήδευσα καὶ ἐνεκρολόγησα ὡς Ἀρχιερεῖς: π. Πολύκαρπον, π. Χριστόφορον καὶ Π. Τρεμπέλαν)».

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Φλωρίνης κ. Αὐγουστῖνος ὁμιλεῖ περὶ «τῆς σεβασιμίας μορφῆς τοῦ αἰοιδίου π. Εὐσεβίου, καλλικάρπου ρίζης ὀρθοδόξου ἱεραποστολικῆς προσφορᾶς εἰς τὴν σύγχρονον Ἑλλάδα».

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Μαρωनीας καὶ Κομοτηνῆς κ. Δαμασκηνὸς τόνισε ὅτι ὁ π. Εὐσέβιος «ὑπῆρξε ζωντανὸς καὶ ἔνθερος ὑποστηρικτῆς τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ μέγας ἱεραπόστολος».

Χαρακτηριστικὲς εἶναι καὶ οἱ κρίσεις περὶ τοῦ π. Εὐσεβίου, πὺν παρατίθενται στίς ἐπόμενες Παρατηρήσεις.

«Ἁγία καὶ ὁσιακὴ μορφή»

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Καλλίνικος στήν συγκατηρία ἐπιστολή του πρὸς τὸ περιοδικὸν «Ἡ Δράσις μας», ἀφοῦ ἐξαίρει τὴν συμβολὴ τοῦ π. Εὐσεβίου Ματθοπούλου «εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἱεραποστολικῆς, κατηχητικῆς καὶ ποιμαντικῆς προσπάθειας τῆς Ἐκκλησίας», τονίζει καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἐκαλλιέργησε τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς διαδόσεως τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τὴν Κατήχησιν, τὴν Ἱερὰν Ἐξομολόγησιν καὶ τὴν ἐντονωτέραν πνευματικὴν δραστηριότητα τῆς Ἐκκλησίας. Μὲ τὴν ἴδρυσιν τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων «Ἡ ΖΩΗ» ἐδημιούργησε ἱκανά, δραστήρια καὶ ἀνιδιοτελεῖς στελέχη τῆς Ἐκκλησίας. Ἐδωσε πλειάδα Ἱεροκηρύκων, ἐμπνευσμένων καὶ φλογερῶν ἐργατῶν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀφύπνισιν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἀνάπτυξιν ὀρθοδόξου ἡθους καὶ πνευματικότητος. Διεκρίθη διὰ τὴν ἀνιδιοτελεῖαν τοῦ βίου του, τὴν ἀγιότητα τῆς ζωῆς του καὶ τὴν ἀγωνίαν του διὰ τὴν διάδοσιν καὶ γνῶσιν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, πὺν ὀδηγεῖ εἰς Χριστὸν καὶ σώζει τὸν ἄνθρωπον. Εἶναι ὁ θεμελιωτῆς καὶ πρωτοπόρος εἰς τὸ ἔργον τῆς πνευματικῆς ἀφύπνισεως τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

»Υπῆρξεν ἐκλεκτὸν τέκνον τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπλοῦς εἰς τὸν βίον, ἀκέραιος εἰς τὸ ἦθος, φλογερὸς εἰς τὸν θεῖον ζῆλον, ἐμπνευστῆς εἰς ἔργα πνευματικά, πρωτοποριακά, γνήσιος ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου. Ἦταν ὁσιακὴ μορφή καὶ ἐμπνευσμένος ἱεραπόστολος.

«Ἐκατηγορήθη, βεβαίως, πολλὰ φορὰς, αὐτὸς καὶ τὸ ἔργο του, ὅτι ἐστερεῖτο ἐκκλησιαστικοῦ πνεύματος, καὶ μάλιστα ἐδυσφημίσθη. Φρονῶ ὅτι ἡ κατηγορία αὐτὴ εἶναι ἐντελῶς ἀστήρικτη καὶ ἄδικη. Τὸ θεῖον κήρυγμα, ἡ ἔντονη μυστηριακὴ ζωὴ, ἡ λειτουργικὴ ζωὴ καὶ ἡ συχνὴ προσέλευσις εἰς τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, μαζὶ μὲ τὴν ἀκρίβεια τοῦ ἡθους, ἀποτελοῦν τὴν βᾶσιν τῆς ὀρθοδόξου πνευματικότητος καὶ τὴν βᾶσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Αὐτὸ ἦταν τὸ κήρυγμα τοῦ π. Εὐσεβίου καὶ τῶν συνεργατῶν του. Πῶς λοιπὸν ἐστερεῖτο ἐκκλησιαστικοῦ πνεύματος ὁ κηρῦσων προσήλωσις πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἐντονὸν μυστηριακὴν καὶ λατρευτικὴν ζωὴν, γνῶσιν τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ καὶ ἀγῶνα διὰ βίου σύμφωνον μὲ τὸ θεῖον θέλημα;

»Ἐκκλησιαστικὸς ἄνθρωπος εἶναι ἐκεῖνος πὺν ἀγωνίζεται νὰ ζῆ μὲ συνέπεια τὸ ὀρθόδοξον ἦθος καὶ τὴν ὀρθόδοξον ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ αὐτὴν τὴν βίωσιν, μὲ συνέπεια καὶ ἀκρίβεια, ἐδίδασκε πάντοτε ὁ ἀείμνηστος π. Εὐσέβιος καὶ διὰ τοῦ προφορικοῦ του λόγου, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ γραπτοῦ του, τοῦ ἀποτυπωμένου κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸ θαυμάσιον οἰκοδομητικὸν ἔργον του «Ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου».

»Διὰ τὴν Ἑλλαδικὴν Ἐκκλησίαν ὑπῆρξεν ὁ ἀείμνηστος π. Εὐσέβιος μία πάρα πολὺ μεγάλη, φωτεινὴ καὶ ἱεραποστολικὴ φυσιογνωμία, πὺν ὀδήγησε πολλοὺς εἰς τὸν Χριστόν. Ἦταν μία ἁγία καὶ ὁσιακὴ μορφή...».

«Μορφὴ ὀδηγητικὴ»

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Λέρον, Καλύμνου καὶ Ἀστυπалаίας κ. Νεκτάριος, ἀναφερόμενος εἰς «τὴν Ἁγίαν Μορφήν τοῦ μεγάλου ἐκκλησιαστικοῦ ἀνδρὸς πατρὸς Εὐσεβίου Ματθοπούλου», τονίζει ὅτι «ὄντως ὁ ἀείμνηστος ὑπῆρξεν ἀκαταμάχητος εἰς τοὺς πνευματικὸς ἀγῶνας, ἀσυναγώνιστος εἰς τὴν ἱεραποστολικὴν μαρτυρίαν, ἀνυπέροβλος εἰς τὴν σύλληψιν καὶ πραγμάτωσιν τῶν μηνυμάτων τῆς ἐποχῆς του. Τοιοῦτοτρόπως ἀνεδείχθη μέγας ἀνακαινιστῆς, τοῦ Παύλου καὶ τῶν Μεγάλων Πατέρων ἄξιος μιμητῆς καὶ συνεχιστῆς καὶ τῆς Ὄρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀκάματος καὶ ἀνύστακτος ἐργάτης...

Νομίζω ότι... δὲν ἔχει γίνει ἀκόμη ὀρθὴ ἐκτίμησις τοῦ πολυσήμαντου καὶ πολύκαρπου καὶ πολυθαύμαστου ἔργου αὐτῆς τῆς προσωπικότητος... Ὁ μακαριστὸς καὶ φλογερὸς ἐκεῖνος Ἱεραπόστολος ὑπῆρξεν «εὐσκόφυλλον δένδρον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων», εἰς τοὺς κλώνους τοῦ ὁποίου ἔκτισαν φωλεάς καὶ εὖρον μονὴν πλείστα ὄσα πτηνά, τὰ ὁποῖα μὲ τὸ καινὸν ἄσμα των ἔθελξαν καὶ ἀλίευσαν εὐγενεῖς καρδίας καὶ ὀδήγησαν πολλοὺς εἰς νομάς σωτηρίους».

Ἐξ ἄλλου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νικοπόλεως κ. Μελέτιος ἔγραψε πρὸς τὸ περ. «Ἡ Δραῖσις μας», ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἐξῆς: «Εἶχα καὶ ἔχω πάντοτε τὴν πεποίθησι, ὅτι ὁ ἀείμνητος ἀρχιμανδριτῆς Εὐσέβιος Μαθόπουλος ὑπῆρξε –ὅπως καὶ τόσοι ἄλλοι κληρικοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας– μορφὴ ὀδηγητικὴ, ὀλόψυχα ἀφιερωμένος στὸν Κύριον καὶ στὸ ἔργο τοῦ φωτισμοῦ τοῦ λαοῦ Του».

»Υπῆρξε δοῦλος ἀγαθὸς καὶ πιστός. Τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς, στὴν ὁποία κλήθηκε στὸ ἔργο τῆς διακονίας, ἦταν πολὺ διαφορετικὸ ἀπὸ τὸ σημερινό. Κατανοώντας τον μὲ τὰ τότε δεδομένα καὶ μὲ τὰ τότε ἰδανικὰ τῶν κληρικῶν, στεκόμαστε μὲ εὐλάβεια μπροστά του. Καὶ μὲ ἀγάπη καὶ τιμὴ εὐχόμαστε καὶ προσευχόμαστε, ὁ Κύριος τοῦ Ἀμπελώνος νὰ τὸν ἀμείψει γιὰ τοὺς κόπους του κατὰ τὸ ἔλεός του καὶ κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν Του στὴν Βασιλείαν Του».

Πρὸς ἐξασφάλισιν διαρκείας τοῦ ἔργου τοῦ π. Εὐσεβίου Μαθιοπούλου

Στὴ συνέχεια παραθέτομε ὡς ἐπιστέγασμα ὀλόκληρον τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου πρὸς τὸ περ. «Ἡ Δραῖσις μας». Ἀντὶ νὰ προτάξωμε, ἀφήσαμε τελευταία τὴν ἐπιστολὴ αὐτή, διότι δὲν ἐξυμνεῖ μόνον τὴν προσφορὰ τοῦ π. Εὐσεβίου, ἀλλὰ καὶ περιέχει σημαντικὰς δεοντολογικὰς ὑποδείξεις πρὸς τοὺς συνεχιστὰς τοῦ ἔργου του. Ὁ Μακαριώτατος ἔγραψε τὰ ἐξῆς:

Πρὸς
τὸν κ. Εὐστ. Μπάστα
Ἐπεύθυνον ἐκδόσεως
τοῦ περιοδικοῦ «Ἡ Δραῖσις μας»
Μαυρομυχάλῃ 32
Ἐνταῦθα

Ἀθήναι, 10 Ἰουνίου 1999

Ἀγαπητὲ κ. Μπάστα,
Ἡ ἀφιέρωσις τοῦ τελευταίου τεύχους (ἀριθμ. 369

– Ἰουνίου 1999) τοῦ φοιτητικοῦ περιοδικοῦ «Ἡ Δραῖσις μας» εἰς τὴν φωτεινὴν μορφὴν τοῦ ἀοιδίμου Γέροντος π. Εὐσεβίου Μαθιοπούλου, τοῦ ἀνδρὸς μὲ τοὺς ἱεραποστολικοὺς ὀραματισμοὺς καὶ ἰδρυτοῦ τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων «Ἡ ΖΩΗ», ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἐφέτος 70 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἀγίαν κοίμησίν του καὶ 150 ἀπὸ τὴν γέννησίν του, ὑπῆρξεν ἀξιοχρεῶς πρωτοβουλία καὶ δικαία ἐνέργεια. Διότι ὁ ἀείμνητος κατατάσσεται ἤδη εἰς τὶς μεγάλας ἐκκλησιαστικὰς μορφὰς τοῦ λήγοντος αἰῶνος μας ὡς ἐμπνευσμένος δημιουργὸς ἱεραποστολικοῦ ἔργου μεγάλης ἐμβελείας καὶ θεοφιλῆς διάκονος τῆς Ὁρθοδόξου πνευματικότητος.

Μελετῶν κανεὶς τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὄλην πορείαν τοῦ π. Εὐσεβίου ἔχει τὴν αἴσθησιν ὅτι εὐρίσκειται ἐνώπιον ἐνὸς τρυφεροῦ καὶ «ἐν φόβῳ Θεοῦ» καθοδηγητοῦ ψυχῶν καὶ ἐνὸς ὑψηλόφρονος λάτρου τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως, τὴν ὁποίαν ἐδίδαχθη εἰς τὰ κράσπεδα ἱστορικοῦ μοναστηρίου καὶ μετελαμπάδευσεν εἰς γενεὰς γενεῶν. Ἐζησε καὶ ἔδρασεν ὡς ὄργανον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καὶ ἐδίδαξεν ὡς ἀπεσταλμένος τοῦ οὐρανοῦ, εἰς μίαν ἐποχὴν, ὅπου ὁ λαὸς ὑπέφευρεν ἀπὸ «λμὸν τοῦ ἀκοῦσαι λόγον Κυρίου». Προσανατολισθεὶς ἐνωρὶς πρὸς τὴν ἱεραποστολικὴν δρᾶσιν, συνήργησεν εἰς τὴν διασπορὰν τοῦ θείου λόγου καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν φυτωρίων ἐκλεκτῶν ἐργατῶν τοῦ Εὐαγγελίου, κατασπείρας εἰς ὄλην τὴν Ἑλλάδα δι' αὐτῶν τὸ πνεῦμα τῆς ἀνατολικῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν πιστότητα πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον πνευματικότητα καὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς εὐλαβείας διὰ τῆς μελέτης τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, τῆς συχνῆς μεταλήψεως, τῆς προσευχῆς, τῆς ἀγιοπνευματικῆς ἀγωνιστικότητος καὶ τοῦ ἐνθέου ζήλου πρὸς διάδοσιν τῶν ἀρχῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Σήμερον ἡ Ἑλλὰς ἅπασα γενέεται τοὺς ἱεραποστολικοὺς καρποὺς ἐνὸς ἔργου, τοῦ ὁποίου ὁ π. Εὐσέβιος ὑπῆρξε πρωτεργάτης καὶ θερμοεργός. Ἔργου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνσωματωθῇ ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν παραδοσιακὴν ἐκκλησιαστικὴν καθόλου δομὴν καὶ εἰς τὰ παραδεδεγμένα ἱεροκανονικὰ σχήματα, προκειμένου νὰ ἐξασφαλίσῃ διάρκειαν καὶ νὰ ἀποφύγει τὴν μεμπτὴν κατάκρισιν τῶν «δολούντων τὸν λόγον» διὰ νὰ πλήξουν τὰ ἱεραποστολικὰ ἰδεώδη καὶ νὰ μειώσουν τὴν δύναμιν τῶν πνευματικῶν ἐπιδιώξεων. Τὸ ἔργο τοῦ π. Εὐσεβίου δὲν ὑπῆρξεν ἔργον προσωποπαγές, δι' αὐτὸ καὶ ἄνθεξε 70 τῶρα χρόνια καὶ ἀπέδειξε πόσον ὁ ἐμπνευστὴς του ἠγάπα τὸν συνδυασμὸν ἱεραπο-

στολήσ και μοναχικήσ κλήσεωσ. Τὸ κριτήριο τῆσ ἀληθείασ ἐπιβάλλει νὰ ἀξιολογήσει κανεὶσ αὐτὸ τὸ ἔργο θετικὰ ἐφ' ὅσον καλλιεργεῖ ἀγίους και πλουτίζει δι αὐτῶν τὸν κόσμον και τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Εὐχόμαι νὰ εἶναι ἡ μνήμη τοῦ μεγάλου τούτου πνευματικοῦ πατρὸσ και ἐργάτου αἰωνία και τὸ παράδειγμά του νὰ συγκινεῖ εὐαίσθητες ψυχές, ὥστε νὰ προσφέρωνται εἰς τὸν βωμὸν τῆσ ἀγάπης τοῦ Θεοῦ και τῆσ λογικῆσ του λατρείασ. Εὐχόμαι ἀκόμη οἱ συνεχιστές τοῦ ἔργου του νὰ ἐμπνέωνται ἀπὸ τὸ θεῖο παράδειγμά του και οἱ νέοι νὰ ἐνισχύωνται ἀπὸ τὴν εὐλογία νὰ προέρχεται ἀπὸ τὰ γραπτά του. «Ὅλα γιὰ τὴ δόξα τοῦ Χριστοῦ» ἔγραφε ὁ Γ. Βερίτης ἀνυμνολογώντας τὸν μεγάλο Διδάχο. «Ἐνα τέτοιο σύνθημα σήμερα εἶναι γιὰ ὄλους μας και ἐπίκαιρο και ἀναγκαῖο...

Μετὰ πατριωκῶν εὐχῶν και ἀγάπης
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Υγιῆσ ἐκσυγχρονισμὸσ και ἀνεπιθύμητη ἐκκοσμικέυσεσ τῆσ Ἐκκλησίασ

Τοὺσ τελευταίους μῆνες στίσ τάξεις τῶν ἐκπροσώπων τῆσ Ἐκκλησίασ και στίσ σελίδεσ τοῦ θρησκευτικοῦ και κοσμικοῦ Τύπου γίνεται συχνὰ συζήτησισ τόσοσ περὶ τοῦ ἐπιδιωκτέου ὑγιοῦσ ἐκσυγχρονισμοῦ, ὅσον και περὶ τῆσ φευκτέασ ἐκκοσμικέυσεωσ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βίου.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου πρέπει νὰ γίνεται ὑπόμνησισ ὅτι ἡ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία στὸ ἐκάστοτε παρὸν συνελίξει και συγχρονίζει τὸ ἀπολυτρωτικὸ ἔργο τοῦ Ἰδρυτοῦ Τῆσ, δέον νὰ μεριμνᾷ πῶσ ἡ πραγματώσισ τοῦ αἰωνίου και ἀναλλοιώτου σκοποῦ τῆσ θὰ συνδέεται μὲ τὴν ἐπικαιρότητα τῆσ στιγμῆσ, μὲ τίσ συγκεκρυμένες χωροχρονικῆσ ἀνάγκεσ τῆσ, μὲ τὰ προβλήματα και τὸν ἐκάστοτε παλμὸν τοῦ κοινωνικοπολιτιστικοῦ περιβάλλοντοσ.

Ἐπομένωσ ὁ συγχρονισμὸσ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βίου δὲν σημαίνει ἀπομάκρυνσι νὰ κηρύγματοσ περὶ τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆροσ και Λυτρωτοῦ και ἐκ τῆσ γνησίασ ὀρθοδόξου παραδόσεωσ, ὡσ θὰ ἤθελαν οἱ ὑπερφιλελεύθεροι ψευδο-«ἀπομυθευτές» ἡ ὡσ φοβοῦνται οἱ ὑπερσυντηρητικοί.

Ὅταν ἡ Ἐκκλησία μένη πιστὴ στὸ νὰ προβάλλη τὸν Ἐσταυρωμένον και Ἀναστάντα Κύριον· ὅταν κηρύττει ὅτι «θεμέλιον ἄλλον οὐδεὶσ δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅσ ἐστιν Ἰησοῦσ ὁ Χριστόσ» (Α΄

Κορ. γ', 11)· ὅταν μεταδίδη τὸ μήνυμα ὅτι ὁ Σωτῆρ εἶναι «χθὲσ και σήμερον ὁ αὐτόσ και εἰς τοὺσ αἰῶνασ» (Ἐβρ. ιγ', 8) –τότε εἶναι φανερόν ὅτι δὲν εἶναι ἐκκοσμικέυσεσ ἡ ἐν Χριστῶ ἀνακεφαλαίωσισ τῶν οὐρανίων και τῶν ἐπιγείων και ἡ προσπάθεια πρὸσ ἀνακαίνισιν πασῶν τῶν πτυχῶν τῆσ ἐγκοσμίας ζωῆσ τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆσ Χάριτόσ Του.

Ἡ ἐξαγιαστικὴ ποιμαντικὴ ἐπαφὴ τῶν ποιμένων τῆσ Ἐκκλησίασ μὲ τίσ διάφορεσ ὑλικοπνευματικῆσ πτυχῆσ τῆσ ζωῆσ τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἀναγκαῖα. Ἄσ θυμηθοῦμε τὸ παράδειγμα τοῦ Ἀπ. Παύλου, ὁ ὁποῖοσ δὲν ἀνέτρεψε τὸν βωμὸν τοῦ ἀγνώστου Θεοῦ, ἀλλ' ἐνεφύσησεν εἰς αὐτὸν νέον πνεῦμα και περιεχόμενον (Πράξ. ιζ', 23). Ὁ ἴδιος Ἀπόστολοσ ἔγραφε στοὺσ Κορινθίους: «Και ἐγενόμην τοῖσ Ἰουδαίοισ ὡσ Ἰουδαίοσ, ἵνα Ἰουδαίοσ κερδήσω· τοῖσ ὑπὸ νόμον ὡσ ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺσ ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖσ ἀνόμοισ ὡσ ἄνομοσ, ἵνα κερδήσω ἀνόμους· ἐγενόμην τοῖσ ἀσθενέσι ὡσ ἀσθενήσ, ἵνα τοὺσ ἀσθενεῖσ κερδήσω· τοῖσ πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντωσ τινὰσ σώσω» (Α΄ Κορ. θ', 20-22).

«Ἐν τῷ κόσμῳ», ἀλλ' «οὐκ ἐκ τοῦ κόσμου»

Στὴ συνέχεια ἄσ ἐπιτραπῆ νὰ ὑπενθυμίσωμεν ὅτι τὰ θέματα τοῦ ὑγιοῦσ συγχρονισμοῦ και τῆσ ἀπαράδεκτησ ἐκκοσμικέυσεωσ τῆσ Ἐκκλησίασ θὰ ἀντιμετωπίζωνται ὀρθότερον, ἐὰν λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ ἐκπρόσωποι τῆσ Ἐκκλησίασ πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦν τίσ –μὴ ἀντιτιθέμενεσ στὴν Χριστιανικὴ Ἠθική– ἐκφάνσεισ τοῦ πολιτισμοῦ και τοῦ κοινωνικοῦ βίου ὡσ «ὄστράκινα σκευή», στὰ ὁποῖα θὰ ἐμβάλουν τὸν οὐράνιον θησαυρόν. Πρέπει νὰ συγκαταβαίνουν πρὸσ τοὺσ νηπίους ἐν Χριστῶ, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνάγκη γάλακτοσ και ὄχι «βρώματοσ» και «στερεᾶσ τροφῆσ» (Α΄ Κορ. γ', 2. Ἐβρ. ε', 13-14). Δὲν πρέπει νὰ ζητοῦν τὴν ἐκρίζωσι τῶν «ἀγοιελίων» (Ρωμ. ια', 17), ἀλλὰ τὴ μεταβολὴ τουσ σὲ ἡμέρουσ και καρποφόρουσ διὰ τοῦ ἐμβολίου τῆσ Θείας Χάριτοσ.

Ἀπὸ αὐτὰ γίνεται φανερόν, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἐκκοσμικέυσεωσ, ὅταν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ποιμένες, στηρίζοντασ τὸ ἔργο τουσ στὸν ἀκρογωνιαῖο λίθο τοῦ σωτηριολογικοῦ Χριστοκεντρισμοῦ, ἀναζητοῦν σημεῖα ἐπαφῆσ μὲ βωμοὺσ τοῦ ἀγνώστου Θεοῦ, μὲ ἐπίγεια «ὄστράκινα σκευή», μὲ «ἀγοιελίους». Στὸ ἔργο τουσ αὐτὸ θὰ ἐπαληθεῖται ὅτι «Χριστιανοὶ ἐν κόσμῳ οἰκοῦσι, οὐκ εἰσὶ δὲ ἐκ τοῦ κόσμου» (Ἐπιστολὴ πρὸσ Διόγνητον, VI).

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ίερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 12ης Νοεμβρίου 1999

Συνήλθε ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀπὸ 2ας ἕως 5ης Νοεμβρίου ἐ.ἔ. στὴν τακτικὴ Συνεδρίασή τῆς ἡ Διαρκῆς Ίερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὶς Συνεδρίες:

Α. Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ἐνημέρωσε τὰ μέλη τῆς Δ.Ι.Σ.:

– Πὰ τὸ ὑπάρχον καθεστῶς ἀνεγέρσεως ναῶν τῶν Παλαιοημερολογιτῶν.

– Πὰ τὴν ἀνάγκη προετοιμασίας τοῦ Συνοδικοῦ Διαγγέλματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἀναγνωσθῆ τὴν 26ῃ προσεχοῦς μηνὸς Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. κατὰ τὴν Συνοδικὴ Θεία Λειτουργία ποῦ θὰ σημάνει τὴν ἀπαρχὴ τῶν ἑορτασμῶν τοῦ Ἰωσηλαίου.

– Πὰ τὴν δυσκαμψία ποῦ παρουσιάζεται στὴν λειτουργία ὀρισμένων Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, καὶ τόνισε ὅτι πρέπει νὰ ξεπεραστοῦν τὰ προβλήματα, ὥστε οἱ Ἐπιτροπές αὐτές νὰ παράγουν οὐσιαστικὸ ἔργο.

– Πὰ τὴν ἀνάγκη περιοδικῆς ἀξιολογήσεως τῶν πρὸς Ἀρχιερατεῖαν ἐκλογίμων ἀλλὰ καὶ γενικῶς τῆς ἐπιμορφώσεως τῶν κληρικῶν, ὥστε νὰ ἀνταποκρίνονται στὶς ἀπαιτήσεις τῶν καιρῶν.

– Πὰ τὸ ὑπάρχον νομικὸν πλαίσιον σχετικὰ μὲ τὴν ἀπόδοση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης ἐξ ἀφορμῆς ἐπισημάνσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μη-

τροπολίτου Ζακύνθου κ. Χρυσοστόμου, ὅτι ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Δικαιοσύνη πρέπει νὰ λάβει μίαν πιὸ προοδευτικὴν μορφή.

– Πὰ τὴν ἀνάγκη ἐνεργότερης συμμετοχῆς τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου στὰ ἐκκλησιαστικὰ θέματα, χωρὶς ὅμως νὰ παραβλάπτεται ἡ δομὴ καὶ ἡ τάξη τῆς Ἐκκλησίας.

– Πὰ τὴν δημιουργία ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τηλεοπτικοῦ Σταθμοῦ σύμφωνα μὲ τὰ τελευταῖα ἐπιτεύγματα στὸ χῶρο τῆς δορυφορικῆς τηλεοράσεως.

Β. Ἡ Δ.Ι.Σ. συνέστησε τὶς κάτωθι Ἐπιτροπές:

α) Πὰ τὴν ὑποβολὴ προτάσεων γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῶν 150 ἐτῶν Αὐτοκεφαλίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀποτελούμενη ἀπὸ τοὺς Πανοσιολογιωτάτους Ἀρχιμανδρίτες κ.κ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆ, Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱεράς Συνόδου, Πατρίκιον Καλεῶδη, Διευθυντὴ Γραφείου Ἐθιμοτυπίας, Ἀγαθάγγελον Χαραμαντίδη, ὑπεύθυνον τοῦ ἱστορικοῦ Ἀρχείου τῆς Ἱεράς Συνόδου καὶ τοῦ κ. Ἰωάννη Χατζηφώτη, διευθυντὴ τῆς ἐφημερίδας «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια».

β) Πὰ τὴν συζήτηση μὲ τὸν Ὑπουργὸ Παιδείας ἐκκρεμούντων θεμάτων τῆς Ἐκκλησίας, ἀποτελούμενη ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Περιστερίου κ. Χρυσόστομο, Κεφαλληνίας κ. Σπυρίδωνα καὶ Ζακύνθου κ. Χρυσόστομο.

Γ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐπίσης ἀποφάσισε:

1) Τὴν κήρυξη ὡς ἀσύμφορου, τοῦ πρώτου ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο διενεργηθέντος Διαγωνισμοῦ γιὰ

Ἀναγκαία ἡ «πεῖρα τῶν συμβαινόντων»

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου, συνοδευομένου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δράμας κ. Διονυσίου καὶ ἄλλων ἐπισήμων, σὲ ἐστιατόριον τῆς πόλεως αὐτῆς, ὅπου μαθητὲς Λυκείου εἶχαν ὀργανώσει ψυχαγωγικὴν συννεστίαν, ἔφερε στὸν νοῦ τοῦ γράφοντος ὅτι ὁ ἐπιφανὴς θεολόγος τοῦ 20οῦ αἰῶνος Καθηγητῆς Παναγιώτης Τρεμπέλας ἔχει γράψει τὰ ἑξῆς:

Ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ θέλει νὰ μεταδώσῃ τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου, πρέπει νὰ ὁμιλῇ «ὡς ἐὰν ἀνεγίνωσκε τὰ ἐν ταῖς ψυχαῖς καὶ ταῖς καρδίαις ἐκείνων, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθύνεται ὡς ἐὰν ἔζη εἰς αὐτὸ τὸ ἐνδότερον τῶν οἴων αὐτῶν καὶ μεταξὺ ἐκεί-

νων, μεθ' ὧν οὗτοι συναναστρέφονται... Εἶναι λοιπὸν ἀναγκαῖον... νὰ ἔχη πεῖραν τοῦ κόσμου, πεῖραν τῶν συμβαινόντων ἐν ταῖς ἐστίαις τῶν οἰκογενειῶν, ἐν ταῖς ἀναστροφαῖς τῶν κοσμικῶν κύκλων, ἐν ταῖς ἀναστροφαῖς τῶν νέων καὶ νεανίδων, ἐν τοῖς κέντροις τῶν διαφορῶν συγκεντρώσεων καὶ διασκεδάσεων, ἐν τοῖς ποικίλοις κύκλοις τῶν λογίων, τῶν ἀνθρώπων τῆς ἀνωτέρας τάξεως, τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου, τῶν σπόρτ, τῶν ἀθλητικῶν παιδιῶν, καὶ παιγνίων κ.λπ.»

Εἶναι αὐτονόητον ὅτι ἡ διὰ προσωπικῶν ἐπαφῶν ἀπόκτησις τῆς σχετικῆς γνώσεως καὶ ἐμπειρίας, περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖ ὁ ἀείμνηστος κορυφαῖος θεολόγος, ἔχει ὡς προϋπόθεσιν τὸ «ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου» (Ἰακ. α', 27).

Ε.Δ.Θ.

τήν αγορά οικόσικων για τούς σεισμοπαθείς και τήν προκήρυξη νέου για τόν ίδιο σκοπό.

2) Τήν αποστολή στην Συνοδική Ύποεπιτροπή μελέτης για τήν χορήγηση επιδόματος τρίτου τέκνου τών χριστιανικών οικογενειών τής Θράκης τών αποφάσεων τής Ίεραρχίας, για τήν πρακτική αξιοποίηση και ύλοποίησή τους.

3) Τήν παραπομπή για μελέτη και ύποβολή Εισηγήσεως στην Συνοδική Ύπιτροπή Νομοκανονικών Ζητημάτων του θέματος άπονομής τίτλων πάλαι ποτέ διαλαμψασών Μητροπόλεων στους έξ Άλβανίας σχολάζοντες Μητροπολίτες πρ. Άργυροκάστρου κ. Άλέξανδρον και πρ. Κορυτσάς κ. Χριστόδουλον.

4) Τήν ανάθεση στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σερβίων και Κοζάνης κ. Άμβρόσιο τής συντάξεως Σχεδίου Συνοδικού Διαγγέλματος τò όποιο θά άναγνωσθή με τήν εύκαιρία τής ένάρξεως από τήν Έκκλησία μας τών έορταστικών έκδηλώσεων για τò 2000 κατά τήν Συνοδική Θεία Λειτουργία τής 26ης Δεκεμβρίου 1999.

5) Τόν όρισμό τών Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Δράμας κ. Διονυσίου και Σάμου και Ίκαρίας κ. Εύσεβίου ως συνοδών του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου Άθηνών και Πάσης Έλλάδος κ. Χριστοδούλου στις πανορθόδοξες έορταστικές έκδηλώσεις του Ίωβηλαίου στην Βηθλεέμ τήν 6η - 7η Ίανουαρίου 2000 όπου έορτάζονται τὰ Χριστούγεννα κατά τò Ίουλιανόν Ήμερολόγιον.

6) Τήν οικονομική ένίσχυση του Ύπισκόπου Βράνιε κ. Παχωμίου, του Πατριαρχείου Σερβίας, με τò ποσό τών 10.000.000 δραχμών για τήν αγορά ύποδημάτων στους άνυπόδητους πρόσφυγες τής περιοχής.

7) Τήν παραπομπή στη Συνοδική Ύπιτροπή Θείας Λατρείας και Ποιμαντικού Έργου για μελέτη του θέματος συμμετοχής τών λαϊκών στα έκκλησιαστικά δρώμενα.

8) Τήν παραπομπή στην Ύπιτροπή Νομοκανονικών και Δογματικών Ζητημάτων του θέματος πρòς μελέτη και ύποβολή σχετικών προτάσεων πρòς τού δευτέρου γάμου τών έν χηρεία εύρισκομένων κληρικών.

9) Τήν ανάθεση στο Γραφείο Συνοδικών Δικαστηρίων τής προετοιμασίας και όργανώσεως Συνεδρίου με θέμα τήν άπονομή δικαίου κατά τις κείμενες διατάξεις τής Έκκλησιαστικής Δικαιοσύνης, ώστε νά άποφεύγωνται λάθη και παρατυπίες.

10) Τήν ανάθεση στη Συνοδική Ύπιτροπή παρακολουθήσεως Εύρωπαϊκών θεμάτων τής έπισταμένης έρευνας του ύπάρχοντος κοινοτικού πλαισίου για τήν έγκαιρη πληροφόρηση τής Έκκλησίας πρòς τής ύπάρξεως κοινοτικών προγραμμάτων με σκοπό τήν αξιοποίηση αυτής τής δυνατότητας.

11) Τήν ανάθεση στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος και Άλμυρου κ. Ίγνάτιο τής μελέτης όλων τών οικονομοτεχνικών παραμέτρων και δυνατοτήτων για τήν ύπό τής Έκκλησίας Ίδρυση και λειτουργία τηλεοπτικού Σταθμού.

Δ. Ή Δ.Ι.Σ., τέλος, έξέτασε διάφορα άλλα ύπηρεσιακά θέματα, όπως άποσπάσεις σε Ίερές Μητροπόλεις του έξωτερικού, έγκρίσεις έκποιήσεων μοναστηριακών άκινήτων, διορισμούς μελών Ύπισκοπικών Δικαστηρίων σε διάφορες Ίερές Μητροπόλεις κ.ά.

(Έκ τής Άρχιγραμματείας τής Ίερās Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΥ ΤΥΠΟΥ τής 25ης Νοεμβρίου 1999

Έκατόν πενήτηκοντα σκηνές, οί όποίες αγοράσθηκαν από τήν Έκκλησία τής Έλλάδος με τὰ χρήματα, τὰ όποία συγκεντρώθηκαν από τήν δυσκοφία ύπερ τών σεισμοπλήκτων τής Τουρκίας, τής Κυριακής 29 Αύγουστου έ.έ. άποστέλλονται τò Σαββατοκύριακο στην Κωνσταντινούπολη. Οί σκηνές αυτές, τις όποίες συνοδεύει ó Πρωτοσύγκελλος τής Ίερās Άρχιεπισκοπής Άθηνών Αϊδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Θωμάς Συνοδινός, θά παραδοθούν στο Οίκουμενικό Πατριαρχείο, τò όποιο στη συνέχεια θά τις διαθέσει για τις άνάγκες τών χειμαζομένων σεισμοπλήκτων τής γείτονος χώρας.

Ή ένέργεια αυτή τής Έκκλησίας τής Έλλάδος προέρχεται από τήν έφαρμογή τής διδασκαλίας του Ίησου Χριστού πρòς τού πλησίον.

(Έκ τής Άρχιγραμματείας τής Ίερās Συνόδου)

Ίερά Άρχιεπισκοπή Άθηνών

ΔΕΛΤΙΑ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΥΠΟΥ

Έπίσκεψη καρδινάλιου στον Μακαριώτατο

Ο Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Έλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος θά δεχθεί αύριο στις 12 τò μεσημέρι στο Γραφείο του τής Ί. Άρχιεπισκοπής Άθηνών, τήν έπίσκεψη του καρδινάλιου Miloslav Vlk, επικεφαλής του συμβουλίου Συνόδων Ίεραρχιών Εύρώπης τής Καθολικής Έκκλησίας.

Ο καρδινάλιος θά συνοδεύεται από τόν Άρχιεπίσκοπο τών Καθολικών στην Άθήνα κ. Νικόλαο Φώσκολο και άλλα μέλη του ως άνω συμβουλίου. Ή συνάντηση έχει έθιμοτυπικό χαρακτήρα και γίνεται με τήν εύκαιρία τής έδω παρουσίας του καρδινάλιου και άλλων Προέδρων Τοπικών συνόδων Καθολικών Ίεραρχιών τής Εύρώπης στην Άθήνα για τήν 29η Γενική Συνέλευσή τους.

(12.11.1999)

Διαβεβαίωση Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κ. Θεόκλητου

Αύριο στις 12 τὸ μεσημέρι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κ. Θεόκλητος, θὰ δώσει τὴν προβλεπόμενη ἀπὸ τὸ Νόμο διαβεβαίωση, ἐνώπιον τοῦ Ἐξοχωτάτου Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Στεφανόπουλου καί παρόντων τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου καί τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καί Ἐθνησκευμάτων κ. Γεράσιμου Ἀρσένη. Ἡ τελετὴ τῆς διαβεβαίωσης θὰ γίνεῖ στὸ Προεδρικὸ Μέγαρο.
(15.11.1999)

Μήνυμα γιὰ τὴν ἐπέτειο τοῦ Πολυτεχνείου

Σὲ ἐρώτηση δημοσιογράφων γιὰ τὸ μήνυμα τῆς σημερινῆς ἡμέρας τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐξεγέρσεως τῶν φοιτητῶν στὸ Πολυτεχνεῖο, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κ. Θεόκλητος, ἐκπρόσωπος Τύπου τοῦ Μακαριωτάτου, προέβη στὴν ἀκόλουθη δήλωση:

“Ἡ ἐορτὴ τοῦ Πολυτεχνείου εἶναι τῆς νέας γενιᾶς, τῆς γενιᾶς τῆς αὐστηρῆς, τῆς ἀδολῆς, τῆς ἀνιδιοτελοῦς, τῆς γεμάτης εὐελκρίνεια, δυναμισμό καί ὁράματα. Ὄταν οἱ γονεῖς τῆς γενιᾶς τοῦ Πολυτεχνείου, γενιᾶς στὴν ὁποία κι ἐγὼ ἀνήκω, ἀνέχονταν τὴν παραβίαση τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν στὴν πατρίδα μας, τὰ παιδιὰ ἦσαν ποὺ ἐξεργράφησαν γιὰ «Ψωμί, Παιδεία καί Ἐλευθερία». Τὸ μήνυμα λοιπὸν ποὺ κατὰ τὴν ἀποψὴ μου βγαίνει κατὰ τὴ σημερινὴ ἐπέτειο τοῦ Πολυτεχνείου εἶναι: **προσοχή στὴ νέα γενιά**. Εἴμαστε ὅλοι ὑπεύθυνοι γιὰ αὐτὴ καί ὅπως ἔχει κατ’ ἐπανάληψιν πεῖ ὁ Μακαριώτατος ἔχουμε κάνει σὲ βάρος τῆς πολλὰ λάθη. Δὲν χρειάζεται νὰ προσθέσουμε καὶ ἄλλα”.

(17.11.1999)

Συνάντηση Μακαριωτάτου μὲ ἐκπροσώπους τῆς συντονιστικῆς ἐπιτροπῆς ἐπαγγελματικῶν συλλόγων τῶν σεισμοπλήκτων περιοχῶν

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος δέχθηκε σήμερα στις 10 τὸ πρωῖ στὸ Μέγαρο τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἐκπροσώπους τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπαγγελματικῶν Συλλόγων τῶν σεισμοπλήκτων περιοχῶν.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἡμίωρης συνάντησης οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξέθεσαν στὸν Μακαριώτατο τὰ προβλήματα καὶ τὶς δυσκολίες ποὺ ἀντιμετωπίζουν πολλοὶ ἐπαγγελματίες τῶν ἐν λόγω περιοχῶν μετὰ τὸν καταστροφικὸ σεισμὸ τῆς 7ης Σεπτεμβρίου.

Στὸ τέλος τῆς συνάντησης ὁ Μακαριώτατος δήλωσε, μετὰξὺ ἄλλων, τὰ ἑξῆς: “Δέχθηκα τοὺς

ἐκπροσώπους τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπαγγελματικῶν Συλλόγων τῶν περιοχῶν ποὺ ἐπλήγησαν ἀπὸ τὸν πρόσφατο σεισμὸ. Ἦλθαν ἐδῶ γιὰ νὰ μοῦ ἐκθέσουν τὰ βιοποριστικὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζουν, κυρίως οἱ μικρὲς καὶ οἰκογενειακὲς ἐπιχειρήσεις, καὶ ἐζήτησαν τὴν εὐλογία καὶ τὴν εὐχή τῆς Ἐκκλησίας στὸ πρόσωπό μου, προκειμένου νὰ ἀναλάβουν ἕναν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἐπίλυση ζητημάτων ποὺ συνδέονται ἄμεσα μὲ τὴν ἐπίβωση τῶν οἰκογενειῶν τους.

»Εἶναι αὐτονόητο ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας βρίσκεται κοντὰ στοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὸν ἐπιούσιο ἄρτο καὶ ἐπομένως εἶναι δεδομένη ἡ εὐχή καὶ ἡ εὐλογία Τῆς στὸν ἀγῶνα τους, καθὼς εἶναι οἱ ἀνθρώποι Τῆς. Εἶναι τὰ πνευματικὰ μας παιδιὰ τὰ ὁποῖα αὐτὴ τῆ στιγμῇ ἔχουν πληγεῖ διττῶς. Καὶ τὰ σπῆτια τους ἔχουν καταστραφεῖ καὶ τὰ καταστήματά τους βρίσκονται σὲ δεινὴ θέση, ὥστε νὰ ἀντιμετωπίζουν ὀξύτατο οἰκονομικὸ πρόβλημα”.

Ὁ Μακαριώτατος κατέληξε: “Ὅλοι συμπαραιστάμεθα πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ στὴν προσπάθεια τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν νὰ ξαναβροῦν τοὺς παλιοὺς ρυθμοὺς ζωῆς τους”.

Ἀπαντώντας σὲ σχετικὲς ἐρωτήσεις δημοσιογράφων ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε καὶ στοὺς λυόμενους οἰκίσκους, τοὺς ὁποῖους ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θὰ διαθέσει γιὰ τὴν κάλυψη ἀναγκῶν τῶν σεισμοπαθῶν. Μεταξὺ δὲ ἄλλων τόνισε χαρακτηριστικὰ: “Πὰ τοὺς λυόμενους οἰκίσκους ἐγίνε διαγωνισμὸς καὶ προσῆλθαν ἑταίρειες οἱ ὁποῖες, ὅμως, ἔδωσαν τιμὲς ποὺ ἐκρίθησαν ὑπερβολικὲς καὶ ἐπομένως ἀσύμφορες. Ἐπειδὴ εἴχαμε πληροφορίες ὅτι μποροῦμε νὰ ἐπιτύχουμε πολὺ χαμηλότερες τιμὲς ἀποφασίσαμε νὰ ἐπαναλάβουμε τὴ δημοπρασία. Αὐτὴ ἡ διαδικασία βέβαια μᾶς πηγαίνει λίγο πρὸς τὰ πίσω καὶ λυπούμεθα γιὰ αὐτό. Πάντως ἐπισπεύδουμε τὶς ἐνέργειές μας γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ καλύτερου δυνατοῦ ἀποτελέσματος”.

Νὰ σημειωθεῖ ὅτι εἷς ἐκ τῶν ἐκπροσώπων τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ κ. Εὐ. Μουστακάτος, ἀπαντώντας μὲ τὴ σειρά του σὲ ἐρωτήσεις δημοσιογράφων, παρατήρησε ὅτι “οἱ ἐπαγγελματίες τῆς περιοχῆς εἶναι χωρὶς δουλειά, χωρὶς ἔσοδα καὶ χωρὶς ψωμί” καὶ ὅτι “δυστυχῶς ἐλάχιστα ἀπὸ τὰ πολλὰ καὶ καλὰ μέτρα ποὺ ἔχουν ἐξαγγελθεῖ ἀπὸ τὸ κράτος ἔχουν ὑλοποιηθεῖ”.

Ἐπίσης ὁ Μακαριώτατος ἐπισήμανε πῶς σήμερα τὸ βράδυ θὰ συνεδριάσουν ἐκ νέου ἡ Ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπὴ τῆς Διαχείρισης τῶν προσφορῶν τῶν πιστῶν κατὰ τὸ προκείμενο τῆς Ἱ. Εἰκόνας τῆς Παναγίας “Ἄξιόν Ἔστιν” τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ. Νὰ σημειωθεῖ πῶς τὶς ἐπόμενες ἡμέρες ἀναμένεται νὰ πραγματοποιηθεῖ καὶ νέα τελικὴ συνεδρίαση τῶν ἐν λόγω Ἐπιτροπῶν σχετικὰ μὲ τὸν τρόπο διάθεσης τοῦ συγκεντρωθέντος ποσοῦ πρὸς τοὺς σεισμοπαθεῖς.

(23.11.1999)

Διάθεση του συγκεντρωθέντος ποσού εκ του προσκυνήματος του «Άξιόν Έστιν».

Χθές, 23 Νοεμβρίου 1999 και ώρα 19.00, συνήλθαν εις τὰ γραφεία τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου, σὲ κοινὴ συνεδρίαση, οἱ δύο Ἐπιτροπὲς τοῦ «Άξιόν Έστιν», Ἐποπτεύουσα καὶ Διαχειριστική, γιὰ νὰ ἀποφασίσουν σχετικὰ μὲ τὸν τρόπο διαθέσεως τοῦ συγκεντρωθέντος ποσοῦ ποὺ προήλθε ἀπὸ τὸ προσκύνημα τῆς Ἱ. Εἰκόνας.

Ἦστερα ἀπὸ διεξοδικὴ συζήτηση καὶ ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων κατέληξαν στὰ ἑξῆς:

1. Ἐπελέγη ὡς προσφορώτερος τρόπος καλύψεως τῶν ἀναγκῶν τῶν σεισμοπλήκτων ἢ προμήθεια λυόμενων οἰκίσκων ἴσης ἀξίας πρὸς τὸ συγκεντρωθέν ποσὸν τῶν 476.078.616 δρχ. γιὰ τὴν στέγαση ἀστέγων σεισμοπλήκτων.

2. Οἱ οἰκίσκοι αὐτοὶ θὰ τοποθετηθοῦν μὲ βάση τις πραγματικὲς ἀνάγκες τῶν σεισμοπλήκτων, θὰ συγκροτήσουν δὲ δύο ἢ περισσότερους οἰκισμοὺς, οἱ ὁποῖοι μὲ σύμφωνη γνώμη τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῆς Ἱ. Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους θὰ φέρουν τὴν ὀνομασίαν «Άξιόν Έστιν».

3. Πρὸς ἐξοικονόμηση χρόνου, λόγω τοῦ ἐπιγοντος, ἀπεφασίσθη ἢ προμήθεια λυόμενων οἰκίσκων μὲσθ τοῦ ΥΠΕΧΩΔΕ, τὸ ὁποῖο καὶ θὰ ἀναλάβει τὴν τοποθέτηση αὐτῶν καθὼς καὶ τὴν ἐξεύρεση καὶ διαμόρφωση τῶν σχετικῶν χώρων.

Νὰ σημειωθεῖ ὅτι τις ἐπόμενες ἡμέρες θὰ πραγματοποιηθεῖ μιὰ νέα, τελικὴ, συνεδρίαση τῶν ὡς ἄνω Ἐπιτροπῶν, προκειμένου νὰ διευθετηθοῦν διαδικαστικὰ ζητήματα.

(24.11.1999)

Παρουσίαση τῆς νέας πιστωτικῆς κάρτας «Άγαπῶ τὰ παιδιά»

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐπίσημης παρουσίας ἀπὸ τὴν Διοίκηση τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος τῆς νέας πιστωτικῆς κάρτας «Άγαπῶ τὰ παιδιά» – Mastercard, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος παρέστη σήμερον τὸ μεσημέρι σὲ σχετικὴ ἐκδήλωση ποὺ πραγματοποιήθηκε σὲ κεντρικὸ ξενοδοχεῖο τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ νέα κάρτα δημιουργήθηκε ἀπὸ τὴν Ε.Τ.Ε., σὲ συνεργασία μὲ τὸ ἑλληνικὸ τμήμα τῆς διεθνοῦς ὀργάνωσης Pro Europa, μὲ σκοπὸ τὴν ἐνίσχυση τοῦ προγράμματος κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης «Άγαπῶ τὰ Παιδιά», τὸ ὁποῖο τελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου. Τὸ ἐν λόγω πρόγραμμα ἀποτελεῖ παρέμβαση στὸ πρόβλημα τῶν «παιδιῶν τῶν φαναριῶν» καὶ εὐρύτερα τῶν κακοποιημένων καὶ παραμελημένων παιδιῶν, στοχεύοντας στὴν κοινωνικὴ ἐπανένταξη καὶ προστασία τους. Μέρος

τῶν ἐσόδων τῆς κάρτας, ἀπὸ τις συνδρομὲς καὶ τις ἀγορὲς τῶν κατόχων, θὰ διατίθενται ἀπὸ τὴν Ε.Τ.Ε. γιὰ τὴν προώθηση τοῦ προγράμματος.

Στὸ σύντομο χαιρετισμὸ του, ὁ Μακαριώτατος ἐπισήμανε ὅτι «τὸ πρόγραμμα ἀναφέρεται στὴν πιὸ τρυφερὴ ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου, στὴν παιδικὴ ἡλικία, ἐρχόμενο νὰ ἀγκαλιάσει καὶ νὰ προστατεύσει, μὲσα στὸ πλαίσιο τῶν ἐπιστημονικῶν δεδομένων ἀλλὰ καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅλα τὰ κακοποιημένα καὶ ἐγκαταλελειμμένα παιδιά».

Ὁ Μακαριώτατος εὐχαρίστησε καὶ συνεχάρη τὸν Διοικητὴ τῆς Ε.Τ.Ε. κ. Θεόδωρο Καρατζᾶ καὶ τὰ στελέχη τῆς Τράπεζας γιὰ τὴν ἔκδοση τῆς κάρτας ποῦ, ὅπως τόνισε, ὀφείλεται στὴν μεγάλη εὐαισθησία τους ἀπέναντι σὲ πολὺ σοβαρὰ κοινωνικὰ προβλήματα καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐκτίμησή του ὅτι «αὐτὴ ἢ πρωτοβουλία θὰ ἀποτελέσει τὸ ἔναυσμα καὶ τὴν ἀφετηρία καὶ γιὰ ἄλλες παρεμφερεῖς, ποῦ ἀξίζουν τὴν ἠθικὴ καὶ οἰκονομικὴ ὑποστήριξη ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ».

(24.11.1999)

Μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου ἐπὶ τῇ εὐκαιρίαν τῆς ἡμέρας γιὰ τὴν καταπολέμηση τοῦ AIDS (1η Δεκεμβρίου)

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι ἀφιερωμένη στὶς προσπάθειες τῶν ἐπιστημόνων καὶ στὴ συμβολὴ τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων νὰ καταπολεμήσουν τὸ AIDS, τὴν ἀσθένεια αὐτὴ τῶν τελευταίων δεκαετιῶν τοῦ ἀπερχόμενου αἰῶνα, τῆς ὁποίας ἢ διάδοση ἔχει πάρει ἀνησυχητικὲς διαστάσεις.

Σήμερα λοιπὸν θὰ ἀκουστοῦν καὶ πάλι ἐντυπωσιακοὶ ἀριθμοὶ γιὰ τὰ θύματα τοῦ AIDS, θὰ ἐπισημανθοῦν οἱ πιθανὲς αἰτίες καὶ θὰ ἐξαγγελθοῦν ἐλπιδοφόρα μηνύματα γιὰ τὴν καταπολέμησή του. Θὰ μιλήσουν γιὰ μιὰν ἀκόμη φορὰ οἱ εἰδικοί ἐπιστήμονες, οἱ ὁποῖοι θὰ τονίσουν τοὺς τρόπους ἐκείνους, μὲ τοὺς ὁποίους ὁ ἀνθρώπος, κατὰ τὸ δυνατόν, μπορεῖ νὰ ἀποφύγει τὴν ἐπώδυνη ἀσθένεια.

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει τὸν δικὸ της λόγο, τὴ δικὴ Της πρόταση. Πρόταση γιὰ τὴν πρόληψη καὶ ὄχι γιὰ τὴν καταπολέμηση τοῦ AIDS. Ἡ καταπολέμηση εἶναι καθήκον καὶ ἀποστολὴ τῶν ἰατρῶν. Ἐμεῖς, οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, καταθέτουμε στὸν κόσμον τὴ δικὴ μας πρόταση ζωῆς, ποῦ δρᾷ προληπτικὰ καὶ ἀποτρεπτικὰ γιὰ τὸ AIDS. Ἡ βίωση τῆς Ἀληθείας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγιότητα στὴ ζωὴ, μὲ κύριο στοιχεῖο τὴν ἐγκράτεια στὴν ὅλη συμπεριφορὰ μας, ἀποτελοῦν τὸν χρυσὸ κανόνα γιὰ μιὰ πορεία μὲσα στὸν κόσμον γεμάτη ὑγεία καὶ χαρὰ.

Πρέπει νὰ σημειώσω ὅτι παλαιότερα, ὅταν οἱ ἀνθρώποι τῆς Ἐκκλησίας μιλοῦσαν γιὰ ἐγκράτεια καὶ ζωὴ σύμφωνα μὲ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες, γίνονταν στόχοι εἰρωνικῶν σχολίων. Μᾶς θεωροῦσαν παρω-

χημένους και έξωπραγματικούς. Σήμερα οί ίδιοι που μάς ειρωνεύονταν στέκονται άμήχανα μπροστά στα προσωπικά τους άδιέξοδα, στα ψυχικά τους άγχη και τη σωματική φθορά. Σήμερα, με την παρουσία και του AIDS στην κοινωνία, οί προτάσεις των άθρών και των όρθολογιστών άκούγονται κενές. Σήμερα ό κάθε άνθρωπος, άκόμη και ό όρθολογιζόμενος, στέκεται με σοβαρότητα και προβληματίζεται θετικά μπρός στην πρόταση ζωής της Έκκλησίας, πρόταση δοκιμασμένη με έπιτυχία έδω και 20 αιώνες. Σήμερα όλο και πληθύνονται οί άνθρωποι εκείνοι που πιστεύουν ότι ή οικογένεια και ή ήθικη πορεία στη ζωή είναι παράγοντες ψυχικής ίσορροπίας, και προσέρχονται στην Έκκλησία.

Η πορεία που προτείνει ή Έκκλησία, δέν είναι ή εύκολη. Στενή είναι ή πύλη, και άνηφορικός ό δρόμος της ήθικης κι έντιμης ζωής. Ό πόλεμος κατά των παθών μας, κατά της έκκοσμικευμένης ζωής γενικότερα είναι δύσκολος, τραχύς, έπώδυνος. Όμως είναι ό μοναδικός που όδηγεϊ στην ύγεια και τη σωτηρία μας. Αυτόν τον δρόμο όλοι μας πρέπει να άκολουθοϋμε για να έχουμε την εύλογία του Θεοϋ.

Την ήμέρα αυτή πρέπει να προσευχόμεθα και για τους φορείς ή τους πάσχοντες από AIDS και να είμαστε με πολλή αγάπη και στοργή κοντά τους. Όλοι έχουμε μιá θέση στην κοινωνία και είμαστε όλοι υπεύθυνοι γιατί σήμερα υπάρχουν "περιθωριακοί" συνάνθρωποι μας, που δέ θέλουν να μάς ένοχλοϋν, που δέ θέλουμε να γνωρίζουμε την δυστυχία τους. Άς προλάβουμε λοιπόν την άσθένεια του AIDS, αλλά παράλληλα άς είμαστε κοντά σ' αυτούς κι αυτές που τους έπληξε. Άς τους δείξουμε Άγάπη γιατί έτσι συμβάλλουμε στο να μειωθεί ό πόνος τους, που με την άσθένεια είναι και ό κοινωνικός άποκλεισμός.

† Ό Άθηνών ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Κοινωνικός Άποκλεισμός των άσθενών του AIDS

Τό Γραφείο Νεότητας της Ίερās Άρχιεπισκοπής Άθηνών σε συνεργασία με τό Ίδρυμα «Διακονία», συμμετέχοντας στις έκδηλώσεις της Παγκόσμιας Ήμέρας κατά του AIDS, διοργανώνει την Κυριακή 5 Δεκεμβρίου 1999 και ώρα 11.00 π.μ. με τη συμπάρασταση του Έλληνικού Κέντρου Κινηματογράφου προβολή και άνοικτή συζήτηση στον Κινηματογράφο «ΑΤΤΙΚΟΝ» (Σταδίου 51) με θέμα τον Κοινωνικό Άποκλεισμό των άσθενών του AIDS.

Άρχικά θά προβληθεί ή ταινία του Ντ. Δημόπουλου «Τά Δελφινάκια του Άμβρακικού», θά άκολουθήσουν δύο όλιγόλεπτες παρεμβάσεις από τον π. Κωνσταντίνο Παπανικολάου, Δημοσιογράφο, και από την κ. Καλλιόπη Βοϊατζή, Ίατρο - Όδοντίατρο, μέλος της Έπιτροπής Δικαιωμάτων των Άσθενών και ή έκδήλωση θά συνεχισθεί με άνοικτή συζήτηση.

Την έκδήλωση θά παρακολουθήσει και θά ά-

πευθύνει χαιρετισμό ό Μακ. Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και Πάσης Έλλάδος κ. Χριστόδουλος.

(1.12.1999)

Μήνυμα του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου Άθηνών και Πάσης Έλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου για την ήμέρα την άφιερωμένη στους ανθρώπους με ειδικές άνάγκες (3 Δεκεμβρίου 1999)

Οί συνάνθρωποι μας με τις ειδικές άνάγκες, άποτελοϋν για όλους μας παραδείγματα και πρότυπα πίστεως στον Θεό και τη ζωή, θελήσεως να παραμείνουν ένεργοί πολίτες και καρτερίας και ύπομονης άπέναντι στη δοκιμασία τους. Οί συγκεκριμένοι έμπερίστατοι άδελφοί μας δέν θέλουν λόγους παρηγορίας από έμάς τους άλλους, τους ύγιεις, που δέν ζοϋμε τό πρόβλημά τους. Δέν έχουμ άνάγκη του οίκτου μας. Έχουμ άνάγκη, όπως όλοι μας, της ειλικρινούς αγάπης μας και του άνιδιοτελοϋς ένδιαφέροντός μας. Θέλουν την καρδιά μας περισσότερο και την κατανόησή μας, θέλουν να τους άντιμετωπίζουμε ως ίσους και υπεύθυνους πολίτες.

Είναι εύχάριστο ότι τά τελευταία χρόνια γίνεται μιá προσπάθεια από όλους, πολιτεία, τοπική αυτοδιοίκηση, Έκκλησία, ιδιωτικούς φορείς, να βοηθήσουν για την ισότιμη συμμετοχή και προσπέλαση των ανθρώπων με τις ειδικές άνάγκες σε όλους τους χώρους τους προσιτούς στους ύγιεις. Η Έκκλησία έχει προωθήσει τό πρόγραμμά της και οί περισσότεροι Ίεροί Ναοί έχουμ άποκτήσει κεκλιμένα έπίπεδα (ράμπες) ώστε χωρίς πρόβλημα να μπορούν να προσέρχονται σ' αυτούς οί άνήμποροι άδελφοί μας. Άλλά αυτό δέν άρκει. Όφείλουμ να τους ένεργοποιήσουμε και να τους άξιοποιήσουμε στην ένοριακή ζωή.

"Όταν άπευθύνομαι στους νικητές της ζωής μου έρχεται πάντοτε στο νοϋ ό λόγος του ίδρυτου της Έκκλησίας των Άθηνών και Άποστόλου των Έθνών Παύλου ότι "ή δύναμής μου έν άσθενεία τελειοϋται". Όλοι είμαστε δύναμει "άσθενεις" κι άν δέν είμαστε, ή φθορά της σαρκός στην άσθένεια μάς φέρνει. Άν λοιπόν δέν έχουμ την πίστη ότι, ή δύναμής μας φανερώνεται τελεία μέσα από την άσθένεια και άδυναμία μας, δέν πρόκειται να βροϋμε τό δρόμο της σωτηρίας μας. Αυτόν την σωτηρία που εύχομαι μέσα από την έπίγνωση της άσθενείας της σαρκός μας να άπολαύσουμε όλοι.

Διάπυρος προς Κύριον εύχέτης

† Ό Άθηνών ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Όμιλία Μακαριωτάτου στο 1ο Πανελλήνιο Συνέδριο καρδιακής άνεπάρκειας

Την έναρξη των έργασιών του 1ου Πανελληνίου Συνεδρίου Καρδιακής Άνεπάρκειας, που διοργανώνεται σε κεντρικό ξενοδοχείο των Άθηνών

από την Έταιρεία Μελέτης και Έρευνας της Καρδιακής Άνεπάρκειας, κήρυξε σήμερα το άπόγευμα ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Έλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος.

Άφου εύχαρίστησε τόν Πρόεδρο του Συνεδρίου καθηγητή κ. Λάμπρο Άνθόπουλο και τούς συνέδρους για τήν τιμητική πρόσκληση που του άπηύθυναν, ή όποία “άπηχεί τήν άγάπη τους προς τήν Έκκλησία και τήν άναγνώριση του φερέγγυου λόγου Της και σ' αυτά άκόμη τά έπιστημονικά θέματα”, ό Μακαριώτατος έκφώνησε όμιλία με θέμα: “Η πνευματική άνεπάρκεια στην Εύρωπαϊκή Ένωση και ή ύπέρβασή της – Ό ρόλος της Έκκλησίας”.

Στήν όμιλία του ό Μακαριώτατος συνέδεσε συνειρμικά τήν καρδιακή άνεπάρκεια, “μία μοιραία νόσο που άν δέν άντιμετωπισθεί έγκαίρως προκαλεί έπικίνδυνες δυσλειτουργίες και πλήττει τήν ποιότητα και τήν άξία της ζωής μας”, με μία άλλη “κοινωνική άνεπάρκεια που κατά τά τελευταία χρόνια έχει κάνει άισθητή τήν παρουσία της στο χώρο της Ένωμένης Εύρώπης μεταξύ τών λαών που τήν άπαρτίζουν: τήν άνεπάρκεια του κοινου πνευματικού ύποβάθρου που θά λειτουργούσε ως συνεκτικός δεσμός για τούς λαούς αυτούς και θά έγγυόταν τή διάρκεια της ένωσής των”.

“Όπως έπισήμανε χαρακτηριστικά, ή πραγμάτωση του όράματος μίας Εύρωπαϊκής Ένωσης με σταθερή και άληθινή ένότητα προϋποθέτει έναν κοινό κοσμοθεωριακό και άνθρωποθεωριακό προσανατολισμό, τήν σύμπτωση στην πίστη σε κάριες πνευματικές άρχές του άνθρωπίνου βίου, όπως αυτές παρεδόθησαν σε έμάς από τήν πνευματική μας μήτρα, τó Χριστιανικό Εύαγγέλιο. “Πώς μπορεί να ύπάρξει Ένωμένη Εύρώπη”, ρώτησε ό Μακαριώτατος, “όταν άλλοι μέν σέβονται τó περιβάλλον, γιατί τó θεωρούν δημιουργία του Θεου που έχει παραδοθεί στον άνθρωπο προς εύλογη χρήση, και άλλοι τó θεωρούν μέσο για τήν ίκανοποίηση της εύδαιμονίας του άτομου;” Η πώς μπορούν να συνυπάρχουν στο ίδιο σπίτι άνθρωποι που πιστεύουν ότι ό άνθρωπος είναι εικόνα έμψυχη του Θεου “ή Θεός περιπολών έν σαρκί”, και άλλοι που τόν βλέπουν ως άντικείμενο έκμετάλλευσης και έξασφάλισης για τούς όλίγους μεγάλης οίκονομικής εύμάρειας; Άραγε είναι άρκετός ένας κοινός ήθικός ή ποινικός κώδικας για να έξασφαλίσει τήν ένότητα στις περιπτώσεις αυτές ή χρειάζεται κάτι ουσιαστικότερο και βαθύτερο που να λειτουργεί ως συνεκτικός δεσμός και να δημιουργεί ένα ήθος, δηλαδή ένα τρόπο συμπεριφοράς τών άνθρώπων;”.

Σε μία έποχή στην όποία ή όρθολογική και άτομοκρατική θεώρηση του κόσμου και του άνθρώπου έχει όδηγήσει σε άδιέξοδα, καθώς ή έννοια της προσωπικής κοινωνίας, της άμοιβαιότητας τών συναισθημάτων και του σεβασμου της άνθρώπινης άξιοπρέπειας ξεχνιούνται σιγά - σιγά, ή Όρθοδο-

ξία, που δέν υπέκυψε στον πειρασμό της έκκοσμίκευσης και δέν άλλοτριώθηκε από τó πνεύμα της χρησιμοθηρίας, παρατήρησε ό Μακαριώτατος, όφείλει να έργασθεί για τή δημιουργία ενός άλλου ήθους, δίνοντας τή δική Της μαρτυρία στο σύγχρονο εύρωπαϊκό γίνεσθαι και όριοθετώντας τις έξελίξεις που συντελούνται στον χώρο του.

Και ό Μακαριώτατος συνέχισε: “Πολλοί Εύρωπαίοι και πολλοί Όρθόδοξοι θά ήθελαν να άποχωρήσουμε από τήν Εύρώπη και να στήσουμε τó δικό μας τόξο σε άντιπαράθεση με τή Δύση. Αυτό θά ήταν καταστροφικό και για τή Δύση και για τήν Άνατολή. Θά έσήμαινε να άυτοαπομονωθούμε, άποξενώνοντας οι ίδιοι τόν έαυτό μας από τήν Εύρώπη και ματαιώνοντας κάθε έλπίδα για άνάκαμψη της μεγάλης πνευματικής κρίσεως που σήμερα τήν μαστίζει”. Γιατί, όπως πρόσθεσε, “ή Εύρώπη, που όφείλει στην Όρθοδοξία τήν ύπόσταση και τήν έπιβίωσή της, είναι άδιανόητη χωρίς τή Ρωμοσύνη... Και ή Όρθοδοξία πρέπει να δει τήν Εύρώπη σαν τó σπίτι της, να τή βοηθήσει στην ύπέρβαση της κρίσεως, να της προσφέρει χέρι έλπίδος και να της έγγυηθεί τή διάρκεια”.

“Όμως, όπως έπισήμανε, για τήν προβολή της πνευματικότητας, τών έμπειριών και της κοσμοθεωρίας Της, με τή γνησιότητα του προτύπου τών Άποστολικών χρόνων, ή Όρθοδοξία χρειάζεται:

- Να άνοίξει διάλογο με τή Δύση έγκαταλείποντας τήν έσωστρέφειά της και πέρα από τó θεσμοθετημένο θεολογικό διάλογο να έπεκταθεί σε διάλογο μεταξύ τών ιδεολογικών ρευμάτων.

- Να προσφέρει στον σύγχρονο κόσμο τó μοντέλο της κοινωνίας τών άνθρώπων που είναι ή Έκκλησία ως κοινότητα και μάλιστα εύχαριστιακή, της όποίας ή κοινωνική σημασία είναι τεράστια.

- Να έμφανιστεί με τó μανδύα της οίκουμηνικότητας που άγκαλιάζει όλον τόν κόσμο, χωρίς τούς φραγμούς του έθνοφυλετισμου, του ρατσισμού και τών διακρίσεων σε θάρος τών άδυνάτων, καθώς δέν υπήρξε ποτέ ή θρησκεία τών ίσχυρών μόνο, αλλά Έκκλησία του λαου, μαζί με τόν όποιον γεύθηκε τις χαρές και τις λύπες της ζωής.

Και ό Μακαριώτατος συμπλήρωσε: “Άν ή Εύρωπαϊκή Ένωση έπιθυμεί να έπιβίωσει ως ένωση προσώπων και όχι μόνο ως ένωση έργαζομένων πολιτών, όφείλει από τήν πλευρά της να άναζητήσει τó μοναδικό έρεισμα που έχει πνευματικό χαρακτήρα και που ή παράδοση της Όρθοδοξίας έχει μέχρι τώρα διασώσει... Γιατί διαφορετικά ή πνευματική άνεπάρκεια θά τήν όδηγήσει σε διάλυση και θά άνοίξει τούς άσκους του Αίολου για μία νέα τάξη πραγμάτων που με τόν πόλεμο στη Σερβία μας έδειξε τί σημαίνει στην πράξη καταπάτηση θεμελιωδών χριστιανικών άρχών έν όνόματι άλλων άνθρώπινων δήθεν άξιων και θάναυση ύποτίμηση του άνθρωπίνου προσώπου”. Καταλήγοντας στην

ομιλία του, τόνισε ότι οι Έλληνες Όρθόδοξοι δέν πρέπει νά πορευόμαστε πρὸς τοὺς ἀδελφούς λαοὺς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσης μὲ τὴ φαρέτρα μας πλήρη ἀπὸ αἰτήματα πτωχοπροδρομικά, δραχμικά καὶ θνησιμαία, ἀλλὰ νά ἀναγνωρίζουμε καὶ νά τιμᾶμε τὴν παράδοσή μας, ζώντας κάθε μέρα μέσα στὸ σπίτι μας, τὴν βιωματικὴ ἐπιρροή πάνω μας τοῦ ὄγκου τῆς Ἑλληνορθοδοξίας.

(3.12.1999)

Ἱερὰ Μητρόπολις Καλαθρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Τὴν Κυριακὴ 14 Νοεμβρίου στὴν Αἴθουσα τοῦ Δημοτικοῦ Κινηματοθεάτρου "ΑΠΟΛΛΩΝ", ἐπραγματοποιήθη μεγαλειώδης τιμητικὴ ἐκδήλωση διὰ τὴν συμπλήρωση εἰκοσαετοῦς ποιμαντορίας τοῦ Ποιμενάρχου μας.

Στὴν ἐκδήλωση παρευρέθησαν: ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σηλυβρίας κ. Αἰμιλιανός, ὁ Ἱερὸς Κληρὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὁ κ. Δήμαρχος Αἰγίου, ὁ κ. Νομάρχης Ἀχαΐας, οἱ Βουλευτὲς τοῦ Νομοῦ, ὁ κ. Πρόεδρος Πρωτοδικῶν Αἰγίου, οἱ κ. Δήμαρχοι: Διακοπτοῦ, Συμπολιτείας, Αἰγείρας, Ν. Ἐρινεοῦ, ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Ἀστυνομίας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ὁ κ. Διευθυντὴς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀχαΐας, ὁ κ. Διευθυντὴς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Δυτικῆς Ἑλλάδος, οἱ Στρατιωτικὲς καὶ Πολιτικὲς Ἀρχὲς τῆς Πόλεως.

Κατ' αὐτὴ ὑπὸ τοῦ Ἑλλογιμωτάτου κ. Δημητρίου Γόνη, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐγένετο ἐπίσημος παρουσίαση τοῦ βιβλίου ὑπὸ τὸ τίτλο "ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ - 20 ἘΤΗ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΣ (1978 - 1998)" τοῦ συγγραφέως κ. Ἰωάννου Μπουγάτσου, Φιλολόγου, Θεολόγου, τὸ ὁποῖο ἐξεδόθη προσφάτως μὲ δαπάνη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγάλου Σπηλαίου.

Ὁ κ. Σοφοκλῆς Δημητρακόπουλος, Φιλόλογος, Θεολόγος, συγγραφεὺς καὶ συμφοιτητὴς τοῦ Σεβασμιωτάτου, μὲ σαφήνεια, παραστατικότητα καὶ γλαφυρὸ τρόπο παρουσίασε τὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργο τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἀναφερόμενος καὶ σὲ ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴ φοιτητικὴ ζωὴ.

Ἀκολούθως ὁ Δήμαρχος Αἰγίου κ. Ἀλέκος Μεγαρησ, ἐπέδωσε στὸ Σεβασμιώτατο, ἐκ μέρους τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τιμητικὴ πλακέττα.

Στὴ συνέχεια ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Αἰγίου Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Χρήστος Ρέλλας, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, σὲ σύντομη προσλαλιὰ τοῦ ἀνεφέρθη σὲ προσωπικὰ βιώματα διὰ τὴν προσωπικότητα, τὸ ἔργο, τὸ ἀγωνιστικὸ φρόνημα τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ τοῦ ἐπέδωσε, σὲ ἔνδειξη σεβασμοῦ, ἐπιστήθιο ἐγκόλπιο.

Τέλος ὁ Σεβασμιώτατος βαθύτατα συγκινημένος ἠύχαριστησε τὸν συγγραφέα τοῦ βιβλίου, τοὺς

ὀμιλητάς, τοὺς ὑψηλοὺς προσκεκλημένους καὶ τὸ πλῆθος τῶν Χριστιανῶν ποὺ κατέκλυσε τὴν Αἴθουσα καὶ μὲ ἐνθουσιασμό ἐκδήλωνε τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Ποιμενάρχη του.

– Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμβρόσιος ἀνεχώρησε σήμερα τὸ πρωῖ (1.12.99), μεταβαίνων εἰς Γενεύην. Ὡς Μέλος τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρόκειται νά λάθῃ μέρος στὴν εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία θὰ ἐξετάσῃ τοὺς ὄρους καὶ τὶς προϋποθέσεις παραμονῆς τῶν κατὰ τόπους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὡς Μελῶν στὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν.

Θὰ συνεδριάσουν ἐκεῖ κατ' ἀρχὴν τὰ Μέλη τῶν Ἀντιπροσωπειῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Γέροντος Μητροπολίτου Ἐφέσου κ. Χρυσόστομου, προκειμένου νά χαραχθῇ ἡ κοινὴ πορεία ὄλων τῶν Ὀρθοδόξων. Ἀκολούθως θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ κυρίως Συνεδρία μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν Ἀντιπροσώπων τόσο τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν Ὁμολογιῶν τοῦ Π.Σ.Ε., ἐκ τῆς ὁποίας θὰ προέλθουν οἱ τελικὲς Ἀποφάσεις.

Τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, θὰ ἐκπροσωπήσουν οἱ Σεβ. Μητροπολίται Περιστερίου κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ ἡμέτερος Ποιμενάρχης.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσσηνίας

Τὴν Πέμπτην, 11 Νοεμβρίου 1999, συνεκλήθη, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομου, τὸ 13ον Γενικὸν Ἱερατικὸν Συνέδριον τῶν Ἐφημερίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.

Τὸ 1ον Ἱερατικὸν Συνέδριον, ἐπραγματοποιήθη ἀπὸ 20 ἕως 24 Σεπτεμβρίου 1968, τμηματικῶς, ἐν Καλαμάτῃ, Μεσσηνίῃ καὶ Πύλῳ. Αἱ ἐργασίαι τοῦ ὡς ἄνω Συνεδρίου ἐπραγματοποιήθησαν εἰς τὸν ἐν Καλαμάτῃ Μητροπολιτικὸν Ἱερόν Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἤρχισαν τὴν 9.30' πρωϊνὴν ὥραν.

Μετὰ τὴν ἐναρκτήριον προσευχὴν, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἔκαμε μακρὰν Γενικὴν Εἰσήγησιν ὡς Εἰσαγωγὴν εἰς τὰ θέματα τοῦ Συνεδρίου.

Ὁ Πανοσ. Ἀρχιμ. Γεώργιος Μπίζας, Ἱεροκέρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, ἀνέπτυξε τὸ θέμα "Ἡ Λειτουργικὴ ζωὴ τοῦ Ἐφημερίου (Τέλεισις παρ' αὐτοῦ τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων καὶ τῶν λοιπῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν).

Ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. Κωνσταντῖνος Γιαννακόπουλος, Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, ἀνέπτυξε τὸ θέμα "Αἱ εὐθύναι τοῦ Ἐφημερίου διὰ διαχειριστικὰ καὶ ἄλλα θέματα τῆς ἀρμοδιότητός του".

Περὶ τὴν 1 μ.μ. ὥραν παρετέθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας γεῦμα εἰς τοὺς Αἰδεσιμ. Συν-

έδρους εἰς ἐστιατόριον ἐν τῇ πόλει τῆς Καλαμάτας. Μετὰ μεσημβρίαν, περὶ ὥραν 2.30', συνεχίσθησαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου καὶ ἀνεπτύχθη ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. Κωνσταντίνου Κοντούλη τὸ θέμα “Ὁ Ἐφημέριος ὡς Ἐξομολόγος”.

Μετὰ τὸ πέρας ἐκάστης τῶν Εἰσηγήσεων, ἀκολουθοῦσε συζήτησις, ὃ δὲ Σεβ. Μητροπολίτης ἔκαμε σύντομον Ἀνακεφαλαίωσιν ἐπὶ τῶν θεμάτων καὶ διευτυπώθησαν Πορίσματα.

Εἰς τοὺς, συνολικῶς, 185 Ἐφημερίους, οἱ ὅποιοι συμμετέσχον τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, διενεμήθησαν βιβλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας, ὡς καὶ βιβλία ἄλλων συγγραφέων καὶ φυλλάδια, ἀναμνηστικά τοῦ Συνεδρίου.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Νικαίας

Ἐν ὄψει τῶν ἐπερχομένων ἐορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς ἀνατολῆς τοῦ νέου αἰῶνος, τὴν Τρίτη 23 Νοεμβρίου ἐ.ἔ. πραγματοποιήθηκε στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας συναξὶς ὅλων τῶν Ἱερῶν καθὼς καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συμβούλων καὶ τῶν μελῶν τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, μὲ πρωτοβουλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νικαίας κ. Ἀλεξίου. Τὴν ἐκδήλωση τίμησε μὲ τὴν παρουσία του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τορόντο καὶ παντὸς Καναδά κ. Σωτήριος, ὁ ὅποιος παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου νὰ εὐλογήσῃ τὴν ὁμήγυρη, ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἐκεῖ ὁμογένεια καὶ εἰς τὸ συντελούμενον ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἔργο. Στὴν ἐκδήλωση παρέστη ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Γρηγόρης Νιώτης, ὁ ὅποιος ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν Μητροπολίτη Νικαίας, ἐπέδωσε ἀναμνηστικὸν ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν διὰ τὸ συντελούμενον πολυσχιδῆς ποιμαντικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας. Τὴν ὅλη ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἐκφράζοντας τὴν ἀγάπην του πρὸς ὅλη τὴν ὁμογένεια, καὶ τίς εὐχαριστίες του τόσο στὸν Σεβ. Μητροπολίτη Τορόντο κ. Σωτήριο καθὼς καὶ στὸν ἐξοχώτατο Ὑπουργό, ὅσο καὶ εἰς τοὺς Ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως, στὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια καὶ στὶς κυρίες τῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, τοὺς πολυτίμους συνεργάτες του, εἰς τοὺς ὁποίους εὐχήθηκε ἐνίσχυσιν εἰς τὸ ἐπιτελούμενον θεάρεστον ἔργο καὶ εὐλογημένας Ἐορτάς. Στὴ συνέχεια παρέθεσε δεξίωση σὲ ὅλους τοὺς παρευρεθέντας.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Χίου

Τὴν 6ην Νοεμβρίου 1999 τὸ ἀπόγευμα, ἡ Προοδευτικὴ, Ἐκπολιτιστικὴ, Κοινωνικὴ Ἐνωσις Βροντάδου (Π.Ε.Κ.Ε.Β.), θέλοντας νὰ τιμῆσῃ τὸν Σεβα-

σιμώτατον Μητροπολίτην Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἴνουσῶν κ. Διονύσιον, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εικοσαετοῦς θεοφιλοῦς, πολυκάρπου καὶ καλλικάρπου Ἀρχιερατικῆς Ποιμαντορίας του εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Χίου, ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Σεπτῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (6.11.1979), διωργάνωσε Τιμητικὴν Ἐκδήλωσιν, στὸ μεγαλόπρεπο Κέντρο τῆς, στὸν Βροντάδον Χίου.

Ἡ Ἐκδήλωσις ἄρχισε μὲ προσφώνησιν τοῦ Προέδρου τῆς Π.Ε.Κ.Ε.Β. Ἰατροῦ κ. Ἰσιδώρου Ἐπαμ. Καστάνια, ὁ ὅποιος ἀνεφέρθη εἰς τὴν προσφορὰν τοῦ Σεβασμιωτάτου, κατὰ τὴν διαρρεύσαν εικοσαετίαν, τόσον πρὸς τὸν λαὸν τοῦ Νομοῦ Χίου ὅσον καὶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦ Βροντάδου καὶ τῆς Π.Ε.Κ.Ε.Β. εἰδικώτερα, χαρακτηρίσας τὴν περίοδον αὐτὴν, ὡς τὸ σημαντικώτερον γεγονός τῆς Χίου μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν της.

Στὴ συνέχεια, ἡ κ. Ἀρετὴ, σύζ. Νικολάου Γεωργούλα καὶ Μέλος τοῦ Δ.Σ. τῆς Π.Ε.Κ.Ε.Β., ἀπήγγειλεν ἐμπεισμένον ποίημα διὰ τὸν Σεβασμιώτατον, εὐχηθεῖσα, εἰς τὸ τέλος, “νὰ ἐορτάσωμε καὶ τὴν τριακονταετίαν”.

Μετὰ, ἀνήλθεν εἰς τὸ Βῆμα ὁ Ἱεροκήρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερολογιώτατος Ἀρχιδιάκονος Μάρκος Ἀγ. Βασιλάκης, ὁ ὅποιος, μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν εὐρυμάθειαν καὶ πολυμαθειαν, ἐσκιαγράφησε τὴν προσωπικότητα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, ὡς Ἀρχιδιάκονου, ἐπὶ ὀκταετίαν, εἰς τὸν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν Ἀθηνῶν, ὑπηρετήσαντος τρεῖς Ἀρχιεπισκόπους, καὶ τὴν προσφορὰν του εἰς τὰς τάξεις τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, ἔνθα κατέλαβε τὴν ἀνωτάτην θέσιν, τοῦ Διευθυντοῦ Ἐρησκευτικοῦ τοῦ Γ.Ε.ΕΘ.Α. ἕως τῆς ἐκλογῆς του ὡς Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἴνουσῶν, ἀναπτύξαντος πολυσχιδῆ δράσιν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς, πολιτιστικῆς καὶ φιλανθρωπικῆς ζωῆς τοῦ τόπου, ἀποκαλούμενος ὑπὸ τῶν Χίων ὡς “ὁ Μητροπολίτης τῆς ἀγάπης”.

Κατόπιν, ὁ Πρόεδρος τῆς Π.Ε.Κ.Ε.Β. προσέφερεν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον τὸ Τιμητικὸν Δίπλωμα, ὡς καὶ ἓνα ἀντίγραφον Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ποῦ φυλάσσεται εἰς τὸ Μουσεῖον Μπενάκη.

Μετὰ ταῦτα, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης, ἐμφανῶς συγκινημένος, ἠύχαριστησε διὰ τὴν προσγενομένην τιμὴν: “Τί ἀνταποδώσω, εἶπεν, ὦν ἀνταπεδώκατέ μοι... Δὲν ἦταν ὅλες οἱ ἡμέρες τῆς Ἀρχιερατείας μου χαρούμενες. Πολλὲς φορὲς πόνεσα, δάκρυσσα, ἀλλὰ μπορῶ νὰ χαίρωμαι, γιατί οἱ προσπάθειες, οἱ ἀγῶνες καὶ οἱ ἀγωνίες μου καρποφοροῦν... Σὰς εὐχαριστῶ ὅλους καὶ σὰς ἀγαπῶ ὅλους ἀπὸ τὴν καρδιά μου”.

Ἡ ὅλη Ἐκδήλωσις ἐπλαισιώθη μὲ ἐπίκαιρους ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους, τοὺς ὁποίους ἔψαλε μελωδικότατα ἡ Χορωδία τοῦ Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν

Χίου “Ρωμανός ο Μελωδός”, υπό την διεύθυνση του Άρχοντος Μουσικοδιδασκάλου κ. Κων/νου Καλαμπόκα και με άνάλυση τών ύμνων υπό του Άεροψάλτου κ. Άωακείμ Ροδινοῦ.

Άξίζει νά σημειωθῆ, ὅτι τὸ πρῶτῃ τῆς 9ης Νοεμβρίου 1999 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἐτίμησε τὴν ἐπέτειον τῆς ἐκλογῆς του, προσκαλώντας εἰς τὸ Γραφεῖον του 40 παιδιὰ ἀπὸ τὴν Ἐνορίαν Κοιμήσεως Θεοτόκου Τρουλλωτῆς (Γιαλοῦρικα), στὰ ὁποῖα προσέφερε τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῶν 400.000 δραχμῶν, ἀπὸ τῆς προσωπικῆς του ἀποδοχῆς.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

1. Μητρόπολις Σουηδίας καὶ πάσης Σκανδιναβίας

Συμπληρώθησαν 25 ἔτη ἀρχιερατείας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σουηδίας καὶ πάσης Σκανδιναβίας κ. Παύλου, ὁ ὁποῖος ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ἐξελέγη τὴν 30ῆν Ἀπριλίου 1974 Μητροπολίτης. Ἐχειροτονήθη ἀρχιερεὺς τὴν 12ην Μαΐου 1974 ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῶ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου. Ἀφίχθη εἰς Σουηδίαν τὴν 4ην Ἰουλίου 1974. Ἐνεθρονίσθη καὶ ανέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἐπισημῶς τὴν 14ην Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1974.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Παῦλος εὐχαριστεῖ θερμῶς ὅσους συνεχάρησαν αὐτὸν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, καὶ εὐχεται εἰς τοὺς συνεργάτας καὶ φίλους αὐτοῦ, ὡς καὶ εἰς τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑγίαν καὶ πᾶσαν παρὰ Κυρίου εὐλογίαν.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Συνῆλθε, Τρίτη 23 Νοεμβρίου, ὑπὸ τὴν προεδρίᾳ τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. Πέτρου τοῦ Ζ', ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς.

Μετὰ τὴν καθιερωμένη προσευχὴ καὶ τὸν χαριετισμὸ τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τὴν ἀντιφώνηση ὑπὸ τοῦ πρώτου τῇ τάξει Σεβ. Μητροπολίτου Λεοντοπόλεως κ. Διονυσίου ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος ἀρχισε τῆς ἐργασίας αὐτῆς.

Ὁ Μακαριώτατος κατὰ πρῶτον ἀνήγγειλε ὅτι ὀρισε τὸν Πανσο. Ἀρχιμ. Ἱωακείμ Κοντοβᾶ Ἀρχιγραμματεῦοντα τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ προέβη στὴν ἀνάγνωση τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένων τῆς ἀπὸ τῆς τελευταίας συγκλήσεως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου περιόδου. Ἐπειτα δὲ ἀπὸ δικαιολογημένη εἰσήγησή Του πρότεινε τὴν σύσταση νέας Μητροπόλεως μετὰ τὸν τίτλο “Ἱερὰ Μητρόπολις Νταρ ες Σαλάμ” καὶ μετὰ τὴν συγκατάθεση τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου Κένυας καὶ Εἰρη-

νουπόλεως κ. Σεραφεῖμ, ἀποσπάσθηκε ἡ Νότιος Τανζανία, ἡ ὁποία ἀποτελέσει τὴ Νέα Μητρόπολι.

Ἀκολούθως, προτάσει τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος προέβη στὴν ἀνάδειξη νέων Ἀρχιερέων. Μετὰ ἀπὸ τῆς γενόμενης ἐκλογῆς ἐξελέγησαν οἱ:

1. Μητροπολίτης Καλῆς Ἑλπίδος ὁ Ἀρχιμανδρίτης Σέργιος Ἱωάννου.

2. Μητροπολίτης Νταρ ες Σαλάμ ὁ ἀπὸ Κανώπου Φιλήμων.

3. Ἐπίσκοπος Γκάνας ὁ Ἀρχιμανδρίτης Παντελεήμων Λαμπαδάριος.

4. Ἐπίσκοπος Κυρήνης ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀθανάσιος Κυκκῶτης καὶ παραμένει Ἐξαρχος τοῦ Θρόνου παρὰ τῷ Πατριαρχεῖῳ Μόσχας.

5. Ἐπίσκοπος Μαρεῶτιδος ὁ Ἀρχιμανδρίτης Καλίνικος Πίππας στὸν ὁποῖον ἀνατέθηκαν τὰ καθήκοντα τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀλεξανδρείας.

6. Ἐπίσκοπος Βαβυλώνος ὁ Ἀρχιμανδρίτης Θεοφύλακτος Τζουμέρκας διὰ τὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Παλαίου Καΐρου.

7. Ἐπίσκοπος Μπουκόμπα (γενομένης ἀποδεκτῆς τῆς παραιτήσεως τοῦ πρώην Μπουκόμπα κ. Πορφυρίου διὰ λόγους ὑγείας) ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἱερώνυμος Μουζεῖ.

8. Ἐπίσκοπος Νιτρίας ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀλέξιος Λεονταρίτης στὸν ὁποῖο καὶ ἀνατέθηκαν τὰ καθήκοντα τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Καΐρου.

Σύμφωνα μετὰ τὴν ἡμερήσια διάταξη ἐγένοντο οἱ ἐξῆς εἰσηγήσεις:

1) Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πηλουσίου κ. Εἰρηναίου, μετὰ θέμα “Τοπικοὶ Ἑορτασμοὶ διὰ τὸ Ἴωθηλαῖον 2000”.

2) Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαρτοῦμ καὶ παντὸς Σουδάν κ. Τίτου μετὰ θέμα: “Ταφὴ ἢ καῦσις τῶν νεκρῶν; Θέσις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας”.

3) Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζιμπάμπουε κ. Μακαρίου μετὰ θέμα: “Ἱωακείμ ὁ Πάνυ καὶ ἄλλες μορφῆς τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας: Δυνατότης ἀγιοποιήσεως αὐτῶν”, καὶ

4) Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰωαννουπόλεως καὶ Πρετορίας κ. Ἱωάννου μετὰ θέμα: “Παρουσία καὶ δρᾶσις κληρικῶν ξένων δικαιοδοσιῶν ἐν τῷ Κλίματι τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας”.

Ἀκολούθως ἀναγνώσθησαν ἐκθέσεις πεπραγμένων τῶν Σεβ. Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν, συζητήθηκαν τὰ οἰκονομικὰ θέματα τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν Μητροπόλεων καθὼς καὶ διάφορα ζητήματα αὐτῶν, κυρίως δὲ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν Ἱεραποστολήν τοῦ Πατριαρχείου καὶ τὸ μέλλον τῆς πορείας αὐτῆς στὴν Ἀφρικανικὴ Ἠπειρο. Ἐφ' ὅλων τῶν ὡς ἄνω ἐκτεθέντων καὶ συζητηθέντων θεμάτων ἐλήφθησαν ἀνάλογες ἀποφάσεις.

Κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τελέσθησαν ὑπὸ τῆς Α.Θ.Μ., συμπαραστατουμένης ὑπὸ Συνοδικῶν Μη-

τροπολιτών, οί χειροτονίες:

1) Του Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου Βαβυλώνος κ. Θεοφυλάκτου, την Παρασκευή 26 Νοεμβρίου.

2) Του Σεβ. Μητροπολίτου Καλής Έλπίδος κ. Σεργίου, τὸ Σάββατο 27 Νοεμβρίου.

3) Του Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου Κυρήνης κ. Αθανασίου, την Κυριακή 28 Νοεμβρίου, και

4) Του Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου Νιτρίας κ. Αλεξίου, την Δευτέρα 29 Νοεμβρίου.

Οί χειροτονίες τῶν Θεοφιλεστάτων Έπισκόπων Γκάνας κ. Παντελεήμονος, Μαρεώτιδος κ. Καλλινίκου και Μπουκόμπα κ. Ίερώνυμου θά γίνουιν στίς 30 Νοεμβρίου, 11 και 12 Δεκεμβρίου αντίστοιχως.

Η Άγία και Ίερά Σύνοδος του Πατριαρχείου Άλεξανδρείας και πάσης Άφρικής έπεράτωσε τίς έργασίες αυτής τὸ Σάββατο έσπέρας, 27 Νοεμβρίου 1999, άφου ὁ Μακαριώτατος εύχαρίστησε τούς Σεβ. Μητροπολίτας για τήν άγαστή τους συνεργασία και έπειτα ὁ πρώτος τῆ τάξει Μητροπολίτης Λεοντοπόλεως κ. Διονύσιος συνεχάρη και εύχαρίστησε, έκ μέρος τῆς Ίεραρχίας, τόν Μακαριώτατο διά τήν έπιτυχή διεξαγωγή τῶν έργασιών τῆς Ίερας Συνόδου.

(29.11.99)

(Άπό τήν Άρχιγραμματεία τῆς Ί. Συνόδου)

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ο Πάπας Ίωάννης - Πάυλος Β΄, έπιστρέφοντας έξ Ίνδιων έπισκέφθηκε τῆ Γεωργία, κατόπιν προσκλήσεως του Προέδρου αυτής Schewardnadse, ὁ ὁποίος έχει καλές σχέσεις πρὸς τήν Έκκλησία τῆς Γεωργίας. Είνα γνωστὸν ὅτι ἡ Α. Θειοτάτη Αγίότης και Μακαριότης ὁ Καθολικός - Πατριάρχης πάσης Γεωργίας και Άρχιεπίσκοπος Μετοχέτης και Τιφλίδος κ. Ήλιος Β΄ τὸ έτος 1999 προσωπικῶς έβάπτισε τόν Σεβαρντάντσε, ὁ ὁποίος ἦταν παλαιότερον ἡγετικό στέλεχος του κομμουνιστικού κόμματος.

Όλος ὁ διεθνής Τύπος έπεσήμανεν ὅτι ἡ ύποδοχή του Πάπα στην Γεωργία ἦταν ψυχρή. Έγινε μὲν συνάντησις του Πάπα με τόν Προκαθήμενον τῆς Όρθόδοξου Έκκλησίας τῆς Γεωργίας, αλλά ουδέμία κοινή προσευχή, ὡς άνεκοινώθη από τὸ ἴδιο τὸ Όρθόδοξο Πατριαρχεῖο, τὸ ὁποῖο τόνισε ὅτι οί ύφιστάμενες δογματικές διαφορές δὲν επέτρεπαν τῆ συμπροσευχή. Βεβαίως ὁ Πάπας και ὁ Πατριάρχης τῆς Γεωργίας έπισκέφθηκαν μαζί τόν πατριαρχικό καθεδρικό ναὸ στην Mzchetu, αλλά περιορίσθηκαν στὸ νά άνάψουν κεριά, χωρίς δημοσίαν κοινήν προσευχήν. Ό διεθνής Τύπος έπεσήμανεν επίσης ὅτι ἡ ψυχρή ύποδοχή του Πάπα δὲν είχε καμιά σχέση με τῆ θερμότητα τῆς ύποδοχῆς του τόν παρελθόντα Μάϊο στην Ρουμανία. Στη Γεωργία ύπάρχουν ὀλιγότεροι τῶν 100.000 ΡΚαθολικῶν έπί συνόλου πληθυσμοῦ 5,2 εκατομμυρίων Γεωργιανῶν.

Ε.Δ.Θ.

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ο Πάπας Ίωάννης - Παῦλος Β΄ με «Άποστολικὸ Γράμμα» του άνεκήρυξε ὡς συμπροστάτιδες τῆς Εύρώπης τίς τρεῖς ΡΚαθολικές άγιες Birgitta τῆς Σουηδίας, Αίκατερίνη τῆς Sienna και Teseria Benedicta a Cruce (τῆ διακεκριμένη φιλόσοφο Edith Stein). Θα τιμῶνται παραπλεύρως πρὸς τούς τρεῖς «συμπάτρωνες» τῆς Εύρώπης άγιο Βενέδικτο τῆς Nursia και τούς Θεσσαλονικεῖς άγίους Κύριλλο και Μεθόδιο.

- Ο Πρόεδρος τῆς Εύρωπαϊκῆς Ένώσεως Romano Prodi στὸ χαιρετιστήριό του μήνυμα πρὸς τὰ μέλη τῆς Εύρωπαϊκῆς Συνόδου τῶν ΡΚαθολικῶν Έπισκόπων, πού συνήλθε στὸ Βατικανό, τόνισε ὅτι οί ρίζες τῆς Εύρώπης βρίσκονται στὸν Χριστιανισμό, ὁ ὁποῖος έμπνέει πιστεύοντες και μὴ πιστεύοντες. «Η Εύρώπη -προσέθεσε- δὲν είναι νοητῆ χωρὶς τήν ιστορίαν τῆς και αὐτῆ ἡ ιστορία φέρει τῆ σφραγίδα του Χριστιανισμοῦ».

- Στην ἴδια Σύνοδο πολλές φορές σὲ παρεμβάσεις τῶν έπισκόπων έπισημάνθηκε τὸ πρόβλημα τῆς έντάξεως τῶν μεταναστῶν στίς διάφορες εύρωπαϊκές χώρες. Τονίσθηκε ιδιαιτέρως ὅτι ἡ Έκκλησία πρέπει νά έμψυχώσει τήν ἰδέα τῆς εύρωπαϊκῆς ένότητος και νά προβάλλη τίς θετικές άξίες τῆς Δημοκρατίας.

- Στη Ρωμαιοκαθολικῆ Έκκλησία άκούονται πολλές φωνές για τήν άναβίωση τῆς χειροτονίας τῶν διακονισσῶν. Χαρακτηριστικὸν είναι ὅτι έσχάτως ἤρχισε νά λειτουργῆ στην Γερμανία τριετὲς σεμινάριο πρὸς έκπαίδευσιν διακόνων γυναικῶν. Τὸ Σεμινάριο ὀργανώθηκε από τήν ὀργάνωσι «Δίκτυο για τὸ διακονικὸ λειτουργήμα τῆς γυναικός» (Netzwerk Diakonat der Frau). Η ὀργάνωσις έμψυχώνεται από τήν μοναχὴν Basina Kloos, ἡ ὁποία είναι Γενικῆ Γραμματεὺς τῆς Ένώσεως τῶν Ήγουμενισσῶν τῶν γυναικείων Ρωμαιοκαθολικῶν Ταγμάτων τῆς Γερμανίας. Χαρακτηριστικῶς ἡ μοναχῆ αὐτῆ σὲ συνέντευξί τῆς δήλωσε: «Πά μένα χάνουν τήν πειστική τους δύναμη ὅλα τὰ θεολογικά έπιχειρήματα έναντίον του διακονικού λειτουργήματος τῆς γυναίκας... Πά μένα πρόκειται για ἕνα ζωτικό ζήτημα έπιβιώσεως τῆς Έκκλησίας». Στη συνέχεια ἡ ἴδια τονίζει ὅτι ἡ άποψὶς τῆς δὲν πρέπει νά νοηθῆ ὡς «προβοκάτσια έναντίον τῶν έπισκόπων ἢ του Πάπα». Και προσθέτει: «Γνωρίζω από προσωπικούς διαλόγους με έπισκόπους, ὅτι έχουν και αὐτοί τήν ἴδια τάση».

- Ο άσκῶν καθήκοντα Πρωθυπουργοῦ «Γραμματεὺς του Κράτους» του Βατικανοῦ καρδινάλιος Angelo Sodano κάλεσε ὅλους τούς εύρισκομένους εκεί πρέσβεις τῶν ξένων χωρῶν πρὸς συνάντησιν με τὰ μέλη τῆς Κεντρικῆς Έπιτροπῆς τῶν έορτασμῶν του Ίωθηλαίου Έτους 2000, για νά ένημερωθοῦν οί διπλωμάτες για τόν σκοπὸ και τίς προετοιμασίες τῶν έορτασμῶν αὐτῶν.

Ε.Δ.Θ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 137/1999

«Περί συστάσεως, οργανώσεως και λειτουργίας της Ειδικής Συνοδικής Έπιτροπής διά τὰ Χριστιανικά Μνημεία»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

μορφήν, μερίμνη της Έκκλησίας.

Έχουσα υπ' όψει:

Άρθρον 3

Συγκρότησις της Έπιτροπής

1. Τας διατάξεις των άρθρων 4 εδάφ. ε' και η', 10 παρ. 5, του Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος».

2. Την άμεσον και έπιτακτικήν ανάγκην συστηματικής μελέτης, έπιστημονικής άποτυπώσεως, προβολής, προστασίας, διαφυλάξεως, συντηρήσεως και αναστηλώσεως των Χριστιανικών Μνημείων, των εύρισκομένων έν τή Έκκλησία της Ελλάδος.

3. Την ανάγκην ένημερώσεως όλων των Έκκλησιαστικών Ν.Π.Δ.Δ. περί της άξιας και προστασίας των Χριστιανικών Μνημείων.

4. Την από 27.9.1999 Γνωμοδότησιν της Νομικής Υπηρεσίας.

5. Την από 29.9.1999 Απόφασιν του Α.Υ.Σ.Ε.

6. Την από 11.10.1999 Απόφασιν Αύτης,

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τόν υπ' αριθμ. 137/1999 Κανονισμόν, έχοντα ούτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 137/1999

«Περί συστάσεως, οργανώσεως και λειτουργίας της Ειδικής Συνοδικής Έπιτροπής διά τὰ Χριστιανικά Μνημεία».

Άρθρον 1

Σύστασις

Συνιστάται Ειδική Συνοδική Έπιτροπή υπό την έπωνυμίαν «ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ», ή όποία άποτελεί συμβουλευτικόν όργανον της Έκκλησίας διά θέματα τὰ όποία έχουν σχέσιν με τὰ Χριστιανικά Μνημεία.

Άρθρον 2

Σκοπός

Σκοπός της Ειδικής Συνοδικής Έπιτροπής είναι ή καταλογογράφησις και κωδικοποίησις των σωζομένων εις τας Ίεράς Μητροπόλεις της Έκκλησίας της Ελλάδος, Χριστιανικών Μνημείων και ή διάσωσις και άποκατάστασις των, εις την άρχικήν των

α. Η Έπιτροπή άποτελείται από έννέα (9) μέλη και συγκροτείται: από δύο έκπροσώπους της Έκκλησίας, ό παλαιότερος των όποίων προεδρεύει, ένα Καθηγητήν της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, ένα Ναοδόμον, δύο άνωτέρους ύπαλλήλους του Υπουργείου Πολιτισμού, ένα Καθηγητήν της Βυζαντινής Ιστορίας, ένα άνωτερον ύπάλληλον του Υπουργείου Χωροταξίας και ένα Αρχιτέκτονα - Πολιτικόν Μηχανικόν.

β. Τά μέλη διορίζονται από την Διαρκή Ίερά Σύνοδον της Έκκλησίας της Έκκλησίας, επί τριετεί θητεία, δυναμένη ίνα ανανεωθή. Με την αύτην Πράξιν διορισμού των τακτικων μελών όρίζονται και τρία (3) αναπληρωματικά μέλη έχοντα άναλογον γνώσιν και πείραν, πρός αναπλήρωσιν των τακτικων μελών εις περίπτωσιν κωλύματος αύτων.

γ. Τό άξίωμα των μελών είναι τιμητικόν και άμισθον. Προκειμένου περί μελών μετακαλουμένων έξ άλλων πόλεων ή λαϊκών ή κληρικων μελών συσταθησομένων Υποέπιτροπων, δύναται ή Ειδική Συνοδική Έπιτροπή ίνα προβλέπη ειδικήν άποζημίωσιν κατά την σύναξιν του οικείου Προϋπολογισμού ή κατ' ύπέρβασιν του Προϋπολογισμού άπόδοσιν κατόπιν έγκρίσεως της Δ.Ι.Σ.

δ. Πρός έπιβοήθησιν του έργου της Ειδικής Συνοδικής Έπιτροπής, κατά την διάρκεια της θητείας αύτης, ή Δ.Ι.Σ. δύναται νά διορίζη και αριθμόν Συμβούλων. Ός Σύμβουλοι επιλέγονται προσωπικότητες άδιαμφισβήτητου κύρους, έπιστημονικής καταρτίσεως και έξειδικευμένης γνώσεως πρός τούς όποιους ή Έπιτροπή προσφεύγει συμβουλευτικώς, όταν αύτή κρίνη τούτο σκόπιμον πρδ της έκδόσεως τελικού πορίσματος διά τδ έκάστοτε υπό συζήτησιν θέμα.

ε. Γραμματεύς της Ειδικής Συνοδικής Έπιτροπής διορίζεται ό Γραμματεύς της Σ.Ε. Έκκλησιαστικής Τέχνης και Μουσικής ή έτερος κληρικός ή λαϊκός διαθέτων τὰ κατάλληλα προσόντα. Ό Γραμματεύς διορίζεται υπό της Δ.Ι.Σ. κατόπιν προ-

τάσεως του Μακαριωτάτου Προέδρου.

Άρθρον 4
Άρμοδιότητες

Η Ειδική Συνοδική Έπιτροπή έχει ένδεικτικώς τὰς ὡς κάτωθι ἀρμοδιότητας:

α) Νὰ ἐπικοινωνῆ ἀμέσως μὲ τὰς κατὰ τόπους Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὥστε τὸ συντομώτερον δυνατὸν νὰ ἐπιτελεσθῆ ἡ καταγραφή τῶν σωζομένων εἰς αὐτὰς Χριστιανικῶν Μνημείων, παλαιοχριστιανικῶν, βυζαντινῶν, μεταβυζαντινῶν καὶ νεωτέρων.

β) Νὰ ἐπικοινωνῆ μὲ τὰς κατὰ τόπους Διευθύνσεις τῶν Ἐφορειῶν Ἀρχαιοτήτων τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ, ὥστε νὰ διερευνηθῆ διὰ τῆς ἀμοιβαίας συνεργασίας καὶ διαπιστωθῆ ὁ καλύτερος τρόπος, διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν προσπαθειῶν ἀναστηλώσεως τῶν Μνημείων, τὰ ὁποῖα θὰ καταγραφοῦν, καὶ μάλιστα ἐκείνων, ἅτινα ἔχουν ἀνάγκην ἀναστηλώσεως ἢ συντηρήσεως.

γ) Νὰ μελετήσῃ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ἱερῶν αὐτῶν τόπων, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ποιμαντικῆς μερίμνης τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς ὠφέλειαν τοῦ πληρώματος Αὐτῆς.

δ) Νὰ εὐαισθητοποιήσῃ τὴν κοινὴν γνώμην, μὲ κάθε πρόσφορον μέσον (Τύπον, ΜΜΕ, διανομὴν ἐντύπων κ.λπ.), ὥστε νὰ ὑπάρξῃ ἐνδιαφέρον καὶ ἀνιδιοτελὴς προσφορὰ ἐκ μέρους εἰδημόνων Ἀρχιτεκτόνων - Μηχανικῶν καὶ Συντηρητῶν διὰ τὴν ἀποτύπωσιν τῶν μνημείων αὐτῶν καὶ τὴν ἐκπόνησιν τῶν ἀπαιτουμένων μελετῶν.

ε) Νὰ ἐντάξῃ τὰ μνημεῖα αὐτὰ εἰς Προγράμματα τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ ἢ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, ὥστε νὰ ὑπάρξουν ὑπὲρ αὐτῶν οἰκονομικαὶ χορηγίαι.

στ) Νὰ ἐκπονήσῃ Ἐκκλησιαστικὸν Χάρτην ἐπὶ τοῦ ὁποῖου νὰ ἀποτυπωθοῦν τὰ κατὰ τόπους Χριστιανικὰ Μνημεῖα.

Άρθρον 5
Χῶρος ἐργασιῶν - Συνεδριάσεις

α. Χῶρος συναντήσεων καὶ ἐργασίας τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι τὸ ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάλῳ Γραφεῖον τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης καὶ Μουσικῆς.

β. Ἡ Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή συνέρχεται κατόπιν ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτῆς, τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνός. Τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα εἴτε προτείνονται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. εἴτε ἐπιλέγονται κατόπιν ψηφοφορίας τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς προγενεστέραν συνεδρίαν. Εἰς περίπτωσιν ἐκτάκτου ζητήματος ἢ Εἰδικῆ Συνοδικῆ Ἐπιτροπῆ δύναται νὰ ἐπιληφθῆ, αὐτεπαγγέλτως, διὰ

τὴν ἐξέτασίν του. Μετὰ τὴν συζήτησιν τῶν θεμάτων συντάσσεται ἐγγραφὸς Γνωμοδότησις - Πόρισμα, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. πρὸς ἔγκρισιν.

γ. Πρὸ τῆς συζητήσεως ὠρισμένου θέματος ἐν συνεδρίᾳ ὁ Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ ὀρίξῃ ἓνα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ὡς εἰσηγητὴν τούτου, ὅποτε ἡ συζήτησις διεξάγεται ἅμα τῇ ἐγγράφῳ ὑποβολῇ τῆς ἐν λόγῳ Εἰσηγήσεως πρὸς τὴν γραμματεῖαν τῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ Εἰσηγητὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἀναπτύξῃ καὶ προφορικῶς τὴν εἰσήγησιν αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχων περαιτέρω καὶ τὰς ἀναγκαῖας διευκρινίσεις ἢ ἐπεξηγήσεις.

δ. Ἡ Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή θεωρεῖται ὡς ἐν ἀπαρτίᾳ εὐρισκομένη, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν Συνεδρίαν παρίστανται τέσσερα τοῦλάχιστον μέλη αὐτῆς, ἀπαραιτήτως δὲ ὁ Πρόεδρος. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου. Ἐκαστον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς δικαιούται νὰ διατυπώσῃ ἠτιολογημένην μειοψηφίαν αὐτοῦ.

ε. Μέλος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποχωροῦν, ἐκλείπον ἢ ἀδυνατοῦν ἵνα μετέχῃ τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς ἀντικαθίσταται δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. Μέχρι δὲ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ λειτουργῇ κανονικῶς, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀπαρτία.

Άρθρον 6
Πόροι

Πόροι τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι:

α) Ἡ ἐπιχορήγησις τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

β) Πᾶσα ἄλλη συνδρομὴ ἢ ἐπιχορήγησις ἀπὸ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, ἰδιωτικῶν ἢ κρατικῶν φορέα τῆς ἡμεδαπῆς ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἡ δὲ διαχειρίσις τούτων διεξάγεται ὑπὸ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

Άρθρον 7
Ἴσχύς

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Άρθρον 8
Τροποποιήσις

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς δύναται ἵνα τροποποιήται

δι' όμοίας αποφάσεως τής Ίερας Συνόδου τής Ίεραρχίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος. Πρότασιν τροποποιήσεως αύτου δύναται νά ύποβάλη καί ή ίδια ή Έπιτροπή δια του Προέδρου αύτης.

Άρθρον 9
Δαπάνη

Άπό τας διατάξεις του παρόντος Κανονισμού προκαλείται δαπάνη εις βάρος του Προϋπολογι-

σμου του Νομικού Προσώπου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, τó ύψος τής όποιας δέν δύναται νά προσδιορισθῆ.

Έν Αθήναις τῆ 11η Οκτωβρίου 1999

† Ο Αθηνών ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ο Αρχιγραμματεύς
Άρχιμ. Δανιήλ Πουρτσουκλής.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 138/1999

«Περὶ συστάσεως, οργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας καὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκολογίας».

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Άρθρον 1
Σύστασις

Έχουσα ύπ' όψει:

1. Τας διατάξεις των άρθρων 4 εδάφ. ε καί 10 παρ. 5 του Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος».

2. Τὴν μοναδικότητα του φυσικοῦ κόσμου, ό όποιος αποτελεί τó έκπληκτικόν δημιούργημα του Θεοῦ, εις τó όποιον ό άνθρωπος έχει όχι μόνον διακεκριμένην θέσιν, αλλά καί έξαιρετικὰς ευθύνας.

3. Τὴν ἀλήθειαν, ότι ή Έκκλησία είναι ό μοναδικός θεσμός δια του όποίου εκφράζεται καί πραγματοποιείται ή Θεία Οικονομία τής σωτηρίας των ανθρώπων καί τής λυτρώσεως τής κοινωνίας από τὰ δεινά, άτινα μαστίζουν αύτήν.

4. Τὴν ἀλήθειαν, ότι ό άνθρωπος είναι τó μοναδικόν δημιούργημα του Θεοῦ, έχον τὴν ποιότητα του «κατ' εικόνα καί καθ' όμοίωσιν» δημιουργηθέντος.

5. Τό γεγονός, ότι ή ἀνθρωπίνη κοινωνία, αὐτορρυθμιζουσα τὴν πορείαν αύτης με θεσμούς Πολιτικῆς Οικονομίας, επηρεάζεται συχνάκις καί εκ μονομερῶν ἀντιλήψεων ως πρὸς τὰς θεμελιώδεις καί αἰώνιους ἀληθείας.

6. Τὴν ἀπό 27.9.1999 Γνωμάτευσιν τής Νομικῆς Υπηρεσίας τής Ίερας Συνόδου.

7. Τὴν ἀπό 29.9.1999 Ἀπόφασιν του Α.Υ.Σ.Ε.

8. Τὴν ἀπό 11.10.1999 Ἀπόφασιν Αύτης,

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ύπ' άριθμ. 138/1999 Κανονισμόν, έχοντα ως εξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 138/1999

«Περὶ συστάσεως, οργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας καὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκολογίας».

Συνιστᾶται Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή ύπό τὴν ἐπωνυμίαν «ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑΣ», ως συμβουλευτικόν όργανον τής Έκκλησίας ἐπὶ θεμάτων σχέσεων τής Θείας πρὸς τὴν Πολιτικὴν Οικονομίαν καί τὴν Οἰκολογίαν.

Άρθρον 2
Σκοπός

Σκοπός τής Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς είναι ή ἀξιολογική διερεύνησις, διαπίστωσις, διάδοσις καί ἐνσυνείδητος ἐφαρμογή των ὑφισταμένων ἀναγωγικῶν ἢ παραγωγικῶν σχέσεων τής Ὁρθόδοξου Πίστεως, δηλαδή τής Θείας Οικονομίας πρὸς τὴν σύγχρονον Πολιτικὴν Οικονομίαν καί τὴν Οἰκολογίαν, ως καί ή πρακτικὴ έκφρασις τής σχέσεως αύτων, τὴν ἐποχὴν τής παγκοσμιοποιήσεως.

Άρθρον 3

Συγκρότησις τής Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς

α. Η Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή συγκροτεῖται ἐξ ἐννέα (9) μελῶν, ως ἀκολουθως:

α) Ένα (1) Κληρικόν, εκπρόσωπον τής Έκκλησίας, ως Πρόεδρον.

β) Έκ δύο (2) Πανεπιστημιακῶν Καθηγητῶν Θεολογίας, ἐξ ὧν ό εις (1) προερχόμενος εκ του Συσηματικοῦ Κλάδου.

γ) Έξ ἐνός (1) Περιβαλλοντολόγου.

δ) Έξ ἐνός (1) Πανεπιστημιακοῦ Καθηγητοῦ τής Πολιτικῆς Οικονομίας.

ε) Έξ ἐνός (1) Οικονομολόγου ἢ Τραπεζίτου.

στ) Έξ ἐνός (1) ἀσχολουμένου με τó πολιτικόν περιβάλλον, καί

ζ) Έξ ἐνός (1) Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ, Καθηγητοῦ Πολυτεχνείου.

β. Τὰ Μέλη ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ τριετεί θητεία δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ. Μὲ τὴν αὐτὴν Πρᾶξιν διορισμοῦ τῶν τακτικῶν Μελῶν ὀρίζονται καὶ ἰσάριθμα ἀναπληρωματικά Μέλη, ὥστε νὰ ἀναπληροῦν τὰ τακτικά Μέλη εἰς περιπτώσιν κωλύματος.

γ. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον. Προκειμένου περὶ μελῶν μετακαλουμένων ἐξ ἄλλων πόλεων ἢ λαϊκῶν ἢ κληρικῶν μελῶν συσταθησομένων Ὑποεπιτροπῶν, δύναται ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ προβλέπῃ εἰδικὴν ἀποζημίωσιν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ οἰκείου Προϋπολογισμοῦ ἢ τὴν καθ' ὑπέρβασιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἀπόδοσιν κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Δ.Ι.Σ.

δ. Πρὸς ἐπιβοήθησιν τοῦ ἔργου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας αὐτῆς, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δύναται νὰ διορίξῃ καὶ ἀριθμὸν Συμβούλων. Ὡς Σύμβουλοι ἐπιλέγονται προσωπικότητες ἀδιαμφισβητήτου κύρους, ἐπιστημονικῆς κατάρτισεως καὶ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου, πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ προσφεύγει συμβουλευτικῶς, ὅταν αὐτὴ κρίνῃ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τελικοῦ πορίσματος διὰ τὸ ἐκάστοτε ὑπὸ συζήτησιν θέμα.

ε. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν διορίζεται ὡς Γραμματεὺς Κληρικὸς διαθέτων τὰ ἀπαραίτητα προσόντα, ἥτοι: ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν καὶ εἰδικὴν πεῖραν περὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ Γραμματεὺς διορίζεται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ., κατόπιν προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου.

Ἄρθρον 4 Ἀρμοδιότητες

Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει ἐνδεικτικῶς τὰς ἀκολούθους ἀρμοδιότητας:

α. Ἐνημερώνει συμβουλευτικῶς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον διὰ τὰ πορίσματά της ἐπὶ συγκεκριμένων θεμάτων καὶ διὰ τὴν ἐμφανῆ ἢ ἀφανῆ πολεμικὴν κατὰ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, τὴν ὁποῖαν ἐμπεριέχουν δῆθεν ἐπιστημονικαὶ ἀντιλήψεις οἰκονομικῆς ἢ οἰκολογικῆς θεωρίας καὶ πρακτικῆς.

β. Ὄργανώνει ἀνὰ διετίαν ἢ τριετίαν τριμερῆς (θεολογικόν, οἰκονομικοπολιτικόν καὶ οἰκολογικόν) Συμπόσιον, ἐν συνεργασία μὲ ἀρμοδίους ἐπιστημονικοὺς καὶ κοινωνικοὺς φορεῖς, πρὸς ἀλληλοενημέρωσιν καὶ διερεύνησιν τῶν δυνατοτήτων συγκλίσεως καὶ συνεργασίας καὶ ἐπίτευξιν μονίμου καὶ ἀξιοπρεποῦς ὠφελείας τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ Συμπόσιον ἀποτελεῖ τὴν κορυφαίαν δημοσίαν ἐκδήλωσιν τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς.

γ. Παρακολουθεῖ καὶ συμπαρίστανται εἰς ἀντιστοιχοὺς πρωτοβουλίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, δύναται δὲ

νὰ συνεργάζηται μὲ ἄλλας συναφεῖς κρατικᾶς ἢ ἰδιωτικᾶς προσπάθειας.

δ. Μελετᾷ, προτείνει εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. καὶ ἀναλαμβάνει τὴν διοργάνωσιν πανελληνίων ἢ περιφερειακῶν ἐπιστημονικῶν Συνεδρίων καὶ Ἡμερίδων ἢ ἐκλαϊκευμένων ἐπιμορφωτικῶν Προγραμμάτων, ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀντικείμενον ἀρμοδιότητος αὐτῆς.

ε. Προτείνει εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. τὴν κατάλληλον, κατὰ περίστασιν, ἐκκλησιαστικὴν ἐκπροσώπησιν εἰς ἀντιστοιχοὺς πολιτειακᾶς ἢ ἰδιωτικᾶς διοργανώσεις καὶ ραδιοτηλεοπτικᾶς συζητήσεις.

στ. Προβαίνει εἰς δημοσιεύσεις καὶ ἐκδόσεις ἐπὶ θεμάτων, ἅτινα ἔχουν συνάφειαν μεταξὺ Θείας καὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκολογίας.

Ἄρθρο 5

Χῶρος ἐργασιῶν – Συνεδρία

α. Ἐδρα καὶ τόπος συνεδριῶν τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Κατ' ἐξαιρέσιν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ συνεδρίασις εἰς δημόσιον, λ.χ. πανεπιστημιακόν, χῶρον.

β. Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ συνέρχεται, κατόπιν ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτῆς, τακτικῶς μὲν ἀνὰ ἐξάμηνον, ἐκτάκτως δὲ, ὡσάκις ἤθελεν προκύψῃ θέμα. Τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα, εἴτε προτείνονται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ., εἴτε ἐπιλέγονται κατόπιν ψηφοφορίας τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς προγενεστέραν Συνεδρίαν. Εἰς περίπτωσιν ἐκτάκτου ζητήματος, ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἐπιληφθῇ αὐτεπαγγέλτως διὰ τὴν ἐξέτασίν του. Μετὰ τὴν συζήτησιν τῶν θεμάτων συντάσσεται ἔγγραφος Γνωμοδότησις - Πόρισμα, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. πρὸς ἐγκρίσιν.

Ἄρθρον 6

Πόροι

Πόροι τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι:

α. Ἡ ἐπιχορήγησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

β. Πᾶσα ἄλλη συνδρομὴ ἢ ἐπιχορήγησις ἀπὸ φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, ἰδιωτικὸν ἢ κρατικὸν φορέα τῆς ἡμεδαπῆς ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἡ δὲ διαχείρισις τούτων διεξάγεται ὑπὸ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

Ἄρθρον 7

Ἰσχύς

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Άρθρον 8
Τροποποιήσις

Ο παρών Κανονισμός δύναται ίνα τροποποιηται δι' όμοίας αποφάσεως τής Ίεράς Συνόδου τής Ίεραρχίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος. Πρότασιν τροποποιήσεως αυτού δύναται, ίνα υποβάλη και ή ίδια ή Έπιτροπή δια του Προέδρου αυτής.

Άρθρον 9
Δαπάνη

Από τας διατάξεις του παρόντος Κανονισμού

προκαλείται δαπάνη εις βάρος του Προϋπολογισμού του Νομικού Προσώπου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, τó ύψος τής όποίας δέν είναι δυνατόν νά προσδιορισθί.

Έν Αθήναις τή 11η Όκτωβρίου 1999

† Ό Αθηνών ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματεύς
Άρχιμ. Δανιήλ Πουρτσουκλής.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 139/1999

«Περί συστάσεως, όργανώσεως και λειτουργίας τής Εϊδικής Συνοδικής Έπιτροπής Λειτουργικής Άναγεννήσεως».

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχουσα υπ' όψει:

1. Τας διατάξεις των άρθρων 4 έδάφ. ε' και η', και 10 παράγρ. 5 του Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος».

2. Τήν κεντρικήν θέσιν τήν όποίαν κατέχει ή Θεία Λατρεία εις τήν πνευματικήν ζωήν τής Όρθοδόξου Έκκλησίας.

3. Τό πολλαχόθεν διατυπούμενον αίτημα τής λειτουργικής άναγεννήσεως, με τήν έννοίαν τής ανάγκης ύπευθύνου άντιμετώπισεως των πολλών προβλημάτων, άτινα έμφανίζονται εις τó χώρον τής Θείας Λατρείας σήμερα και τής λήψεως παντός ένδεικνυομένου μέτρου, τó όποϊον θα συντελέση γενικώς εις τήν άναζωπύρησιν τής λειτουργικής ζωής.

4. Τήν έν τφ πλαισίω τής λειτουργικής μορφώσεως και άγωγής του Ίερού Κλήρου και του πιστού Λαού άνάγκην μελέτης, προβολής και άξιοποίησεως τής λειτουργικής παραδόσεως τής Έκκλησίας, έν όψει μάλιστα του αύξανόμενου ένδιαφέροντος, τó όποϊον παρατηρείται δια τήν Όρθόδοξον Λατρείαν μεταξύ των έτεροδόξων.

5. Τήν άνάγκην όπως συσταθί Συμβουλευτική Έπιτροπή άποτελουμένη υπό κληρικών και λαϊκών έξειδικευμένων εις τά θέματα Θείας Λατρείας, προκειμένου νά έχη ή Ίερά Σύνοδος ύπευθύνους και τεκμηριωμένας είσηγήσεις κατά τήν λήψιν των άπαιτουμένων δια πάσαν περίπτωση μέτρων.

6. Τήν από 27.9.1999 Γνώμην τής Νομικής Ύπηρεσίας τής Ίεράς Συνόδου.

7. Τήν από 29.9.1999 Άπόφασιν του Α.Υ.Σ.Ε.

8. Τήν από 11.10.1999 Άπόφασιν Αύτης,

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τόν υπ' αριθμ. 139/1999 Κανονισμόν, έχοντα ούτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 139/1999

«Περί συστάσεως, όργανώσεως και λειτουργίας τής Εϊδικής Συνοδικής Έπιτροπής Λειτουργικής Άναγεννήσεως».

Άρθρον 1
Σύστασις

Συνιστάται Εϊδική Συνοδική Έπιτροπή υπό τήν έπωνυμίαν «ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ», ή όποία άποτελεϊ συμβουλευτικόν όργανον τής Έκκλησίας σε θέματα Θείας Λατρείας.

Άρθρον 2
Σκοπός

Σκοπός τής Εϊδικής Συνοδικής Έπιτροπής είναι ή επί τή βάσει τής λειτουργικής παραδόσεως και των συγχρόνων πνευματικών άναγκών τής Έκκλησίας μελέτη και προώθις των κατά περίπτωση ληπτέων μέτρων, άτινα θα συντελέσουν εις τήν «έν Πνεύματι και άληθεία» (Ιωάν. 4, 24) τέλεσιν τής Θείας Λατρείας και εις τήν συνειδητήν εις αύτήν συμμετοχήν των πιστών σήμερα.

Άρθρον 3

Συγκρότησις τής Εϊδικής Συνοδικής Έπιτροπής

α. Η Εϊδική Συνοδική Έπιτροπή άποτελείται από έννά (9) μέλη και συγκροτείται: από ένα έν ένεργεία Μητροπολίτην, ό όποϊος και προεδρεύει, και όκτώ (8) μέλη, διαθέτοντα άνάλογον γνώσιν και πείραν.

β. Ο Πρόεδρος και τὰ μέλη διορίζονται ὑπὸ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τριετεί θητεία, δυναμένη ἵνα ἀνανεωθῇ. Μὲ τὴν αὐτὴν Πράξιν διορισμοῦ τῶν τακτικῶν μελῶν ὀρίζονται καὶ τρία ἀναπληρωματικά μέλη, ὥστε νὰ ἀναπληροῦν τὰ τακτικά μέλη εἰς περιπτώσιν κωλύματος.

γ. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον. Προκειμένου περὶ μελῶν μετακαλουμένων ἐξ ἄλλων πόλεων ἢ λαϊκῶν ἢ κληρικῶν μελῶν συσταθησομένων Ὑποεπιτροπῶν, δύναται ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ προβλέπῃ εἰδικὴν ἀποζημίωσιν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ οἰκείου Προϋπολογισμοῦ ἢ τὴν καθ' ὑπέρβασιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἀπόδοσιν κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Δ.Ι.Σ.

δ. Πρὸς ἐπιβοήθησιν τοῦ ἔργου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας αὐτῆς, ἡ Δ.Ι.Σ. δύναται νὰ διορίζῃ καὶ ἀριθμὸν Συμβούλων. Ὡς Σύμβουλοι ἐπιλέγονται προσωπικότητες ἀδιαμφισβητήτου κύρους, ἐπιστημονικῆς κατάρτισεως καὶ ἐξειδικευμένης γνώσεως, πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ Ἐπιτροπὴ προσφεύγει συμβουλευτικῶς, ὅταν αὐτὴ κρίνῃ τοῦτο σκόπιμον πρὸ τῆς ἐκδόσεως τελικοῦ πορίσματος διὰ τὸ ἐκάστοτε ὑπὸ συζήτησιν θέμα.

ε. Γραμματεὺς τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς διορίζεται ὁ Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου ἢ ἕτερος κληρικὸς ἢ λαϊκὸς διαθέτων τὰ ἀπαραίτητα προσόντα, ἥτοι: ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν καὶ εἰδικὴν πείραν περὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ Γραμματεὺς διορίζεται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ., κατόπιν προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου.

Ἄρθρον 4 Ἄρμοδιότητες

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὰς κατωτέρω ἀρμοδιότητας:

α. Προσδιορίζει καὶ μελετᾷ συγκεκριμένα προβλήματα τῆς λειτουργικῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας σήμερον καὶ γνωματεύει ἐπ' αὐτῶν, ὥστε νὰ ἔχῃ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὑπεύθυνον καὶ τεκμηριωμένην ἐνημέρωσιν κατὰ τὴ λήψιν τῶν ἐνδεικνυομένων ἀποφάσεων.

β. Μὲ ἐγκρισιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰς λοιπὰς Συνοδικὰς Ἐπιτροπὰς, τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις, τὰς Ἱερὰς Μονὰς καὶ πάντα ἄλλον φορέα, διοργανώνει διαφόρους ἐκδηλώσεις, ὅπως: Συνέδρια, Ἡμερίδας, Σεμινάρια κ.λπ., ἢ προβαίνει εἰς θεολογικὰς ἐκδόσεις, ἐκλαϊκευτικὰ δημοσιεύματα, παραγωγὴν ὀπτικοακουστικῶν μέσων, ραδιοτηλεοπτικῶν ἐκπομπῶν, ἀξιοποίησιν τῶν δυνατοτήτων τοῦ διαδικτύου (Internet) κ.λπ.,

τόσον διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἐπιμόρφωσιν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου ἐπὶ λειτουργικῶν θεμάτων, ὅσον καὶ διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς λειτουργικῆς ἀγωγῆς τῶν πιστῶν.

γ. Μὲ ἐγκρισιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐν συνεργασίᾳ ἰδιαίτερος μὲ τὰς Ὀρθοδόξους Θεολογικὰς Σχολὰς, προγραμματίζει ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας, προτείνει τὴν χορήγησιν ὑποτροφῶν λειτουργικῶν σπουδῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, ἀποστέλλει ἐκπροσώπους αὐτῆς εἰς λειτουργικὰ καὶ ἄλλα παρεμφερῆ συνέδρια καὶ γενικῶς ἀναλαμβάνει πᾶσαν πρωτοβουλίαν, ἣτις θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν σπουδὴν τῆς λειτουργικῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ τὴν ἀνάδειξιν καὶ προβολὴν τοῦ γνησίου ὀρθοδόξου λειτουργικοῦ ἠθους.

Ἄρθρον 5

Χῶρος ἐργασιῶν – Συνεδριάσεις

α. Ἐδρα καὶ τόπος συνεδριῶν τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι τὰ οἰκεῖα Γραφεῖα εἰς τὸ Συνοδικὸν Μέγαρον.

β. Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ συνέρχεται κατόπιν ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτῆς, τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνὸς (καὶ ἐν ἐπιγούσῃ περιπτώσει κατόπιν προφορικῆς προσκλήσεως). Τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα, εἴτε προτείνονται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ., εἴτε ἐπιλέγονται κατόπιν ψηφοφορίας τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς προγενεστέραν Συνεδρίαν. Εἰς περιπτώσιν ἐκτάκτου ζητήματος, ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἐπιληφθῇ αὐτεπαγγέλτως διὰ τὴν ἐξέτασίν του. Μετὰ τὴν συζήτησιν τῶν θεμάτων συντάσσεται ἐγγραφοῦς Γνωμοδότησις - Πόρισμα, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον πρὸς ἐγκρισιν.

γ. Πρὸ τῆς συζητήσεως ὀρισμένου θέματος ἐν συνεδρίᾳ ὁ Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ ὀρίξῃ ἓνα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ὡς εἰσηγητὴν τούτου, ὁπότε ἡ συζήτησις διεξάγεται ἅμα τῇ ἐγγράφῳ ὑποβολῇ τῆς ἐν λόγῳ εἰσηγήσεως πρὸς τὴν γραμματεῖαν τῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ εἰσηγητὴς καλεῖται νὰ ἀναπτύξῃ καὶ προφορικῶς τὴν εἰσήγησιν αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχων περαιτέρω καὶ τὰς ἀναγκαῖας διευκρινίσεις ἢ ἐπεξηγήσεις.

δ. Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖται ὡς ἐν ἀπαρτία εὐρισκομένη, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν Συνεδρίαν παρίστανται πέντε τοῦλάχιστον μέλη αὐτῆς, ἀπαρατήτως δὲ ὁ Πρόεδρος. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας ἢ ψήφος τοῦ Προέδρου ὑπερισχέει. Ἐκαστον μέλος

της Έπιτροπής δικαιούται να διατυπώση ήτιολογημένην μειοψηφίαν αυτού.

ε. Μέλος της Είδικης Συνοδικής Έπιτροπής αποχωρούν, έκλείπον ή άδυνατούν να μετέχη των συνεδριάσεων αυτής αντικαθίσταται δι' άποφάσεως της Δ.Ι.Σ.. Μέχρι δέ της αντικαταστάσεως αυτού ή Έπιτροπή δύναται να λειτουργή κανονικώς, έφ' όσον ύπάρχη ή κατά τó προηγούμενον έδάφιον άπαρτία.

Άρθρον 6

Πόροι

Πόροι της Είδικης Συνοδικής Έπιτροπής είναι:

α. Η έπιχορήγησις της Ίερας Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος.

β. Πάσα άλλη συνδρομή ή έπιχορήγησις από φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον, ιδιωτικόν ή κρατικόν φορέα της ήμεδαπής ή της άλλοδαπής.

Η δέ διαχείρισις τούτων διεξάγεται υπό της Ε.Κ.Υ.Ο.

Άρθρον 7

Ίσχύς

Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού εις την Έφημερίδα της

Κυβερνήσεως και τó επίσημον δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» της Έκκλησίας της Ελλάδος.

Άρθρον 8

Τροποποιήσις

Ό παρών Κανονισμός δύναται ίνα τροποποιηται δι' όμοίας άποφάσεως της Ίερας Συνόδου της Ίεραρχίας της Έκκλησίας της Ελλάδος. Πρότασιν τροποποιήσεως αυτού δύναται να ύποβάλη και ή ίδια ή Έπιτροπή δια τού Προέδρου αυτής.

Άρθρον 9

Δαπάνη

Άπό τας διατάξεις του παρόντος Κανονισμού προκαλείται δαπάνη εις βάρος του Προϋπολογισμού του Νομικού Προσώπου της Έκκλησίας της Ελλάδος, τó ύψος της όποίας δέν μπορεί να προσδιορισθί.

Έν Αθήναις τη 11η Όκτωβρίου 1999

† Ό Αθηνών ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματεύς

Άρχιμ. Δανιήλ Πουρτσουκλής.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 140/1999

«Περί συστάσεως, όργανώσεως και λειτουργίας της Είδικης Συνοδικής Έπιτροπής “Πολιτιστικής Ταυτότητος”».

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχουσα υπ' όψ ει:

1. Τας διατάξεις των άρθρων 4 έδάφ. ε' και ή, 10 παρ. 5, του Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος».

2. Την πανθομολογουμένην πολιτιστικήν αλλοίωσιν του συγχρόνου Έλληνισμού, όστις άποτελεί τó έκκλησιαστικόν πλήρωμα και τόν διαπροσωπικόν χώρον άσκήσεως της έκκλησιαστικής ποιμαντικής.

3. Την ανάγκην συστηματικής μελέτης και προβολής της έθνικής ιστορίας ήμων, της πολιτιστικής ταυτότητος ήμων και της έθνικής γλώσσης ήμων, πρòς οίκοδομήν του έκκλησιαστικού πληρώματος και την έποφειλομένην άρωγήν εις πāσαν έθνικήν προσπάθειαν πολιτιστικής έσωτερικής και έξωτερικής πολιτικής.

4. Την από 27.9.1999 Γνωμάτευσιν της Νομικής Υπηρεσίας της Ίερας Συνόδου.

5. Την από 29.9.1999 Άπόφασιν του Α.Υ.Σ.Ε.

6. Την από 11.10.1999 Άπόφασιν Αύτης,

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τόν υπ' αριθμ. 140/1999 Κανονισμόν, έχοντα ώς έξης:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 140/1999

«Περί συστάσεως, όργανώσεως και λειτουργίας της Είδικης Συνοδικής Έπιτροπής “Πολιτιστικής Ταυτότητος”».

Άρθρον 1

Σύστασις

Συνιστάται Είδική Συνοδική Έπιτροπή υπό την έπωνυμίαν «ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ», ώς συμβουλευτικόν όργανον της Έκκλησίας επί θεμάτων μελέτης, διασώσεως και προβολής της έθνικής ιστορίας, πολιτιστικής ταυτότητος και γλώσσης.

Άρθρον 2

Σκοπός

Σκοπός της Είδικης Συνοδικής Έπιτροπής είναι

ή μελέτη, ή διερεύνησις και ό προγραμματισμός των ληπτέων υπό της Έκκλησίας μέτρων άρωγής του έκκλησιαστικού πληρώματος της ήμεδαπής και της άλλοδαπής, με την συνεργασίαν των κατά τόπους Έκκλησιών, ως προς την έμβριθή και άπροκατάληπτον μάθησιν της Έλληνικής Ιστορίας, της πολιτιστικής ταυτότητος και της γλώσσης καθ' όλην την έλληνικήν διαχρονίαν και την έξ αυτής διαμόρφωσιν του φρονήματος και της συμπεριφοράς αυτού. Κατ' επέκτασιν και ή έποφειλομένη έκκλησιαστική άρωγή εις πάσαν προσπάθειαν πολιτιστικής έσωτερικής ή έξωτερικής πολιτικής, ήτις άσκείται μέσω πολιτιστικών και εκπαιδευτικών πολιτειακών ή ιδιωτικών ιδρυμάτων ή και φορέων.

Άρθρον 3

Συγκρότησις της Ειδικής Συνοδικής Έπιτροπής

α. Η Ειδική Συνοδική Έπιτροπή άποτελείται από έννέα (9) μέλη και συγκροτείται από Άρχιερείς, Κληρικούς και Λαϊκούς Καθηγητάς Πανεπιστημίου ή εκπροσώπους της έπιστήμης, των τεχνών και της διανοήσεως, με άποδεδειγμένην ένασχόλησιν περι τó εύρύ άντικείμενον της Έπιτροπής. Προεδρεύει από τά Άρχιερατικά Μέλη, ό έχων τά πρεσβεΐα Άρχιερωσύνης.

β. Τά Μέλη όρίζονται δι' άποφάσεως της Δ.Ι.Σ. επί τριετεί θητεΐα δυναμένη ίνα ανανεωθῆ. Με την αύτην Πράξιν διορισμού των τακτικών μελών όρίζονται και τρία (3) αναπληρωματικά μέλη, ώστε να αναπληρούν τά τακτικά Μέλη εις περίπτωσιν κωλύματος.

γ. Τó άξίωμα των μελών εΐναι τιμητικόν και άμισθον. Προκειμένου περι μελών μετακαλουμένων έξ άλλων πόλεων ή λαϊκών ή κληρικών μελών συσταθησομένων Υποεπιτροπών, δύναται ή Έπιτροπή να προβλέπη ειδικήν άποζημίωσιν κατά την σύνταξιν του οικείου Προϋπολογισμού ή την καθ' ύπέρβασιν του Προϋπολογισμού άπόδοσιν κατόπιν έγκρίσεως της Δ.Ι.Σ.

δ. Προς έπισηθήσιν του έργου της Ειδικής Συνοδικής Έπιτροπής, κατά την διάρκειαν της θητεΐας αύτης, ή Δ.Ι.Σ. δύναται να διορίζη και αριθμόν Συμβούλων. Ός Σύμβουλοι επιλέγονται προσωπικόητες άδιαμφισβητήτου κύρους, έπιστημονικής καταρτίσεως και έξειδικευμένης γνώσεως, προς τούς όποιους ή Ειδική Συνοδική Έπιτροπή προσφεύγει συμβουλευτικώς, όταν αύτή κρίνη τούτο σκόπιμον πρό της έκδόσεως τελικού πορίσματος δια τó έκάστοτε υπό συζήτησιν θέμα.

ε. Γραμματεΐς της Ειδικής Συνοδικής Έπιτροπής διορίζεται Κληρικός διαθέτων τά άπαραίτητα προσόντα, ήτοι: έπιστημονικήν κατάρτισιν και

ειδικήν πείραν περι τó άντικείμενον της Έπιτροπής. Ό Γραμματεΐς διορίζεται υπό της Δ.Ι.Σ., κατόπιν προτάσεως του Μακαριωτάτου Προέδρου.

Άρθρον 4 Άρμοδιότητες

Η Ειδική Συνοδική Έπιτροπή έχει ένδεικτικώς τās κατωτέρω άρμοδιότητες:

α. Έρευνά, μελετά εις βάθος και προβαίνει εις συλλογικήν διατύπωσιν έγκύρου άπόψεως δια θέματα πολιτισμού, ιστορίας και γλώσσης του Έθνους ήμών, άφ' ένός ως παραδόσεως και άφ' έτέρου ως συγχρόνου πραγματικότητας, υπό την ειδικήν προοπτικήν συντάξεως συγκεκριμένων μελετών θεωρητικής ένημερώσεως ή και πρακτικών έφαρμογών με άποδέκτας τó στελεχειακόν δυναμικόν της Έκκλησίας, τó έκκλησιαστικόν πλήρωμα εύρύτερον και τέλος την κοινήν γνώμην.

β. Ένημερώνει συμβουλευτικώς την Ίεράν Σύνοδον δια τά πορίσματα της επί συγκεκριμένων θεμάτων, άτινα άφορούν την προς τόν Ίερόν Κληρον, τόν Λαόν και την Κοινήν Γνώμην έπιμορφωτικήν της διακονίαν ως προς την προβολήν της πολιτιστικής παραδόσεως ήμών, της έθνικής ιστορίας ήμών και του γλωσσικού θησαυρού ήμών.

γ. Παρακολουθεΐ, συμπαρίσταται και συντονίζει άντιστοιχούς πρωτοβουλίας της Ίερās Αρχιεπισκοπής Άθηνών και των Ίερών Μητροπόλεων ή και λοιπών έκκλησιαστικών Ίδρυμάτων, δύναται δε να συνεργάζηται με άλλας συναφείς κρατικές ή ιδιωτικές προσπάθειας.

δ. Μελετά, προτείνει εις την Ίεράν Σύνοδον και άναλαμβάνει την διοργάνωσιν πανελληνίων ή περιφερειακών έπιστημονικών Συνεδρίων και Ημερίδων ή έκλαΐκευμένων έπιμορφωτικών Προγραμμάτων, έν σχέσει προς τó άντικείμενον άρμοδιότητος αύτης, προς την κατεύθυνσιν έπιμόνου και έπισταμένης προβολής της έθνικής ιδιοπροσωπίας ήμών και των προτεραιοτήτων της διαωνίας πολιτιστικής δημιουργίας ήμών εις διαλεκτικήν μετά της σημερινής καταστάσεως, με άποδέκτας την σύγχρονον διανόσιν, την εύρείαν εκπαιδευτικήν κοινότητα, τόν έπιστημονικόν κόσμον, τούς πολιτιστικούς φορείς, την πολιτικήν ήγεσίαν, τη τοπικήν αυτοδιοίκησιν και τά εύρύτερα λαϊκά στρώματα.

ε. Προτείνει εις την Ίεράν Σύνοδον την κατάλληλον κατά περίστασιν έκκλησιαστικήν εκπροσώπησιν εις άντιστοιχούς πολιτειακās ή ιδιωτικές διοργανώσεις, ραδιοτηλεοπτικές συζητήσεις κ.τ.δ.

στ. Αναπτύσσει, διατηρεΐ άνοικτάς και αξιοποιεΐ τās διόδους επικοινωνίας με έκκλησιαστικούς, πολιτιστικούς και εκπαιδευτικούς παράγοντας και

φορεῖς τῆς ἑλληνικῆς ὁμογενείας εἰς τὸ Ἐξωτερικόν, προκειμένου νὰ ἐνημερώνηται ἀμέσως διὰ τὴν θετικὴν ἢ τὴν μεροληπτικὴν στάσιν παραγόντων τῆς θρησκευτικῆς, πολιτικῆς καὶ πολιτιστικῆς ζωῆς τῶν ἄλλων χωρῶν, ὥστε νὰ προβαίη εἰς τὴν κατάλληλον προώθησιν, ἀναπαραγωγὴν καὶ ἀξιοποίησιν πάσης θετικῆς πρωτοβουλίας ἢ ἀντιστοίχως εἰς τὴν ἔγκαιρον ἐπισημάνσιν οἰασδήποτε ἀνθελληνικῆς τοποθετήσεως, πρὸς εὐκταίαν –κατὰ τὸ δυνατόν– ἀνασκευὴν αὐτῆς.

ζ. Γενικῶς μελετᾷ καὶ προτείνει εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. τρόπους ἐκκλησιαστικῆς παρεμβάσεως εἰς τὸ πολιτικὸν καὶ ἐκπαιδευτικὸν γίνεσθαι τῆς πατρίδος μας.

Ἄρθρον 5

Χῶρος ἐργασιῶν – Συνεδριάσεις

α. Ἐδρα καὶ τόπος συνεδριῶν τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι τὰ οἰκεία Γραφεῖα εἰς τὸ Συνοδικὸν Μέγαρον.

β. Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ συνέρχεται κατόπιν ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτῆς, τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνός. Τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα, εἴτε προτείνονται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ., εἴτε ἐπιλέγονται κατόπιν ψηφοφορίας τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς προγενεστέραν Συνεδρίαν. Εἰς περιπτώσιν ἐκτάκτου ζητήματος, ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἐπιληφθῇ αὐτεπαγγέλτως διὰ τὴν ἐξέτασίν του. Μετὰ τὴν συζήτησιν τῶν θεμάτων συντάσσεται ἐγγραφὸς Γνωμοδότησις - Πόρισμα, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. πρὸς ἔγκρισιν. Ἡ αὐτὴ διαδικασία ἀκολουθεῖται προκειμένου καὶ περὶ προτάσεων τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ πολιτιστικὰς διοργανώσεις, ἢ διὰ τὴν ἔκδοσιν μηνυμάτων, ἐπιμορφωτικῶν ἐγχειριδίων κ.λπ.

γ. Πρὸ τῆς συζητήσεως ὠρισμένου θέματος ἐν συνεδρίᾳ ὁ Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ ὀρίζη ἓνα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ὡς εἰσηγητὴν αὐτοῦ, ὅποτε ἡ συζήτησις διεξάγεται ἅμα τῇ ἐγγράφῳ ὑποβολῇ τῆς ἐν λόγῳ Εἰσηγήσεως πρὸς τὴν γραμματεῖαν τῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ Εἰσηγητὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἀναπτύξῃ καὶ προφορικῶς τὴν εἰσηγήσιν αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχων περαιτέρω καὶ τὰς ἀναγκαῖας διευκρινίσεις ἢ ἐπεξηγήσεις.

Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖται ὡς ἐν ἀπαρτίᾳ εὐρισκομένη, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν Συνεδρίαν παρίστανται τέσσαρα τοῦλάχιστον μέλη αὐτῆς, ἀπαραιτήτως δὲ ὁ Πρόεδρος. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας

ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ἐκαστον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς δικαιούται νὰ διατυπώσῃ ἠτιολογημένην μειοψηφίαν αὐτοῦ.

ε. Μέλος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποχωροῦν, ἐκλείπον ἢ ἀδυνατοῦν ἵνα μετέχη τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς ἀντικαθίσταται δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. Μέχρι δὲ τῆς ἀντικαστάσεως αὐτοῦ ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ λειτουργῇ κανονικῶς, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀπαρτία.

Ἄρθρον 6

Πόροι

Πόροι τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι:

α. Ἡ ἐπιχορήγησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

β. Πᾶσα ἄλλη συνδρομὴ ἢ ἐπιχορήγησις ἀπὸ φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, ἰδιωτικὸν ἢ κρατικὸν φορέα τῆς ἡμεδαπῆς ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἡ δὲ διαχείρισις τούτων διεξάγεται ὑπὸ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

Ἄρθρον 7

Ἴσχύς

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 8

Τροποποιήσις

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς δύναται ἵνα τροποποιηθῇ δι' ὁμοίας ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Πρότασιν τροποποιήσεως αὐτοῦ δύναται ἵνα ὑποβάλῃ καὶ ἡ ἴδια ἡ Ἐπιτροπὴ διὰ τοῦ Προέδρου Αὐτῆς.

Ἄρθρον 9

Δαπάνη

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη, εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Ὀκτωβρίου 1999

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Συστάσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «**Β΄ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΝΕΟΤΗΤΟΣ Ο ΑΓΙΟΣ ΘΕΩΝΑΣ Ο ΛΕΣΒΙΟΣ**», ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ, ΕΡΕΣΣΟΥ ΚΑΙ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρῳμα.

2. Τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

3. Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικάς καὶ πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 299/19.3.1999 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου κ. Ἰακώβου.

5. Τὴν ἀπὸ 31.3.1999 Γνωμάτευσιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας.

6. Τὴν ἀπὸ 7.5.1999 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

Ἄποφασίζει

Τὴ σύστασιν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος μὲ τὴν ἐπωνυμίαν: «**Β΄ Χριστιανικὸν Κέντρον Νεότητος Ο ΑΓΙΟΣ ΘΕΩΝΑΣ Ο ΛΕΣΒΙΟΣ** ἐν Πλωμαρίῳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης».

Τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν, λειτουργίαν καὶ διοίκησιν τοῦ Ἰδρύματος τούτου καθορίζονται διὰ τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ, ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ Β΄ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΝΕΟΤΗΤΟΣ «Ο ΑΓΙΟΣ ΘΕΩΝΑΣ Ο ΛΕΣΒΙΟΣ» ΕΝ ΠΛΩΜΑΡΙΩ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ, ΕΡΕΣΣΟΥ ΚΑΙ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ

Ἄρθρον 1

Σύστασις καὶ σκοπὸς

α. Ἡ Ἐκκλησία ἀνταποκρινομένη εἰς τὰς ἐφέσεις καὶ ἀνησυχίας τῶν νέων τῆς συγχρόνου ἐποχῆς συνιστᾷ Β΄ Χριστιανικὸν Κέντρον Νεότητος μὲ ἔδραν τὴν πόλιν τοῦ Πλωμαρίου καὶ ἐξ αὐτῆς καὶ εἰς ἄλλας Ἐνορίας τῆς Ἐπαρχίας ὡς προεκτάσεις αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «**Β΄ Χριστιανικὸν Κέντρον Νεότητος Ο ΑΓΙΟΣ ΘΕΩΝΑΣ Ο ΛΕΣΒΙΟΣ** ἐν Πλωμαρίῳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου»,

τὸ ὁποῖον καὶ ὑπάγεται ὑπὸ τὴν πνευματικὴν καὶ διοικητικὴν ἐποπτείαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

6. Σκοπὸς τοῦ Β΄ Χριστιανικοῦ Κέντρου Νεότητος εἶναι:

1. Ἡ Ὁρθόδοξος διαπαιδαγώγησις τῶν νέων εἰς τὰ πλαίσια τῶν Παραδόσεων τοῦ Γένους.

2. Ἡ πνευματικὴ, ἠθικὴ, μαθητικὴ καὶ κοινωνικὴ προστασία καὶ προαγωγή τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νέων τῆς σχολικῆς ἡλικίας, παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς.

3. Ἡ προσφορὰ δημιουργικῆς ψυχαγωγίας καὶ ἡ ἀξιοποίησις τοῦ ἐλευθέρου χρόνου τῶν νέων, μακρὰν τῶν ψυχοφθόρων κέντρων καὶ τῶν ἄλλων μέσων τῆς διαφθορᾶς.

4. Ἡ καλλιέργεια Ὁρθόδοξου ἠθους καὶ ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ ἡ προσφορὰ τῆς «**Παιδείας Κυρίου**».

5. Ἡ πνευματικὴ ἐνίσχυσις τῶν νέων διὰ τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὴν Λειτουργικὴν καὶ Μυστηριακὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰς τὰς Κατηχητικὰς Συγκεντρώσεις.

6. Ἡ προαγωγή τῆς ἀδελφότητος μεταξὺ τῶν νέων, τοῦ ἀλληλοσεβασμοῦ καὶ τῆς προσφορᾶς τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς ἄλλους συνανθρώπους.

7. Ἡ κοινωνικὴ προσφορὰ τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Νέων εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον.

Ἄρθρον 2

Μέσα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ

πρὸς ἐπίτευξιν καὶ ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τούτων ὀρίζονται:

α. Πρότυπον καὶ προστάτης τοῦ Β΄ Χριστιανικοῦ Κέντρου Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τίθεται ὁ ἐν Ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Θεωνᾶς, Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, ὁ Λέσβιος, ὁ ἐκ Πλωμαρίου καταγόμενος, ὡς τοπικὸς Ἅγιος, ὁ ὁποῖος μὲ ἰδιαιτέραν φροντίδα διὰ τοὺς νέους τῆς ἐποχῆς του ἀνεδείχθη διδάσκαλος καὶ προστάτης τῶν νέων.

6. Ὡς ἐπίσημος ἡμέρα Ἑορτῆς τοῦ Β΄ Χριστιανικοῦ Κέντρου Νεότητος ὀρίζεται ἡ ἡμέρα τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Θεωνᾶ τοῦ Λεσβίου, ἡ 4ῃ Ἀπριλίου.

γ. Ἡ ἀνέγερσις κτιρίου διὰ τὴν στέγασιν τοῦ Χριστιανικοῦ Κέντρου εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πλωμαρίου εἰς ἰδιόκτητον οἰκόπεδον.

δ. Ἡ ἀνέγερσις ναυδρίου, ἐντὸς τῶν κτιρίων ἢ τοῦ περιβάλου αὐτῶν, τιμῶμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Θεωνᾶ τοῦ Λεσβίου.

ε. Ἡ λειτουργία εὐχαρίστου χώρου ἀναψυχῆς, ὡς ἐντευκτηρίου καὶ κυλικείου, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «**ΣΤΕΚΙ**».

στ. Ἡ ψυχαγωγία διὰ καταλλήλων μέσων μουσικῆς, προβολῆς ταινιῶν video καὶ ἐπιτραπέζιων παιγνίων.

ζ. Ἡ ὑποστήριξις καὶ ἡ πρόοδος τῶν νέων εἰς τὴν προσωπικὴν καὶ οἰκογενειακὴν αὐτῶν σταδιοδρομίαν.

η. Ἡ διοργάνωσις ἐκδηλώσεων, συνεσιτιάσεων, συζητήσεων, ἑορτίων συγκεντρώσεων, προσκυνηματικῶν ἐκδρομῶν καὶ φιλανθρωπικῶν ἐπισκέψεων.

θ. Ἡ διοργάνωσις λειτουργίας φροντιστηριακῶν μαθημάτων, ἀγιογραφίας, μουσικῆς, ζωγραφικῆς, χειροτεχνίας κ.ἄ.

ι. Ἡ ἔκδοσις νεανικοῦ ἐντύπου καὶ ἡ λειτουργία Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ.

ια. Ἡ διοργάνωσις καὶ λειτουργία θερινῶν Κατασκηνώσεων εἰς χώρους ἀνήκοντας εἰς τὸ Β΄ Χριστιανικὸν Κέντρον.

ιβ. Ἡ διοργάνωσις καὶ λειτουργία τυπογραφείου.

ιγ. Ἡ ἀπόκτησις ἀκινήτων περιουσιακῶν στοιχείων.

ιδ. Ἡ διοργάνωσις καὶ λειτουργία βιβλιοπωλείου.

ιε. Ἡ διοργάνωσις καὶ λειτουργία ἀθλητικῶν ἐγκαταστάσεων.

Ἄρθρον 3

Φύσις καὶ Ὑπόστασις

1. Τὸ Β΄ Χριστιανικὸν Κέντρον Νεότητος ὑπάγεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Μυτιλήνης, Ἑρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου, ὑφίσταται ὡς Ἱερὸν Ἴδρυμα αὐτῆς καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον πνευματικὴν καὶ διοικητικὴν ἐποπτεῖαν αὐτῆς.

2. Εἰς τὸ Β΄ Χριστιανικὸν Κέντρον Νεότητος μὲ ἔδρα τὸ Πλωμάριον, ὑπάγονται καὶ λειτουργοῦν τὰ κατὰ τόπους εἰς τὰς Ἑνορίας τῆς Ἐπαρχίας, ὡς προεκτάσεις αὐτοῦ, Κέντρα Νεότητος, τὰ ὁποῖα διοικοῦνται καὶ ὑπόκεινται εἰς τὸν ἴδιον Κανονισμὸν λειτουργίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4

Διοίκησις καὶ Ἐποπτεία

α. Τὸ Β΄ Χριστιανικὸν Κέντρον Νεότητος, διοικεῖται ὑπὸ 7μελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου Μυτιλήνης, Ἑρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου, διοριζομένου ἀνά τριετίαν ὑπ' αὐτοῦ.

β. Τὸ Δ.Σ. ἀποτελεῖται: 1) ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Μυτιλήνης, ὡς Προέδρου, 2) τοῦ Ἱεροκήρυκος τῆς περιοχῆς, ὡς Ἀντιπροέδρου καὶ Διευθυντοῦ τοῦ Ἰδρύματος, 3) ἐκ πέντε (5) ἐτέρων ἀτόμων, προερχομένων ἐκ τῶν νέων τῆς περιοχῆς, τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐξεχόντων εὐλαβῶν πολιτῶν τοῦ Πλωμαρίου.

γ. Εἰς τὰ Χριστιανικά Κέντρα Νεότητος τῶν Ἑνοριῶν, ὁ Μητροπολίτης διορίζει Πενταμελῆ Διοικητικά Συμβούλια, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ἱεροκήρυκα τῆς Περιφερείας, τὸν Ἐφημέριον καὶ τρία (3) μέλη τῆς Ἑνορίας.

δ. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κέντρου Νεότητος εἶναι τριετής, διορίζονται δὲ καὶ παύονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου. Ἡ διακονία τῶν εἶναι ἀνιδιοτελής.

ε. Τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ἀρμοδιότητες τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὀρίζονται κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν αὐτοῦ, κατὰ τὴν ὁποῖαν συνέρχεται τοῦτο εἰς σῶμα καὶ ὀρίζει τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν, οἱ ὁποῖοι καὶ τηροῦν τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Κέντρου.

στ. Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἀντιπρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὸ Χριστιανικὸν Κέντρον Νεότητος ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὸ Ἀρχεῖον, διεκπεραιώνει τὴν ἀλληλογραφίαν, συντάσσει τὰ πρακτικά τῶν Συνεδριῶν καὶ συνυπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου τὰ ἔγγραφα. Ὁ Ταμίης τηρεῖ τὸ Βιβλίον Ταμείου, τὰ διπλότυπα εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν καὶ συνυπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Ἀντιπροέδρου τὰ ἔγγραφα οἰκονομικῆς φύσεως.

ζ. Πνευματικὸς Σύμβουλος τοῦ Β΄ Χριστιανικοῦ Κέντρου Νεότητος ὀρίζεται ὁ Πανοσ. Ἱεροκήρυξ τῆς Περιφερείας.

η. Τὴν γενικὴν πνευματικὴν καὶ διοικητικὴν ἐποπτεῖαν ἀσκεῖ ἀπευθείας ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις.

Ἄρθρον 5

Ἀρμοδιότητες τοῦ Δ.Σ.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Β΄ Χριστιανικοῦ Κέντρου Νεότητος διοικεῖ ὑπευθύνως τὸ Ἴδρυμα:

α. Συντάσσει τὸν πρῶτον τὸν Ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν λειτουργίας τοῦ Ἐντευκτηρίου.

β. Συντάσσει τὸν Προϋπολογισμὸν καὶ Ἀπολογισμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως ἐκάστου ἔτους, τοὺς ὁποῖους καὶ ὑποβάλλει εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν πρὸς ἔγκρισιν, τὸν μὲν Προϋπολογισμὸν κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον, τὸν δὲ Ἀπολογισμὸν κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον ἐκάστου ἔτους.

γ. Ἀποφασίζει διὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Κέντρου προσωπικοῦ, μετὰ τοῦ ὁποῖου συνάπτει σύμβασιν ἐργασίας, συμφώνως πρὸς τὴν ἰσχύουσαν ἐργατικὴν νομοθεσίαν.

δ. Ἀποφασίζει διὰ τὴν προμήθειαν ἐπίπλων καὶ σκευῶν, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ Κέντρου.

ε. Διοργανώνει διαφόρους ἐκδηλώσεις, αἱ ὁποῖαι προάγουν τὸν σκοπὸν καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ Κέντρου.

στ. Ἀσκεῖ τὴν ἐπὶ μέρους διοίκησιν καὶ ἐποπτεῖαν τοῦ Κέντρου καὶ ἀποφασίζει περὶ παντὸς πράγματος, μὴ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 6

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

Πόροι λειτουργίας καὶ ἀναπτύξεως τοῦ Β΄ Χριστιανικοῦ Κέντρου Νεότητος εἶναι:

α. Προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ καὶ προσφοραὶ.

β. Ἐπιχορηγήσεις ὑπὸ ἀρμοδίων φορέων, ἰδιωτῶν, τῆς Πολιτείας, τῆς Νομαρχιακῆς καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

γ. Ἐπιχορηγήσεις ὑπὸ Ἐκκλησιαστικῶν φορέων, Ἰδρυμάτων καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

δ. Ἐπιχορηγήσεις ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τῶν Ἑνοριακῶν Ναῶν.

ε. Ἐσοδα ἐκ τοῦ βιβλιοπωλείου.

Ἄρθρον 7

Τὸ Β΄ Χριστιανικὸν Κέντρον Νεότητος ἔχει κυ-

κλικήν σφραγίδα, φέρουσιν εἰς τὸ μέσον τὸν Ἅγιον Θεωνᾶ τὸν Λέσβιον καὶ κύκλωθεν τὰς φράσεις: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ, Β' ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ - Ο ΑΓ. ΘΕΩΝΑΣ Ο ΛΕΣΒΙΟΣ».

Ἄρθρον 8
Διάλυσιν τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Ἰδρυμα διαλύεται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν ὁμοφώνου καὶ ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, παρόντων ὄλων τῶν μελῶν αὐτοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ Ἰδρύματος περιέρχεται εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Μυτιλήνης, ἡ ὁποία ὑποχρεοῦται νὰ χρησιμοποίησιν ταύτην δι' ἄλλον παρεμφερῆ σκοπὸν, κατὰ τὴν ἐλευθέραν καὶ ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 9
Τροποποιήσιν τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος, λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τοῦλάχιστον τῶν τεσσάρων μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ δημοσιεύεται ὡς καὶ ὁ παρῶν Κανονισμὸς.

Ἄρθρον 10

Πᾶν θέμα τὸ ὁποῖον ἀνακύπτει κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ δὲν προβλέπεται ρητῶς ὑπ' αὐτοῦ, ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 11

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τούτου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 12

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς θᾶρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης, Ἐρεσοῦ καὶ Πλωμαρίου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7ῃ Μαΐου 1999

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Συστάσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΛΟΓΙΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ», ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐλ-

λάδος ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς τὰς ἀπορροεούσας ἐκ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 255/127/19.3.1999 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Ἰγνατίου.

5. Τὴν ἀπὸ 4.6.1999 Γνωμάτευσιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας.

6. Τὴν ἀπὸ 10.6.1999 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

Ἀποφασίζει

Τὴν σύστασιν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΛΟΓΙΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου.

Ἡ συγκρότησις, ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου διέπεται ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ κατωτέρω Ὄργανισμοῦ.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

**ΛΟΓΙΑΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Σύστασις, Ἔδρα, Σφραγίς καὶ Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος

Ἄρθρον 1

Συνιστᾶται παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Λαρίσης καὶ Τυρνάβου Ἐκκλησιαστικὸν Φιλανθρωπικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Λογία Φιλαδελφίας καὶ Ἀλληλεγγύης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου», ἔχον ὡς ἔδραν τὴν πόλιν τῆς Λαρίσης, καὶ τὸ ὁποῖον τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐξάρτησιν καὶ ἐποπτείαν τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 2

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει κυκλικὴν σφραγίδα φέρουσιν εἰς τὸ κέντρον τὴν παράστασιν τοῦ Καλοῦ Ποιμένος καὶ κυκλικῶς εἰς δύο (2) σειρὰς τὰς λέξεις: «ΛΟΓΙΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ».

Ἄρθρον 3

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ παροχὴ πάσης ὕλικῆς καὶ πνευματικῆς συμπαραστάσεως πρὸς τοὺς Χριστιανούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου. Εἰδικώτερον καὶ ἐνδεικτικῶς περιλαμβάνονται εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος:

α) ἡ περίθαλψις ἐνδεῶν καὶ ἀπόρων οἰκογενειῶν καὶ ἀτόμων,

β) ἡ καταβολὴ ἐξόδων διὰ τὴν ἀποφυλάκισιν ἀτό-

μων εύρισκομένων εις τὰς φυλακάς,

γ) ή ίατροφαρμακευτική περίθαλψις άσθενών,

δ) ή οικονομική ένίσχυσις μαθητών και σπουδαστών,

ε) ή ένίσχυσις τών Φιλανθρωπικών Ίδρυμάτων, Ένοριακών Πνευματικών Κέντρων και Κέντρων Νεότητος και τών Κατηχητικών Σχολείων τής Έρεās Μητροπόλεως,

στ) ή άποζημίωσις τών άπαραιτήτων Κοινωνικών Λειτουργών και λοιπών συνεργατών του Ίδρύματος,

ζ) ή οικονομική ένίσχυσις τών Ένοριακών Λογιών Φιλαδελφίας και Άλληλεγγύης (ΕΛΦΑ), όσάκις παρίσταται ανάγκη,

η) ή έκδοσις έντύπων και περιοδικού θρησκευτικού περιεχομένου πρὸς δωρεάν διανομήν εις τούς Χριστιανούς,

θ) ή διοργάνωσις έκδρομών διά τούς μαθητάς Κατηχητικών Σχολείων, Τεχνικών Σχολών, έργαζομένων νέων, γερόντων, έρέων ώς και ή διοργάνωσις έορτών, έκδηλώσεων, έκθέσεων και σεμιναρίων πρὸς καταρτισμόν τών πιστών.

ι) ή λειτουργία συσσιτίων και κατασκηνώσεων,

ια) ή οικονομική ένίσχυσις άπόρων κορασιδών και νέων,

ιβ) ή δαπάνη συντηρήσεως και λειτουργίας του Γραφείου «Λογίας Φιλαδελφίας και Άλληλεγγύης» τής Έρεās Μητροπόλεως,

ιγ) ή ύποστήριξις όλων τών πνευματικών έργων και έκδηλώσεων τής Έρεās Μητροπόλεως,

ιδ) ή διανομή έντύπων, εικόνων, βιβλίων, δώρων, ρουχισμού, τροφίμων, γλυκισμάτων κ.ά. εις σχολεία, φυλακάς, στρατιωτικές μονάδας, ιδρύματα άτόμων με ειδικάς ανάγκες, νοσοκομεία, καταυλισμούς άθιγγάνων, προσφύγων, σεισμοπαθών, πλημμυροπαθών,

ιε) ή ένίσχυσις πολυτέκνων οίκογενειών,

ιστ) ή ένίσχυσις άντιστοιχών κοινωφελών προσπαθειών, μη κερδοσκοπικών, ώς και εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και σωματείων,

ιζ) ή δαπάνη συστάσεως και λειτουργίας ύπηρεσιών - Γραφείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Διοίκησις και Έκπροσώπησις του Ίδρύματος

Άρθρον 4

Τὸ Ίδρυμα διοικείται υπό έπταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, άπαρτιζομένου έκ του Μητροπολίτου Λαρίσης και Τυρνάβου ώς Προέδρου, αναπληρουμένου έν άπουσία ή κωλύματι αὐτοῦ υπό του νομίμου αναπληρωτοῦ αὐτοῦ (Πρωτοσυγκέλλου ή Γενικοῦ Αρχιερατικοῦ Έπιτρόπου), τριών κληρικών και τριών λαϊκών (άνδρων ή γυναικών), διοριζομένων μετά τών αναπληρωτών αὐτών υπό του Μητροπολίτου Λαρίσης και Τυρνάβου επί τριετεί θητεία.

Πάν μέλος έκλείπον ή παραιτούμενον άντικαθίσταται υπό του Μητροπολίτου.

Όσαύτως, κατόπιν ήτιολογημένης άποφάσεως του Μητροπολίτου, δύναται νά άντικατασταθῆ μέλος του Διοικητικοῦ Συμβουλίου και πρὸ τής λήξεως τής θητείας αὐτοῦ, λόγω άπουσιών έκ τών Συνεδριών του

Διοικητικοῦ Συμβουλίου ή όλιγοῦρας περι τήν έκτέλεσιν τών άνατιθεμένων αὐτῷ καθηκόντων.

Άρθρον 5

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς μέν κατά δίμηνον τῆ προσκλήσει του Προέδρου ή του αναπληρωτοῦ αὐτοῦ, έκτάκτως δέ όσάκις ήθελε κρίνει τουτο άναγκαίον ό Πρόεδρος ή ήθελε ζητηθεῖ έγγράφως υπό τεσσάρων τουλάχιστον μελών, άναφερόντων και τὰ θέματα διά τὰ όποία ζητοῦν τήν σύγκλησιν του Συμβουλίου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εύρίσκεται έν άπαρτία, όταν οι παρόντες είναι πλειόνες τών άπόντων.

Αί άποφάσεις του Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν, έν ίσοψηφία, κατισχυούσης τής ψήφου του Προέδρου.

Τὰ Πρακτικά τών Συνεδριάσεων του Διοικητικοῦ Συμβουλίου αναγινώσκονται εις τήν άμέσως έπομένην Συνεδρίαν και ύπογράφονται υπό τών μελών του Δ.Σ.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κατά τήν πρώτην Συνεδρίαν αὐτοῦ έκλέγει μεταξύ τών μελών τὸν Γραμματέα, τὸν Ταμίαν και τὸν Έλεγκτήν του Ίδρύματος.

Άρθρον 6

Ό άμισθος Γραμματεὺς, όστις είναι μέλος του Διοικητικοῦ Συμβουλίου τής Λογίας Φιλαδελφίας και Άλληλεγγύης τής Έρεās Μητροπόλεως, δύναται νά ζητήση ίνα προσληφθῆ και έμισθος τις ειδικός Γραμματεὺς, όστις θα διεξάγη άπασαν τήν γραμματειακήν ύπηρεσίαν του Ίδρύματος, θα τηρῆ τὰ πρακτικά τών Συνεδριάσεων του Διοικητικοῦ Συμβουλίου και θα διεξάγη πάσαν τήν άλληλογραφίαν αὐτοῦ, τηρών άπαντα τὰ βιβλία του Ίδρύματος, ώς και άπασαν τήν λογιστικήν ύπηρεσίαν. Ό ειδικός οὔτος Γραμματεὺς έλέγχεται υπό του Γραμματέως του Δ.Σ. τής Λογίας Φιλαδελφίας και Άλληλεγγύης τής Έρεās Μητροπόλεως, διορίζεται δι' άποφάσεως του Μητροπολίτου, και άμείβεται δι' άποζημιώσεως καθοριζομένης υπό του Δ.Σ.

Ό Ταμίας διαχειρίζεται τήν περιουσίαν του Ίδρύματος, είναι ύπόλογος έναντι του Προέδρου ή του Διοικητικοῦ Συμβουλίου και τηρεῖ τὰ σχετικά βιβλία τής διαχειρίσεως.

Ό Ταμίας δέν δύναται νά έχη εις τὰς χεῖρας του ποσόν πλέον τών εκατὸ χιλιάδων (100.000) δραχμών.

Ό Έλεγκτής έλέγχει τὰ Γραμμάτια Είσπραξεως και τὰ Έντάλματα Πληρωμών, τὰ Βιβλία Ταμείου και Πρακτικών, άτινα, πρὸ τής χρήσεως αὐτών, θεωροῦνται και σφραγίζονται υπό τής Έρεās Μητροπόλεως, τὸ Πρωτόκολλον τής εισερχομένης και έξερχομένης άλληλογραφίας τής Λογίας Φιλαδελφίας και Άλληλεγγύης, τουλάχιστον δις του οικονομικοῦ έτους.

Όσαύτως, ό Έλεγκτής έλέγχει τούς Άπολογισμούς τών Ένοριακών Λογιών Φιλαδελφίας και Άλληλεγγύης.

Άρθρον 7

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον πρὸς εύχερεστέραν έπιτέλεσιν του έργου του δύναται νά καταρτίζη

είδικας Ύποεπιτροπάς, άπαρτιζομένης έκ μελών αυτού και έτέρων προσώπων έπιλεγομένων ύπ' αυτού.

Άρθρον 8

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον άποφασίζει περι παντός ζητήματος άφορώντος τό Ίδρυμα. Ο Πρόεδρος του Ίδρύματος έκπροσωπεί νομίμως τήν «Λογίαν Φιλαδελφίας και Άλληλεγγύης τής Ίεράς Μητροπόλεως», και τās «Ενοριακάς Λογίας Φιλαδελφίας και Άλληλεγγύης» ένώπιον πάσης Δικαστικής και Διοικητικής Άρχης, συμβάλλεται έξ όνόματος και δια λογαριασμόν του Ίδρύματος, προηγουμένη άποφάσει του Διοικητικού Συμβουλίου, ύπογράφει τήν άλληλογραφίαν του Ίδρύματος και έπικυρώνει τά άποσπάσματα πρακτικών του Διοικητικού Συμβουλίου.

Ο έπιβαλλόμενος εις πολιτικές δίκας πρός τό Ίδρυμα όρκος δίδεται ύφ' ένός τών λαϊκών μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, έξουσιοδοτουμένου έκάστοτε έγγράφως πρός τουτο ύπό του Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρον 9

Τό άξιωμα τών έκάστοτε συμμετεχόντων εις τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Ίδρύματος, ώς και εις τās Ύποεπιτροπάς, είναι τιμητικόν, αι δέ προσφερόμεναι ύπηρεσίαι ύφ' έκάστου τών μελών παρέχονται δωρεάν άνευ άντιμισθίας ή άποζημιώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Πόροι του Ίδρύματος, Περιουσία και Διαχειρίσεις.

Άρθρον 10

Πόροι του Ίδρύματος είναι:

α) Αί έκάστοτε ύπέρ αυτού έπιχορηγήσεις τής Ίεράς Μητροπόλεως Λαρίσης και Τυρνάβου.

β) Είσοφοι τών Ίερών Μονών, Ίερών Ναών και Ίερών Προσκυνημάτων τής Ίεράς Μητροπόλεως Λαρίσης και Τυρνάβου, έγγραφόμεναι έν τοίς Προϋπολογισμοίς ύπό τών οικείων Συμβουλίων και νομίμως έγκρινόμεναι.

γ) Κληρονομία, κληροδοσία και δωρεά ύπέρ του Ίδρύματος ή και άφιερώματα έκ μέρους παντός ύπέρ αυτού, ώς επίσης και τά έξ αυτών προερχόμενα έσοδα.

δ) Πάσα έπιχορήγησης ύπέρ αυτού έκ μέρους του Κράτους, ώς και εισφοροι Δήμων και Κοινοτήτων ή άλλων Οργανισμών.

ε) Πρόσοδοι έκ περιφοράς δίσκου έν τοίς Ίεροις Ναοίς τής Ίεράς Μητροπόλεως Λαρίσης και Τυρνάβου, τή έγκρίσει του Μητροπολίτου.

στ) Ποσοστόν τριάκοντα πέντε επί τοίς εκατόν (35%) επί τών προσόδων του Γενικού Έράνου τής «Ημέρας τής Άγάπης».

ζ) Ποσοστόν 20% έκ τών χρηματικών προσόδων τών ΕΛΦΑ.

η) Ένίσχυσις έκ τών έσόδων του Ίερου Προσκυνηματος Άγίας Παρασκευής Τεμπών.

θ) Ποσόν τό όποιον εισπράττεται από τās έκδιδομένης άδείας γάμου, διαζύγια και πιστοποιητικά άγαμίας.

ι) Πάν έτερον έσοδον προερχόμενον έκ νομίμου πηγής.

Άρθρον 11

1. Η διοίκησης και διαχειρίσεις τής περιουσίας του Ίδρύματος ένεργείται ύπό του Διοικητικού Συμβουλίου.

2. Η εκμίσθωσις ακινήτου του Ίδρύματος ώς και ή εκποίησης ένεργείται κατά τās κειμένες έκάστοτε διατάξεις, «περι εκμίσθωσης και εκποίησης Έκκλησιαστικών ακινήτων».

3. Δια πάσαν εισφοράν εις χρήμα έκδίδεται Γραμμάτιον Εισπράξεως ύπογραφόμενον ύπό του Προέδρου και του Ταμίου, δια πάσαν δέ εισφοράν εις είδος έκδίδεται άπόδειξις παραλαβής ύπογραφόμενη ύπό τών ίδίων και ακολουθει σχετική καταχώρισις εις τά οικεία βιβλία του Ίδρύματος.

Άρθρον 12

Οί πόροι του Ίδρύματος διατίθενται δια τήν εκπλήρωσιν τών σκοπών αυτού, ώς ούτοι καθορίζονται εις τό άρθρον 3 του παρόντος Οργανισμού.

Άρθρον 13

1. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον δύναται να έξουσιοδοτή τόν Πρόεδρον δια τήν παροχήν οικονομικής ένισχύσεως εις ιδιώτας μέχρι ποσού (20.000) είκοσι χιλιάδων δραχμών, και μέχρι του συνολικού ποσού τών (500.000) πεντακοσίων χιλιάδων δραχμών κατά μήνα.

2. Δια πάσαν πληρωμήν έκδίδεται Ένταλμα Πληρωμής ύπογραφόμενον ύπό του Προέδρου και του Γραμματέως, δια πάν δέ χορηγούμενον είδος έκδίδεται Διατακτική ύπογραφόμενη ύπό τών αυτών.

Άρθρον 14

1. Ο έτήσιος Προϋπολογισμός και Άπολογισμός του Ίδρύματος καταρτίζεται ύπό του Διοικητικού Συμβουλίου και έγκρίνεται ύπό του Μητροπολιτικού Συμβουλίου τής Ίεράς Μητροπόλεως Λαρίσης και Τυρνάβου, εφαρμοζομένων αναλόγως τών κειμένων διατάξεων περι έγκρίσεως Προϋπολογισμών και Άπολογισμών τών Ίερών Ναών.

2. Η χρηματική περιουσία του Ίδρύματος, όταν υπερβαίνη τās εκατό χιλιάδας (100.000) δραχμάς, δέον όπως κατατίθεται εις Ύποκατάστημα τών έν Λαρίση Τραπεζών, έπιλεγόμενον ύπό του Δ.Σ. επί όνόματι του Ίδρύματος, δια τήν άνάληψιν δέ οίουδήποτε ποσού άπαιτείται Τραπεζική έπιταγή ύπογραφόμενη ύπό τε του Προέδρου και του Ταμίου.

Άρθρον 15

Έν περιπτώσει διαλύσεως του Ίδρύματος άπασα ή περιουσία αυτού περιέρχεται αυτοδικαίως εις τό Νο-

μικόν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου καὶ διατίθεται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτῶν ἢ παρεμφερῶν σκοπῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Ἐνοριακαὶ Λογαίαι Φιλαδελφίας καὶ Ἀλληλεγγύης
Ἄρθρον 16

Πρὸς εὐχερεστέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς Λογίας Φιλαδελφίας καὶ Ἀλληλεγγύης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, συνιστάται παρ' ἐκάστη ἐνορία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου, Παράρτημα αὐτοῦ μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐνοριακὴ Λογία Φιλαδελφίας καὶ Ἀλληλεγγύης (ΕΛΦΑ)», στερουμένη ἰδίας νομικῆς προσωπικότητος καὶ διοικουμένη ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὡς Προέδρου, ἐνὸς Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου, καὶ τριῶν ἐνοριτῶν (ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν). Εἰς Ἱεροῦς Ναοῦς ὅπου ὑπῆρξεν οὐκ ἔτι Ἐφημέριοι, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνοριακῆς Λογίας Φιλαδελφίας καὶ Ἀλληλεγγύης ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Σύμβουλος καὶ οἱ τρεῖς Ἐνορίται προτείνονται ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου - Προέδρου τῆς Ἐνοριακῆς Λογίας Φιλαδελφίας καὶ Ἀλληλεγγύης καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, διατηροῦντος ὡστόσο τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνηθῆ τὸν διορισμὸν τινῶν ἐκ τῶν προτεινομένων, καὶ ὑποχρεουμένου οὕτω τοῦ Ἐφημερίου - Προέδρου νὰ προτείνῃ ἕτερα πρόσωπα.

Ἡ θητεία τῶν μελῶν τῶν Ἐνοριακῶν Λογιῶν Φιλαδελφίας καὶ Ἀλληλεγγύης εἶναι τριετής.

Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῶν Ἐνοριακῶν Λογιῶν Φιλαδελφίας καὶ Ἀλληλεγγύης δύναται νὰ ἀντικατασταθῶν καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας, εἴτε λόγῳ παραιτήσεως, εἴτε λόγῳ θανάτου, εἴτε κατόπιν ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 17

Ἄπασαι αἱ Ἐνοριακαὶ Λογαίαι Φιλαδελφίας καὶ Ἀλληλεγγύης ἐκπροσωποῦνται ὑπὸ τῆς Λογίας Φιλαδελφίας καὶ Ἀλληλεγγύης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 18

1. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ μιᾶς ἐκάστης Ἐνοριακῆς Λογίας Φιλαδελφίας καὶ Ἀλληλεγγύης κατὰ τὴν πρῶτην αὐτῆς Συνεδρίαν καταρτίζεται εἰς Σῶμα, ἐκλέγουσα μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Γραμματεᾶ καὶ Ταμίου. Τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐνοριακῆς Λογίας Φιλαδελφίας καὶ Ἀλληλεγγύης, ἀσκοῦνται πάντοτε ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου, ὅστις καὶ ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον αὐτῆς ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.

2. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἐνοριακῆς Λογίας Φιλαδελφίας καὶ Ἀλληλεγγύης καὶ διεξάγει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν.

3. Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τοὺς πόρους τῆς Ἐνοριακῆς Λογίας Φιλαδελφίας καὶ Ἀλληλεγγύης, τηρεῖ

τὰ σχετικὰ βιβλία τῆς διαχειρίσεως καὶ εἶναι ὑπόλογος ἐναντι τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐνοριακῆς Λογίας Φιλαδελφίας καὶ Ἀλληλεγγύης καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Λογίας Φιλαδελφίας καὶ Ἀλληλεγγύης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 19

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐνοριακῆς Λογίας Φιλαδελφίας καὶ Ἀλληλεγγύης συνεδριάζει τακτικῶς μὲν κατὰ δίμηνον, ἐλέγχουσα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ παρελθόντος διμήνου, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις κρίνεται τοῦτο ἀπαραίτητον ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τριῶν τούλάχιστον μελῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 20

Πόροι τῆς Ἐνοριακῆς Λογίας Φιλαδελφίας καὶ Ἀλληλεγγύης εἶναι:

α) Εἰδικὴ ἐπιχορήγησις τοῦ οἰκείου Ἱεροῦ Ναοῦ, ἀναγραφομένη εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν αὐτοῦ καὶ ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

β) Τὸ προῖον ὑφισταμένου ἐν τῷ οἰκίῳ Ἱερῷ Ναῷ εἰδικοῦ κυτίου ὡς καὶ τὸ προῖον ἐκ περιφορᾶς ἐν τῷ Ναῷ, διενεργουμένης μετ' ἐγκρίσιν τοῦ Μητροπολίτου.

γ) Αἱ προαιρετικά, τακτικά ἢ ἑκτακτοὶ εἰσφοραὶ τῶν πιστῶν.

δ) Δωρεαί, ἐπιχορηγήσεις καὶ κληροδοτήματα.

ε) Ποσοστὸν ἐξήκοντα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (65%) ἐκ τοῦ ἐράνου τῆς «Ἡμέρας Ἀγάπης».

στ) Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ νομίμου πηγῆς.

Ἄρθρον 21

Οἱ πόροι τῶν Ἐνοριακῶν Λογιῶν καὶ Ἀλληλεγγύης διατίθενται διὰ τὴν ἐντὸς τῆς Ἐνορίας πραγμάτων τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 ἀναγραφόμενων σκοπῶν.

Ἄρθρον 22

Πᾶσα πληρωμὴ πραγματοποιεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐνοριακῆς Λογίας Φιλαδελφίας καὶ Ἀλληλεγγύης ἐπὶ τῇ βάσει ἐνταλμάτων ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ λαμβάνοντος.

Αἱ εἰσπράξεις γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει Γραμματίων ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου.

Ἄρθρον 23

Τὰ ἐν τῷ Ταμείῳ τῆς Ἐνοριακῆς Λογίας καὶ Φιλαδελφίας καὶ Ἀλληλεγγύης μετρητὰ δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν πενήκοντα χιλιάδων δραχμῶν (50.000). Τὰ ἐπιπλέον κατατίθενται ἐπ' ὀνόματι τῆς ΕΛΦΑ εἰς ἓν τῶν πλησιεστέρων Ὑποκαταστημάτων Τραπεζῶν, διὰ τὴν ἀνάληψιν δὲ οἰοῦσθε ποσοῦ ἀπαιτεῖται Τραπεζικὴ ἐπιταγή, ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμείου τῆς Ἐνοριακῆς Λογίας Φιλαδελφίας καὶ Ἀλληλεγγύης.

Άρθρον 24

Αί Ένοριακαί Λογίαι Φιλαδελφίας και Άλληλεγγύης τηρούν τά έξής Βιβλία:

- α) Βιβλίον Πρακτικῶν.
- β) Βιβλίον Ταμείου.
- γ) Πρωτόκολλον είσερχομένων.
- δ) Γραμμάτια Είσπράξεων.
- ε) Έντάλματα Πληρωμῶν.
- στ) Διπλότυποι Άποδείξεις παραλαβής ειδῶν.

ζ) Διατακτικά χορηγήσεως ειδῶν, άπαντα ήριθμημένα και τεθεωρημένα υπό του Έλεγκτου της Λογίας Φιλαδελφίας και Άλληλεγγύης της Έρας Μητροπόλεως.

Άρθρον 25

Αί Ένοριακαί Λογίαι Φιλαδελφίας και Άλληλεγγύης δέν διαθέτουν ίδιαν σφραγίδα, άλλ' άπαντα τά έν τῷ προηγουμένῳ άρθρῳ μνημονευόμενα Βιβλία και έντυπα αὐτῶν σφραγίζονται δια της σφραγίδος της Λογίας Φιλαδελφίας και Άλληλεγγύης της Έρας Μητροπόλεως.

Άρθρον 26

Αί Ένοριακαί Λογίαι Φιλαδελφίας και Άλληλεγγύης υποβάλλουν κατ' έτος, έντος του μηνός Ιανουαρίου, τόν Άπολογισμόν της προηγουμένης χρήσεως, μεθ' άπάντων τῶν δικαιολογητικῶν της διαχειρίσεως, είς τό Διοικητικόν Συμβούλιον της Λογίας Φιλαδελφίας και Άλληλεγγύης της Έρας Μητροπόλεως πρός έλεγχον και έγκρισιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Γενική Συνέλευσις και Λογοδοσία

Άρθρον 27

Άπαξ του έτους συνέρχονται είς Γενικήν Συνέλευσιν άπαντα τά μέλη της Λογίας Φιλαδελφίας και Άλληλεγγύης της Έρας Μητροπόλεως και τῶν Ένοριακῶν Λογιῶν Φιλαδελφίας και Άλληλεγγύης, κατόπιν προσκλήσεως του Μητροπολίτου, κατά την οποίαν γίνεται Έκθεσις τῶν πεπραγμένων και προγραμματίζεται ή περαιτέρω δραστηριότης του Ίδρύματος, συντασσομένου σχετικῶν Πρακτικῶν, ύπογραφομένου υπό του Διοικητικῶν Συμβουλίου της Λογίας Φιλαδελφίας και Άλληλεγγύης της Έρας Μητροπόλεως και τῶν Προέδρων της Διοικούσης Έπιτροπής τῶν Ένοριακῶν Λογιῶν Φιλαδελφίας και Άλληλεγγύης.

Άρθρον 28

Ο έλεγχος της έτησίως διαχειρίσεως της Λογίας Φιλαδελφίας και Άλληλεγγύης της Έρας Μητροπόλεως ένεργείται υπό του Μητροπολιτικῶν Συμβουλίου της Έρας Μητροπόλεως Λαρίσης και Τυρνάβου, δυνάμενος νά άσκηθῆ και υπό της Έκκλησιαστικῆς Οίκονομικῆς Έπιθεωρήσεως της προβλεπομένης υπό του άρθρου 6 του ύπ' άριθμ. 100/1998 Κανονισμοῦ «Περί συστάσεως Έκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Υπηρε-

σίας Οίκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.)».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

«Η Ημέρα της Αγάπης»

Άρθρον 29

«Η Ημέρα της Αγάπης», καθ' ήν διεξάγεται Γενικός Έρανος είς άπασαν την περιφέρειαν της Έρας Μητροπόλεως Λαρίσης και Τυρνάβου, δι' ήριθμημένων κουπονίων, όρίζεται δι' άποφάσεως του Διοικητικῶν Συμβουλίου της Λογίας Φιλαδελφίας και Άλληλεγγύης της Έρας Μητροπόλεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

Είδικαι Διατάξεις

Άρθρον 30

Περί παντός θέματος μή διαλαμβανομένου έν τῷ παρόντι Όργανισμῷ έπιλαμβάνεται και άποφασίζει τό Διοικητικόν Συμβούλιον της Λογίας Φιλαδελφίας και Άλληλεγγύης της Έρας Μητροπόλεως.

Άρθρον 31

Ο παρῶν Όργανισμός τροποποιείται ή καταργείται υπό της Διαρκούς Έρας Συνόδου κατόπιν άποφάσεως του Δ.Σ. της Λογίας Φιλαδελφίας και Άλληλεγγύης της Έρας Μητροπόλεως Λαρίσης και Τυρνάβου, λαμβανομένης υπό την Προεδριαν του Μητροπολίτου.

Άρθρον 32

1. Η ίσχύς του παρόντος Όργανισμοῦ άρχεται από της δημοσιεύσεως αὐτοῦ είς την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και τό επίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» της Έκκλησίας της Ελλάδος.

2. Από της ίσχύος του Όργανισμοῦ τούτου καταργείται ή ύπ' άριθμ. 1/20.3.1990 Άπόφαισις συστάσεως και ό Κανονισμός ίδρύσεως και λειτουργίας «ΛΟΓΙΑΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ», του Μητροπολίτου Λαρίσης και Τυρνάβου Δημητρίου, δημοσιευθεύσα είς τό Φ.Ε.Κ. 409/τ.Β/5.7.1990.

Άρθρον 33

Κάλυψις δαπάνης

Έκ τῶν διατάξεων του παρόντος Όργανισμοῦ προκαλείται δαπάνη είς βάρος του προϋπολογισμοῦ του νομικῶν προσώπου της Έρας Μητροπόλεως Λαρίσης και Τυρνάβου, τό ύψος της οποίας δέν δύναται νά προσδιορισθῆ.

Έν Αθήναις τῆ 10ῆ Ιουνίου 1999

† Ο Αθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ο Άρχιγραμματεύς
Άρχιμ. Δανιήλ Πουρτσουκλής.

**ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΠΟΦΑΣΙΣ**

**Συστάσεως και λειτουργίας Έκκλησιαστικού
Ίδρύματος υπό την επωνυμία: «ΙΔΡΥΜΑ ΝΕΟΤΗΤΟΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΝΗΣΟΥ ΤΗΝΟΥ», ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΥΡΟΥ**

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 29 παραγράφου 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ἐκ τῶν Ἱερῶν Κανόνων ἀπορροεούσας ὑποχρεώσεις ἡμῶν περὶ τῆς δημιουργίας Πνευματικῶν καὶ Φιλανθρωπικῶν Ἔργων πρὸς κάλυψιν τῶν σχετικῶν ἀναγκῶν τοῦ Χριστεπωνύμου Πληρώματος.

3. Τὴν εὐθύνην τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν παντὶ τρόπῳ χριστιανικὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν νέων.

4. Τὴν ἐπίδρασιν τὴν ὁποίαν ὑφίσταται ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐκ τοῦ Τουρισμοῦ.

5. Τὴν ἀνάγκην προσαρμογῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ποιμαντικῆς δράσεως τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς συγχρόνου ἐποχῆς, διὰ τῆς πληρεστέρας ὁργανώσεως τῆς εἰς τοὺς νέους προσφερομένης ποιμαντικῆς διακονίας.

6. Τὴν ἀπὸ 285/25.5.1999 πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σύρου.

7. Τὰς ἀπὸ 5.6.1999 καὶ 22.7.1999 Γνωματεύσεις τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας.

8. Τὴν ἀπὸ 6.9.1999 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

Ἀποφασίζει

Τὴν σύστασιν καὶ λειτουργίαν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Σύρου Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΙΔΡΥΜΑ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΝΗΣΟΥ ΤΗΝΟΥ». Ὁ τρόπος διοικήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ κατωτέρω Κανονισμοῦ.

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ
ΙΕΡΑΣ ΝΗΣΟΥ ΤΗΝΟΥ,
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΥΡΟΥ**

Ἄρθρον 1

Σύστασις - Ἔδρα

Εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Σύρου, καὶ δὴ εἰς τὴν Ἱεράν νῆσον Τήνον, συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα διὰ τὴν λυσιτελεστέραν ἄσκησιν τῆς ποιμαντικῆς διακονίας εἰς τοὺς νέους, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΙΔΡΥΜΑ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΝΗΣΟΥ ΤΗΝΟΥ», μὴ αὐθύπαρκτον, ἀλλ' ἐξαρτώμενον ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, ὑπὸ αὐτοτελῆ διοίκησιν καὶ διαχείρισιν, ὑφιστάμενον, ὅμως, ὡς ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου. Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ Τήνος, καὶ θὰ λειτουργῆ, προσωρινῶς, εἰς χώρον παραχωρηθησόμενον ὑπὸ τοῦ «Πανελληνίου Ἱεροῦ Ἰδρύματος Εὐαγγελιστρίας», ἕως ὅτου εὑρεθῇ ὁ κατάλληλος χώρος, ὁ ὁποῖος νὰ πληροῖ τὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν αὐτοῦ.

**Ἄρθρον 2
Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος**

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει ὡς σκοποὺς:

α) Τὴν προαγωγήν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ πραγματοποιουμένου ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου εἰς τὸν εὐαίσθητον τομέα τῆς νεότητος, εἰς Τήνον.

β) Τὴν παροχὴν πληρεστέρων ὁργανωμένων εὐκαιριῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐνοριακῆς ζωῆς εἰς τὸν χώρον τῆς νεότητος.

γ) Τὴν ἐνίσχυσιν τῆς δημιουργικῆς συμβολῆς τῶν νέων εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωὴν τῶν ἐνοριῶν τῆς Τήνου (λειτουργικὴ καὶ μυστηριακὴ ζωὴ, ἐνοριακὸς βίος).

δ) Τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν νέων διὰ μέσου τῶν ἑλληνοχριστιανικῶν ἰδεωδῶν καὶ ἀξιῶν.

ε) Τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀθλητικοῦ ἰδεώδους καὶ τῆς εὐγενοῦς ἀμίλλης μεταξὺ τῶν νέων καὶ τῆς ἀγάπης αὐτῶν διὰ τὰς τέχνας γενικῶς.

στ) Τὴν συμμετοχὴν τῶν νέων τῆς Τήνου εἰς ἀντιστοιχοὺς προσπαθείας νεολαῶν ἐτέρων Μητροπόλεων ἢ καὶ Διορθοδόξων κινήσεων.

Ἄρθρον 3

Μέσα διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος

Ἡ ἐπίτευξις τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος ἐπιτυγχάνεται:

α) Διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ τῶν Ἐνοριῶν τῆς Τήνου καὶ διὰ τῆς ἠθικῆς συνδρομῆς πνευματικῶν καὶ χαρισματικῶν ἀνθρώπων.

β) Διὰ τῆς ἐνίσχυσεως τῆς λειτουργίας τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ ἐν γένει διὰ τῆς ὑποβοηθήσεως τοῦ ἔργου αὐτῶν.

γ) Διὰ τῆς λειτουργίας Κέντρου Νεότητος (αἰθούσης - ἐντευκτηρίου) καταλλήλου διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν νέων.

δ) Διὰ τῆς διοργανώσεως διεννοριακῶν πρωταθλημάτων καὶ τῆς δημιουργίας ἀθλητικῶν ὁμάδων.

ε) Διὰ τῆς ὁργανώσεως κατασκηνώσεων.

στ) Διὰ τῆς διοργανώσεως ψυχαγωγικῶν καὶ ἐπιμορφωτικῶν ἐκδρομῶν.

ζ) Διὰ τῆς διοργανώσεως μουσικοχορευτικῶν ἐκδηλώσεων, ἐκθέσεων, κινηματογραφικῶν προβολῶν καὶ θεατρικῶν παραστάσεων, διὰ τὴν παροχὴν ψυχαγωγίας καὶ χριστιανικῆς μορφώσεως δι' αὐτῶν, εἰς τοὺς νέους.

η) Διὰ τῆς διοργανώσεως διαλέξεων, ὁμιλιῶν, σεμιναρίων θρησκευτικοῦ, ἐπιστημονικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ περιεχομένου, καταλλήλων διὰ τὴν ἐνημέρωσιν καὶ πνευματικὴν κατάρτισιν τῶν νέων, καθὼς καὶ διὰ τὴν γνωριμίαν αὐτῶν μὲ τὰς Λειτουργικὰς τέχνας, ἥτοι τὴν Ἀγιογραφίαν, τὴν πατρῶαν Ἐκκλησιαστικὴν Βυζαντινὴν Μουσικὴν, τὴν συντήρησιν τῶν Ἱερῶν ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων, τὴν μαρμαρογλυπτικὴν, τὴν ξυλογλυπτικὴν κ.ἄ.

θ) Διὰ τῆς χρησιμοποίησεως παντὸς προσφόρου μέσου διὰ τοῦ ὁποῖου προάγεται τὸ ἔργον τῆς χρι-

στιανικής διαπαιδαγωγήσεως της νεότητος.

Άρθρον 4
Όργανώσεις - Διοικήσεις

α) Το Ίδρυμα διοικείται υπό έπταμελοῦς Διοικητικού Συμβουλίου, υπό την προεδρίαν του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου.

β) Τοῦτο συγκροτεῖται: 1) ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Σύρου, ὡς Προέδρου, 2) ἐκ τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ὡς Ἀντιπροέδρου, 3) ἐξ ἐτέρων πέντε μελῶν (ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν), διακρινομένων διὰ τὴν εὐσέθειαν, τὴν δραστηριότητα καὶ τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὰ θέματα τῆς νεότητος, καὶ γενικῶς διὰ τὴν ἀγάπην των πρὸς τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν διοριζομένων ἀπάντων τούτων ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου, ἐκ καταλόγου προσώπων (μεταξὺ τῶν ὁποίων ἔφηβοι καὶ νέοι), προτεινομένων ἐγγράφως ὑπὸ τῶν ἐφημερίων τῆς Τήνου, εἰς τὰς ἐνορίας τῶν ὁποίων κατὰ τὸν χρόνον διορισμοῦ ἐκάστου νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου θὰ ὑφίσταται ἐν λειτουργίᾳ Κατηχητικὸν Σχολεῖον. Ἐκαστος τῶν ὡς ἂν Ἐφημερίων δὲν δύναται νὰ προτείνῃ πλεῖον τῶν τριῶν προσώπων.

γ) Τὸ ἀξίωμα τῶν Μελῶν εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον καὶ ἡ θητεία των τριετής, μὲ δυνατότητα ἐπαναδιορισμοῦ.

δ) Εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου ἐναπόκειται ἡ αἰτιολογημένη ἀντικατάστασις Μέλους ἢ Μελῶν τινῶν τῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου, πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας αὐτῶν.

ε) Τὸ Δ.Σ. συγκροτούμενον εἰς σῶμα, ἐκλέγει κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν αὐτοῦ τὸν Γενικὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν.

Άρθρον 5
Άρμοδιότητες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔχει τὰς κάτωθι ἀρμοδιότητας:

α) Φροντίζει διὰ τὴν καλλιτέραν προώθησιν τῶν ἀναφουμένων ἐκάστοτε θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

β) Ἀποφασίζει δι' οἰανδήποτε πρόσληψιν ἐμμίσθου ἢ ἀμίσθου προσωπικοῦ, ἀναγκαίου διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Ἐλέγχει τὴν διαχείρισιν καὶ ψηφίζει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καὶ Ἀπολογισμόν Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων τοῦ Ἰδρύματος.

δ) Μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν οἰκονομικῶν πόρων.

ε) Συνεργάζεται μετὰ τῶν Ἐνοριακῶν Συμβουλίων τῆς νήσου Τήνου, Ἰδρυμάτων Νεότητος ἄλλων Μητροπόλεων, ὡς ἐπίσης μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Τοπικῆς Αυτόδιοικήσεως καὶ τοὺς τοπικοὺς φορεῖς διὰ τὴν προαγωγήν καὶ ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

στ) Συνεδριάζει, τακτικῶς, ἀνά δῆμινον ἢ ὁσάκις παρὰ τὴν ἀνάγκη ἐκτάκτως, προσκλήσει τοῦ Σεβασμιωτά-

του Προέδρου ἢ αἰτήσει πέντε τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ.

ζ) Διὰ τὴν ὑπαρξιν ἀπαρτίας πρέπει νὰ παρίσταται ὁ Σεβ. Πρόεδρος ἢ, δι' ἐντολῆς αὐτοῦ, ὁ ἀναπληρῶν τοῦτον Ἀντιπρόεδρος καὶ τέσσερα, τοῦλάχιστον, ἐκ τῶν ἐτέρων Μελῶν. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. λαμβάνονται κατὰ τὴν πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Σεβ. Προέδρου.

Άρθρον 6
Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν Μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ

1) Ὁ Σεβ. Πρόεδρος προσκαλεῖ τὸ Δ.Σ. εἰς τὰς συνεδρίας τούτου, ἔχει τὴν εὐθύνην κάθε ἐκδηλώσεως τοῦ Ἰδρύματος καὶ συντονίζει τὰ Μέλη διὰ τὴν ὑλοποίησιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

2) Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἰδρυμα ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐπικοινωνίαν αὐτοῦ μὲ ἄλλα Ἰδρύματα, Ὄργανισμοὺς καὶ ἰδιώτας.

3) Λαμβάνει γνώσιν ὄλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων καὶ συνυπογράφει, μετὰ τοῦ Ταμίου, τὰ ἔγγραφα οἰκονομικῆς διαχειρίσεως καὶ μετὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τὴν ἀλληλογραφίαν.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ἀναπληροῖ τὸν Σεβ. Πρόεδρον, κωλυόμενον, καὶ ἐνεργεῖ κατόπιν ἐγγράφου ἐξουσιοδοτήσεως ἢ ἐντολῆς αὐτοῦ.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Συντάσσει καὶ συνυπογράφει, μετὰ τοῦ Προέδρου, ἅπαντα τὰ ἔγγραφα, εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ ἐνημερώνει τὸν Σεβ. Πρόεδρον δι' αὐτὴν, φυλάσσει τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς Γραμματείας του.

Ο ΤΑΜΙΑΣ

Εὐθύνεται διὰ τὴν τήρησιν τῶν Διαχειριστικῶν Βιβλίων, τῶν φακέλων, τῶν γραμματίων εἰσπράξεων καὶ ἐνταλμάτων πληρωμῶν, τὴν φύλαξιν τῶν χρημάτων καὶ συνυπογράφει, μετὰ τοῦ Σεβ. Προέδρου, τὰ ἔγγραφα οἰκονομικῆς διαχειρίσεως.

Τὸ τυχὸν χρηματικὸν πλεόνασμα τῆς διαχειρίσεως κατατίθεται εἰς εἰδικὸν λογαριασμόν, παρὰ τῆ Ἐθνικῆ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἢ οἰαδήποτε ἄλλῃ, νομίμως συσταθεῖσῃ καὶ ἀνεγνωρισμένῃ Τραπεζῇ.

Άρθρον 7

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τηρεῖ τὰ κεκανονισμένα ὑπὸ τοῦ νόμου Βιβλία - Στοιχεῖα, ἧτοι:

- 1) Βιβλίον Πρωτοκόλλου.
  - 2) Βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
  - 3) Βιβλίον Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων.
  - 4) Στέλεχος διπλοτύπων Γραμματίων εἰσπράξεων.
  - 5) Στέλεχος διπλοτύπων Ἐνταλμάτων πληρωμῶν.
- Τὸ Βιβλία θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, ἢ ὁποῖα ἐγκρίνει καὶ τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καὶ Ἀπολογισμόν τοῦ Ἰδρύματος.

Άρθρον 8
Πόροι του Ίδρύματος

Πόροι του Ίδρύματος είναι:

α) Είσοφοι των Ένοριών της Τήνου, του ύψους αυτών αναγραφόμενου και καθοριζόμενου, κατ' έτος, υπό του οικείου Έκκλησιαστικού Συμβουλίου, εις τόν έτήσιον Προϋπολογισμόν του Ί. Ναού, αναλόγως της οικονομικής δυνατότητος τούτου και έγκρινόμενον υπό της Ί. Μητροπόλεως.

β) Έπιχορήγησις εκ του Π.Ι.Ι.Ε. Τήνου.

γ) Πάσης φύσεως έπιχορηγήσεις του Κράτους.

δ) Είσοφοι Δήμων, Κοινοτήτων και Όργανισμών.

ε) Τυχόν έσοδα εκ της αξιοποιήσεως προγραμμάτων του Έλληνικού Κράτους ή έτέρων υπερεθνικών φορέων (Εύρωπαϊκής Ένώσεως κ.λπ.).

στ) Προαιρετικά εισφοροι ιδιωτών καθώς και κληρονομία, κληροδοσία και πάσης φύσεως δωρεά υπέρ του Ίδρύματος.

ζ) Έσοδα εκ λαχειοφόρων άγορών, περιφοράς δίσκων, έράνων ή έτέρων εκδηλώσεων, διοργανουμένων υπό του Ίδρύματος.

Άρθρον 9

Οί άνωτέρω Πόροι, κατόπιν αποφάσεως του Δ.Σ., διατίθενται:

α) Διά την κάλυψιν των έξόδων εκάστης εκδηλώσεως, αναγκαίας διά την επίτελεσιν των σκοπών του Ίδρύματος.

β) Διά τόν έξωραισμόν του Ίδρύματος και των εγκαταστάσεων τούτου.

γ) Διά τας δαπάνας όργανώσεως των υπηρεσιών του Ίδρύματος.

δ) Διά την λειτουργίαν σεμιναρίων, την διοργάνωσιν εκδηλώσεων, εκδρομών, κατασκηνώσεων κ.ά.

ε) Διά τὰ έξοδα έκτυπώσεως των άπαιτητών δια την λειτουργίαν του Ίδρύματος έντύπων.

στ) Διά την άμοιβήν του προσληφθησομένου προσωπικού.

ζ) Διά την παροχήν οικονομικής βοήθειάς εις άπόρους μαθητάς και φοιτητάς διά την συνέχισιν των σπουδών των.

η) Διά την δημιουργίαν Κέντρου Συμπαραστάσεως νέων με ειδικάς ανάγκας.

Άρθρον 10
Σφραγίδα

Το Ίδρυμα έχει ιδίαν σφραγίδα, ή όποία εις τόν μέσον φέρει «τόν Χριστόν δωδεκαετή διδάσκοντα εις τόν Έερόν», περίξ δέ τας λέξεις: «ΙΔΡΥΜΑ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΝΗΣΟΥ ΤΗΝΟΥ, ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΥΡΟΥ».

Άρθρον 11

Το Ίδρυμα καταργείται δι' αποφάσεως της Δ.Ι.Σ., κατόπιν είσηγήσεως του Διοικ. Συμβουλίου, όταν δέν έκπληροί τας υπό του παρόντος Κανονισμού τιθεμένας προϋποθέσεις. Μετά την κατάργησιν του Ίδρύματος, ή

περιουσία τούτου περιέρχεται εις τόν Ίδρυμα Άγίας Τριάδος Γύρλας Τήνου, της Ίεράς Μητροπόλεως Σύρου.

Άρθρον 12

Έκάστη ένοριακή δραστηριότης εις Τήνον, ή όποία άφορά τή νεότητα, έπισήμου ή άνεπισήμου χαρακτήρος, έντάσσεται εις τόν παρόν Ίδρυμα Νεότητος.

Άρθρον 13

α. Δι' ό,τι δέν προβλέπεται υπό του παρόντος Κανονισμού, ώς και διά πάσαν τροποποίησιν αυτού, άποφασίζει τόν Διοικητικόν Συμβούλιον, έν συνεδρία, εις τήν όποιαν παρίσταται άπαιτητως ό Μητροπολίτης Πρόεδρος.

β. Ό παρών Κανονισμός δύναται νά τροποποιηθί υπό της Ίεράς Συνόδου κατόπιν αποφάσεως του Δ.Σ., λαμβανομένης έν συνεδρία, εις τήν όποιαν παρίσταται άπαιτητως ό Σεβασμιώτατος Πρόεδρος.

Άρθρον 14

Η ίσχύς του παρόντος Κανονισμού άρχεται από της δημοσιεύσεως τούτου εις τήν Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και τόν περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 15

Έκ των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού προκαλείται δαπάνη εις βάρος του προϋπολογισμού του νομικού προσώπου της Ίεράς Μητροπόλεως Σύρου, τόν ύψος της όποιας δέν δύναται νά προσδιορισθί.

Έν Αθήναις τή 6.9.1999

† Ό Αθηνών ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
Ό Αρχιγραμματεύς
Άρχιμ. Δανιήλ Πουρτσουκλής.

**ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΠΟΦΑΣΙΣ**

**Συστάσεως και λειτουργίας Έκκλησιαστικού
Ίδρύματος υπό τήν έπωνυμίαν «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΝ -
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΑΓΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ»,
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ**

Η Διαρκής Ίερά Σύνοδος της Έκκλησίας της Ελλάδος έχουσα υπ' όψει:

1. Τας διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 29 του Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος».

2. Τας υποχρεώσεις της ποιμανούσης Έκκλησίας τας άπορροεούσας εκ των Ίερών Κανόνων και των Νόμων του Κράτους πρός τόν Χριστεπώνυμον πλήρωμα των Άγιωτάτης Έκκλησίας.

3. Τας ύφισταμένας κοινωνικάς και πνευματικάς ανάγκας της Ίεράς Μητροπόλεως Κασσανδρείας.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 375/15.7.1999 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ. Συνεσίου.

5. Τὴν ἀπὸ 23.9.1999 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 29.9.1999 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

Ἄποφασίζει

Τὴν σύστασιν καὶ λειτουργίαν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Πολιτιστικὸν - Πνευματικὸν Κέντρον Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, Ἁγίου Ἀντωνίου Θεσσαλονίκης», τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας.

Ἡ συγκρότησις, ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου διέπεται ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ κατωτέρω Κανονισμοῦ:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ - ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΑΓΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἄρθρον 1

Ἔδρα - Τίτλος - Σφραγίς

Εἰς τὴν Ἑνορίαν τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, Ἁγίου Ἀντωνίου Θεσσαλονίκης, ἰδρύεται Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυματελοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας καὶ φέρων τὴν ἐπωνυμίαν: «Πολιτιστικὸν - Πνευματικὸν Κέντρον Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου». Ἡ ἔδρα τοῦ εἶναι τὸ εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Ἑνοριακοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου ὑπάρχον κτίριον καὶ τὸ εἰς τὸ ἰσόγειον αὐτοῦ συνολικοῦ ἐμβαδοῦ 140 τ.μ. Τὸ Πολιτιστικὸν - Πνευματικὸν Κέντρον Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου ἔχει ἰδικὴν του σφραγίδα ἣτις φέρει:

α) Εἰς τὸ κέντρον τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου.

β) Εἰς πρῶτον κύκλον τὰς λέξεις «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΝ - ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ».

γ) Εἰς δεῦτερον κύκλον τὰς λέξεις ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ.

Ἄρθρον 2

Σκοποὶ τοῦ Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου

Σκοποὶ τοῦ Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου εἶναι ἡ ἐκτὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἀνάπτυξις δραστηριοτήτων διὰ τὴν πνευματικὴν οἰκοδομὴν τῶν ἐνοριτῶν καὶ ἰδιαιτέρως:

α) Μορφωτικοί: Ἡ κατανόησις ὑπὸ τῶν χριστιανῶν καὶ δὴ τῶν νέων, τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ ἡ γνώσις καὶ βίωσις τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως.

β) Ἐπιμορφωτικοί: Ἡ ὑποβοήθησις τῆς οἰκογενείας διὰ παντὸς προσφόρου μέσου εἰς τὴν ἀγωγὴν τῶν παιδιῶν. Ἡ καλλιέργεια τῆς ἀγάπης πρὸς τὰς ἐπιστήμας, τὰς τέχνας, τὴν μουσικὴν καὶ τὰς καλλιτεχνικὰς ἐνασχολήσεις.

γ) Ψυχαγωγικοί: Ἡ ψυχαγωγία τῶν νέων καὶ δὴ ὄλων ἐν γένει τῶν ἐνοριτῶν. Ἡ προσφορὰ ἀγάπης καὶ στοργῆς διὰ μέσου ἐκκλησιαστικῶν, πολιτιστικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐκδηλώσεων.

δ) Πολιτιστικοί: Ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς ὀρθοδόξου πολιτιστικῆς καὶ πολιτισμικῆς συνειδήσεως τῶν ἐνοριτῶν καὶ κυρίως τῶν νέων, ἡ ἀναζωπύρωσις τοῦ λόγου καὶ τοῦ πνεύματος, ἡ διαφύλαξις τῆς παραδόσεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ Γένους.

ε) Κοινωνικοί: Ἡ καλλιέργεια ἀγάπης καὶ ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῶν ἐνοριτῶν, ἡ πληρεστέρα ποιμαντικὴ δράσις διὰ τὴν προφορικὴν ἐγγήγορον αὐτῶν, ἡ ἀντιμετώπισις τῶν διαφόρων πνευματικῶν καὶ κοινωνικῶν ρευμάτων προβλημάτων τῆς περιοχῆς.

Ἄρθρον 3

Μέσα διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν

Οἱ ἀνωτέρω σκοποὶ ἐπιτυγχάνονται:

1. Διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ τῆς Ἑνορίας καὶ τῆς αἰτήσεως συνδρομῆς ὑπὸ ἱκανῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

2. Διὰ τῆς διοργανώσεως ὁμιλιῶν καὶ διαλέξεων.

3. Διὰ τῆς λειτουργίας Σχολῶν - Γονέων, Ἀγιογραφίας, Ψηφιδωτοῦ, Συντηρητῶν καὶ Μουσικῆς.

4. Διὰ τῆς λειτουργίας Κατηχητικῶν Σχολείων, Ὁμάδων καὶ Συνάξεων Γυναικῶν - Ἀνδρῶν.

5. Διὰ τῆς λειτουργίας Δανειστικῆς Βιβλιοθήκης.

6. Διὰ τῆς λειτουργίας Ἀναψυκτηρίου - Κυλικείου.

7. Διὰ τῆς προσπάθειας διοργανώσεως τμημάτων καλλιτεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἐκδηλώσεων καὶ δραστηριοτήτων.

8. Διὰ τῆς διδασκαλίας ἐθνικῶν - παραδοσιακῶν χορῶν.

9. Διὰ τῆς δημιουργίας τμημάτων - μαθημάτων ἐνισχυτικῶν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης.

10. Διὰ τῆς ἐκδόσεως Τοπικοῦ Ἐντύπου καὶ διαφόρων ἐκδόσεων.

11. Διὰ τῆς δημιουργίας Τραπεζῆς αἵματος.

12. Διὰ τῆς δημιουργίας Κέντρου Προλήψεως Ναρκωτικῶν καὶ Ἀγωγῆς Ὑγείας.

13. Διὰ τῆς δημιουργίας Συμβουλευτικοῦ Σταθμοῦ δι' οἰκογενείας καὶ σὲ ἄτομα ποῦ ἔχουν ἀνάγκη ψυχοκοινωνικῆς στηρίξεως ἢ νὰ ὑποστοῦν κοινωνικὸν ἀποκλεισμόν.

14. Διὰ τῆς προσφορᾶς ὑλικῆς βοήθειας εἰς ἀπόρους οἰκογενείας καὶ εἰς ἄτομα ἔχοντα ἀνάγκη.

15. Διὰ τῆς δημιουργίας «Κέντρου Νεότητος» διὰ τὴν πνευματικὴν κατάρτισιν καὶ δημιουργικὴν ἀπασχόλησιν τῶν νέων τῆς Ἑνορίας.

17. Διὰ τῆς ὑλοποιήσεως Εὐρωπαϊκῶν Προγραμμάτων.

18. Διὰ παντὸς ἐτέρου προσφόρου μέτρου, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ἐκάστοτε τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 4

Κεντρικὴ Ὄργάνωσις - Διοίκησις

Τὸ Πολιτιστικὸν - Πνευματικὸν Κέντρον Ἱεροῦ

Ναού Ἁγίου Ἀντωνίου, τὸ ὁποῖον τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κασσανδρείας, διοικεῖται ὑπὸ Ἑπταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀπαρτιζομένου ὡς κάτωθι:

1. Πρόεδρος: Ὁ ἐκάστοτε Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, Ἁγιος Ἀντώνιος, Θεσσαλονίκης.

2. Δύο (2) μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

3. Τέσσερα (4) λαϊκὰ μέλη, ἄνδρες ἢ γυναῖκες, διακρινόμενα διὰ τὴν πνευματικὴν αὐτῶν κατάρτισιν καὶ ὠριμότητα. Ἀπαντὰ τὰ μέλη προτείνονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κασσανδρείας.

Εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος ἐκλέγει διὰ ψηφοφορίας τὸν Ἀντιπρόεδρον, τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν καὶ ἀναφέρει τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκλογῆς εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Κασσανδρείας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος ἐκπροσωπεῖ τοῦτο ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς, Δικαστικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς. Ὅταν κωλύεται ὁ Πρόεδρος, τὸν ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος. Ὅταν παρίσταται ἀνάγκη ὄρκου, τὸ Δ.Σ. ἐξουσιοδοτεῖ ἓνα ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ Ἀρχεῖον, Βιβλίον Πράξεων, Πρωτόκολλον ἀλληλογραφίας καὶ τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν.

Ὁ Ταμίης τηρεῖ Βιβλίον Ταμείου, φάκελλον ἀποδείξεων καὶ ἐνταλμάτων. Ἡ θητεία τῶν μελῶν ὀρίζεται τριετὴς μὲ δικαίωμα ἐπαναδιορισμοῦ. Οἱ ἀπαρτιζόντες τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των ἀμισθί.

Ἄρθρον 5

Ἀρμοδιότητες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπιλαμβάνεται πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὴν λειτουργίαν, ὀργάνωσιν καὶ διαχείρισιν τοῦ Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου.

2. Καταρτίζει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καὶ Ἀπολογισμόν τοῦ Ἰδρύματος, καὶ ὑποβάλλει τούτους πρὸς ἔλεγχον καὶ ἔγκρισιν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

3. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν καὶ εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

4. Συνεργάζεται ἀρμονικῶς μετὰ παντὸς ἐτέρου Πνευματικοῦ ἢ Κοινωνικοῦ φορέως τοῦ τόπου, ὁ ὁποῖος ἔχει παρομοίους στόχους καὶ σκοπούς.

5. Δύναται ἵνα παραχωρῇ μέρος τοῦ Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου, δωρεάν, πρὸς χρῆσιν εἰς τοπικοὺς φορεῖς διὰ τὴν πραγματοποιήσιν Ἐκδηλώσεων, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν παραβιάζονται ἡ ἰερότης τοῦ χώρου, ἡ καθαριότης, οἱ σκοποὶ τοῦ Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου, καὶ τὸ πρόγραμμα λειτουργίας αὐτοῦ.

6. Δὲν δύναται ἵνα παραχωρήσῃ μόνιμον στέγασιν εἰς ἄλλους φορεῖς, εἴτε δωρεάν εἴτε ἐπ' ἐνοικίω.

7. Ἀποφασίζει διὰ τὴν συγκρότησιν ὑποεπιτροπῶν διὰ τὴν ἀποτελεσματικωτέραν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος.

8. Ἀποφασίζει διὰ πᾶν ἕτερον θέμα διὰ τὸ ὁποῖον δὲν γίνεται μνεῖα εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν Λειτουργίας.

Ἄρθρον 6

Προσωπικὸν Ἔργασίας

Διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου Ἁγίου Ἀντωνίου, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται ἵνα ἀποφασίσῃ ἀναλόγως πρὸς τοὺς στόχους καὶ σκοπούς του, πρόσληψιν τοῦ ἀναγκαίου Προσωπικοῦ, ἱκανοῦ νὰ ἐργασθῇ εἴτε ἐπ' ἀμοιβῇ, εἴτε ἀμισθί.

Ὅπως ἀναγκαία θεωρεῖται ἡ ὑπαρξίς Διευθυντοῦ τοῦ Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου, ἐνὸς Ἐπιμελητοῦ, ἐνὸς Καθαριστοῦ καὶ μιᾶς Καθαριστρίας.

Ἄρθρον 7

Τηρούμενα Βιβλία

Τὸ Πολιτιστικὸν - Πνευματικὸν Κέντρον διατηρεῖ τὰς ἑξῆς βιβλία:

Α) Βιβλίον κτηματολογίου, εἰς τὸ ὁποῖον καταγράφεται ἅπασα ἡ ἀκίνητος περιουσία αὐτοῦ.

Β) Βιβλίον Πρωτοκόλλου.

Γ) Βιβλίον Πράξεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Δ) Βιβλίον Ταμείου καὶ Διπλότυπα εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν, θεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κασσανδρείας.

Ε) Βιβλίον Περιουσιακῶν στοιχείων καὶ Βιβλιοθήκης.

Ἄρθρον 8

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

Πόροι διὰ τὴν καλὴν καὶ ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Χρηματικὰ ποσὰ προερχόμενα ἐκ τακτικῆς ἢ ἐκτάκτου ἐνισχύσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου. Εἰς τὸν Προϋπολογισμόν του ἐγγράφεται κατ' ἔτος σχετικὸν κονδύλιον.

2. Ἐπιχορηγήσεις τοῦ Δημοσίου ἢ παντὸς ἄλλου ὀργανισμοῦ.

3. Δωρεαὶ καὶ κληρονομίαι ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος.

4. Ἔσοδα καὶ εἰσπράξεις ἐκ τῆς πωλήσεως ἐντύπων ἢ ἐκ διενεργείας λαχειοφόρων ἀγορῶν, καὶ πραγματοποιήσεως προσφόρων ἐκδηλώσεων.

5. Τὰ ἔσοδα ἐκ δεξιώσεων, μνημοσύνων καὶ ἄλλων ἐκδηλώσεων εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κέντρου.

6. Πᾶν ἄλλον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ νομίμου καὶ χρηστῆς πηγῆς, καὶ μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 9

Διάθεσις τῶν πόρων

Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται κατόπιν προ-

σοχής και σπουδής:

1. Διά τόν εξοπλισμόν του Πολιτιστικού - Πνευματικού Κέντρου.

2. Διά τήν προμήθειαν βιβλίων και άλλων υλικών, απαραίτητων δια τήν λειτουργίαν αυτού.

3. Διά τήν διοργάνωσιν έορτών, όμιλιών, συνεδρίων, έκδηλώσεων έν γένει, απαραίτητων εις τήν έπιτυχίαν τών σκοπών του Πολιτιστικού - Πνευματικού Κέντρου.

4. Διά τήν πληρωμήν τών πάσης φύσεως δαπανών Λειτουργίας του Πολιτιστικού - Πνευματικού Κέντρου και του Κυλικείου.

5. Διά τήν άμοιβήν του προσληφθησομένου άναγκαιού προσωπικού.

6. Διά τήν φιλοξενίαν όμιλητών και χορωδιών.

7. Διά τήν κάλυψιν πάσης άλλης δαπάνης, άναγκαίας δια τήν έπιτέλεσιν τών σκοπών του Πολιτιστικού - Πνευματικού Κέντρου.

Άρθρον 10

Μεγάλοι Εύεργέτες - Εύεργέτες - Δωρητές

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Πολιτιστικού - Πνευματικού Κέντρου δύναται ίνα άνακηρύξη Μεγάλους Εύεργέτας, Εύεργέτας και Δωρητάς είτε έν ζωή, είτε μετά θάνατον, άτομα τά όποια έβόήθησαν υλικώς ή ήθικώς, τό Πολιτιστικόν - Πνευματικόν Κέντρον, άναγράφον τά όνόματα αύτών εις σχετικήν θέσιν έντός τής μεγάλης αίθούσής αυτού.

Άρθρον 11

Ό παρών Κανονισμός θα τροποποιείται υπό τής Δ.Ι.Σ. κατόπιν άποφάσεως μέν του Διοικητικού Συμβουλίου, έγκρίσει δέ του Μητροπολιτικού Συμβουλίου τής Ίεράς Μητροπόλεως Κασσανδρείας.

Άρθρον 12

Η ίσχύς του παρόντος Κανονισμού άρχεται από τής δημοσιεύσεως τούτου εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως και τό Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 13

Έκ τής δημοσιεύσεως του παρόντος Κανονισμού προκαλείται δαπάνη εις βάρος του Προϋπολογισμού του Νομικού Προσώπου του Ίερού Ναού Αγίου Άντωνίου, Αγίου Άντωνίου Θεσσαλονίκης, τό ύψος τής όποίας δέν δύναται νά προσδιορισθῆ.

Έν Αθήναις τῆ 29ῆ Σεπτεμβρίου 1999

† Ό Αθηνών ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματεύς
Άρχιμ. Δανιήλ Πουρτσουκλής.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Συστάσεως Έκκλησιαστικού Ίδρύματος υπό τήν έπωνυμίαν «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ», ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ

Ή Διαρκής Ίερά Σύνοδος τής Έκκλησίας τής Ελλάδος έχουσα ύπ' όψει:

1. Τάς διατάξεις του άρθρου 29 του Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος».

2. Τάς ύποχρεώσεις τής ποιμαινούσης Έκκλησίας τās άπορροεύσας έκ τών Ίερών Κανόνων και τών Νόμων του Κράτους προς τό Χριστεπώνυμον πλήρωμα τής Αγιοτάτης Έκκλησίας.

3. Τάς ύφισταμένας κοινωνικάς και πνευματικάς άνάγκας τής Ίεράς Μητροπόλεως Νέας Ίωνίας και Φιλαδελφείας.

4. Τήν ύπ' αριθμ. 400/21.7.1999 Πρότασιν του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Ίωνίας και Φιλαδελφείας κ. Κωνσταντίνου.

5. Τήν από 9.9.1999 Γνωμάτευσιν του Νομικού Γραφείου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.

6. Τήν από 29.9.1999 Απόφασιν Αύτης,

Άποφασίζει

Τήν σύστασιν παρά τῆ Ένορία Αγίας Τριάδος Ηρακλείου τής Ίεράς Μητροπόλεως Ν. Ίωνίας και Φιλαδελφείας, εύαγοϋς Έκκλησιαστικού Ίδρύματος, υπό τήν έπωνυμίαν: «Έκκλησιαστικόν Κέντρον Προσχολικής Αγωγής και Εκπαιδεύσεως».

Τά τής διοικήσεως και λειτουργίας του ως άνω Ίδρύματος καθορίζονται δια του έπομένου Κανονισμού.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Λειτουργίας του «Έκκλησιαστικού Κέντρου Προσχολικής Αγωγής και Εκπαιδεύσεως» τής Ίεράς Μητροπόλεως Νέας Ίωνίας και Φιλαδελφείας

Άρθρον 1

Συνιστάται παρά τῆ Ένορία Αγίας Τριάδος Ηρακλείου, τής Ί. Μητροπόλεως Ν. Ίωνίας και Φιλαδελφείας εύαγής Έκκλησιαστικόν Ίδρυμα, υπό τήν έπωνυμίαν: «Έκκλησιαστικόν Κέντρον Προσχολικής Αγωγής και Εκπαιδεύσεως».

Άρθρον 2

Σκοπός του εύαγοϋς τούτου Ίδρύματος είναι ή προστασία τέκνων έργαζομένων μητέρων, έκδηλουμένη δια τής παροχής διατροφής, στέγης και ιατροφαρμακευτικής περιθάλψεως εις αυτά.

Ή κατά τά άνωτέρω προστασία τής Έκκλησίας παρέχεται δωρεάν εις τέκνα άποδεδειγμένως άπόρων οικογενειών. Αί εύποροι οικογένειαι τών τροφίμων του Έκκλησιαστικού τούτου Κέντρου καταβάλλουν μηνιαίαν εισφοράν, καθοριζομένην, κατά περίπτωσιν, υπό του Διοικ. Συμβουλίου του Ίδρύματος.

Άρθρον 3

Έδρα του Ίδρύματος είναι ο Ίερός Ναός Αγίας Τριάδος Ηρακλείου και στέγη αυτού ένοικιαζόμενον ισόγειον διαμέρισμα εις Ηράκλειον Άττικής, ή διαχείρισις δέ αυτού άσκειται υπό του Ε.Φ.Τ. του ως άνω Ίερού Ναού.

Άρθρον 4

α. Το «Έκκλησιαστικόν Κέντρον Προσχολικής Άγωγής και Έκπαιδύσεως» διοικείται υπό του πενταμελούς Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Φ.Τ. του Ί. Ναού Άγ. Τριάδος Ηρακλείου, και τελεί υπό την προεδρίαν του Προέδρου του Δ.Σ. του Ε.Φ.Τ. του έν λόγω Ί. Ναού ή του νομίμου αυτού άναπληρωτού.

β. Όσον άφορά εις την συγκρότησιν του Διοικητικού Συμβουλίου, την διάρκειαν της θητείας των μελών αυτού, την κατανομήν των αξιωμάτων και τας άρμοδιότητας του Δ.Σ., ισχύουν τά όσα θεσπίζονται εις τόν Κανονισμόν του Ε.Φ.Τ., τó Διοικητικόν Συμβούλιον του όποιου όρίζεται άντιστοίχως ως διοικητικόν όργανον του υπό σύστασιν Ίδρύματος.

γ. Αί άποφάσεις του Διοικ. Συμβουλίου λαμβάνονται διά πλειοψηφίας των παρόντων, έν ίσοψηφία υπερισουούσης της ψήφου του Προέδρου.

ε. Το Συμβούλιον εύρίσκειται έν άπαρτία παρισταμένων τριών τούλάχιστον μελών αυτού, συμπεριλαμβανομένου και του Προέδρου.

Άρθρον 5

1. «Τó Έκκλησιαστικόν Κέντρον Προσχολικής Άγωγής και Έκπαιδύσεως» έχει ίδίαν διαχείρισιν, τηρεί δέ διαχειριστικά βιβλία, συμφώνως προς τó υπό της Ίερας Συνόδου όρισθέν σύστημα τηρήσεως λογιστικών βιβλίων των Έκκλησιαστικών Νομικών Προσώπων.

2. Τα Γραμμάτια Είσπραξεως, Έντάλματα Πληρωμών κ.λπ. θεωρούνται υπό της Ί. Μητροπόλεως Ν. Ίωνίας και Φιλαδελφείας και είναι έκτελεστέα, έφ' όσον φέρουν την ύπογραφήν του Προέδρου του Δ.Σ. ή του Άναπληρωτού αυτού.

3. Την άλληλογραφίαν του Ίδρύματος ύπογράφει ó Πρόεδρος του Δ. Συμβουλίου.

Άρθρον 6

Πόροι του Ίδρύματος είναι:

1. Έπιχορηγήσεις του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου της Ί. Μητροπόλεως Ν. Ίωνίας και Φιλαδελφείας.

2. Έπιχορηγήσεις του Ένοριακού Φιλοπτώχου Ταμείου του Ί. Ναού Αγίας Τριάδος Ηρακλείου.

3. Έπιχορηγήσεις του Υπουργείου Κοινωνικών Υψηρεσιών και παντός άλλου κρατικού φορέως.

4. Έπιχορηγήσεις των Δήμων και Κοινοτήτων της Περιφέρειας.

5. Δωρεά, κληρονομία και κληροδοσία υπό παντός φυσικού ή νομικού προσώπου.

6. Προϊόν δίσκου, περιαγομένου εις τούς Ί. Ναούς της Ί. Μητροπόλεως Ν. Ίωνίας και Φιλαδελφείας.

7. Αί εισφοραί των τροφίμων του Ίδρύματος.

8. Εισφοραί εις είδος ή εις χρήμα παντός φιλανθρώπου.

9. Τόκοι έκ καταθέσεων ως και πάσα έτέρα πρόσσος, μη κατονομαζόμενη ρητώς έν τω παρόντι.

Οί πόροι του Ίδρύματος κατατίθενται παρά Τραπεζαίς εις Ίδιον λογαριασμόν υπό την έπωνυμίαν του Ίδρύματος και διατίθενται διά την καθ' όλου λειτουργίαν αυτού, την μισθοδοσίαν του προσωπικού και την συντήρησιν των τροφίμων.

Άρθρον 7

Τó Προσωπικόν του Ίδρύματος διακρίνεται: α) εις Τακτικόν και β) εις Έθελοντικόν.

1. Το Τακτικόν Προσωπικόν άποτελείται έξ ένός Διευθυντού, μιās Βρεφονηπιαγωγού, μιās μαγειρίσσης και μιās καθαριστριάς.

2. Ο Διευθυντής έποπτεύει επί της καλής λειτουργίας του Παιδικού Σταθμού, προΐσταται του προσωπικού αυτού και έλέγχει την καλήν και άποδοτικήν εργασίαν αυτού. Τα καθήκοντα του Διευθυντού άσκει ό Πρόεδρος του Δ.Σ. του Ε.Φ.Τ. του Ί. Ναού Άγ. Τριάδος Ηρακλείου.

3. Ο Διευθυντής του Ίδρύματος έφ' όσον τυγχάνη Κληρικός δικαιούται μηνιαίας άποζημιώσεως δι' έξοδα παραστάσεως και κινήσεως καθοριζόμενης έκάστοτε υπό του Διοικητικού Συμβουλίου.

4. Η Βρεφονηπιαγωγός είναι υπεύθυνος διά την διαχείρισιν καθ' όλου του Ίδρύματος, την τήρησιν της άποθήκης, την έποπτείαν της καθαριότητας, την φροντίδα των νηπίων, έκτελεί μετ' έπιμελείας τά καθήκοντα αυτής, συμμορφουμένη προς τας έντολάς της Διευθύνσεως και των Ίατρών του Ίδρύματος.

5. Η μαγειρίσσα και ή καθαρίστρια έκτελούν έπιμελώς τά εις τας άρμοδιότητας έκάστης άναγόμενα έργα.

6. Η προμήθεια των τροφίμων και ή τήρησις των λογιστικών βιβλίων διεξάγεται υπό του Ε.Φ.Τ. του Ί. Ναού Άγ. Τριάδος Ηρακλείου.

7. Το Τακτικόν προσωπικόν του Ίδρύματος συνδέεται μετ' αυτού διά σχέσεως εργασίας ώρισμένου χρόνου, άπολύεται δέ υπό του Διοικητικού Συμβουλίου αίτιολογημένως, συμφώνως προς τας διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.

8. Το Έθελοντικόν Προσωπικόν, Έπιστημονικόν και Βοηθητικόν (Ίατρών, Έθελοντών Νοσοκόμων, Βοηθών μαγειρίσσης κ.λπ.) έπιμελείται δωρεάν της ύγιεινής καταστάσεως των τροφίμων του Ίδρύματος, παρέχει ίατροφαρμακευτικήν περίθαλψιν, μεριμνά διά την άψογον καθαριότητα και την κατά πάντα καλήν λειτουργίαν και εμφάνισιν του Ίδρύματος, ως και άπασχόλησιν, συντρόφεισιν και ψυχαγωγίαν των νηπίων.

Άρθρον 8

Εις τó Ίδρυμα γίνονται δεκτά παιδιά από δύο έτών και άνω, άμφοτέρων των φύλων, μη πάσχοντα έξ άνιάτου νοσήματος.

Οί τρόφιμοι του Ίδρύματος δέον να προέρχονται κατά προτίμησιν ἐκ τῆς Περιφέρειας τῆς Ἰ. Μητροπόλεως Ν. Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας.

Ἡ εἰσαγωγή εἰς τὸ Ἴδρυμα ἐνεργεῖται τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων γονέων καὶ τῇ προσκομίσει βεβαιώσεως τοῦ οἰκείου Ἐφημερίου τῆς Ἐνορίας τῶν ὡς καὶ ἰατρικῆς βεβαιώσεως καὶ πιστοποιητικοῦ ὑγείας τῶν τέκνων τῶν.

Ἄρθρον 9

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἰδίαν σφραγίδα καὶ περιλαμβάνει τὰς λέξεις «Ἐνοριακὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον Ἁγ. Τριάδος Ἡρακλείου, Ἐκκλησιαστικὸν Κέντρον Προσχολικῆς Ἀγωγῆς καὶ Ἐκπαιδεύσεως» καὶ εἰς τὸ κέντρον τὸν Σταυρόν.

Ἄρθρον 10

1. Ὁ παρῶν Κανονισμὸς δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἢ νὰ καταργηθῇ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., λαμβανομένης εἰς συνεδρίαν εἰς τὴν ὁποίαν παρίσταται ἀπαραιτήτως καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας.

2. Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος ἡ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ε.Φ.Τ. τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος Ἡρακλείου καὶ διατίθενται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου διὰ παρεμφερεῖς σκοποῦς.

Ἄρθρον 11

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τούτου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 12

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος Ἡρακλείου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 29ῃ Σεπτεμβρίου 1999

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:

«Β' ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΒΡΕΦΟΚΡΑΤΟΥΣΑ», ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸν Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας.

3. Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 400/21.7.1999 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας κ. Κωνσταντίνου.

5. Τὴν ἀπὸ 9.9.1999 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 29.9.1999 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

Ἀποφασίζει

Τὴν σύστασιν καὶ λειτουργίαν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Β' ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ "ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΒΡΕΦΟΚΡΑΤΟΥΣΑ"

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ".

Τὰ τῆς διοικήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ὡς ἄνω Ἰδρύματος καθορίζονται διὰ τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

«Β' ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ "ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΒΡΕΦΟΚΡΑΤΟΥΣΑ" ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ»

Ἄρθρον 1

Συνιστᾶται παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας εὐαγὲς Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Β' Ἐκκλησιαστικὸς Παιδικὸς Σταθμὸς "ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΒΡΕΦΟΚΡΑΤΟΥΣΑ"».

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ εὐαγοῦς τούτου Ἰδρύματος εἶναι ἡ προστασία τέκνων ἐργαζομένων μητέρων, ἐκδηλουμένη διὰ τῆς παροχῆς διατροφῆς, στέγης καὶ ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προστασία τῆς Ἐκκλησίας παρέχεται δωρεὰν εἰς τέκνα ἀποδεδειγμένως ἀπόρων οἰκογενειῶν. Αἱ ἐκ τῶν τροφίμων τοῦ Ἰδρύματος τούτου εὐποροὶ οἰκογένειαι καταβάλλουν μηνιαίως εἰσφοράν, καθοριζομένην κατὰ περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 3

Ἐδρα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ Νέα Ἰωνία Ἀττικῆς,

στέγη δὲ αὐτοῦ τὸ ἰδιόκτητον κτίριον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου Θηλέων «Ἡ Ἁγία Φιλοθέη» Καλογραΐζης Ν. Ἰωνίας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ν. Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας, ἢ διαχειρίσις δὲ αὐτοῦ παραχωρεῖται εἰς τὸ ἐν λόγῳ Ἐκκλησιαστικὸν Ὁρφανοτροφεῖον.

Ἄρθρον 4

α. Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Παιδικὸς Σταθμὸς διοικεῖται ὑπὸ τοῦ ἑπταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου «Ἡ Ἁγία Φιλοθέη», τελούντος ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ν. Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ.

β. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὴν διάρκειαν τῆς θητείας τῶν μελῶν αὐτοῦ, τὴν κατανομήν τῶν ἀξιομάτων καὶ τὰς ἀρμοδιότητας τοῦ Δ.Σ., ἰσχύουν τὰ ὅσα θεσπίζονται εἰς τὸν Κανονισμὸν τοῦ Ὁρφανοτροφείου «Ἁγία Φιλοθέη», τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ὁποῦ ὀρίζεται ἀντιστοίχως ὡς διοικητικὸν ὄργανον τοῦ ὑπὸ σύστασιν Ἰδρύματος.

γ. Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἀνάγεται ἡ λήψις οἰασδήποτε ἀποφάσεως περὶ ὀργανώσεως, λειτουργίας καὶ διαχειρίσεως τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ.

δ. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου λαμβάνονται διὰ πλειοψηφίας, ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχυούσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

ε. Τὸ Συμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένων τεσσάρων τοῦλάχιστον μελῶν αὐτοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 5

1. Τὸ Ἰδρυμα ἔχει ἴδιαν διαχείρισιν, τηρεῖ δὲ διαχειριστικὰ βιβλία, συμφώνως πρὸς τὸ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὀρισθὲν σύστημα τηρήσεως λογιστικῶν βιβλίων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων.

2. Τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεως, Ἐντάλματα Πληρωμῶν κ.λπ. θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας καὶ εἶναι ἐκτελεστέα, ἐφ' ὅσον φέρουν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

3. Τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἰδρύματος ὑπογράφει ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.

Ἄρθρον 6

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Ἐπιχορηγήσεις τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

2. Ἐπιχορηγήσεις τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ζωοδ. Πηγῆς Καλογραΐζης.

3. Ἐπιχορηγήσεις τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ παντὸς ἄλλου Κρατικοῦ φορέως.

4. Ἐπιχορηγήσεις τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Περιφέρειας.

5. Δωρεαί, κληρονομία καὶ κληροδοσίαι ὑπὸ παν-

τὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου.

6. Προῖον δίσκου, περιαγομένου εἰς τοὺς Ἱ. Ναοὺς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ν. Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας.

7. Αἱ εἰσφοραὶ τῶν τροφίμων τοῦ Ἰδρύματος.

8. Εἰσφοραὶ εἰς εἶδος ἢ εἰς χρήμα παντὸς φιλανθρώπου.

9. Τόκοι ἐκ καταθέσεων ὡς καὶ πᾶσα ἐτέρα πρόσσοδος, μὴ κατονομαζομένη ρητῶς ἐν τῷ παρόντι.

Οἱ πόροι τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ κατατίθενται εἰς ἴδιον λογαριασμὸν καὶ διατίθενται διὰ τὴν καθ' ὅλου λειτουργίαν αὐτοῦ, τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν συντήρησιν τῶν τροφίμων.

Ἄρθρον 7

Τὸ Προσωπικὸν τοῦ Ἰδρύματος διακρίνεται: α) εἰς Τακτικὸν καὶ β) εἰς Ἐθελοντικόν.

1. Τὸ τακτικὸν Προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς Διευθυντοῦ, μιᾶς Βρεφονηπιαγωγῆς, μιᾶς μαγειρίσσης καὶ μιᾶς καθαριστρίας.

2. Τὰ καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ ἀνατίθενται εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ὁρφανοτροφείου Θηλέων «Ἡ Ἁγία Φιλοθέη». Ὁ Διευθυντὴς ἐποπτεύει ἐπὶ τῆς καλῆς λειτουργίας τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ, προΐσταται τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ καὶ ἐλέγχει τὴν καλὴν καὶ ἀποδοτικὴν ἐργασίαν αὐτοῦ.

3. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἰδρύματος ἐφ' ὅσον τυγχάνη Κληρικὸς δικαιούται μηνιαίας ἀποζημιώσεως δι' ἕξοδα παραστάσεως καὶ κινήσεως καθοριζομένης ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

4. Ἡ Βρεφονηπιαγωγὸς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν διαχείρισιν καθ' ὅλου τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ, τὴν τήρησιν τῆς ἀποθήκης, τὴν ἐποπτεῖαν τῆς καθαριότητος καὶ τὴν φροντίδα τῶν νηπίων, καὶ ἐκτελεῖ, μετ' ἐπιμελείας καὶ ζήλου τὰ καθήκοντα αὐτῆς, συμμορφουμένη πρὸς τὰς ἐντολὰς τῆς Διευθύνσεως καὶ τῶν ἱατρῶν τοῦ Ἰδρύματος.

5. Ἡ μαγειρίσσα καὶ ἡ καθαρίστρια ἐκτελοῦν ἐπιμελῶς τὰ εἰς τὰς ἀρμοδιότητας ἐκάστης ἀναγόμενα ἔργα.

6. Ἡ προμήθεια τῶν τροφίμων καὶ ἡ τήρησις τῶν λογιστικῶν βιβλίων διεξάγεται ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου Θηλέων «Ἡ Ἁγία Φιλοθέη».

7. Τὸ Τακτικὸν Προσωπικὸν τοῦ Ἰδρύματος συνδέεται μετ' αὐτοῦ διὰ σχέσεως ἐργασίας ὠρισμένου χρόνου, ἀπολύεται δὲ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αἰτιολογημένως, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας.

8. Τὸ Ἐθελοντικὸν Προσωπικόν, Ἐπιστημονικόν καὶ Βοηθητικόν (ἱατρῶν, Ἐθελοντῶν Νοσοκόμων, Βοηθῶν μαγειρίσσης κ.λπ.) ἐπιμελεῖται δωρεὰν τῆς ὑγεινῆς καταστάσεως τῶν τροφίμων τοῦ Ἰδρύματος. Παρέχει ἱατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν, μεριμνᾷ διὰ τὴν ἀσφυγον καθαριότητα καὶ τὴν κατὰ πάντα

καλήν λειτουργίαν καί ἐμφάνισιν τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ, ὡς καί ἀπασχόλησιν, συντρόφειαν καί ψυχαγωγίαν τῶν νηπίων.

Ἄρθρον 8

Εἰς τὸ Ἴδρυμα γίνονται δεκτὰ παιδιὰ ἀπὸ δύο ἐτῶν καί ἄνω, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, μὴ πάσχοντα ἐξ ἀνιάτου νοσήματος.

Οἱ τρόφιμοι τοῦ Ἰδρυματος δεόν νὰ προέρχωνται κατὰ προτίμησιν ἐκ τῆς Περιφέρειας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ν. Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας.

Ἡ εἰσαγωγή εἰς τὸ Ἴδρυμα ἐνεργεῖται τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων καί τῇ προσκομίσῃ βεβαιώσεως τοῦ οἰκείου Ἐφημερίου τῆς Ἐνορίας τῶν ὡς καί ἰατρικῆς βεβαιώσεως καί πιστοποιητικοῦ ὑγείας τῶν τέκνων τῶν.

Ἄρθρον 9

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἰδίαν σφραγίδα καί περιλαμβάνει τὰς λέξεις «Β' Ἐκκλησιαστικὸς Παιδικὸς Σταθμὸς (ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΒΡΕΦΟΚΡΑΤΟΥΣΑ)», τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας, καί εἰς τὸ κέντρον τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Βρεφοκρατούσας.

Ἄρθρον 10

1. Ὁ παρῶν Κανονισμὸς δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἢ νὰ καταργηθῇ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. λαμβανομένης εἰς συνεδρίαν, εἰς τὴν ὁποίαν παρίσταται ἀπαραιτήτως καί ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρυματος καί ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ν. Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας.

2. Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ παρόντος Ἰδρυματος, ἢ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ν. Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας καί δι' ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου, διατίθεται διὰ παρεμφερεῖς σκοποῦς.

Ἄρθρον 11

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τούτου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 12

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ν. Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29ῃ Σεπτεμβρίου 1999

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Συστάσεως καί λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρυματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΑΛΚΙΔΟΣ», ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεύσας ἐκ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῶν Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας.

3. Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς καί πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 321/13.7.1999 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου.

5. Τὴν ἀπὸ 20.9.1999 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 29.9.1999 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

Ἀποφασίζει

τὴν σύστασιν καί λειτουργίαν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρυματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Κέντρον Ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας Ἐνορίας Ἁγίου Ἰωάννου Χαλκίδος», τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος. Τὰ τῆς διοικήσεως καί λειτουργίας τοῦ ὡς ἄνω Ἰδρυματος καθορίζονται διὰ τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΠΕΡΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ «ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΧΑΛΚΙΔΟΣ», ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ.

Ἄρθρον 1

Συνιστᾶται εἰς τὴν Χαλκίδα καί ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Χαλκίδος καί ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΑΛΚΙΔΟΣ».

Ἄρθρον 2

Σκοποὶ

α. Ἡ προβολή, διαφύλαξις καί μαρτυρία τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως.

β. Ἡ καλλιέργεια κοινωνίας καί ἀγάπης μεταξὺ τῶν ἐνοριτῶν.

γ. Ἡ καλλιέργεια καὶ ἀνάπτυξις τῆς ὀρθοδόξου πολιτιστικῆς καὶ πολιτισμικῆς συνειδήσεως τῶν ἐνοριτῶν.

δ. Ἡ ὀλοκληρωμένη ποιμαντικὴ δρᾶσις προκειμένου νὰ προσληφθῇ ἐν Χριστῷ ἡ σύνολη ζωὴ τῶν πιστῶν.

ε. Ἡ ἀντιμετώπισις τῶν πάσης φύσεως πνευματικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων τῆς Ἑνορίας.

στ. Ἡ διαφύλαξις τῆς παραδόσεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ Γένους.

Ἄρθρον 3

Μέσα

Ἡ πραγματοποίησις τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν θὰ ἐπιδιωχθῇ διὰ τῆς ἀνεγέρσεως Πνευματικοῦ Κέντρου προκειμένου νὰ στεγασθοῦν εἰς τοῦτο:

α. Ἐντευκτήριον Νεότητος.

β. Σπίτι Γαλήνης.

γ. Τράπεζα Τροφίμων.

δ. Σχολὴ Γονέων.

ε. Σχολὴ Ἀγιογραφίας.

ζ. Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

η. Γραφεῖον φιλανθρωπικῶν, θεολογικῶν, πολιτιστικῶν, ψυχαγωγικῶν, οἰκολογικῶν, ἀθλητικῶν κ.λπ. προγραμμάτων.

θ. Δανειστικὴ Βιβλιοθήκη.

ι. Ἐκθέσεις Βιβλίου.

ια. Ξενῶν ἀστεγῶν.

Διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀνωτέρω δραστηριοτήτων, δύνανται νὰ συσταθοῦν ἐπὶ μέρους ἐπιτροπαί, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 4

Ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Χαλκίδος.

Ἄρθρον 5

α. Τὸ Ἰδρυμα διοικεῖται ὑπὸ ἑπταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου 1) ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὡς Πρόεδρος, 2) ἐκ δύο μελῶν τοῦ ἐκάστοτε Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱ. Ναοῦ καὶ 3) ἐκ τεσσάρων ἐτέρων μελῶν διακρινομένων διὰ τὴν εὐσέβειάν των καὶ προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τριετῆ θητεία.

β. Αἱ θέσεις τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικαὶ καὶ ἄμισθοι.

γ. Τὸ Δ.Σ. συνεδριάζει τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου καὶ εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων τουλάχιστον μελῶν.

δ. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν καὶ εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχέει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

ε. Μέλος παραιτούμενον, μὴ ἐνδιαφερόμενον ἢ μὴ μετέχον ἀδικαιολογητῶς εἰς τρεῖς συνεχεῖς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ., ἀντικαθίσταται ὑπὸ νέου μέλους, κατόπιν προ-

τάσεως τοῦ Προέδρου, καὶ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 6

α. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὴν ὀργάνωσιν, διοίκησιν, λειτουργίαν καὶ διαχείρισιν τοῦ Ἰδρύματος.

β. Συντάσσει κατ' ἔτος τὸν Προϋπολογισμόν καὶ Ἀπολογισμόν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὑποβάλλει τούτους πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

γ. Ἀναπτύσσει οἰανδήποτε πρωτοβουλίαν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 7

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος ἢ τὸ ἐξουσιοδοτούμενον ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. μέλος αὐτοῦ ἐκτελεστικῶς τὸ Ἰδρυμα εἰς ὅλας τὰς ἐννόμους αὐτοῦ σχέσεις καὶ ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς, ὑπογράφει δὲ τὰ πάσης φύσεως ἐγγράφα καὶ τὰς συμβάσεις τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 8

Γόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α. Εἰσφοραὶ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Χαλκίδος.

β. Προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ καὶ δωρεαί.

γ. Ἐπιχορηγήσεις, κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων ὑπὲρ τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου.

δ. Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τοῦ Παρεκκλησίου τοῦ Ἰδρύματος.

ε. Ποσὰ προερχόμενα ἐκ πάσης ἄλλης νομίμου καὶ χρηστῆς πηγῆς.

Ἄρθρον 9

Οἱ γόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται:

α. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐξόδων λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος ὡς καὶ τῶν προγραμμάτων αὐτοῦ.

β. Διὰ τὴν ἀνέγερσιν, συντήρησιν καὶ τὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ κτιρίου.

Ἄρθρον 10

Τὸ Ἰδρυμα τηρεῖ τὰ κάτωθι βιβλία καὶ στοιχεῖα:

α. Βιβλίον Πρωτοκόλλου.

β. Βιβλίον Πράξεων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

γ. Βιβλίον Κτηματολογίου.

δ. Βιβλίον Ταμείου.

ε. Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ Ἐντάγματα Πληρωμῶν θεωρημένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Χαλκίδος.

Ἄρθρον 11

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει κυκλικὴν σφραγίδα φέρουσαν εἰς δύο κύκλους τὰς λέξεις ΕΝΟΡΙΑ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΧΑΛΚΙΔΟΣ, καὶ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ ἱδρύματος ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ, εἰς δὲ τὸ μέσον τὴν εἰκόνα τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἄρθρον 12

Πᾶν θέμα τὸ ὁποῖον ἀνακύπτει κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ δὲν προβλέπεται ρητῶς εἰς τὰ ἄρθρα αὐτοῦ, ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 13

α. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Χαλκίδος.

β. Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ ἱδρύματος κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἅπαντα ἢ κινήτῃ καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ ἱδρύματος περιέρχεται εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Χαλκίδος.

Ἄρθρον 14

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τὸ Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἑνορίας καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ συντηρούμενον «ΣΠΙΤΙ ΓΑΛΗΝΗΣ» ἐντάσσονται εἰς τὸ παρὸν ἴδρυμα.

2. Τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑφιστάμενα χρηματικά ὑπόλοιπα τοῦ Ἑνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ τοῦ «ΣΠΙΤΙΟΥ ΓΑΛΗΝΗΣ», περιέρχονται εἰς τὸ παρὸν ἴδρυμα.

Ἄρθρον 15

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 16
Κάλυψις δαπάνης

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς θάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29.9.1999

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Συστάσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ἱδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ "Η ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ" ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ»

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς τὰς ἀπορροεούσας ἐκ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1705/14.10.1999 Πρότασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου.

5. Τὴν ἀπὸ 22.10.1999 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 5.11.1999 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

Ἀποφασίζει

τὴν σύστασιν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἱδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Βρεφονηπιακὸς Σταθμὸς Ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίας Μαρίνης Ἡλιουπόλεως "Ἡ Ἁγία Μαρίνα" τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν».

Ἡ συγκρότησις, ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τοῦ ἱδρύματος τούτου διέπεται ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ κατωτέρω Κανονισμοῦ:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

**ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ:
«ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ "Η ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ"
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ»**

Ἄρθρον 1

Εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, συνιστᾶται, παρὰ τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίας Μαρίνης – Δήμου Ἡλιουπόλεως Ἀττικῆς, Ἐκκλησιαστικὸν ἴδρυμα λειτουργοῦν ὡς Ν.Π.Ι.Δ., μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Βρεφονηπιακὸς Σταθμὸς Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Μαρίνης Ἡλιουπόλεως "Ἡ Ἁγία Μαρίνα" τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν».

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ ἐν λόγῳ ἱδρύματος εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Μαρίνης Ἡλιουπόλεως ὀργάνωσις καὶ λειτουργία βρεφονηπιακοῦ σταθμοῦ, διὰ τὴν ἐξυ-

πηρέτησιν, φύλαξιν καὶ περίθαλψιν θρεφῶν καὶ νηπίων, τέκνων ἐργαζόμενων συζύγων καὶ οικονομικῶς ἀδυνάτων.

Άρθρον 3

1. Ἐδρα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ὁ Δήμος Ἡλιουπόλεως Ἀττικῆς. Τὸ Ἰδρυμα στεγάζεται εἰς ἰδιόκτητον κτίριον, τὸ ὁποῖον περιήλθεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Μαρίνης Ἡλιουπόλεως διὰ κληρονομίας ἐκ διαθήκης τῆς Ζαχαρούλας χήρας Νικολάου Τάτση καὶ κεῖται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σολωμοῦ ἀρ. 11 καὶ Σαρωνικοῦ ἀρ. 12 εἰς Ἡλιούπολιν Ἀττικῆς.

2. Τὸ Ἰδρυμα ἔχει ἰδίαν σφραγίδα φέρουσαν εἰς τὸ κέντρον τὴν Εἰκόνα τῆς Ἁγίας Μαρίνης καὶ πέριξ τὰς λέξεις ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ «Η ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ».

Άρθρον 4

Τὸ Ἰδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Μαρίνης Ἡλιουπόλεως, ὡς Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος, ἐκ δύο μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ ἐκ δύο ἐτέρων λαϊκῶν μελῶν, ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν.

Άρθρον 5

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆ προτάσει τοῦ Προέδρου καὶ διορίζονται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Ἡ θητεία των εἶναι τριετής, δυναμένη νὰ ἀνανεωθεί, καὶ τὸ ἀξίωμά των εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον.

Άρθρον 6

Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν ἐκλέγεται μεταξὺ τῶν μελῶν διὰ ψηφοφορίας, ὁ Ἀντιπρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς καὶ ὁ Ταμίας.

Άρθρον 7

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦ Προέδρου καὶ δύο τουλάχιστον μελῶν καὶ αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν. Εἰς περιπτώσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

2. Τὸ Δ.Σ. συντάσσει κατὰ μῆνα Νοέμβριον ἐκάστου ἔτους τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν τοῦ Ἰδρύματος καὶ κατὰ μῆνα Φεβρουάριον τὸν ἐτήσιον Ἀπολογισμόν αὐτοῦ καὶ υποβάλλει τούτους, πρὸς ἔγκρισιν, εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Άρθρον 8

Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἰδρυμα ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς. Τοῦτον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἐκπροσωπεῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος, ἢ ἕτερον μέλος ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Άρθρον 9

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει ἰδίαν διαχείρισιν, τηρεῖ δὲ τὰ Διαχειριστικὰ αὐτοῦ Βιβλία, συμφώνως πρὸς τὸ σύστημα τηρήσεως τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων, θεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἧτοι: Βιβλίον Πράξεων Διοικητικοῦ Συμβουλίου, Βιβλίον Πρωτοκόλλου, Βιβλίον Ταμείου, Βιβλίον κινήτης καὶ ἀκινήτου Περιουσίας, Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ Ἐντάλματα Πληρωμῶν, καθὼς καὶ Βιβλίον Περιθαλπομένων κατ' ἔτος θρεφῶν καὶ νηπίων. Τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ τὰ Ἐντάλματα Πληρωμῶν εἶναι ἐκτελεστέα, ἐφ' ὅσον φέρουν ἀπαραιτήτως τὴν ὑπογραφήν τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου τοῦ Ἰδρύματος. Ὁ Πρόεδρος ὑπογράφει καὶ ἅπασαν τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἰδρύματος.

Άρθρον 10

Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τοῦ Ἰδρύματος. Τὰ χρήματα κατατίθενται εἰς Τράπεζαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἰδρύματος. Τὸ χρηματικὸν ποσὸν τὸ ὁποῖον δύναται νὰ φέροι εἰς χεῖρας του ὁ Ταμίας, καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἀναλήψεις χρημάτων γίνονται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Άρθρον 11

Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ Πρακτικὰ Συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καθὼς καὶ ὅλα τὰ Βιβλία τοῦ Ἰδρύματος, συντάσσει τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἰδρύματος καὶ συνυπογράφει αὐτὴν μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος.

Άρθρον 12

α) Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Πρόσοδοι ἐξ ἐράνων νομίμως διενεργουμένων, λαχειοφόρων ἀγορῶν, δυσκοφοριῶν κ.λπ.
2. Εἰσφοραὶ Ἱεροῦ Ναοῦ.
3. Κληρονομία, κληροδοσία, δωρεαὶ παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου.
4. Εἰσφοραὶ, εἰς εἶδος ἢ εἰς χρήμα, παντὸς φιλανθρώπου.
5. Πάσα ἐπιχορήγησις ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, τῆς Νομαρχιακῆς ἢ Τοπικῆς Αὐτοδιοικητικῆς ἢ ἐτέρου Νομικοῦ Προσώπου Ἰδιωτικοῦ ἢ Δημοσίου Δικαίου.

6. Είσοφοι καὶ δωρεαί. Είσοφορὰς δύνανται νὰ προσφέρουν εἰς τὸ Ἴδρυμα καὶ ὅσοι ἐκ τῶν γονέων τῶν ὁποίων τὰ τέκνα θὰ φιλοξενοῦνται εἰς τὸ Ἴδρυμα, διαθέτουν ἀνάλογον οἰκονομικὴν δυνατότητα.

7. Τόκοι ἐκ καταθέσεων τοῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ πᾶσα ἐτέρα πρόσοδος, μὴ κατονομαζομένη ρητῶς ἐν τῷ παρόντι.

8) Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται διὰ τὴν ὅλην λειτουργίαν αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ ὑπηρετούντος ἐμμίσθου προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 13

1. Τὸ Δ.Ι.Σ. ὀρίζει τὸν Διευθυντὴν τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει ὅλην τὴν εὐθύνην λειτουργίας αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Προέδρου.

2. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἐν μέρει ἐμμισθον. Διὰ τὴν ἀναλογίαν ἐθελοντικοῦ καὶ ἐμμίσθου προσωπικοῦ ἀποφασίζει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. Διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος κρίνεται ἀπαραίτητος ἡ πρόσληψις δύο (2) τουλάχιστον Βρεφονηπιαγωγῶν.

3. Ἄπαντες οἱ ἀνωτέρω ἐπιμελοῦνται τῶν καθηκόντων τῶν ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 14

1. Εἰς τὸ Ἴδρυμα γίνονται δεκτὰ βρέφη καὶ νήπια, προερχόμενα κυρίως ἐξ οἰκογενειῶν αἱ ὁποῖαι, κατὰ προτίμησιν, κατοικοῦν εἰς τὴν Ἑνορίαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Μαρίνης Ἡλιουπόλεως, Δήμου Ἡλιουπόλεως Ἀττικῆς.

2. Ἡ φιλοξενία θρέφους ἢ νηπίου εἰς τὸ Ἴδρυμα γίνεται δεκτὴ κατόπιν κοινῆς αἰτήσεως τῶν γονέων τοῦ τέκνου, συνοδευομένης ὑπὸ ἐκκαθαριστικοῦ σημειώματος τῆς ἀρμοδίας ΔΟΥ ὡς καὶ οἰουδὴποτε ἐτέρου στοιχείου δυναμένου νὰ τεκμηριώσει τὴν τυχὸν ἔλλειψιν πόρων τῆς οἰκογενείας ἢ καὶ τὴν ἐν γένει οἰκονομικὴν ταύτης κατάστασιν. Τὰ ἔγγραφα ὑποβάλλονται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον, ἐφ' ὅσον συντρέχουν εἰδικοὶ λόγοι, ἔχει τὸ ἀναφαίρετον δικαίωμα τροποποιήσεως τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ, τὸσον ἀπὸ θετικὴν εἰς ἀρνητικὴν, ὅσον καὶ τὸ ἀντίστροφον.

Ἄρθρον 15

1. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ἢ καταργεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

2. Ἡ περιουσία τοῦ Ἰδρύματος, εἰς περίπτωσιν διαλύσεως αὐτοῦ, περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τοῦ Ἑνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Μαρίνης Ἡλιουπόλεως, Δήμου Ἡλιουπόλεως Ἀττικῆς.

Ἄρθρον 16

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 17

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς θάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Μαρίνης Ἡλιουπόλεως, Δήμου Ἡλιουπόλεως Ἀττικῆς, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Νοεμβρίου 1999

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Συστάσεως εὐαγοῦς Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ», ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς τὰς ἀπορροεούσας ἐκ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 978/14.10.1999 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Διονυσίου.

5. Τὴν ἀπὸ 20.10.1999 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 5.11.1999 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

Ἀποφασίζει

Τὴν σύστασιν εὐαγοῦς Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως».

Ἡ συγκρότησις, ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου διέπεται ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ κατωτέρω Κανονισμοῦ.

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ίδρυσις - Έδρα - Σκοπός

Άρθρον 1

Έν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως συνιστᾶται εὐαγὲς Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ».

Έδρα τοῦ Ἰδρύματος ὀρίζεται ἡ ἔδρα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως καὶ συγκεκριμένως ἡ Νεάπολις Θεσσαλονίκης.

Παραρτήματα τοῦ Ἰδρύματος ἰδρύνονται καὶ λειτουργοῦν παρ' ἐκάστη Ἑνορία τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, ἔδρευοντα καὶ συστεγαζόμενα εἰς τοὺς οἰκείους Ἑνοριακοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς.

Άρθρον 2

Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος:

1. Ἡ περίθαλψις τῶν ἀπόρων καὶ ἐνδεῶν ἐνοριτῶν, τῶν ὀρφανῶν, τῶν ἀποδεδειγμένως ἀπόρων οἰκογενειῶν.

2. Ἡ καταβολὴ ἐξόδων δι' ἀποφυλάκισιν ἀτόμων εὐρισκομένων εἰς φυλακὰς ὡς καὶ ἡ προστασία τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

3. Ἡ ἀγορὰ φαρμάκων, καυσίμων καὶ τροφίμων διὰ τοὺς ἀπόρους καὶ ἐνδεεῖς, τὰ ὀρφανὰ καὶ τὰς ἀπόρους οἰκογενείας.

4. Ἡ ἠθικὴ καὶ ὕλικὴ συμπαράστασις εἰς τοὺς Ὀρθοδόξους λαοὺς τῶν Ἀνατολικῶν χωρῶν, εἰς Ἑλληνας πρόσφυγας τοῦ Πόντου καὶ εἰς Βορειοηπειρώτας.

5. Ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

6. Ἡ βράβευσις, δι' οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως, τῶν ἀριστοῦχων μαθητῶν τοῦ Ἐκκλησ. Λυκείου Νεαπόλεως, ὡς καὶ τῶν ἄλλων σχολείων τῆς Μητροπολ. Περιφερείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἑνοριακὴ ὀργάνωσις,
συγκρότησις καὶ διοικήσις Φιλοπτώχου Ταμείου

Άρθρον 3

Πρὸς εὐχεστέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἰδρύματος συνιστᾶται παρ' ἐκάστη Ἑνορία εἰδικὸν Ταμεῖον ὀνομαζόμενον «ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ».

Άρθρον 4

α) Ἐκαστον Ἑνοριακὸν Φιλοπτώχον Ταμεῖον, στερεῖται ἰδίας νομικῆς προσωπικότητος, διοικεῖται δὲ ὑπὸ ἐπταμελοῦς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, διοριζομένης ἐπὶ τριετείᾳ καὶ ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς ἐφημερίου, ὡς Προέδρου, ἐνὸς ἐκκλησιαστικοῦ συμβούλου καὶ τεσσάρων κυριῶν ἢ δεσποινίδων τῆς Ἑνορίας, μετὰ ἰσαριθμῶν ἀναπληρωματικῶν αὐτῶν.

β) Ὁ Ἐφημέριος διορίζεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, ὁ Ἐκκλησ. Σύμβουλος ὑποδεικνύεται ὑπὸ τοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου καὶ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, αἱ δὲ κυρίαὶ καὶ δεσποινίδες διορίζονται, ὡσαύτως, ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Φ.Τ.

γ) Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἑνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, δύνανται νὰ ἀντικατασταθοῦν καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας, εἴτε παραιτούμενοι οἰκιοθελῶς, εἴτε μετὰ ἀπὸ ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολίτου, ἐφ' ὅσον συντρέχουν εἰδικοί λόγοι.

δ) Τὰ αὐτὰ μέλη τοῦ Ἑνορ. Φιλοπ. Ταμείου εἶναι ἐπανεκλέξιμα μόνον διὰ δύο τριετίας.

ε) Μέλος ἀπέχον ἀδικαιολογήτως ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς πέραν τοῦ διμήνου, θεωρεῖται αὐτοδικαίως παραιτηθέν.

Άρθρον 5

Τὰ μέλη τοῦ Ε.Φ.Τ. πρὸς εὐχερεστέραν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου αὐτῶν δύνανται νὰ καταρτίζουσι εἰδικὰς ὑποεπιτροπὰς ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην.

Άρθρον 6

Ἡ Διοικούσα Ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν αὐτῆς συγκροτεῖται εἰς Σῶμα, ἐκλέγουσα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἓνα Γραμματέα καὶ ἓνα Ταμίαν.

Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ Πρακτικά τῶν συνεδριάσεων τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, τὸ Βιβλίον Ἀπόρων Ἑνοριτῶν καὶ διεξάγει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὴν εὐθύνην τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Φ.Τ.

Ὁ Ταμίαι διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τοῦ Ε.Φ.Τ. καὶ εἶναι ὑπόλογος ἐναντι τῶν μελῶν τοῦ Ε.Φ.Τ. καὶ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γ.Φ.Τ. τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ τηρεῖ τὰ σχετικὰ Βιβλία τῆς διαχειρίσεως.

Καθήκοντα Ἀντιπροέδρου τοῦ Ε.Φ.Τ. ἀσκεῖ ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Σύμβουλος, ὁ ὁποῖος ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.

Άρθρον 7

Ἡ Διοικούσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Ε.Φ.Τ. συνέρχεται τακτικῶς ἅπαξ τοῦ μηνὸς καὶ ἐπιλαμβάνεται τῶν ἐνδιαφερουσῶν αὐτὴν ὑποθέσεων καὶ ἐλέγχει τοὺς ὑπὸ τοῦ Ταμείου τιθεμένους ὑπ' ὄψιν αὐτῆς πίνακας τῶν εἰσπραχθέντων καὶ δαπανηθέντων ποσῶν.

Ἡ Δ.Σ. ἐκτάκτως συγκαλεῖται τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἢ τῇ αἰτήσει τεσσάρων μελῶν αὐτῆς, εὐρίσκειται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τουλάχιστον τεσσάρων μελῶν καὶ ἀποφασίζει διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων. Ἐν ἰσοψηφίᾳ νικᾷ ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου. Ἐὰν μετὰ γενομένην πρόσκλησιν, δὲν εὐρεθεῖ ἡ Δ.Σ. ἐν ἀπαρτίᾳ, συνέρχεται μετὰ δύο ἡμέρες, ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος τῆς ματαιωθείσης συνεδρίας, καὶ ἀποφασίζει ἐγκύρως παρόντων ἀπαιρηθέντων τοῦ Προέδρου καὶ δύο τουλάχιστον μελῶν. Αἱ προσκλήσεις διὰ τὰς τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους συνεδρίας γίνονται γραπτῶς.

Άρθρον 8

Δύναται παρ' εκάστη Ένορία, έφ' όσον συντρέχουν ειδικοί λόγοι (γέροντες, άσθενείς, έγκαταλελειμμένοι, άνεργοι, όρφανά, άποροι), νά λειτουργήση «Ένοριακόν Συσσίτιον», κατόπιν προτάσεως τής Δ. Έπιτροπής του Ε.Φ.Τ. και έγκρίσεως υπό του Γ.Φ.Τ. τής Ί. Μητροπόλεως.

Σκοπός αυτού είναι ή καθημερινή προσφορά φαγητού εις άτομα χρήζοντα τοιαύτης βοήθειάς.

Τό «Ένοριακόν Συσσίτιον» θά λειτουργή με την έθελοντικήν προσφορά κυριών και δεσποινίδων τής Ένορίας, πόροι δέ λειτουργίας αυτού είναι αί προαιρετικά εισφοραί τών φιλανθρώπων πιστών.

Τό ως άνω «Ένοριακόν Συσσίτιον» δέν έχει ιδίαν οικονομικήν διαχείρισιν αλλά έντάσσεται εις την διαχείρισιν του Ε.Φ.Τ. καθ' ότι τυγχάνει δραστηριότητος τών μελών αυτού.

Άρθρον 9

Πόροι του Ένοριακού Φιλοπτώχου Ταμείου είναι:

1) Αί έν τῷ Ί. Ναῶ εισπράξεις εκ του ειδικού «υπερ τών πτωχών» κυτίου, τοποθετουμένου εις σταθεράν θέσιν.

2) Τό προϊόν εκ περιφοράς δίσκων:

α) Τό Ψυχασάββατον τής ΑΠΟΚΡΕΩ.

β) Τό Ψυχασάββατον τής ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

3) Αί προαιρετικά εισφοραί τών πιστών.

4) Δωρεαί, έπιχορηγήσεις ή κληροδοτήματα οίωνδήποτε φιλανθρώπων και τυχόν δωρεαί ή έπιχορηγήσεις του Δημοσίου, Νομικών Προσώπων Δημοσίου ή Ίδιωτικού Δικαίου Δήμων ή και Κοινοτήτων ή έτέρου Συλλόγου ή Όργανισμού.

5) Τό χρηματικόν προϊόν εκ' του ετήσιου Έράνου «ΗΜΕΡΑ ΑΓΑΠΗΣ», κατά μήνα Δεκέμβριον, μετά την άφαίρεσιν του, υπέρ του Γ.Φ.Τ., ποσοστού 45% επί τών εισπράξεων.

6) Πάν έτερον έσοδον προερχόμενον εκ νομίμου πηγής.

7) Αί εισπράξεις αί προερχόμενα εκ τών δεξιώσεων τών Μνημοσύνων μόνον, δι' όσα Ε.Φ.Τ. συντηρούν «Ένοριακά Συσσίτια», άλλως αύται περιέρχονται εις την ΕΡΑΝΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ.

Άρθρον 10

Αί υπέρ του Ε.Φ.Τ. εισπράξεις εκ του ειδικού κυτίου ή εκ περιφοράς δίσκου δέον άπαραιτήτως νά καταμετρώνται παρουσίᾳ του Προέδρου και δύο τουλάχιστον μελών του Ε.Φ.Τ., νά συντάσσεται δέ Πρακτικόν Καταμετρήσεως θεβαιουμένου του εύρεθέντος ποσού δια τής υπογραφής του Προέδρου και τών παρευρισκομένων εις την καταμέτρησιν μελών και νά παραδίδεται εις τόν Ταμίαν δια την καταχώρησιν εις τό Βιβλίον Ταμείου. Δια τας εισπράξεις έξ εισφορών, δωρεών κ.λπ. δέον όπως εκδίδεται σχετικόν Γραμμάτιον Εισπράξεως, τό όποιον υπογράφεται υπό του Προέδρου, του Ταμίου και του καταθέτου.

Άρθρον 11

Οί πόροι του Ε.Φ.Τ. διατίθενται:

1) Δια την οικονομικήν ένίσχυσιν αποδεδειγμένως άπόρων οικογενειών, ως και ένδεών και άπόρων ένοριτών.

2) Δια την αποφυλάκισιν φυλακισμένων ένοριτών.

3) Δια την άγοράν φαρμάκων και Ιατρικής περιθάψεως άσθενών άπόρων και ένδεών ένοριτών ως και δι' άγοράν καυσίμων, κατά την περίοδον του χειμάνος, δι' άπόρους ένορίτας.

4) Δια την χορήγησιν γαμηλίου βοηθήματος εις άπόρους κορασίδασ τής Ένορίας.

5) Δια την άγοράν και διανομήν βιβλίων και σχολικών ειδών (τετραδίων, στυλών, κ.λπ.) εις άπόρους μαθητάς, σπουδαστάς και φοιτητάς τής Ένορίας.

6) Δια την ένίσχυσιν τών Ί. Μονών και τών Κατασκηνώσεων τής Ί. Μητροπόλεως.

Άρθρον 12

Η άπορία εκάστου ένδεοϋς και άπόρου μετά τής ακριβοϋς διευθύνσεως κατοικίας αυτού δέον όπως εξακριβοϋται αύστηρώς πρό τής έγγραφής αυτού εις τό επί τούτῳ Βιβλίον Άπόρων Ένοριτών.

Άρθρον 13

Περί τής ανάγκης παροχής βοηθήματος εις χρήμα ή εις είδος αποφασίζει ή Δ.Ε. δια σχετικής πλειοψηφίας αύτης, έφαρμοζομένων τών περι άπαρτίας διατάξεων του άρθρου 7 του παρόντος Κανονισμού.

Εις εκτέλεσιν τής αποφάσεως ταύτης ό Ταμίας ενεργεί την πληρωμήν, εκδίδων Ένταλμα Πληρωμής εις τό όποιον αναγράφεται τό όνοματεπώνυμον του βοηθουμένου, ή ακριβής διεύθυνσις τής κατοικίας αυτού και τό ποσόν του βοηθήματος, υπογραφομένου υπό του Προέδρου, του Ταμίου και του λαμβάνοντος τό βοήθημα. Δια την καταβολήν ποσού άνω τών πενήκοντα χιλιάδων (50.000) δρχ. απαιτείται έγκρισις του Δ.Σ. του Γ.Φ.Τ.

Άρθρον 14

Έκαστον Ε.Φ.Τ. δικαιούται όπως τηρή ως διαθέσιμον εις τό Ταμείον αυτού ποσόν έως πενήκοντα χιλιάδων (50.000) δραχμών, τό πλέον αυτού δέον όπως κατατίθεται επί όνόματι του Ε.Φ.Τ. εις οίανδήποτε Τράπεζαν. Πάσα άνάληψις χρηματικού ποσού ενεργείται δι' αποφάσεως τής Δ.Ε. του Ε.Φ.Τ. έγκρινομένης υπό τής Έρας Μητροπόλεως.

Άρθρον 15

Έκαστον οικονομικόν έτος δια τὰ Ένοριακά Φιλόπτωχα Ταμεία αρχεται την 1ην Ιανουαρίου και λήγει την 31ην Δεκεμβρίου. Περί μήνα Ιανουάριον εκάστου νέου έτους συντάσσεται, υπό του Ταμίου, ό Άπολογισμός του διαρρεύσαντος έτους και περί μήνα Νοέμβριον εκάστου έτους συντάσσεται, υπό του Ταμίου, ό Προϋπολογισμός του νέου έτους. Ταϋτα έλέγχονται και έγκρίνονται εις ιδίαν συνεδρίαν του Ε.Φ.Τ. και υποβάλλονται εις τό Δ.Σ. του Γ.Φ.Τ. προς έγκρισιν εις τό Δ.Σ. του Γ.Φ.Τ.

Άρθρον 16

Τὰ Ένοριακά Φιλόπτωχα Ταμεία τηροῦν τὰ ἐξῆς Βιβλία καὶ στοιχεῖα: 1) Βιβλίον Ταμείου, 2) Πρακτικὸν καταμετρήσεως κυτίου ἢ δίσκου, 3) Γραμμάτια Εἰσπράξεων, 4) Έντάλματα Πληρωμῶν, 5) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων, 6) Πρωτόκολλον εἰσερχομένης καὶ ἐξερχομένης ἀλληλογραφίας, 7) Βιβλίον Ἀπόρων Ένοριτῶν, ἅπαντα ἠριθμημένα καὶ θεωρημένα καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Γ.Φ.Τ.

Τὰ Ένοριακά Φιλόπτωχα Ταμεία διαθέτουν ἴδιαν σφραγίδα φέρουσαν εἰς τὸ μέσον τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου ἢ τῆς Ἁγίας τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου φέρει ὁ Ἱερός Ναὸς καὶ κύκλωθεν τὰς λέξεις «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ...».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

Κεντρικὴ ὀργάνωσις - διοικήσις καὶ ἐκπροσώπησις

Άρθρον 17

Ἄπαντα τὰ Ένοριακά Φιλόπτωχα Ταμεία ἐποπτεύονται καὶ ἐκπροσωποῦνται ὑπὸ τοῦ Γ.Φ.Τ. ἐδρεύοντος ἐν Νεαπόλει Θεσσαλονίκης καὶ ἐν τῇ Ἰ. Μητροπόλει Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

Άρθρον 18

1. Τὸ Γ.Φ.Τ. διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ὡς Προέδρου, τοῦ ἐκάστοτε Πρωτοσυγγέλλου ὡς Ἀντιπροέδρου, ἐνὸς κληρικοῦ καὶ δύο λαϊκῶν μελῶν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐπιλεγομένων ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου.

2. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, διορίζονται διὰ πράξεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἐπὶ τριετεί θητεία. Ὁ Μητροπολίτης δύναται νὰ διορίσῃ τὸ αὐτὸ μέλος τοῦ Δ.Σ. καὶ διὰ πλείονας τῆς μίας τριετίας.

3. Προτάσει τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γ.Φ.Τ. καὶ μετὰ ἀπὸ ἠτιολογημένην ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τούτου δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ μέλος αὐτοῦ καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας αὐτοῦ.

4. Πᾶν μέλος ἀπέχον ἀδικαιολογήτως ἐκ τριῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. δύναται νὰ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου.

Άρθρον 19

Τὸ Δ.Σ. συνέρχεται τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἢ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει τριῶν τουλάχιστον μελῶν αὐτοῦ πρὸς συζήτησιν συγκεκριμένων θεμάτων, ρητῶς ἀναγραφομένων ἐν τῇ προσκλήσει ἢ τῇ αἰτήσσει.

Διὰ τὴν ὑπαρξιν ἀπαρτίας δεόν νὰ παρίστανται τρία τουλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ., ἐν οἷς ἀπαιτητῶς ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ, ἐγγράφως ἐξουσιοδοτούμενος ὑπὸ τοῦ Προέ-

δρου. Τὸ Δ.Σ. ἀποφασίζει διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. τηροῦνται ἐν τῷ Βιβλίῳ Πρακτικῶν καὶ ὑπογράφονται κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν ὑπὸ τῶν παρισταμένων κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν μελῶν.

Τὸ Δ.Σ. κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ συνεδρίαν συγκροτεῖται εἰς Σῶμα ἐκλέγον ἐκ τῶν κληρικῶν μελῶν αὐτοῦ τὸν Ταμίαν τοῦ Ἰδρύματος. Καθήκοντα Γραμματέως ἀνατίθενται εἰς ἓνα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ.

Άρθρον 20

Τὸ Δ.Σ. ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφώρῃσης τὸ Γ.Φ.Τ. Εἰδικώτερον:

1. Ἀσκεῖ διὰ τοῦ Προέδρου ἢ τῶν πρὸ τοῦτο ἐξουσιοδοτημένων μελῶν αὐτοῦ τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῶν Ε.Φ.Τ.

2. Ἐγκρίνει καὶ τροποποιεῖ ἢ μὴ τοὺς Προϋπολογισμοὺς τῶν Ε.Φ.Τ. καὶ ἀποφαίνεται ἠτιολογημένως ἐπὶ τῶν Ἀπολογισμῶν αὐτῶν.

3. Ἀναθέτει τὸν ἔλεγχον τῶν Ε.Φ.Τ. εἰς εἰδικοὺς ἐλεγκτάς.

4. Μελετᾷ, ἀποφασίζει καὶ λαμβάνει διάφορα μέτρα ὑπὲρ ὕλικῆς ἐνισχύσεως καὶ εὐοδώσεως τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

5. Καταρτίζει τὸν ἐτήσιον Ἀπολογισμὸν καὶ Προϋπολογισμὸν Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων τοῦ Γ.Φ.Τ.

6. Ὅριζει ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ Ἐλεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἐτησίου Ἀπολογισμοῦ τοῦ Γ.Φ.Τ.

Άρθρον 21

Περὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὸ Γ.Φ.Τ. ὡς καὶ τὰ Ένοριακά τοιαῦτα καθ' ἀπάσας τὰς ἐννόμους αὐτῶν σχέσεις καὶ ἔναντι πάσης Ἀρχῆς. Καθορίζει τὰς ἐργασίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπογράφει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν. Ἀσκεῖ τὴν ἐπὶ τῶν Ε.Φ.Τ. ἐποπτείαν, λύει, διοικητικῶς, πᾶσαν ἀνωμαλίαν ἢ διαφορὰν μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν Ε.Φ.Τ. δυναμένης νὰ διαταράξουν τὴν ἀρμονικὴν μεταξὺ αὐτῶν συνεργασίαν.

Άρθρον 22

Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενος ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ ἢ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ἐξουσιοδοτούμενος Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος, ἀσκῶν πάντα τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δικαιώματα αὐτοῦ.

Άρθρον 23

Ἡ λογιστικὴ τοῦ Ταμείου ὑπηρεσία διεξάγεται ὑπὸ τοῦ Ταμίου ἢ ὑπαλλήλου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου. Ὁ Ταμίος ἢ ὁ Λογιστῆς ἐκδίδει μὲν τὰ Έντάλματα Πληρωμῆς, καὶ τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεως, τὰ ὁποῖα προσυπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τηρεῖ δὲ τὰ οἰκεία λογιστικὰ Βιβλία.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ. τηρεῖ τὰ Πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων αὐτοῦ, διεξάγει ἅπασαν τὴν σχετικὴν ἀλλη-

λογραφίαν, καταρτίζει κατ' έτος λεπτομερή στατιστική του υπό των Ε.Φ.Τ. και του Γ.Φ.Τ. έπιτελουμένου έργου, και κρατεί την σφραγίδα του Γ.Φ.Τ.

Το Γ.Φ.Τ. διαθέτει ιδίαν σφραγίδα φέρουσαν εις τὸ μέσον τὴν εικόνα του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ κύκλοθεν τὰς λέξεις «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ Ἰ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥ-ΡΟΥ-ΠΟΛΕΩΣ».

Ἄπαντα τὰ βιβλία καὶ στοιχεῖα του Γ.Φ.Τ. εἶναι ἡριθμημένα καὶ θεωροῦνται καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος ὑπὸ του Προέδρου του Γ.Φ.Τ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ἄρθρον 24

Πόροι του Γ.Φ.Τ. καὶ διάθεσις αὐτῶν

Πόροι του Γ.Φ.Τ. εἶναι:

1. Αἱ κατ' ἔτος ὑπὸ των Ἐνοριακῶν Ναῶν τῆς Ἰ. Μητροπόλεως εἰσφοραί.

2. Προαιρετικαὶ εἰσφοραί, δωρεαὶ ἢ κληροδοτήματα διαφόρων φιλανθρώπων.

3. Τὸ ἐκ τῆς «ΗΜΕΡΑΣ ΑΓΑΠΗΣ» ποσοστὸν 45% ἐπὶ των εἰσπράξεων του Ε.Φ.Τ.

4. Δωρεαὶ ἢ ἐπιχορηγήσεις του Δημοσίου, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ ἐτέρου Συλλόγου ἢ Ὄργανισμοῦ.

Ἄρθρον 25

Οἱ πόροι του Γ.Φ.Τ. διατίθενται ὑπὲρ γενικότερων φιλανθρωπικῶν σκοπῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν των σκοπῶν αὐτοῦ, ὡς λεπτομερῶς ἀναγράφονται εἰς τὸ ἄρθρον 2 του παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 26

Ὁ Πρόεδρος δύναται, ἄνευ ἀποφάσεως του Δ.Σ., νὰ παρέχη χρηματικὴν ἐνίσχυσιν εἰς φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα, Σωματεῖα καὶ ἰδιώτας μέχρι του ποσοῦ πενήκοντα χιλιάδων (50.000) δρχ., ὁ δὲ Ταμίας εἰς ἰδιώτας μέχρι του ποσοῦ των δέκα χιλιάδων (10.000) δρχ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

«ΗΜΕΡΑ ΑΓΑΠΗΣ»

Ἄρθρον 27

1. Ὁ ἀκριβὴς χρόνος διεξαγωγῆς του Ἐράνου «ΗΜΕΡΑ ΑΓΑΠΗΣ» κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον ἐκάστου ἔτους, ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως του Δ.Σ. του Γ.Φ.Τ.

2. Κατὰ τὰς ἡμέρας διεξαγωγῆς του Ἐράνου τούτου ἀξία των ὁποίων ὀρίζονται, ὁμοίως, δι' ἀποφάσεως του Δ.Σ. του Γ.Φ.Τ. διεξάγεται Γενικὸς Ἐρανος εἰς ἅπασαν τὴν περιφέρειαν τῆς Ἰ. Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως δι' ἡριθμημένων καὶ νομίμως θεωρημένω κουπονίων.

3. Τὸ χρηματικὸν προῖον του Ἐράνου «ΗΜΕΡΑ ΑΓΑΠΗΣ» ἐκάστης Ἐνορίας κατανέμεται μεταξὺ του Γ.Φ.Τ. εἰς ποσοστὸν 45% καὶ του Ε.Φ.Τ. εἰς ποσοστὸν 55%, ἐφ' ὅσον θεβαίως ἐν τῇ Ἐνορίᾳ ὑφίσταται τοιοῦτον Ε.Φ.Τ. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Ἐνορία στερεῖται Ε.Φ.Τ., τότε

ἅπαντα τὰ ἔσοδα αὐτῆς, ἐκ του ὡς ἄνω Ἐράνου, περιέρχονται εἰς τὸ Γ.Φ.Τ.

Ἄρθρον 28

Κατὰ μῆνα Δεκέμβριον ἐκάστου ἔτους συγκαλεῖται Γενικὴ Συνέλευσις του Δ.Σ. του Γ.Φ.Τ. καὶ των Δ.Ε. των Ε.Φ.Τ. κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Πρόεδρος ἀναφέρεται ἀπολογιστικῶς εἰς τὸ ἐν γένει ἐπιτελεσθὲν ἔργον, του Γ.Φ.Τ. καὶ των Ε.Φ.Τ. του παρελθόντος ἔτους, δίδονται αἱ δέουσαι ὁδηγίαι διὰ τὴν καλυτέραν ὀργάνωσιν καὶ ἐπιτυχίαν του Ἐράνου «ΗΜΕΡΑ ΑΓΑΠΗΣ» καὶ αἱ κατευθυντήρια ὁδηγίαι διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Τελικαὶ Διατάξεις

Ἄρθρον 29

Περὶ παντὸς θέματος μὴ διαλαμβανομένου ἐν τῷ παρόντι, ἐπιλαμβάνεται τὸ Δ.Σ. τὸ Γ.Φ.Τ. πρὸς ἐπίλυσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 30

1. Ὁ παρῶν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ἢ καταργεῖται ὑπὸ τῆς Διαρκούς Ἰερᾶς Συνόδου, κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως του Δ.Σ. του Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἰερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, λαμβανομένης ὑπὸ τὴν Προεδρίαν του Σεβ. Μητροπολίτου.

2. Εἰς περίπτωσιν καταργήσεως ἢ διαλύσεως του Γ.Φ.Τ. τούτου, ἢ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται, κατόπιν ἀποφάσεως του Σεβ. Μητροπολίτου, εἰς ἓνα των φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἰερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

Ἄρθρον 31

1. Ἡ ἰσχὺς του παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

2. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος του Κανονισμοῦ τούτου καταργεῖται ἢ ὑπὸ του Σεβ. Μητροπολίτου Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως Ἀπόφασις Συστάσεως καὶ ὁ Κανονισμὸς Λειτουργίας του ἄχρι τουδε ὑφισταμένου καὶ λειτουργούντος Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἰερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, δημοσιευθέντων εἰς τὸ Φ.Ε.Κ. 256/1975 (τ. Β').

Ἄρθρον 32

Κάλυψις Δαπάνης

Ἐκ των διατάξεων του παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς θάρος του Προϋπολογισμοῦ του Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἰερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Νοεμβρίου 1999

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ**Ίερά Μητρόπολις Καλαβρύτων και Αιγιαλείας**

Έχοντες υπ' όψει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 33 καὶ 34 τοῦ υπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος "Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων" καὶ προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ἐφημεριακὰς θέσεις τῶν ἱερῶν ναῶν:

1) Εἰσοδίων Θεοτόκου Αἰγίου (Β' θέσεως) καὶ

2) Ἁγίας Μαρίνης Γκρέκα Αἰγιαλείας, καλοῦμεν τοὺς θουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ἵνα καταλάβωσι τὰς ἀνωτέρω κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Αἰγίῳ τῆ 23ῃ Νοεμβρίου 1999

† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Καλαβρύτων και Αιγιαλείας

Έχοντες υπ' όψει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 33 καὶ 34 τοῦ υπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος "Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων" καὶ προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ἐφημεριακὰς θέσεις τῶν ἱερῶν ναῶν

1) Ἁγίου Ἰωάννου Αἰγίου (Β' θέσεως), 2) Ἁγίου Δημητρίου Κραστικῶν Καλαβρύτων καὶ

3) Κοιμήσεως Θεοτόκου Κουτέλης Καλαβρύτων, καλοῦμεν τοὺς θουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ἵνα καταλάβωσι τὰς ἀνωτέρω κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Αἰγίῳ τῆ 30ῃ Νοεμβρίου 1999

† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

« ΕΚΚΛΗΣΙΑ »**ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ****ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ**

ΙΩ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ. καὶ Fax 72.18.308

Διεύθυνσις Διαδικτύου τῆς Ἐκκλησίας:

http://www.ecclesia.gr

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις:

e-mail: iera-synodos@ath.forthnet.gr.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ

τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. **ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων

τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς

ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΛΑΔΟΥ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

Ἀρχιμ. Ἀγαθάγγελος Χαραμαντίδης

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ

Εὐάγγελος Θεοδώρου

Ὁμότιμος Καθηγητὴς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Τακτικὸ μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας

τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν

Ἀρχισυντάκτης

Εὐάγγελος Π. Λέκκος

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου

τῆς Ἑταιρείας Γραφικῶν Τεχνῶν "ΑΒΕΛ"

Μενελάου 2, Ἡλιούπολη, Τηλ. - Fax: 9761274

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἱεράς Συνόδου, Διάγγελμα ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δύο χιλιετιῶν χριστιανικῆς ιστορίας καὶ ἐκκλησιαστικοῦ βίου.

Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν Χριστοδοῦλου, Μήνυμα ἐπὶ τῷς Χριστουγέννοις 1999.

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Οἱ ἐορτασμοὶ γὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ ἔτους 2000.

Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν Χριστοδοῦλου, Χαιρετισμὸς πρὸς τὰ Μέλη Διεθνούς Συμποσίου με θέμα "Δασικὲς Πυρκαγιές: Ἀνάγκες καὶ Κανονισμοί".

Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν Χριστοδοῦλου, Μήνυμα γὰ τὴν ἐναρξὴ ἐκστρατείας πρὸς ἐνταξὴ τῶν Προσφύγων στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσιν.

Μητροπ. Πατρῶν Νικοδήμου καὶ Ἰω. Φουντούλη, Ἀκολουθία ἐπιευλογήσεως παντός ἔργου καὶ δραστηριότητος δημοσίου χαρακτήρος.

Ἀρχ. Δανιὴλ Πουρτσουκλή, Ὁ Καισαριανῆς, Βύρανος καὶ Ἰμριτσίου Γεώργιος (1919 - 1999).

Ι. Μ. Χατζηφώτη, Χρονικὸ τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεως τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου στὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Παρατηρήσεις καὶ Σχόλια.

Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά.

Κανονισμοὶ 137 - 140/1999.

Πρόξεις συστάσεως Ἐκκλησιαστικῶν Ἱδρυμάτων.

Παράρτημα.